

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 403 Subject —
Name of MSS Shadangdhar Paddti शिशुधर पद्धति
Author —
Period — Folios 292
Script Devanagari Source Prithipal Singh (Jalandhar)
Missing Folios 22

क्रियतनुक्रमः स्पष्टः सुबोधाय सुभाषिते अत्रनुप्रथमं ज्ञेयकत्वं शस्यवर्णनं १ तताप्यनुक्तिमौक्त्येन मस्कृ-
 त्प्राशिवौ तथा सुभाषिने च काव्ये च शंसा सामान्यवर्णने २ विशिष्टकविशंसा च निंदा च कुरूवेस्ततः प्रशंसा
 पंडितस्यापि निंदा स्याच्च कपंडिते ३ प्रशंसा महतां ज्ञेयाधीराणां च प्रशंसने प्रशंसा सज्जनस्याप्यप्रशंसा
 च मनस्विनः ४ अथोदारप्रशंसा च स्याच्छंसा तेजस्विनस्ततः गुणप्रशंसा संतोषप्रशंसा संगतौ तथा
 ५ धनप्रशंसा विज्ञेया निंदा दुर्जनजातया ततः कृपणनिंदा स्यान्निंदा याचकजातया ६ दरिद्रनिंदा वि-
 ज्ञेया मूर्खनिंदा ततः परं ७ उद्यमख्यानमपरं प्रकीर्णख्यानकं तथा समस्य ख्यानमपरं प्रहेल्पादि
 प्रशंसनं ८ क्रियागुणादिकंतद्वत्प्रश्नोत्तरमतः परं अथजातिः समाख्याता सदाचारस्ततः परं ९
 धर्मस्य विवृतिर्ज्ञेया पापस्य विवृतिस्तथा अथान्योक्तिषु विज्ञेयं रवेः पूर्वप्रशंसनं १० चंद्रस्यान्योक्तयो ज्ञे-
 यामेव स्यान्त्योक्तयस्तथा वायोरन्योक्तिरपराहंसान्योक्तिस्तथा स्मृता ११ भ्रमरान्योक्तयस्तद्वत्कोकि-
 लान्योक्तयस्तथा चानकान्योक्तयस्तद्वत्तयूरान्योक्तयस्ततः १२ शुक्रान्योक्तिस्ततो ज्ञेया काकान्योक्ति-

सतः स्मृताः वकान्योक्तिस्मृतास्तद्वत्त्वद्योतान्योक्तयस्ततः १३ सिंहान्योक्तिर्गजान्योक्तिर्मृगान्योक्तिस्ततः प
 रं करलान्योक्तयोज्ञेयावृषभान्योक्तयस्ततः १४ तथा सामान्यवृद्धोक्तिर्विशिष्टतरुपद्धतिः पर्वतान्यो
 क्तयः ख्याताश्च — — — क्तयस्ततः १५ समुद्रान्योक्तयस्तद्वत्त्वान्योक्तिस्ततः परं शंखस्यान्योक्तयस्त
 दन्नद्यन्योक्तिस्ततः परं १६ तडागान्योक्तयस्तद्वत्त्वमलान्योक्तयस्ततः कूपस्यान्योक्तयस्तद्वत्त्वमनूष्ण
 भवोक्तयः १७ ततो दावानलोन्योक्तिः प्रकीर्णान्योक्तयस्ततः अथ सर्वनृपाशंसाविशिष्टनृपवर्णनं ।
 १८ पलायनमरीणांच राजनीतिस्ततः परं ना — — — कन्नीतिश्च प्रशंसाकारिणां तथा १९ अथ प्र
 शंसाविरव्यातधनुर्वेदस्ततः परं गांधर्वशास्त्रमपरं वृद्धापूर्वेदेवच २० तथैव शकुनं ज्ञानं पशूनां
 लक्षणानि च विषापहरणं तद्वद्भूतविद्यास्ततः परं २१ बालग्रहोपशमनं कौतुकानिततः परं कल्प
 स्थानानि केशानां रंजनातिततः परं २२ अथ सामान्यशृंगारे युवतीनां प्रशंसनं स्त्रीपुंसजातिकथ
 नंतथा संयोगवर्णनं २३ स्त्रीसेवाकथनंतद्वत्संकेतादिप्रशंसनं बालानां वर्णनंतद्वत्त्वपः संधोश्च व

र्णनं २४ तरुणीवर्णनं तद्वत्समग्रस्त्रीप्रशंसनं विप्रलम्भकशृंगारेप्रियप्रस्थानवर्णनं^{२५} नाविकाव
 चनंतद्विद्युक्तायाः स्थितिस्तथा सखीवाक्यं वियुक्तायां वियोगिन्याप्रभाषणं २६ दूतिकाप्रेषणं
 तद्वत्कान्तेप्रलापश्च वियोगिनः दूत्पुक्तिर्नायकान्याग्रेनापिकायांतदुक्तयः २७ उपहासादिकं
 दूत्यानापिकायास्ततः परं अथसंयोगशृंगारेपरस्परविलोकनं २८ प्रियातिथ्यादिकंतद्वत्त्वा
 निनीमानवर्णनं कलहोक्त्यादिकथनं मिथुनस्योक्तयस्तथा २९ प्रियस्पर्शित्तानुनयोप्रसादश्च
 परस्परं सूर्यास्तेचक्रदुःखंचतमसोवर्णनंतथा ३० संसारश्चातिसारीणां शशांकोदयवर्णनं पा
 नगोष्ठीततः प्रोक्ताचादुप्रभृतिवर्णनं ३१ सखीवाक्यं नववधूक्रीडायांतदनंतरं सुरतक्रीडितारव्या
 नं विपरीतरतंतथा ३२ निवृत्तिः सुरतस्याथ निशीथीक्रीडनंतथा नापिकानुनयश्चैव प्रभातसम
 योक्तयः ३३ प्रभातवर्णनं वायोः सूर्यस्योदयवर्णनं रात्रिसंयोगचेष्टायाः प्रातःप्रकटनंततः ३४
 अथमिश्रकशृंगारेसतीकुवधूस्थितिं असतीचरतीतद्वत्संतादेश्ववर्णनं ३५ शीष्मादेर्वर्णनंतद्व

वर्षादेरतिवर्णनं शरत्स्वभावव्याख्यानं हेमन्तादेश्ववर्णनं ३६ त्रिशिरादेस्तथाख्यानं संमिश्राख्यानकंत
 तः ज - - तिप्रयोक्तिश्च दोलाकेलिस्तथैव च ३७ तथा भ्रमरिका क्रीडा कंदुक क्रीडनं तथा नेत्र
 संमीलन क्रीडा - - - मिश्रकोक्तयः ३८ ततो दीररसोक्तिस्पाकरुणारसवर्णनं अद्भुतस्परसस्यो
 क्तिरुपहासरसोक्तयः ३९ भयानकश्रवीभक्तस्ततो रोषरसोक्तयः अथ श्रोतरसे पूर्ववैराग्यस्य प्रशं
 सनं ४० अनित्यता समाख्यानं - पादिविडम्बनं पञ्चाभायस्य कथनं कालस्य चरितं तथा ४१ ततो
 विवेककथनमुपदेशस्ततः परं कालसंख्या ततः प्रोक्ता शरीरं तदनंतरं ४२ ततश्चतुर्विधे योगे यो
 गत्र प्रतिनूपणं ततस्तु हटयोगः स्याज्जोरक्षादिसुसाधितः ४३ द्वितीयो हट योगश्च मार्कण्डे पादिसा
 धितः मनःस्मैर्यप्रभावश्च महिमाद्याश्च योगिनः ४४ योगिचर्या ततः प्रोक्ता - नंचारिषु जंतथा वि
 देहमुक्तिकथनं कालवंचनसंयुतं ४५ सुभाषितवरस्येति कथितो यमनुक्रमः शतं त्रिषष्ट्याभ्यधि
 कं परिच्छेदेषु कीर्तितं ४६ गणितं पद्यसंख्याभिः षट्सहस्रं शतत्रयं ४६ इति श्री दामोदरसूनुशार्ङ्ग

वत्सोमनुक्रमपरिच्छेदोद्वितीयः २ अथ नमस्कृतिः चलत्कर्णानिलोदूतसिंदुरारुणि
 नेविसजन्सधामिवगजाननः २ अविरलविगलनमदजलकपोलपालानिलीन
 नवरश्ममश्रुश्रितिरिवगणाधिकोजपति २ रुद्रमहस्पकस्यापि उच्चैर्ब्रह्मांडखं
 कुंभयुक्तंदधानः प्रेरवन्नागारिपक्षप्रतिभटविकटश्रोत्रतालाभिरमः देवः शं
 ततनुस्पर्धिवर्द्धिष्ठहस्तः त्रैलोक्याश्चर्यमूर्तिः सजपतिजगतामीश्वरः कुंजरा
 एष इतिगणेशः अथसरस्वती करवदरसेदृसमखिलंभुवनतलंपत्प्रसादतः क
 मयतयः सजपतिसरस्वतीदेवी ४ सुबंधोः इतिसरस्वती अथशिवः नमस्तद्गुणि
 वारवे त्रैलोक्यनगरारंभमूलस्तंभायशंभवे ५ वाणमहस्प मेनादस्तमितैवचा
 हस्ताऽतं दूरैष्यंजलिबंधनं प्रणमनंस्तव्यार्द्धमूर्ध्नः कुतः इत्यसंबुटितैकविग्र
 रिग्रामणी जीयांतातरुषंजपत्पनुनयनदेवस्त्रिलोकीगुरुः ६ कस्यापि वामांगीकृ

२ १० अविरस्तुपुरोवस्तुभूतिभूत्यंवरंवरं सार्वभौमस्य पिनाकफणिवालेन्दुभस्ममंदाकिनी
 स्मूर्तिरपवर्गानुसारिणी ८ देवेश्वरस्य उदरद्वयभरणभयादंघ्राणहितदारः यदिने
 ४ निमवापि कुमारः ९ सार्वभौमस्य संध्यानतोनरपुरंघ्नितनोः सरोषमुत्सारितेगिरि
 सद्येउत्सर्पिकंकणाफणिंद्रफणाप्यणो नपूर्वेजलिर्जयतिवालमृगांकमौले १०
 पिलखेलज्जवनपवनोद्धूतशैलोद्यपातस्फारोदंचत्पयोधिप्रकटितमुकटस्वर्धु
 गसु -- वानिस्फुटविकटजटाकोटिसंच्छद्भूरि भ्रश्यन्नक्षत्रचक्रव्यवसितसुम
 भिः ११ भौरीभांकरस्य मंदारमालाकुलितालकायैकपालमालांकितशेषराय
 द्योवरायनमः शिवायैचनमः शिवाय १२ कस्यापि इतिशिवः अथगौरी हरकंठय
 वीनमाम्पुमां कालकूटविषस्पर्शजातमूर्च्छीगतामिवा १३ बाणभट्टस्य इतिगौरी अथ
 मंदुरंवनभुवः श्यामास्तमालद्रुमैर्नक्रंभीरुरयंत्वमेवतदिमंराधेगृहंप्रायप इत्यनेन

कंत
 नेत्र
 १ स्यो
 प्रशं
 ततो
 १ यो
 सा
 वि
 धि
 गाई

दनिदेशतश्चलितयोः प्रत्यध्वकुंजद्रुमं राधामाधवयोर्जपंतियमुनाकूलेरहःकेलयः जयदेवस्य आनं
 दमादधतमायतलोचनानामानीलमावलितकंधरमातृवंशं आपादमासुकटमाकलितामृतौघमाका
 रमाकलपतायमुमंतरंतः १५ पुंजीभूतंप्रेमगोपांगनानांमूर्तीभूतंभागधेयंयदूनां एकीभूतंगुप्तचि
 तंश्रुतीनांश्यामीभूतं ब्रह्मप्रेसन्निधानं १६ एतौश्रीराववचैतन्यचरणास्य परमिममुपदेशमाद्रि
 यध्वंनिगमवनेषुनितांतखेदखिन्नाः विचिनुतभवनेषुपलवीनामुपनिषदर्थमुलखतोनिवधं
 १७ नवनीलमेघरुचिरःपरः पुमानवनीमवाप्यधृतगोपविग्रहः नवनीयकीर्तिरमरैरपिस्त्वयं
 नवनीतभिद्भूरधुनासच्चिंत्यते १८ एतौविल्वमंगलचरणानां कयासिखलुचौरिकेप्रमुषितंस्फु
 टंदृश्यते द्वितीयमिहमासुकंवहसिकंदुकंकंचुकं त्यजेतिनवगोपिकाकुचयुगेनिमग्नचलालस
 त्पुलंकपंजरेजपतिगोकुलेकेशवः १९ दीपकस्य दृक्यातः कमलासनेरुरुभवतोज्ञानंमनाद्भ्यरुते
 श्रीकंठोपमितः सुरनितिनतांस्तादर्पणविज्ञापितः प्रेयस्याकृतदासनंकुचरुतंकंठः कचेत्पुलस

लक्ष्म्यावासितमानसोविजयतेसुप्तप्रबुद्धोहरिः २० कस्यापि अतिविपुलकुचयुगलंरहसिकरौरामृशान्नु
 दुर्लक्ष्म्याः तदपहृतंनिजहृदयंजयतिहरिमृगयमाणश्च २१ अरसीचक्ररस्य मकराविरचनभंग्या
 राधाकुचकुलसपीडनव्यसनी ऋजुमपिरेषांलुपन्नद्वरवेषोहरिर्जयति २२ हरिहरस्य
 खिलोसिमुंचरैलंविभमोवयमितिबदत्सुशिथिलभुजः गिरिवरभुग्नविततबाहुषुगोपे — नृ
 हरिर्जयति २३ सुबंधोः शिरत्राघ्रायांकुक्षःक्षणमकृतराधाचरणयोर्भुजावघ्रायामियमपित
 दीपप्रतिकृतौ क्रीडाकोपेनिभुजमुभयोरथनुनपप्रसादौजीयास्तामपिगुरुसमक्षंस्थितवतोः
 २४ कस्यापि वेदानुद्धरतेजगन्निबहतेभूगोलमुद्धिभ्रतेदैत्यंदारयतेबलिंछलयतेक्षत्रक्षयंकुर्व
 तेपौलस्त्यंजपतेहलंकलपतेकारुण्यमातन्वतेम्लेघान्मूर्छयतेदशाकृतिकृतेरुक्ष्णापतुभ्यंनमः
 २५ जपदेवस्य जीपासुःशकुलाकृतेर्भगवतः प्रच्छछटाघोदनादुद्यंतः शतचंद्रितांवरतलंतेविंद
 वःसंधवाः यैर्वावृत्त्यतद्भिरीर्वशिखिनस्तेजोजटालंवपुः पानाध्यानवशादरोचकरुजांचक्रेचिर

स्पास्पदं २८ विपत्तुष्णोष्णलोष्णलितजलगर्भनिधिरपामयान्नायः पायः पृथतलवपून्वोविषदभूत्
 अभूजास्यानौद्यौदिनपतिरभूदौर्ध्वदहनश्चलत्कायेयस्मिन्सजपतिमीनवपुषा ३१ कस्याप्येतौ न
 यंकैरालेपंकलयतिलधरित्रीव्यथभयालमुस्तामत्विष्यत्पुरगनरभ्रंशचकितः नधत्तेत्रस्मांडंस्फु
 टनभयतोच्चर्चररवंवराहोमाहीत्पादितिजयतिसंकोचिततनुः २९ हनुमतः दैत्यानामधियेन
 खांऊरऊटीकोराप्रविष्ठात्मनिस्फुरीभूतकडारकेसरसटासंचदृष्टोराकृतेः सक्त्रोधंदशविस्म
 पंचसगुरुब्रीडंचसांतः स्मितं क्रीडाकेसरिणोहरेर्विजयतेतत्कालमोलोकितां २८ इद्रंकवेः ६
 तिकृष्णः अथब्रह्मा तंवंदेपद्मसद्मातमुपवीतछटाछत्त गंगास्रोतस्त्रयेणैवपसङ्गदैवनिषेवते।
 ३० राजशेखरस्य इतिब्रह्मा अथरविः शुक्रतुंडछविसविसवितुश्चंडरुचः पुंडरीकबंधोः मंडलमु
 दितंवंदेकुंडलमाखंडाशापाः ३१ नमस्कृतिः इतिश्रीदामोदरसूनुशार्ङ्गधरविरचितायांपद्युक्त्यांनम
 स्कृतिपरिच्छेदस्तृतीयः ३ अथाशिषः तत्रपूर्वगणेशः दंताग्रनिर्भीन्नहिमाचलोवीरंधस्थिताहीतु

मणिप्रभौचे नागाननस्तंभधिपाकपोलौघर्षन्युपिव्याहसितपुनातुः १ जोविंददेवरजानां एकदंतद्युनिशि
 तः शंभोसनुः श्रियेस्तुवः विद्याकंदश्वोद्भिन्ननवांऊरमनोहरः २ श्रीधनदेवानां गंडस्पतीगलदमंदमद
 प्रबाहमायद्विरेफमधुरस्वर्णरदत्नकर्ण हर्षादिबालसनिमीलितनेत्रयुग्माविब्रष्टिदेभवतिभूतपतिर्गले
 शः ३ आसीन्मगरप्रकारप्रशस्तौ विद्वेशोवः सपायाद्विद्वतिषुजलधीन्युष्कराग्रेणपीत्वायस्मिन्नुदत्य
 विश्वं वमतितदरिवलंदृश्यतेव्योम्निदेवैः क्वाप्यंभः क्वापिविष्णुः क्वच — जलभूः क्वाप्यनंतः क्वचिः श्रीः
 क्वाप्येवः क्वापिशैलाः क्वचनमणिगणाः क्वापिनकादिसत्त्वा ४ हनुमतः सानंदनंदहस्ताहतमुरजर
 बाहोतकौमारवर्हि शसान्नासाग्ररंध्रं विशादतिफणिपतोभोजसंकोचभाजि गंडोहीनालिसालामुखरि
 तककुंभस्तोडवेशूलपाशोर्वैनायक्यश्चिरं बोवदनविधुतपः पांतुचीत्कारवत्यः ५ भवभूते इति गणेशः
 अथशिवः उपहरणं विभवानां सहरणं सकलदुरितजालस्य उद्धरणं संसारादाचरणं वः श्रेयसेस्तु
 विश्वपतेः ६ विद्यारण्यश्रीचरणानां आसीने पूष्णित्स्नीवसनिनिशशिनिव्योम्निक्वस्मे सतृप्ते दैत्यं

द्रियातिनिद्रां वतिमवतिक्लांतकांतौ कृतांते अत्र स्मरणं ब्रुवाणो कमलपुटकटीश्रोत्रियेषां तस्य यापेयापा
 द्यः कालकूटं रुटितिकवलपल्लीलयानीलकंदः १ ऋणखंडप्रशस्ते वक्रं शीतधरं करे धरोच्चनरसः का
 मप्रदो विग्रहः श्यासो गंधबहूः सरोरुहसुहृताणिः स्मिताभाः शुचिः वक्षः पीनययो धराधिकरणं पृष्ठीनितं
 वस्यलीत्यष्टौ धूर्जटिमूत्रयः स्मरभया दुर्गाश्रिताः पातुवः ८ देवेश्वरस्य कस्तूबश्रुलीमृगयभिषजं नीलकं
 ठः प्रिये हं के कामरे कां कुरु पशुपतिर्नैविदृशे विषारो स्थारुर्मध्ये नवदतित रुर्जिवितेशः शिवाया गच्छ
 टव्यामिति हतवचाः पातुवश्चंद्रचूडः ९ श्रीभारतीकवेः व्युतामिंदोर्लेखारतिकलहभुग्नंच वलयं समंव
 क्रीकृत्य प्रहसितमुखी त्रैलोक्यतनया अवोचयं परे तस्य वतु सशिवः साचगिरिजा सचक्री डाचं प्रोदं शनकि
 रणोः पूरिततनुः १० इत्यं प्राणांकु रज्ज्मं रिक्रोधनस्य त्रिपुरविजयिनः क्रीडपासंचरिहोः कृत्वपि प्राणि
 जातैर्निजमुखकुहरलदिशो मेघाः पलववर्गभित्रीः प्रेक्ष्य शून्याः प्रलयजलनिधिप्रेक्षितात्मीयमूर्तिग्रास
 व्यासक्तिनोद्यश्चमज्जकतेः सीतान्वेषणमाभिताग्निः ११ भोरीभांकरस्य कल्यांतेशमितत्रिविक्रममहाकंकाल

वरुस्फुरषष्ठेषस्फुरानस्तंभधियाकपोलौह्यादिकोलाभिषः विश्वैकार्णवताविशेषमुदितौतौमत्स्यकूर्मावुभौक
 र्बन्धीवरतांगतः स्फुरवः विद्याकंदश्वोदितः १२ छिन्निमस्य इतिशिवः अथलोचने पद्मालीपिडंलिम्नः क
 णश्चतुर्दितोयस्यकृत्तुरस्वर्णरदत्तुकर्णः प्राडमीषद्विद्वदितिमुकुलेकालयज्वाजुहाव अर्चिर्निष्ठप्रचूडा
 शशिगलित्सुधायोरङ्गारकैर्ण तार्त्तीयं पत्पुण्डरेस्तदवतुमदनश्लोषणंलोचनेवः १३ श्रीभवभूतेः अथ
 गणाः संध्यातांडवडंवरव्यसनिनोदेवस्यचंडीयतेर्भृष्टापांडुर्यतेकपालदानद्वटनाव्यग्रागणापांतुवः यैरौ
 त्सुक्यवशीकृतैग्रहगणांश्राहौगृहीतेजवात्सूर्याच्चंद्रमसोर्मिथः स्मितवत्तौर्जातंकरास्फीलनं १४ कस्या
 पि इतिगणाः अथजटाजूटः सधूर्जटिजटाजूटोजायतांविजयाजपदः पत्रैकपालितभ्रांतिकरोत्पद्यापि
 जाह्नवी १५ सखर्मणः इतिजटाजूटः अथपार्वती प्रत्यासन्नविहायमंगलविधौदेवार्चनव्यग्रयादृष्टाग्रे
 परिणेतुतरेवल्लिखितंगंगाधरस्याकृतिं उन्मादस्मितरोषलज्जितधियागौर्याकथांचिच्चिरदृष्टस्त्रीव
 चमात्त्रियेविनिहितः पुष्पांजलिःघातुवः १६ वच्चाःपीडेरीक्ष्यस्फटीकमणिशिलामंडलस्वच्छभासिखा

छायां साभ्यसूयात्वनियमिति मुदुः सम्पगा आसितापि वामे मे दक्षिणे स्याः अवसि कुबलयं नाहमित्यालयं तीदत्ता
 श्लेषा सहा संमदनविजयिना पार्वतः वः पुनातु १७ कस्यापि स्वेव स्तेकथमीदृशः प्रियतमे त्वन्नेत्रवहू विभोक
 स्माद्ये पितमेतदिं उवदने भोगीद्रीतेर्भवः रोमांचः कथमेष देवि भगवनां गांभसां सीकरैरित्यंभर्तृरिभावगो
 पतपरागौरीचिरं पातुवः १८ कस्यापि इति पार्वती अथ षण्मुषः अर्चिष्मंति विदार्य वक्रकुहुराणा शक्ति
 तो वासुक्तेरंगुल्या विषभक्षुराणा पतः संस्पृष्टपदत्तां कुरां एकं त्रीणि च सप्त पंचषडिति प्रध्वस्त संख्या क्रमा
 वाचः क्रौंचरियोः त्रिशुत्व विकलाः श्रेयांसि पुष्पं तुवः १९ कस्यापि इति षण्मुषः अथ गंगा मुक्ताभानृकपा
 लशुक्तिश्रुजरावलीषु मन्त्री निभा वहूला जनिभा दृशो मणि निभा गो गोत्करे भोगिनां मृत्पावर्तविवर्तने रित
 पयः संमूर्च्छनोष्णानि त्वं प्राणां कुरुते न्निरित्यंभवतो गंगा पयो विंदवः २० कृष्णमिश्रस्य एषा धर्मपताकि
 नीतटसुधासेवावसलादि शोभेद्याः पलववत्सुभगोरथतपः साफल्यहेवाहिनी त्रेमामूढपिनाकिनी गिरिसु
 तासाकेकरालोकिनतेः सीतान्वेषणमादिशुभवनानंदायमंदाकिनी २१ कस्यापि इति गंगा अथ तांडवं दे

वादिकृतयः प्रयातपुस्तंभधियाकपोलौहतालं ब्रजमेदिनिप्रविशतक्षोणीतलंभूधराः ब्रह्मन्नन्नयदूरमात्म
 भवतं नाथस्यनो नृत्यः विद्याकंदश्वोच्चैः नतुवः प्रोत्सारणानंदिनः २२ महानाटकात् संध्यां तांडुबडं
 वरव्यसनिनोभर्गस्य च रसगौरदत्तकर्णा प्राडमंडलमुवांजं जानिलाः पांतुवः पेषामुद्यततांडवेन रुगिति व
 १५ टेषु भूमीभृता मुडीनेषु विडिजस्तु नरसौ दंभोलिरालोकिताः २३ सोमनाथप्रशस्ते अथा हरिहरौ स्फटिक
 मरकतश्रीहारिणोः प्रीतियोगात्तदवतुवपुरेकं कामकं षड्विधैर्वः भवति गिरिसुतायाः सार्धं मंभोधिपुत्र्याः
 सदृशमहसिकं ठेपत्रसीमाविवादः २४ कस्यापि यौतौ शांखकपालभूषितकरौ मालास्थिमालाधरौ देवौ द्वा
 रवतीत्रमशाननिलयो नागारिणो वाहनौ द्वित्रक्षौ बलिदक्षयज्ञम - नौ श्रीशैलजावल्लभौ पापं वोहरतां
 सदा हरिहरौ श्रीवत्सगंगाधरौ २५ इति हरिहरौ अथ चंडी विप्रारोरुद्रविंदे सवितरितरले वज्रिणिध्वस्तव
 ज्रेजातांशं केनाशं के विरमति मरुतिरुक्तवैदेकुवेरे वैकुंठे कुंठितास्त्रे महिषमतिरुषं पौरुषोपघ्ननिघ्नं नि
 विघ्नं निघ्नतीवः समयलुदुरितंभूरिभावाभवानी २६ वाणभट्टस्य इति चंडी अथ कृष्णः पांतुवो जलदक्षिणामाः

लं ३५ दृष्यदैत्पुत्रुटंविनीजनमनः संतोषसंकोचनः कुर्याद्विश्वमनश्चरं सभगवान्कोलावतारेहरिः यद्रं
 घ्रांऊरकोटिकोटरकुटीकोणांतरस्थेयसी पृथ्वीभात्यवदातकेतकदलालीनेवभृगंगना ३६ हनुमतमते
 वृटिछटितिवर्मणिष्टमितिचोछलछेगिते धगिछमितिमेदासिस्फुटरवास्थिनिष्ठागिति पुनातुभवतोह
 रेरमरवैरिवक्ष्यस्थल कृणात्करजपंजरक्रकचद्यर्षजन्मानलः ४० वाक्यतिराजस्य ऊर्ध्वडिष्टत्रदंडः ।
 शतधृतिभवतांभोरुहोनालदंडः क्षोणीनौकूपदंडश्चरदमरशरित्यटिकाकेतुदंडः ज्योतिश्चक्राक्षदंडस्त्रि
 भुवनविजयस्तंभदंजोद्विदंडः श्रेयस्त्रैविक्रमस्तेवितरनुविवुष्ठेविषाणंकालदंडः ४१ दंडिनः किंदोर्भाकिमु
 कार्मुकोपनिषदागर्भप्रसादेनकिंकिंवेदाधिगमेनभास्वतिभृगोर्वत्रोचकिंजन्मना किंचानेनमयाद्भुतेनतप
 सापीडांकृतांतोपिचेद्विप्राणांकुरुतेन्नरित्यनुशयो रामस्पुष्पातुवः ४२ हनुमतः कूर्ममूलवदालवा
 लकटपांशुर्लतावद्दिशोमेघाः पलववस्त्रस्त्रफलवन्नक्षत्रसूर्येदवः स्वामिन्योमतहृक्कर्मोममकि
 यान् श्रुत्वेतिगोमारुतेः सीतान्वेषणमादिशन्दिशनुवोरामः सलज्जः श्रियं कस्यापि कृष्णत्वनवयौवनो

सिचपलाः प्रापेण गोपंगनाः कंसोभूषतिरज्जलानमृदुलग्रीवावयंगोदुहः तद्याचेंजलिनाभवंतमधुनावृंदाव
 नंमहिनामायासीरितिनेदगोपवचसानमोहरिः पातुवः ४४ विल्वमंगलश्रीचरणानां ध्यानव्याजमुपेत्यचि
 त्तपसिकामुन्मीलितचक्षुः क्षणं पश्यान्गशरातुरंजनमिमंत्रातापिनोरक्षसि मिथ्याकारुणिकोसिनिर्दय
 तरस्त्वत्तः कुतो न्यः पुमान् शस्वन्मात्रवधूमिरित्यभिहितोबुद्धोजिनः पातुवः ४५ श्रीहरिगणस्य उदपत्क
 रकरवालः शंकातिमिरध्वंसनेमहानिपुणः कल्किहरिर्वः पापादयापतः कलिनिशांतोत्थः ४६ शार्ङ्गध
 रस्य पाठीनः कमठः किटिर्नरहरिखर्ककृतिर्भार्गवोरामः कंसनिषूदनोदशवलः कल्कीचनारायणः यु
 ष्माकंसविभूतयेस्तुभगवान्सेतुर्भवांभोनिधावुत्तारययुगेयुगेयुगतिस्त्रैलोक्यनाथोहरिः ४७ हनुमतः
 इतिदशावतारः अथलक्ष्मीः पापात्यरोधिदुहितुः कपोलामलचंद्रमाः यत्रसंक्रांतविंवेनहरिणाहरि
 णायितं ४८ कस्यापि उत्तिष्ठन्मारतांतेभरसुरगपतौपाणिनैर्केनकृत्वाधत्वाचान्येननासोविलुलि
 तकवरीभारमंसेवहंत्वाः भूयस्तत्कालकांतिद्विगुणिनसुरतप्रीतिनाशोरिणावः शय्यामालिङ्गनीतंवपु

रलसलसद्वादुलक्ष्माः पुनातु निशानारायणस्य इतिलक्ष्मीः अथ सूर्यः सिंदूरस्य हयास्य शान्तिकरिणां कुंभस्य
 माधोरणमिल्लीपल्लवशंकपाविचिनुतेषां प्रदुमद्रोणिषु कान्ताकुंकुमशंकपाकरतले मृदंतिलगंचयत्ततेजः
 प्रथमोद्भवमकरं सौरं चिरं पातुवः ५० त्रिविक्रमस्य जंभातीभकुंभोद्भवमिव दधतः सांद्रसोदूररेणुर
 क्ताः सिक्ता इवौद्यौरुदपगिरितटीधातुधाराद्रुवस्य आपां त्प्रातुल्यकालं कमलवनरुचे चारुणावो विभूत्यै भू
 या सुभासयंतो भुवनमभिनवाभानवोभानवीयाः ५१ भक्तिप्रहायदातुमुकुलपुटकुटीकोटरक्रोडलीनां ल
 क्ष्मीमाक्रुष्टकामाद्रवकमलवनोद्यादनं कुर्वनेये कालाधारंधकाराननुपततिजंगत्साध्वसंध्वंसकल्पाः
 कल्पाणां वः क्रियासुः किशालपरुचयस्तेकराभास्करस्य ५२ एतौ मयूरभट्टस्य इति श्रीदामोदरस्य नुशार्ज
 धरविरचितायां पद्यत्वां आशीर्वादपरिच्छेदः श्रुतार्थः ४ अथ सुभाषितप्रशंसा संसदीतदेवभूषणमुपका
 रकमवसरे धनं मुखं सूक्तं दधति सुवर्णकल्पाणामनर्घमिह धन्याः १ कस्यापि कथमिह मनुष्यजन्तां
 सप्रविशति सदसि विबुधगमितायां येन न सुभाषितामृतमास्वादितमनंतमातृतेः २ चाणक्यस्य सुभा

शार्ङ्ग
२०

18

10

षितमयेर्द्वयैः संग्रहं न करोति यः सोऽपि प्रस्तावयज्ञेषु कां प्रदास्यति दक्षिणां ३ चाणक्यस्य प्रसन्नाः कांतिहारि
रणो नानाश्लेषविचक्षाणाः भवन्ति कस्यचित्पुण्यैर्मुखे वाचो गृहे स्त्रियः ४ त्रिविक्रमभट्टस्य ये सुक्रीडकलाक
लापजनकायेगाढगर्वज्वरयेवाकेवलतर्ककर्कशधियः साक्षाच्चये श्रोत्रिपाः ये वादेषमधीमलीमशधिय
स्तान्प्राज्ञगोष्ठारसत्रौढप्रावृडवग्रहान्परिहरत्वाच्चांप्रसारं कुरु ५ कस्यापि कर्णामृतं सक्तिरसंविमुच्य
दोषे सुयत्नः सुमहान्खलस्य अवेक्षते केलिवनं प्रविष्टः क्रमेत्कः कंटकजालमेव ६ विदूषास्य इति श्री
दामोरस्तुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्यत्पां सुभाषितप्रसंसापरिच्छेदः पंचमः ५ अथ काव्यप्रशंसा अविदितगु
णपिसुवके भणितिः कर्णेषु दमति मधुधारां अनधिसुगतपरिमलापि हि हरति दृशं मालतीमाला १ सुबंधोः
निरवज्ञानि पद्यानि पदिमाद्यस्य काक्षतिः भिक्षुकक्षाविनिक्षिप्तः किमिच्छुनीरसो भवेत् भवभूतेः कान्ठ
घ्रातः सराः स्वर्गे निवसामो वयं भुवि किं वा काव्यरसः स्वादुः किं वा स्वादीपसी सुधा ३ कस्यापि ख्यातिंगम
यति सुजनः सुकविर्विदधाति केवलं काव्यं पुष्पांतिकमलमंभोलक्ष्मानुरविर्नियोजयति ४ कस्यापि विपु

२०

लहृदयाभियो गेखिद्युतिकावेज्जो नमौ रेव्यस्वे निंदतिकंचुकमेव प्रायः शुक्लसनीनारी ५ कस्यापि याता
 यांति च पातारो लोकाः श्लोकाधिका भुवः काव्यसंबंधिनी कीर्त्तिः स्थापेनातिरपापिनी ६ अनंतदेवानां
 किंतन किल कावेन मृद्यमानस्य यस्याः उदधेरिव नायांति रसामृतपरंपराः ७ जयमाधूवस्य नवो
 क्तिर्जातिरग्राम्या ज्योतिषः स्फुटोरसः विकटाक्षरसंबंधः कृत्स्नमेकत्र दुष्करं ८ वाराभट्टस्य दुर्जन
 कृताशतप्रकाव्यसुवर्णविशुद्धिमुपयाति दर्शयितव्यं तस्मान्मत्सरिमनसः प्रयत्नेन ९ कस्यापि पंचाक
 षसूत्रमिव पत्पद्यं सुमेरोस्तटादुन्मीलत्कुरुविंदकंदलप्रवस्वद्यः पदार्थस्तुपः तत्राप्युलसदंशकांतवि
 लसकांताकुचांतोपमं व्यंग्यतद्दलीकवित्वमपरं वाग्देवतोपप्लवः १० कस्यापि सद्भिर्भावेहिते कावे
 वृथा दुर्जनगर्जनं चंडीशंगिकृते चंद्रेः कृतुदः किंविधुंतुदः ११ वित्तपचतुर्थवेदस्य इति श्रीदामोदरस्य
 नृशर्करधरविरचितायां पद्यकाव्यप्रसंसापरिच्छेदः ६ अथ सासान्यकविप्रशंसा ऋतिपयतिमेष
 वत्तिनिजन्मजरामरणाविहूले जगति कल्पान्तकोटिवंधुः स्फुरंती कवीनां यशःप्रशरः १ शंखधररास्य सु

भाषितरसास्वाद्भवद्भरोमांचकुंचकाः विनायिकाभिनीसंगादभिज्ञः सुखमेधते २ कस्यापि संतिस्वानद्वासंख्याजा
 तिभाजोगृहेगृहे उतादकानवहवः कवयः शरभाद्भव ३ बाणभट्टस्य कवयः परिनुष्पतिनेतरेकविसक्तिभिः
 नाद्यत्कूपारवत्कूपावर्धतेविधुकांतिभिः ४ श्रीधनदेवानां किंकवेस्तस्यकाव्येनकिंकांडेनधनुष्मनः परस्पद
 दयेलग्नंनद्युर्णयतिपछिरः त्रिविक्रमभट्टस्य सुखमात्रेणकाव्यस्यकरोत्पददयोजनः छाया मध्यामपित्रपा
 मारादुस्तारायतेरिव बाणभट्टस्य लंकापतेः संकुचितं पञ्चोपद्यात्कीर्तिपात्रं रघुराजपुत्रः स सर्वपवादिकवेः प्र
 भावोनकोपनीयाः कवयः क्षितींद्रैः ७ विष्णुस्य उत्पुल्लगत्तैरलायाः क्रियंते दुर्मखैः सुखं जानाति पुनः स
 म्बुविरेवकवेः श्रमा ८ त्रिविक्रमभट्टस्य शीलाविजामारुतामोरिकाद्याः काव्यं कर्तुं संतिविज्ञाः स्त्रियोपि विं
 शंवेतुंवादिनोनिर्बिजेतुंविश्वं वक्तुं यः प्रवीणः संबंधः श्रीधनदेवानां अपिमुदमुपयांतोवाग्विलासैः स्वकी
 येः परभणितिषुतस्त्रियंति संतः कियंतः अपिचनमकरंदस्यदपूर्णलबालः कनककलससेकंनेहतेकिंर
 सालः १० श्रीजपदेवस्य तेधन्यास्तेमहान्मानोयेषांलोकस्थितंयशः येर्निवृत्तानिकाव्यानियेचकाव्येषुकी

23

भूमीभागेनिरूपमतमापंतितेसुहृत्तितोरसविद्याः कवीश्वरः नास्तियेषां यशः कायेजरा मरणजंभयं १२ भ
 तीचकर्णादीविजयं नयस्य पाश्वे कर्णे श्वरास्तस्य कुतो यशं सि भूपाः कियंतो न व भूव रुर्वा नासाधिजाना
 जित्तनकोपितः १३ विद्वरास्य अर्थान्केचित्पलं कुर्वते वेत्ता वत्तव लुधातुवादिन इवो ह धंति केचिदसान् अ
 र्थालंकृतिसद्वसद्वसुचां वाक्यं प्रशस्तिस्तृतां कर्तारः कवयो भवंति कतिचित्पुरोपरिहः १४ राघवचैतन्यश्रीच
 रणानां कविवाक्यामृततीक्ष्णैश्चानैः पूताभृशं यशो देहाः येषां त एव भूया जीवंति मृता वृथेवान् १५ अमृ
 तोत्प्रेक्षारोचारु रसेषजनसज्जनः कविर्गङ्गद्वन्मान्यद्वन्द्वज्जादिवृत्तकृत् १६ एतौ शार्ङ्गधरस्य काव्यमप्यो
 गिरो पावच्चरंति विशदाभुवि तावत्सशस्त्रतंस्थानं कविरासाद्यतिष्ठति १७ कस्यापि इति श्रीदामोदरसूनुश
 र्ङ्गधरविरचितायां पद्यत्वां सामान्यकविप्रसंसापरिच्छेदः सप्तमः १ अथ विशिष्टकविप्रशंसा कवीदुर्नौ
 मिवात्मी किं यस्य रामायणी कथां चंद्रिका मिव चिन्वंति च कोरा इव साधवः २ शार्ङ्गधरस्य श्रवणोज
 लिपुटवेयं विरचितगान् भारताख्यममृतं यः तमहमरागमत्तुल्लं कल्लैषाय न वंदे ३ नारायणभट्टस्य ।

21

त्रयोऽग्नयस्त्रयोवेदास्त्रयोवेदास्त्रयोगुणाः त्रयोदंडिप्रबंधाश्च त्रिषु लोकेषु विष्कृताः ३ राजशेखरस्य कवयः
 कालिदासाद्याः कवयौ वयमद्यसी पर्वते परिमार्गौ च यादार्थत्वं प्रतिष्ठीतं ४ कुम्भभट्टस्य कविरमरः कवि
 रिचलः कविरभिनंदश्च कालिदासश्च अन्ये कवयः कपयश्चातपलमात्रं परंदधति ५ कस्यापि श्लेषके
 च न त्रादृगुं कविष्ये केचिद्रसेचापरेलंकारे कतिचित्सदृशविषये चान्ये कथावर्णकाः आः सर्वत्र गभीरधी
 रकविताविंध्यादवीचातुरीसंचारी कवि कुंभिकुंभभिदुरेवाणस्तु पंचाननः ६ श्रीचंद्रदेवानां भवभूतिम
 नादृत्य निर्विणामतिनामया मुरारेः पदचिंतायामिदमाधीयते मनः ७ कस्यापि शब्दार्थयोः समो गुंफः
 पांचा—रितिरुच्यते शीलाभट्टारिकावाचिवाणोक्तिषु च सायदि ८ कस्यापि नीलोत्पलदलश्यामां विजु
 श्चंद्रामाजानना वृथैव दंडिनी प्रोक्तं सर्वशुक्ला सरस्वती ९ विजुकायाः इन्द्रप्रभारसविदं विहगं विहाय
 यैः परमं शोतिषु तस्मिन्तिकारतीस्ते अहं पदिश्रयसि जल्पतु कौमुदीनां गोविंदराजवचसां च विशेषमेषः
 सालः १० श्रीजपदेवस्यादिर्वीसुर्के विमुखे वासवसनिनाः कुहू कंठी कंठे विलसति तथा वेदनचधि तदा

23

५४

भूमीभागेनिरूपमतमाकिंचिदिवसा समाधतेसाम्पेधनदभरितीनामधुरिमा ११ श्रीधनदेवानां सरस्व
 तीचकर्णाटीविजयांकाजयत्पसौ यच्चैदर्भीगिरंवासःकालिदासादनंतरं १२ नमुग्धदयिताधरेनविषभा
 जिरलाकरे नरहमुखंकोटरेनकिंलतार्घ्यपक्षांतरेसुदर्शनकवीश्वरेरसिकचक्रंचूडामणोगुणैक
 सिसुधांबुधास्त्यजतसौंचंद्रभ्रमं १३ श्रीहरिहरदेवानां माघेनविघ्नितोत्साहानोत्सहंतेपदक्रमौ।
 स्मरंतोभारवेरेवकवयःकपयोपथा १४ धनपालस्य तावत्कविविहंगानांध्वनिर्लोकेषुशस्यते
 यावन्नोविश्रान्तिश्रोत्रेमपूरमधुरध्वनिः १५ हृदिलग्नेनवारो नपन्नंदोपिपदक्रमः भवेत्कविकुरंग
 नांचापलंतत्रकारणं १६ त्रिलोचनस्येतौ भासीनाभिरसोमिलोचररुचिःश्रीसहस्रीकःकविर्माघोभा
 रविकालिकालिदासतरलाः स्कंधःसुर्वस्तुधुश्रयःदंडीवारादिवाकरैरगणयतिः कांतश्चरलाकरःसि
 द्धायस्यसरस्वतीभगवतीकेतस्यसर्वेपिते १७ अहोप्रभावोवादिव्यान्यतंगदिवाकरः श्रीहर्षस्याभव
 त्सभ्यसभोचरणमपूरयोः १८ सरस्वतीपचित्राणांजातिस्तत्रनदेहिनांव्यासस्यर्षीकुलालोभूधरोरुणो

शार्ङ्गः
१३

13

24

भारतेकवीः १९ राजशेखरस्येतौ इति श्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्यत्वाविशिष्टकविप्रसंसापरिचिदः
अष्टमः ८ अथ कुकवितिंदा अत्र गत्वा पदव्यासे जननीरागहेतवः संत्येके बहुलालापकवयो बालका इव
१ त्रिविक्रमभट्टस्य गणयन्ति नापशब्दं न वृत्तभंगं क्षपेन चार्थस्य रसिकत्वेनाकुलितावेशपापतयः कुक
वयश्च २ कस्यापि प्राचीयसाधार्यगुणेन युक्ताः कैः कैरप्यैः परकाव्यखंडैः आडंबरं येव च सांबहंति
ते केपिकंषा कवयोजयन्ति ३ विल्लुहास्य धिक्कारे कलिकालयाहि विलपंके यं विपर्यस्तताहा कष्टं प्रति
शालिनां व्यवहृतिर्मेघो वितादृश्यते एकैवायं पदेवता भगवती विक्रेतुमानीयते निःशोके रपरैः परीक्ष
णविधौ सर्वांगमुद्याद्यते ४ विल्लुहास्य कविभिर्नृपसेवासुचित्रालंकारहारिणी वारणावेशे वलोभेन परो
पकरिणोक्ता ५ क्षेमैन्द्रस्य अन्यवर्णपरावृत्त्या बंधविह्वलनिग्रहैः अनाख्यातः सतां मध्ये कवीश्वरो वि
भाव्यते ६ अइति श्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्यत्वा कुकवितिंदापरिच्छेदो नवमः ६ अथ पं
डितप्रसंसा अतिगतपरमार्थान्यंडितान्मधमं स्यात्तरुमिव लघुलक्ष्मीर्नैव तान् संरुणद्धि मदमिलितः

१३

मिलितं त्रयमग्रेऽस्य लानां न भवति विशतंतु बरारणं वारणानां १ भर्तृहरेः इह तुरगशतैः प्रयांतु मूर्खा ध
 नरहितास्तु बुधाः प्रयांतु पद्मा गिरिशिखरगतापिका कपंक्तिः प्रलिनगतैर्न समत्वमेति हंसैः २ अंज
 लिस्थानि पुष्पाणि वासयंति करद्वयं अहो सुमनसां प्रीतीर्वा मदक्षिणयोः समा ३ कस्यापि उदीरि
 तोर्यः पशुनापि गृह्यते हयाश्चनागाश्च वहेति नोदिताः अनुक्तमयूहति पंडितो जनः परं गितज्ञानफ
 लाहिवुद्भयः ४ कस्यापि पंडिते हि गुराणां सर्वमूर्खे दोषाश्च केवलाः तस्मान्मूर्खसहस्रेण प्राज्ञ एको न
 लभ्यते ५ गीतज्ञास्त्रविनोदेन कालो गच्छति धीमतां वसनेन हि मूर्खाणां निद्रया कलहेन वा ६ क
 योरप्येतौ हर्तुर्यातिन गोचरं किमपि संपुष्पाति सर्वात्मना अर्थिभ्यः प्रतिपाद्यमानमनिशं प्राप्नोति व
 द्धिं परं कल्याणं तेष्वपि न प्रयाति निधनं विद्याख्यमंतर्द्धनं येषां तान् प्रतिमानमुक्तं नृपः कस्तैः सह स्पृष्टं ते
 ७ त्वं राजा वयमप्युपासितगुरुप्रज्ञाभिमानोन्नताः ख्यातस्त्वं विभवैर्यशसि कवयो दिक्षाप्रतन्वतिनः ८
 त्वं मानदनादिति दूरमुभयोरप्यावयोरंतरं पद्यस्मात्परासुखोसिवयमप्येकांततो निस्पृहाः ९ एतौ भूत

शार्ङ्ग
२४

14

26

हरेः इति श्री दामोदरसूनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्पापंडितप्रसंसापरिच्छेदोद्देशः १० अथ कुपंडितनिंदा
व्यासादीन्कविपुंगवाननुचितैर्वाक्यैः सलीलं हसेत्पुञ्जैर्जल्पनिमील्यलोचनपुंगवश्लोकान्सगर्वे पठ का
व्यधिकुरु र्यत्परैर्विरचितं स्पृष्टस्वसाई बुधै र्यं धर्मपर्ययसेकृतेन रहितः पंडित्यमासुं वलात् १ कस्यापि
ये संसत्सु विवादिनः परयत्राः शत्पेन प्रलाकुलाः कुर्वन्ति स्वगुणस्तवेन गुणिनां यत्नाज्जुणाद्यादनं तेषां रो
षकषायतोदररुत्रोकोपोलनिःश्वासिनां दीप्ता रत्नशिखे वक्रमफरिनां विद्याजनोद्धेगिना २ ग्रीवास्तंभ
भूतः परोन्नतिकथाभावे शिरःशूलिनः सोद्धेगभ्रमणप्रलापविपुलदोभाभिभूतस्थितेः अंतर्द्वेषविषप्रवेशा
विषमक्रोधोलनिश्वासिनः कृष्टानूनमपंडितस्पविकृतिभीमज्वरारंभभूः ३ क्षमैर्द्रस्पेतौ अथैत्रः सु
खमाराधः सुखतरमाराधते विशेषतः ज्ञानलवदुर्विदग्धं ब्रह्मापिनरं नरं जयति ४ मर्तुहरेः इति श्री दामो
दरसूनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्पापंडितनिंदापरिच्छेदः एकादशः ११ अथ महतां प्रसंसा विपदि
धैर्यमथाभ्युदपेक्षया सदसिवाक्यदुतायुधिविक्रमः यत्र सिचाभिरुचिर्व्यसनं श्रुतौ प्रकृतिसिद्धिमिदं

१४

हिमहात्मनां १ भर्तृकरेः इयमुन्नतसत्त्वशालिनां महतां कापिकठोरचितता उपकृत्य भवंति दूरतः परतः प्र
 त्युपकारशंकवा २ नाल्पीपसिनिवध्रंतिपद ४ मुलध्वेतसः पेषां भुवनलाभेपिनिःसीमानोमनोरथाः ३
 अहोकिमपिचित्राणिचरित्राणिमहात्मनां लक्ष्मीतृणायमन्यंतेतद्गरेणानमंत्यपि ४ देवेश्वरस्य किंचा
 परेणवहनापरिजल्पितेनसंसर्गएवसतांमहतेफालाप अंभोनिधेस्तटरुहास्तरवेोपियेनवेलाजलो
 ध्रुवितरलकृतालवालाः ५ आपत्स्वेवहिमहतांशक्तिरभिन्यज्यतेनसंपत्सु अगुरोस्तथानगंधोप्रागस्ती
 यथाग्निपतितस्य ६ कपोरप्येतौ बज्रादपिकठोरणिमुदूनि कुसुमादपि लोकोतराणां चेतांसिकोहि
 विज्ञातुमर्हति ७ भवभूतेः जितरोषरयामहाधिपः सपदि क्रोधजितोलघुर्जनः विजितेन जितस्य दुर्म
 तेर्मतिमद्भिः सहकाविरोधिना ८ माघफवेः गवादीनां पयो न्येघुः सघोचा जायते दधि दीरे दधेस्तु नाघा
 पिमहतां पिकृति कुतः ९ देवेश्वरस्य संपदो महतामेव महतामेव चापदः वर्द्धते क्षीयते चंद्रो न तु तारा
 गणः क्वचित् १० अपकुर्वन्नपि प्रायः प्राप्नोति महतः फलः ऊर्वदहंतमेवाग्निं सतर्पयति सागरः ११

महतां प्रार्थनेनैव विपतिरपि शोभते दंतभंगो हि नागानां श्लाघ्यो गिरिविदारो १२ तरुमूलादिषु निहितं जलमावि
 र्भवति प्लवग्नेषु निभृतं यदुपक्रियते तदपि महतो बहंत्युच्चैः १३ अचिन्त्यापंथानः किमपि महतामंधक
 रिषोर्यदक्षो भूते जस्तदकृतं कथामप्यमदनं मुनेर्नेत्रादत्रैर्यदजनिषु न ज्योतिरहं प्रतेनेतेनेदं मदन
 मयमेव त्रिभुवनं १४ केषामप्येते महात्मानो नुगृह्णन्ति भजमानान्विप्रनपि सपत्नीः प्रापयंत्यं धिं सिंध
 वो न गनिस्त्रगाः १५ माघकवेः इति श्री दामोदरसूनु शार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्यां महतां प्रशंसा परिच्छेदो
 द्वादशः १२ अथ धीरप्रशंसा सहपरिजनेन विलसति धीरोगहनानितरनिपुनरेकः विषमेकेन निपीतं त्रिपुरजि
 ता सहसुरैरमृतं १ कस्यापि निंदंतु नीतिनिपुणा पट्टिवास्तुवंतु लक्ष्मीः समाविशतु गच्छतु वाययेष्टं अथैव
 वासरणमस्तु युगांतरे वा न्याय्यात्यथः प्रविचलंति पदं न धीराः २ भर्तृहरेः श्लाघ्या महता मुन्नतिरद्भुतमथा
 वसितं च धीराणां कनकगिरिरनभिलंघ्योरविवारनिश्चमनुक्रितारं भी ३ कस्यापि कदर्थितस्यापि हि धैर्यवृत्ते
 र्नेत्राक्यते धैर्यगुणः प्रमावुं अधोमुखस्यापि कृतस्वप्ने नीधः शिखायाति कदाचिदेव कस्यापि ये दीनेषु दपाल

29 वः सृशतिपानल्येपिनश्रीमदोव्यग्रायेचपरोपकारकरोदृष्यंतियेपाचिताः स्वस्थाः संतिचपौवनोन्मदमहा।
 व्याधिप्रकोपेपियेतैः स्तंभैरिवसुस्थितैः कलिभरलांताधराधार्यते ५ कस्यापि अर्थः सुखं कीर्तिरपीहमा
 भूदनर्थे एवास्तु तथापि धीराः निजप्रतिज्ञामनुबध्यमाना महोद्यमाः कर्मसमारभन्ते ६ कस्यापि अंगणवे-
 दीवसुधाकुल्याजलधिः स्थलीचपातालं वल्मीकश्च सुमेरुः कृतप्रतिज्ञास्य धीरस्य ७ वाणभदस्य इति श्रीदा-
 मोदरसूनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्यां धरिप्रशंसापरिच्छेदसूत्रयोदशः १३ अथ सज्जनप्रशंसा उपक-
 र्त्तुं प्रियंवदं कर्तुं स्नेहमकृत्तुं सज्जनानां स्वभावोपदेष्टुं दुःशिक्षिरीकृतः १ इक्षीरयाक्रमशः पर्वणि पर्व-
 णि पथारसविशेषः तद्वत्सज्जनमैत्रीविपरीतानां च विपरीता २ निर्गुणेष्वपि सत्त्वेषु दयां कुर्वेति साधवः
 न हि संहरते ज्योत्स्ना चंद्रश्चांजलवेदमनि ३ उपकारिषु यः साधुः साधुत्वे तस्य को गुणः अपकारिषु यः सा-
 धुः स साधुः सद्गिरुच्यते ४ हृदयानि सतामेव कठिनानीति मेमति खलवाग्विशिखैस्तीक्ष्णैर्भिद्यन्ते नमना-
 गतः ५ अपेक्षन्ते न च स्नेहं न पात्रं न दशं तरं सदापरोपकारयत्नदीपा इवोत्तमाः ६ केषामप्येते उपच-

रितव्याः संतोषद्यपि कथयन्ति नैकमुपदेशं यास्तेषां स्वैरकथास्ता एव भवन्ति शास्त्राणि ७ भर्तृहरेः सुजनो नया
 ति वैरं परहितनिरतो विनाशकालेपि छेदेपि चंदनतरुः सुरभयति मुखं कुठारस्य ८ रविगुप्तस्य अतिकु
 पिता अपि सुजनायोगेन मृदू भवन्ति न तु नीचाः हेमः कठिनस्यापि द्रवणो पायो सिनतुराणां ९ कस्यापि
 अनुकुरुतः खलसुजनावग्निसपाश्चात्यभाषयोः सूच्याः विदधाति रंध्रमेको मुद्रणमस्यापरो चिदधाति १०
 गोपभट्टस्य संतोषिसंतः क्वकिरंतु तेजः क्वज्वलंतु क्वनन्वप्रयंतां विधाय बुद्ध्या ननु वेधसैव ब्रह्मांडको
 शेषटदीपकल्याः ११ गोत्रस्थितिं न मुंचन्ति सदा संततिमाश्रिताः उदन्वंतश्च संतश्च महासत्त्वतया नया
 १२ ब्रूते न्यस्यासतो य्यार्यो गुणान्दोषास्तु दुर्जनः तुल्येष्वसत्वे किं त्वेकी गच्छतूर्ध्वमधोपरः १३ आस्तामन्या
 स्तुजनाः परोपकारैककदरा दुर्लालिताः संतापितपिशुनेषु खगुरोष्वपि हंतस्विद्यंते १४ यदमीदृशं तिद
 शनारसना तत्त्वादुसुखमनुभवति प्रकृतिरिषं विमलानां क्लिश्यंति पदन्यकार्येषु १५ देवेश्वरस्य श
 रदिनवर्षति गर्जति वर्षति वर्षा सुनिःस्वनो मेघः नीचो वदति न कुरुते न वदति सुजनकरोत्येव १६ ॥

अथापिनोद्धतिहरः किल कालकूटं कूर्मो विभर्त्ति धरणी खलपृष्ठभागे अंभोनिधिर्वहति दुःसहवा दुर्वाग्नि
31 मंगीकृतं सुकृतिनः परिपालयन्ति १७ आदिमध्यनिधनेषु शौद्रुदं सज्जने भवति नेतरे जज्ञेने छेदतापननि
घर्षता उन्नैर्नान्यभावमुपयातिकांचनं १८ ये जाते व्यसने निराकुलधिपः पंचत्सु नाभ्युन्नता प्राप्ते नैव प
राश्रुत्वाः प्रणयिनि प्राणोपयोगे रपिङ्गी मंतः स्वगुणा प्रकाशनविधा वन्यस्तुतौ पंडितास्ते भूमंडलमंडनैक
तिलकाः संतः किंपंतो जनाः ८ मुखेन नो जिरत्पू र्हदवेन नयत्पथः जरपत्पंतरे साधुर्देवविषमिवेश्वरः ॥
२० तदपकृतं विधिनार्थिषु पत्संतः स्वल्पसंपदो विहिताः तुष्टे पयसि घनानां सीदयता वजीवलोकोयं
केषामप्येते नूनं द्रग्धाब्धि मंथोत्था द्विमौ सुजना दुर्जनौ किं त्विंदोः सो दूरः पूर्वः कालकूटस्य चोत्तरः २२ रा
जशेखरस्य इति श्री दामोदरसुनु शार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्यां सज्जनप्रसंसापरिच्छेदः चतुर्दश १४ अथ
मनस्विप्रशंसा कामप्रियानपि प्राणान्विमुंचन्ति मनस्विनः इच्छन्ति न त्वमित्रेभ्यो महतामपि सक्रियां १
अदृष्टमुखभंगस्य युक्तमंधस्य याचितुं अहो वत महत्कष्टं चक्षुमानपियाचते २ कस्यापि पुरापेयामे

वनेचामरुतिसितपटश्चलपालीकपालामादायन्यायगर्भदिजवरुतभुकधूमधूमोपकंठे चारंघारं प्रवृत्तो
 चरसुदरदरीपूरणापतुधातोमानीप्राणिस्वदेशेनपुनरनुदितंतुल्यकुल्लेषुदीनः ३ वरमहिमुखेक्रोधाभा
 तेकरेविनिवेशितोविषमपि वरंय्यीत्वासुप्तंकृतांतनिवेशने गिरिविरतटीमुक्तश्रुतावरंशतधाकृतो
 नतुखलजनावोपैरर्थैः कृतंहितमात्मनः ४ एतौभर्तृहरेः ब्रह्मांडंकिपदस्तुतत्रबसुधापिंडंकिमाच
 ह्महितत्राप्येकतरंतुरवंडममितास्तस्मिन्नृपाःकेचन तेभ्योदैत्यशतोपनीतविभवादृष्टानुकंपास्तुते
 धिङ्मूढाःस्यह्यंतिहंतकिमपिस्वार्थेनतेभ्योपिये ५ श्रीदेवगणादेवानां पातालान्नविमोचितोवतव
 निनोतो नृमृत्युः भयंनोन्मृष्टंशशिलांछनंसुमलिनानोन्मूलिताच्चाधयःशेषस्यापिभरंविधत्पनकृतो
 भासवतारःक्षणाचेतःसत्यरुषाभिमानमनिशंमिथ्याबहन्निवधसे ६ एकःसएवजीवतिहृदयविहीना
 सहृदयोरुदुः पःसफललघिमभाजनमुदरंनविभर्तिदुपूरं ७ वरंहालाहलंपीतंसद्यःप्राणाहरंविषं
 नतुदृष्टेधनाद्यस्यभूभंगकुटलंसुखं ८ प्रत्युपकुर्वन्बहुपिनभवतिपूर्वोपकारिणतुल्यएकोनकरो

तिकृतं निःकारणमेवापरः कुरुते ८ कामं वनेषु हरिणा स्तुणेन जीवंत्य यत्नसुलभेन धनिषु न दैत्यं विदधति
 ते किल पशवो वयं सुधियः १० ब्रूत नूतनकृष्णां उफलानां के भवंत्यमी अंगुलीदर्शनाद्येन विलीयंते म
 नस्विनः ११ केषामप्येतौ ब्रह्मांडमंडलीमात्रं किंदो भाय नस्विन शफरी स्फरी तेनाध्वेः क्षुब्धता जातु
 जायते १२ कुसुमस्तवकस्येव देवती च मनस्विनः मूर्द्धि वा सर्वलोकस्य शीर्यते वन एव वा १३ भर्तृहरेः
 पादाहतं यदुत्थाय मूर्द्धानमधिरोहति स्रस्या देवाय मानेपि देहि नस्तद्वरं रजः १४ माजीवन्मः परावज्ञा
 दुःखदग्धोऽपि जीवति तस्या जननिरेवास्तु जननी लेशकारिणाः १५ समूलघातमद्यंतः परा नोघांते मा
 निनः प्रध्वंसितांधतमसस्तत्रोदाहरणं रविः १६ सयुमानर्थवज्जन्मायस्य नाम्नि पुरःस्थिते नान्या
 मंडगुलिमभ्येति संस्थाया मुद्यतांगुलिः १६ माद्यकवेः इति श्री दामोदरस्तुत्रार्जुनधरविरचितायां पद्म
 त्यां मनस्विप्रसांसा परिच्छेदः पंचदशः १५ अथोदारप्रशंसा आकारमात्रविज्ञातसंज्ञादितमनोरथाः ।
 ते धन्या येन पृथ्वीति दीनाः प्रणयिन्नांगिरः २ देहि देहीति जल्पंति त्पगिनोऽप्यर्थिनोऽपि च आलोकयंति

राभस्यादस्तिनास्तीति न क्वचित् २ युद्धं ते पक्षिपशवः पटंति सुकसारिकाः दातुं शक्रीति योचितं सशूरः स च
 पडितः ३ एकेन तिष्ठता धस्ताद न्येनोपरितिष्ठता दातृयाचकयोर्भेदः करभ्यामेव स चितः ४ सैव प
 रं न विनश्यति तनुरपियाश्रीनिबोशिता सत्सु अवशिष्यते हि मांशोः सैव कलापास्थिता शंभो ५ अजं
 निजपरोवेति गणनालघुचेतसा उदारन्वरितानां तु वसुधैव कुटुम्बकं ६ बोधयंति नयाचंते भिक्षाचा
 रा गृहे गृहे दीपतां दीपतां नित्यमदातुः फलमीदृशं ७ कषामप्येते अर्थिनां कृपाणां दृष्टिस्त्वन्मुखे प
 तिता स कृतं तदवस्था पुनर्देवनान्यस्य मुखमीक्षते ८ दंडिनः पट्टदाति विशिष्टेभ्यो पञ्चाश्नातिदिने
 दिने तते वितमहं मन्ये शेषमन्यस्परक्षसि ९ भगरतो व्यासस्य किं तथा क्रियते लक्ष्माया वधूखिकेव
 लाया वनवेशे च सामान्यपथिकैरपि भुज्यते १० विक्रमादित्यस्य लक्ष्मीपयोधरोत्संगं कुंकमारु
 णितो हरेः धन्यो बलिः स येनास्य भिक्षापात्रीकृतः करः ११ कर्णस्त्वचं शिबिर्मसंजीवं जीमूतवाहनः
 ददौ दधीचिरस्यो निनास्त्य देयमहात्मनां १२ द्विः शरं नाभिसंधते द्विः स्थापयति नाश्रितात् द्विर्ददाति

न चार्थिभ्योऽसमोदिनैव भाषते १३ केषामप्येते दातानां चोपि सेव्यः स्थान्निः फलो न महानपि जलार्थी वारिधिं
 तत्कापत्रपकूपं निषेचते १४ इति श्रीदामोदरसूनुः शार्ङ्गधरविरचितायां पञ्चतन्त्रा उदारप्रशंसापरिच्छेदः
 उग्रः अथ तेजस्विप्रशंसा बालस्यापिरचेः पादाः पतंत्युपरिभूतां तेजसा सहजातानां वयः कुत्रोपपुज्य
 ते १ सिंहः शिशुरपि निपतति मदमलिनकपोलमिति षुगजेषु प्रकृतिरियं सत्त्ववतां स्वत्ववयस्तेजसां
 हेतुः २ यदपि विधि वैगुण्यात् सिंहः पतति दस्तरे कूपे तदपि हि सततं वाञ्छति करिकुं भविदारणं मन
 सा ३ तेजांसि यस्य प्रशमं प्रयांति वारां प्रगहेण सर्वहिरण्यः अयं पुनर्वाडवनामधेयः समुद्रमापीय वि
 भर्ति तेजः ४ केषामप्येते एकः स एव तेजस्वी सैहिके पः सुरक्षिणो शिरोमात्रावशेषेण जीवंते ये न श
 त्रवः ५ कस्यापि मौनी पदाप्रहारे पि न क्षमीना च एव च सः आकृष्टशस्त्रो मित्रेऽपि न तेजस्वि खलो हि
 सः क्षेमैः प्रस्य तुल्ये पराधे स्वर्भानुमंतं चिरेण वत् हिमांशुमाशुग्रसते तन्मदिम्नः स्फुटं फलं ७ माघरुवे
 तेजस्तिति क्षमासारेनाति कर्कशमाचरेत् अतिनिर्मथनादग्निश्चंदनादपि जायते ८ तेजोहीने महीपा

लेखे परवविकुर्वते निःशंकोहिजनोधतेपदंभस्मन्यशुष्मिणि ६ कपोरप्येतौ इति श्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गध
 रविरचितायां पद्ये जास्विप्रसंसापरिछेदः सप्तदशः २७ अथगुणप्रशंसा गुणाः कर्वाति दूतत्वं
 दूरेपि वसतां सतां केतकीगंधमाघ्रायस्वयंगच्छंतिषद्यदाः १ गुणवज्जनसंसर्गद्यातिसर्वोपि गौरवं
 पुष्पमालाप्रशंगेन सूत्रं शिरसि धार्यते २ गुणसर्वत्र पूज्यंते पितृवंशो निरर्थकः वसुदेवं परित्यज्य वा
 सुदेवं न मे ज्ञानः ३ न हि जन्म निज्येषु त्वं जेषु त्वं गुण उच्यते गुणारुरुत्वमायाति दुग्धं दधि घृतं यथा
 ४ गुणिनिगुणज्ञो रमते नागुणिशीलस्य गुणिनिपरितोषः अलिरेति वृत्तात्पद्यं न ददुरस्त्वेकवा सोपि ५
 गुणागुणज्ञेषु गुणी भवंति ते निर्गुणो प्राप्य भवंति दोषाः सुखादतोयाः प्रभवन्ति नद्यः समुद्रमासाद्य भवं
 त्यपेयाः ६ गुणिनं जनमालोक्य निजबंधनशंकपा राजलक्ष्मी कुरंगी बहूरं दूरं पलायते ७ गुणैः सर्व
 ज्ञकल्योपि सीदत्येको निराश्रयः अनर्थमपि माणि कंहे माश्रयमपेक्षते ८ गुणेषु क्रियतां यत्न आ
 दोषैः किं प्रयोजनं विक्रीयंते न घंटाभिर्गावः क्षीरविवर्जिताः ९ गुणैर्गौरवमायाति न महत्यापि संपदा

पूर्णो दुर्नतथा वंद्यो निःकलंको यथा कृशः १० न सौख्यसौभाग्यकरा गुणानुराणो स्वपंगुहीताः सुदृशस्तनाः
 व परैर्गृहाता दितयं वितन्वते न ते न गच्छन्ति निजं गुणं बुधाः ११ कौशेयं कृमिजं सुवर्णमुपलातूद्वी।
 पिणोरो मतः पंकात् क्षामरं सशं उद्धेरिं दिचरं गोमपात् काष्ठादग्निरुहः फणादपि मणिर्गोपित तीरो
 चना प्राकाशं स्वगुणोदये न गुणिनां गच्छन्ति किं जन्मनाः १२ केषामप्येते एकमेव गुणं प्राप्य न म्रता म
 गमश्नुः तवा शेषगुणाराजस्तव तेति सविस्मयः स्वयं गुणपरित्यागादूर्णनाभः पतत्पथः तमेव संहरन् भू
 पः पदमुच्चैर्विगाहते १४ गुरो रुन्तुं गतां याति नोच्चैरासनं संस्थितः प्रासादशिखरस्थोऽपि काकः किं गुरुज्ञ
 यते भर्तृहरेः गुणवन्तः क्लिश्यन्ते प्रायेण भवन्ति निर्गुणा सुखिनः बंधनमायाति शुका यथेषु संचारिणः
 काकाः १६ गुरो दुषणां याति दुषणां गुणां क्वचित् यथा हि न म्रता दोषस्तनयोः स्तब्धता गुणाः १७ अ
 हो वै चित्रमेतत्संसारस्य किमुच्यते गुणोपि क्लेशदेतुः स्याद्विभ्रान्तः कंटकं टले १८ अनवसरे गुणावा
 नपि हृदयादवतार्यते हारः पश्य शलाकावसरे तुरोपि भूषैः प्रसार्यते स्वकरः १९ केषामप्येते इति श्री दामो

दरसुनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्यत्पांगुणप्रशंसापरिच्छेदः अष्टादशोऽध्यायः १८ अथ संतोषप्र- अकृत्वापर
 संतापमकृत्वा खलनम्रतां अनुसृत्य सतां वर्त्मपत्स्वल्पमपि तद्वदु १ व्यासस्य वयमिह परितुष्टा वल्क
 लैस्त्वं चलक्ष्मा समद्गुपरितोषो निर्विशेषो विशेषः सहि भवति दरिद्रो यस्य तस्मा विशाला मनसि च परि
 तुष्टे को र्यवान्को दरिद्रः २ भर्तृहरः दरिद्रस्य परामूर्तिस्तस्मान्नदविणाल्यता जरज्वधतः शंभुस्त
 थापि परमेश्वरः ३ विष्णुशर्मणः संतोषामृततृप्तनो यत्सुखं शान्तचे ससा कुतस्तद्वनलुब्धानामित
 श्रेतश्च धावतां ४ आगमिष्यंति ते भावा ये भावामपि भाविताः अदंतैरनुगंतव्यो न तेषां षामन्यतो गतिः ५
 यो मे गर्भगतस्यापि वृत्तिकल्पितवान्ययः शेषवृत्तिविधानं न स किं सुप्नो यवामृतः ६ अप्रार्थितानि दुःखा
 नियथैवायांति देहिनां सुखान्यपि तथायांति दैन्यमत्रातिरिच्यते ७ पंचमेहनिषष्टे वा शाकं पचति पशु
 दे अनरणीचा प्रवासी च स चारिचरमोदते ८ आत्मा धीनशरीराणां स्वपतां निद्रया स्वया कदन्नमपि म
 र्यानाममृतत्वाय कल्पते ९ सर्वत्र संपदस्तस्य संतुष्टं यस्मान्न सं उपानशूटपादस्य ननु चर्मावृतेव भू १०

व्यामस्य आरोग्यं विद्यता स ज्ञानमैत्री महाकुले जन्म स्वाधीनता च पुंसां महदैश्वर्यं विनाप्यर्थैः ११ सूर्याः पि
 वन्ती पवनं च दुर्बला स्ते शुष्के स्मरौर्वनगजा वलिनी भवन्ति कंदैः फलैर्मुनिवराः क्षययन्ति कालं सेतो ध
 एव पुरुषस्य परं निधानं १२ अर्थी करोति दैन्यं लब्धार्थो गर्वपरितोषं च नष्टधनस्य स शोकः सुखमा
 स्तेति स्मरुः पुरुषः १३ तन्मूलं गुरुतापास्तत्सौख्यं तद्यज्ञास्तदौर्जित्यं तत्सौभाग्यं पुंसां पदे तदप्रार्थनं
 नाम १४ केषामप्येते ५ इति श्री दामोदरस्तुतार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्यां संतोषप्रज्ञांसा परिच्छेद ए
 कोनविंशः १५ अन्यसंसर्गप्रज्ञांसा महानुभावसंसर्गः कस्य नोन्नतिकारकः रथ्यां बुजा हवींसां संगे अत्रि
 दशैरपि पद्यते १ एके केचिद्यतिकरगताः पात्रसंज्ञां लभन्ते गायन्त्ये सरसमधुरं वीणायां संप्रयुक्ताः
 एके तेषां स रुगतिवशादुत्तरंतरं पन्ति केचित्तेषां ज्वलितहृदयारक्तमेवं पिवन्ति २ एतौ विष्णुशर्मणाः
 शार्वोटकश्च दनसंगतोऽपि बहोजयोः क्रीडितमापता ह्याः पयोपिमद्यं च पवेहि मन्यते संसर्गजादौ
 घणा भवन्ति ३ पुरुषोत्तमसो व्यजस्य इव त्वात्सर्वलोहानामसत्त्वान्मृगपक्षिणां भयात्सौभाग्यमूर्खा

णां दर्शनात्संगतं सतां ४ विकृतिर्नैव गच्छति संगदोषेण साधवः अवेष्टितं महासर्ग्यैश्च दनं न विषायते ५ तस्या
 तव्यं न गंतव्यं क्षणमप्यधमैः सह पयोपिशौं डिनीहस्ते मदिरां मन्यते जनः ६ वीणावंशाश्रयातुं वाचुं वत्सु
 ज्ञैः कचौ स्त्रियः पिवत्यनार्यसंयोगाद्भक्तं न कंचरो यथा ७ किंचिदाश्रयसंयोगाद्भते शोभामसाध्वपि कां
 ताविलोचने न्यस्तं मलीमसमिवांजनं ८ आश्रयवंशेन सततं गुरुतालघुताचजायते जंतोः विंधे विंधस
 मानाः करिणो वतदप्यगोलघवः ९ संसर्गाद्भवति हि साधुता खलानां साधूनां च खलसंगमात्खलत्वं।
 आमोदं कुसुमभवं मृदेव धते मृजं धनं च कुसुमानि धारयति १० न साधुः कुत्रापि ब्रजति खलदोषं न गु
 णतां खलानां संगैरपि कृतानि बासोपि निपुणः यथा पक्षि व्यालैरपि हिततदुश्च दनतरुर्न चैकृत्यं पाति
 हृपयति च तापं सुमनसा ११ असाधुः साधुर्वा भवेति खलु जात्येव पुरुषेण संगतदौर्जन्यं न हि सुजनता क
 सचिदपि समाने संसर्गे मणिभुजगयोर्जन्म जनिते मणिर्नाहे दोषात्सृजति न तु सख्यौ मणिगुणान् १२
 केषामप्येते संतप्रायसि संस्थितस्य पयसो नामापि न ज्ञायते मुक्ताकारतया तदेव नलिनीपत्रास्थितं

राजते स्वात्पांसागरशुक्तिसंपुटगतं तज्जायते मौक्तिकं प्रापेणाधममर्धे मोतमगुणाः संसर्गतो जायते ।
 १३ अथः शस्त्रं शस्त्रं वीणा वारणी नरश्च नारी च पुरुषविशेषं प्राप्य भवन्ति योग्या अयोग्याश्च १४
 आसीत्पूर्वं विमलजलधेर्मेडि नं भूपतीनां नारीणां च प्रवल्गुमुकुटे कांचनेन प्रसंगं तंत्री वद्वा कथय किं
 महोक्ता च खंडेन सार्धं भिल्ली कंठे मरुतमरो कामवस्यां गतोसि १५ एते विष्णुशर्माणाः इति श्रीदामोद
 रसुनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्पां संसर्गप्रशंसापरिच्छेदः विंशः २ अथ धनप्रशंसा जातिजातुरसां
 तलंगुणां स्तस्याप्यधोगच्छंतां त्रीलं शैलतटात्पतत्त्वभिजनः संदह्यतां बहूनां त्रैयैर्वा रिरिणिवज्रमाश्रुति
 पतत्वर्थोस्तु नः केवलं येनैकेन विना गुणास्तृणालवप्रायाः समस्ता इमे २ यस्यास्ति चित्तं स नरः कुली
 नः संपंडितः स श्रुतवानुराजः स एव वक्ता स च दर्शनीयः सर्वगुणाः कांचनमाश्रयन्ति एतौ भर्तृहरेः
 बयो वद्वास्तयो वद्वापे च वद्वा बहुश्रुता सर्वे ते धनवद्वा नां द्वारेति घृति किंकराः चाणक्यस्य हेतु
 प्रमाणसंयुक्तं वाक्यं न श्रूयते दरिद्रस्य अय्यति पुरुषमसत्पूज्यं वाक्यं समृद्धस्य ४ दौर्मेदस्य अर्था

धीजीवलोकोयंश्मशानमपिसेवते जनेतारमपित्यत्कातिस्वंगच्छंतिदूरतः ५ नसाविद्यानतघ्नीलंनततदा
 ननसाकला अर्थार्थिभिर्नतघ्नीर्धनिनायन्नकीर्त्यते ६ यथाभिषंजलेमत्स्यैर्भक्ष्यतेस्वापदैर्भुवि ॥
 आकाशोपक्षिभिश्चैवतथासर्वत्रचित्तान् ७ नवित्तंदर्शयेत्प्राज्ञः कस्यचित्स्वल्पमप्यहोमुनेरपि
 यतस्तस्यदर्शनाच्चलतेमनः ८ एतेविष्णुःशर्मणः लक्ष्म्यापरिपूर्णोहंनभयंमेस्तीतिमोहनिद्रैषा प
 रिपूर्णस्यैवेदोर्भवतीभयंसिंहिकासूनोः ९ भक्तेदेवोजडेप्रीतिसुरुचिर्गुरुलंघने मुखेकदुकतानि
 त्पंधनिनाञ्ज्वरिणामिव १० आलिंगितापरैर्यातिप्रस्रवन्तिसमेपथि अव्यक्तानिचभाषन्तेधनिनो
 मयपाद्भव ११ पतन्तिखड्गधारासुविश्रान्तिमकरालयं किंनकुर्वन्तिसुभगेकष्टमर्थार्थिनोनराः १२
 गुणयुक्तोऽप्यधोयातिरिक्तः कूपेघटोयथा निर्गुरोऽपिभृतः पत्रपजनैश्चिरसिधार्यते १३ केषामप्येते
 इतिश्रीदामोदरसनुशार्ङ्गधरविरचितायांपद्यत्पांधनप्रशंसापरिच्छेदः एकविंशः २१ अर्थदुर्जननिंदा
 खलःसर्वयमात्राणिपरद्विद्राणिषत्रपति आत्मनोवित्त्वमात्राणिपत्रपन्नपिनपत्रपति १ नविनापर

वादेनरमतेदुर्जनोनरः काकः सर्वरसान्भुक्तेविनामेधंनतृप्यति २ एतौव्यासस्य परितोषपितानकश्च
 नस्वगतोयस्यगुरोस्तिदेहिनः परदोषकथाभिरत्यकः स्वजनंतेषपितुंकिलेखति ३ सहजांधदृशः
 स्वदुर्नपेपरदोषेक्षणादिव्यचक्षुषः स्वगणोच्चगिरोमुनिव्रताः परवर्णग्रहरोषसाधवः ४ एतौमाघ
 कवेः विषधरतोप्यतिविषमः खलइतिनमृषावदंतिविद्वांसः यदहिर्नकुलद्वेषीस्वकुलद्वेषीपुनः
 पशुनः ५ अतिमलिनेकर्तव्येभवतिखलानामतीवनिपुणधीः तिमिरेहिकौसिकानारूपं हि प्रतिप
 द्यतेदृष्टिः ६ एतौसुबंधोः लब्धोष्ठायोनीचः प्रपमेवत्वामिनंपराभवति भूमिरजोसरण्यादाउत्था
 यकमेवसंवृणते ७ रविगुप्तस्य उपकृतमनेनसुतरामित्यसतामस्ति न क्वचिदपेक्षाहोतुः स्वहस्त
 माप्रितमूर्धतोनिर्दहत्येव ८ विषमामलिनात्मानोद्धिजिक्काजिस्रगाश्च जगत्प्राणहरानित्यंक
 स्यनोद्धेजकाः खलाः ९ हरिगणस्य दुर्जनः परिहर्तव्योविद्यपालंकृतोपदि मणिनाभूषितः सूर्यः
 किमसौनभयंकरः १० चाराक्यस्य परिशुद्धामपितृति समाश्रितोदुर्जनः परान्वयते पवनाशि

नोपिभुजगाः परोपतापं न मुंचंति ११ नीचः समाश्रितो वश्यमनवाप्य पराश्रयं छिद्रपत्रपिमाप्नोति दृष्टांतो
 न्नकटाभवः १२ खलानां कंटकानां च द्विविधैव प्रति क्रिया उपानत्मुखं भंगो वा दूरतो वापि वर्जनं १३
 सुमुखोपि सुवृत्तेऽपि सन्मार्गे पतितोऽपि सन् सतांचैवादलग्नोऽपि व्यथयत्येव कंटकैः १४ अश्वः कोपिको
 पाग्निः सज्जनस्य खलस्य रा कस्य शास्यति स्नेहाद्धृतेन्यस्य वारितः १५ निमित्तमनुद्दिश्य हि यः प्रकुप्य
 ति ध्रुवं स तस्यापगमे प्रसीदति अकारणद्वेषि मनोस्ति पस्य कथं जनास्तं परितोषयंति १६ पादाहतो
 पि दृढदंडसमाहतोऽपि यंदंष्टुपास्य शतितं किल हंतिसर्यः हर्षादि वैषपि त्रुनोत्रमनुष्यधर्माकरोऽपि रं
 स्य शतिहंत्य परं समूलं १७ नौ अदुर्जनजिह्वा च प्रतिकूला विसर्पिणी परप्रतारणा पैव दारुणा केन
 निर्मिता १८ यस्मिन् चोसमुत्पन्नस्तमेव निजचेष्टितैः दूषपत्यचिरेणैव द्युषा कीट इवाधमः १९ प्रे
 रपति परमानार्यः शक्तिविहीनोऽपि जगदभिद्रोहे तेजपतिरास्त्रधारं स्वयमसमर्थः शिलाद्येनुं २०
 स्वभावकठिनस्या कृत्रिमां विभ्रतो नतिं गुरोऽपि परहिंसा पैचापस्य च खलस्य च २१ अपः पिंड इवोतप्ते

खलानां दृष्टये क्षणात् पतिमा एव नेष्यते गुणास्तोपकरणा इव २२ वर्जनीयो मतिमता दुर्जनः सख्यवैरयोः
 श्वाभवत्पकाराय लिहन्नपि दशन्नपि २३ वक्रतां दिभ्रतो यस्य गुह्यमेव प्रकाशते कथं न च समानः
 स्यात्पुष्टेन पिशुनः शुनः २४ शिरसि निहितोऽपि नित्यं पन्नादपि सेवितो बहु स्नेहैः तरुणी कुच इव नी
 चः कोटित्वं नैव विजहाति २५ यात्र यपात्री कुरुते दहति गुरां स्नेहमाशुनाशयति अमले मले नियथ
 ति दीपज्वाले वखलमैत्री २६ स्नेहेन भूतिदानेन कृतः स्वस्यापि दुर्जनः दर्पणाश्चाति केतिष्ठत्करो
 त्येकमपि द्विधा ३७ यथा यथैव स्नेहेन भूपिष्ठमुपचपति धत्ते तथा तथा तापं महावैश्वानरः खलः २८
 स्तोकेनोन्नतिमायाति स्तोकेनापात्यधोगतिं अहो नु सदृशी हतिस्तुला कोटिः खलस्य २९ नैवात्मनो वि
 नाशं गणयति पिशुनः परव्यसनसंसक्तः प्राप्य सहस्रविनाशं सपरेन त्यक्तिकबंध इव ३० दृष्टमानाः
 सुतीक्ष्णो न नीचाः परपशो गिना अशक्तास्तत्पदं गंतुं ततो निंदं प्रकुर्वतेः ३१ खलः सक्रियमाणोऽपि
 ददाति कलहं सतां दुग्धधौ तोषिकिमायाति वायशः कलहं सतां ३२ केषामप्येते न विषममृतं कर्तुं श

कं प्रयत्नशतैरपित्यजतिकदुतां न स्वां निवस्थितोऽपि पयो हृदे गुणपरिचिता मार्या वशिं न जल्पति दुर्जनश्चि
 रमपि वलात् धाते लोहे कुतः कनकाकृतिः ३३ भर्तृहरेः इति श्लाघामोदरसूनु शार्ङ्गधरविरचिता यो पद्म
 त्वां दुर्जननिंदापरिधे दौघविंशः २२ अथ कृपणनिंदा यद्वर्ज्यते परित्यक्तै रर्जितं पन्नमुज्यते विभज्यते
 यदंतै न्यैः कस्यचिन्मास्तुतश्चनं १ यत्करोत्यरतिं क्लेशं तस्मां मोहं प्रजागरं न तश्चनं कदप्याशां हृदयव्या
 धिरेव सः २ एतौ चैमेन्द्रस्य मृत्युः शरीरगोप्ता रंधनरक्षं वसुंधरा दुश्चारिणी वहसति स्वपतिं पुत्रवत्सलं
 ३ वाराभट्टः नंदनरेंद्रविशौर्दुःकृतमिव किमपि विहितमतिघोरं वसुधातलोष्मपाको विरमति नाघा
 पियत्नेभ्यः ४ बलभट्टेवस्य दृढतरनिवद्धमुखैः कोशनिषन्नस्य सहजमलिनस्य कृपणास्पचकृपाणा
 स्पचकेवलमाकारतोभेदः ५ गोपभट्टस्य कृपणास्पसमृद्धीनामभिभोक्ता रसंतिकतिचिदनिपुणाः जल
 संपदो वुराशैर्योतिवशां शश्वदौर्वाग्नेः ६ प्रकाशवर्षस्य प्राप्ता नपिनलभंते भोगान्भोक्तुं स्वकर्मभिः कृपणाः मुख
 पाकः किल भवति प्राक्षापाके वलिमुजां हि ७ रविगुप्तस्य त्यागभोगविहीनेन धनेन धनिनो यदि भवामकिं

पिधनुर्द्धरः तद्विज्ञेयद्वयवलंश्रमेणवद्गसाध्यते ४ श्रमेणस्वलितंलक्ष्यदूरंचवद्गभेदनं श्र
 मेणकठिनाश्लिष्टिः शीघ्रसंधानमाप्यते ५ श्रमेणचित्रयोधित्वंश्रमेणप्राप्यतेनयः तस्माद्गुरु
 समक्षंहिश्रमः कार्योविज्ञानता ६ प्रथमं वामहस्तेनयः श्रमंकुरुतेनरः तस्यचापक्रिया
 सिद्धिरचिरादेवजायते ७ वामहस्तेतुसंसिद्धेपश्चादक्षिणमारभेत् उभाभ्यांचश्रमंकुर्यान्ना
 राचैश्चशरैस्तथा वामेनैवश्रमंकुर्यात्सुसिद्धेदक्षणेकरे विशारवेनासमेमैवतथाव्यायेचकौ
 शिके ८ उदितेभास्करेत्लक्ष्यं यश्चिमायांनिवेशयेत् अपराङ्मेचकर्तव्यंलक्ष्यपूर्वदिगाश्रितं
 उत्तरेणासदाकार्यमवश्यमविरोधकं संग्रामेणविनाकार्यंनलक्ष्यदक्षिणामुखं षष्ठिधन्वंत
 रेत्लक्ष्यंज्येष्ठलक्ष्यंप्रकीर्तितं चत्वारिंशन्मध्यमंचविंशतिश्चकनिष्ठकं शराणांकथितंहेतन्ना
 राचाणामथोच्यते चत्वारिंशच्चत्रिंशच्चषोडशंचभवेत्ततः चतुःशतैश्चकांडानांयोहिलक्ष्यंवि
 सर्जयेत् सूर्योदयेचास्तमनेसज्येष्ठेधन्विनांभवेत् १४ त्रिशतैर्मध्यमश्चेवद्विशताभ्यांक

निष्ठीकः लक्ष्यचपुरुषोन्मानेकुर्याच्चंद्रकसंयुतं १५ उर्ध्वेधोभवेज्ज्येष्ठेनाभिवेधोचमध्य
मः यः यादवेधो लक्ष्यस्य सकनिष्ठोमतोमया १६ अथानध्यायाः अहमीच अमावस्यावर्जनी
याचतुर्दशी पूर्णिमा द्विदिनं यावन्निविद्वासर्वकर्मसु १ अकाले गर्जिते देवे दुर्दिने चाथवा भवे
त् पूर्वकांडहतं लक्ष्यमनध्यायं प्रचक्षते २ अमं च कुर्वत लत्र भुजंगो यदि दृश्यते अथ वा
भज्यते चापं यदैव श्रमकर्मणि त्रघते वा गुणे पत्रप्रथमे वाणमोक्षणे अमंतत्र न कुर्वीत शस्त्रे
मतिमतां वरः ४ अथ श्रमः क्रिया कलापान् लक्ष्यामिश्रमसाध्यान् शुचिष्वातां येषां विज्ञानमात्रेण
सिद्धिर्भवति नान्यथा १ अथ मंचायमारोप्य चूलिकां बंधयेत् ततः स्थानकं तु ततः कुर्याद्वाणे प
रिकरं न्यसेत् २ तुलनं धनुषश्चैव कर्तव्यं चामपाणिना आदानं च ततः कृत्वा संधानं च ततः प
रं ३ सकृदाकृत्स्नचापेन भूमिवेधं च कारयेत् नमस्कुर्याच्छिवं विघ्नराजं गुरुधनुः शरान् ४
याचितव्यागुरोराज्ञाचाणस्याकर्षणं प्रति प्राणवायुं प्रयत्नेन वाणेन सह परयेत् कुंभकेन स्थिरं

कृत्वा हुंकारेण विसर्जयेत् इत्यभ्यासक्रिया कार्या धन्विना सिद्धि मिच्छता घणमासात्सिध्यते मुष्टिः
 शराः संवत्सरेण तु नाराचास्तस्य सिध्यन्ति यस्तु होमहेश्वरः ७ पुष्पवद्भारयेद्वाणं सूर्यचत्पीड
 पेद्भुः धनवञ्जितयेत्त्रयं यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः ८ क्रियामिच्छन्ति आचार्या दूरमिच्छन्ति भार्ग
 वाः राजानो दृढमिच्छन्ति लक्ष्मिच्छन्ति चेतराः ९ जनानां रंजनं येन लक्ष्म्यघातात्प्रजायते ही
 नेनापीषुणा तस्मात्प्रशस्तं लक्ष्म्यवेधनं १० अथ लक्ष्म्यस्वलनविधिः विशारवस्थके स्थित्वा
 समसंधानमाचरेत् गोपुच्छमुखवामेन सिंहकर्णचमुष्टिना आकर्ष्य कौशिकव्यायेन शिरवां
 चालयेत्ततः १ एकीपरौ समौ कार्यौ समांशौ निश्चलौ करौ चक्षुषीस्पन्दयेन्नैव दृष्टिं लक्ष्म्येनियोज
 येत् २ मुष्टिना छादितं लक्ष्म्यं शरस्याग्रेनियोजयेत् मनोदक्षिणतं ज्ञात्वा ततः काण्डं विसर्जयेत्
 स्वलयेवं कदाचिन्मलक्ष्म्ये यो धोजितश्रमः ३ अथ शीघ्रसंधानं आदानं चैव तूणीरात्संधानं
 कर्षणं तथा क्षेपणं च त्वरायुक्तोवाणस्य कुरुते तु यः १ नित्याभ्यासचशात्तस्य शीघ्रसंधानताम

शो
३०

50

30
भवेत् २ अथ दूरपातित्वं मुष्ण्यायाता कया वाणं स्त्रीचिह्ने दूरयाननं २ अथ दृढभेदिता प्रत्या
लीढकृतस्थाने अधः संधानमाचरेत् दृढरस्थानमास्थाय उर्ध्वधारणमाचरेत् १ स्कंधव्याये
न वज्रस्य मुष्ण्यापुंमार्गणेन च अत्यंतसौख्यवाहो जायते दृढभेदिता २ अथ हीनगतयः सूची
मुखामीनपुच्छाभ्रमरीचतृतीयका शराणां गतयस्ति स्त्रः प्रशस्ता कथिता बुधैः सूचीमुखवग
तिस्तस्य सायकस्य प्रजायते पन्नं विलोकितं यस्य अथवा हीनपत्रकं २ कर्कशेन तु चायेनयः
कृष्टो हीनमुष्टिना मत्स्यपुच्छा गतिस्तस्य सायकस्य प्रकीर्तिता ३ भ्रमरी कथिता ह्येषा सद्भि-
स्तु अमकर्मणि स जुत्वेन विनायाति क्षेप्यमाणस्तु सायकः ४ अथ वाणानां लक्ष्यस्वल्प
नगतयः वामगादक्षिणं चैव ऊर्ध्वगधोगता तथा चतस्रो गतयः प्रोक्ता वाणस्वल्पनहेतवः
१ कंपते गुणमुष्टिस्तु मार्गणस्य हि पृष्ठतः संमुखवा ह्युर्ध्वमुष्टिस्तदा वामे गतिर्भवेत् २
ग्रहणं शिथिलं यस्य स जुत्वेन विवर्जितं पार्श्वतु दक्षिणं याति सायकस्य न संशयः ३ मो-

राम
३१

क्षिणे चैव वाणस्पचाममुष्टिधरो भवेत् गुणमुष्टिर्भवेद्दूतदाधोगामिनी गतिः ४ अथ शुद्धा
 गतयः लक्ष्यवाणगुणदृष्टीनां संगतिस्तु यदा भवेत् तदा नीमुष्टितो वाणे लक्ष्यान् स्वलति ध्रु
 वं १ निर्दोषः शष्पहीनश्च सममुष्टिर्द्वयोक्तिः भिनत्ति दृढवेध्यानि सायको नास्ति संशयः २
 आकृष्टस्तोजितो यश्च सुशुद्धो गाढमुष्टितः नरनागाश्च कयेषु न सति हतिर्मीर्गणः ३ यस्य
 तृणसमावाणयस्येधनसमंधनुः यस्य प्राणसमामौर्वी सधन्वी धन्विनां वरः ४ अथ दृढ
 चतुष्टु अयश्चर्मघटश्चैव मृत्पिंडं च चतुष्टयं यो भिनत्ति हि तस्येव वज्रिणायिन धार्यते सा
 द्वीगुलप्रमाणेन लोहयत्राणि कारयेत् तानि भित्तैकवाणेन दृढघाती भवेन्नरः २ चतुर्वि
 शतिचर्मण्यो भिनतीषुणानरः तस्य वाणे गजैर्द्रस्य कायं निर्भिद्य गच्छति भ्राम्यज्जले घ
 टो वेधश्च क्रेमृत्पिंडं कंतथा भ्रमंतं वेधयेद्यो हि दृढभेदी स जयते ४ अयस्तु काकतुंडे
 न चर्मचारा मुखेन हि मृत्पिंडं च घटश्चैव विधेत् सूची मुखेन हि ५ अथ चित्रविधिः वा

एभंगंकरावर्तेकाष्टछेदनमेवच विंदुकंजोलकयुगंयोवेतिसजयीभवेत् १ लक्ष्यस्थाने
 धृतंकांडं समुखंछेदयेत्ततः किंचिन्मुष्टिंविधापस्वातिर्यग्धिःफलकेषुण्ण समुखंवास
 मायांतंतिर्यक्कापांतमंवरं शरंशरेणयः छिंघादाणछेदीसजायते ३ अथवराटिकावर्तः
 काष्टेचकेशंसंयम्यतत्रवद्धावराटकं हस्तेनभ्राम्यवाणंचयोहंतिसधनुर्द्धरः १ अथका
 ष्टछेदनं लक्ष्यस्थानेन्यसेत्काष्ठंसांद्रंजोपुच्छं सान्निभं यः छिंघातंतुरध्रेणकाष्टछेदीसजाय
 ते १ अथविंदुकं लक्ष्येविंदुंन्यसेच्छुभ्रंशुभ्रवंधूकपुष्पवत् हंतितंविंदुकंयस्तुचित्रयो
 धीसजायते १ अथजोलयुगं काष्ठजोलयुगंक्षिप्तंदूरमूर्द्धपुरः स्थितैः असंप्राप्तंधरापृष्ठेतद्गो
 पुच्छमुखेनहि २ योहंतिशरयुग्मेनशीघ्रसंधाययोगतः सस्यादनुर्भूतांश्रेष्ठः पूजितः सर्व
 पार्थिवैः अथधावल्लक्ष्यं रथस्थेनजगजस्थेनहयस्थेनचपत्रिणा धावतावैश्रमः कार्योत्त
 म्यहंतुंसुनिश्चितं १ अथशब्दवेधित्वं लक्ष्यस्थानेन्यसेत्काष्ठपात्रं हस्तद्वयांतरैताडये

छ कर्कराभिस्तंशष्टः संजायते यथा यत्रैवोत्पद्यने शष्टस्तं सम्यक्तत्र चिन्तयेत् कर्मेन्द्रियमनो
 योगात्तत्त्वं निश्चयतां नयेत् पुनः शर्करया तज्जताडयेच्छष्टं हेतवे पुनर्निश्चयतां नेयं शष्टं
 स्थानानुसारतः ततः किंचित्कृतं दूरे नित्यं नित्यं विधानतः तत्त्वं समभ्यसेद्भूतेशष्टव्यध
 नहेतवे ततोवाणेन हन्यात्तद्वधानेन तीक्ष्णधीः एतच्च दुस्करं कर्म भाग्यैः कस्यापि जायते ५
 अथास्त्रविधिः एवं श्रमविधिं कुर्याद्यावत्सिद्धिः प्रजायतेः श्रमे सिद्धे च वर्षासु नैव ग्राह्यं ध
 नुः करे १ पूर्वाभ्यासस्य शस्त्राणामविस्मरणं हेतवे मासद्वयं श्रमं कुर्यात्प्रतिवर्षं शरदृतौ २
 जाते चाश्वयुजे मासिनवमी देवतादिने पूजयेद्दीप्यं चंडीगुरुं शस्त्राणि वाजिनः ३ विप्रे
 भ्यो दक्षिणां दद्यात्कुमारीं भोजयेत्ततः देव्यै पशुवलिं देद्याद्दृष्ट्वादित्रमंगलैः ४ ततस्त
 साधयेन्मंत्रान्वेदोक्तानां गोमोदितान् अस्त्राणां कर्मसिद्ध्यर्थं जपहोमविधानतः ५ ब्राह्म
 नारायणं शैवमैंद्रं वायव्यवारुणं आग्नेयं चापरास्त्राणि गृहदत्तानि साधयेत् ६ प्रथमं मनो

वाक्कर्मभिर्भाष्यलब्धास्त्रिणवचिष्मता अपात्रमसमर्थं च दहंत्यस्त्राण्यौ रुषं १ प्रयोगं चोपसंहा
 रं यो वेति सधनुर्द्धरः सामान्ये कर्मणि प्राप्ते नैव शस्त्राण्योजयेत् ८ इत्यस्त्रविधिः अथ शस्त्र
 वारणं हस्तार्के लांगलीकंदोगृहीतस्तस्य लेपतः शूरस्यापिरणोपुंसोदर्थ्यहरतिकातरः ९
 गृहीतं योगनक्षत्रैरपामार्गस्य मूलकं लेपमात्रेण वीराणामसर्वं शस्त्रनिवारणं २ अधःपु
 ष्पीशंखपुष्पीलज्जालुर्गिरिकर्णिका नलिनी सहदेवी च पुत्रमार्जारिका तथा विष्मुक्ता
 च सर्वासां जटाग्राहारवेदिने वद्धा भुजे विलेपाद्वा काये शस्त्रौघवारिका सर्पव्याघ्रादिसत्वा
 नां भूतादीनां न जायते भीतिस्तस्य स्थितापस्य मातरो ह्येव शरीरके ५ गृहीतं हस्तनक्षत्रे
 चूर्णं छुं छुंदरी भवंतस्त्रभावाद्भुजः पुंसः संमुखं नैति निश्चितं ६ छुं छुंदरी श्रीफलपुष्प
 चूर्णैरालिप्तगात्रस्य नरस्य दूरात् आघ्राय गंधं द्विरदोति मतो मदंत्यजेत्केशरिणोपयोगं
 ७ श्वेताद्रिकर्णिकामूलं पाणिस्थं वारयेद्भुजं श्वेतकंदारिकामूलं व्याघ्रादीनां भयं हरेत्

कस्यापि सलिलादग्निरुत्थित इति पदैकं समस्या दामोदरकराघातविह्वलीकृतचेतसा दष्टं चारुमन्त्रे
 नशनचंद्रनभस्तले ५ दारास्यचलतरंगरंगायंगंगायां प्रतिविंवितं सचंद्रं शोभते त्वर्धं शतचंद्रं नभ
 स्तले ६ श्रीरायवभट्टानां शतचंद्रं नभस्तलमिति यदैकं समस्या भीष्मग्रीष्मर्तुसंतप्तशून्यरथांतर
 स्ययोः अन्योन्यालापसुखिनो पूनोश्चंद्रायते रविः ७ कस्यापि पूनोश्चंद्रायते रविरिति पदैकं समस्या
 सीतासगागमोत्कंठाकर्णाताकृष्टधन्विनः राघवस्य शरांगारैः समुद्रादग्निरुत्थितः ८ कस्यापि स
 मुद्रादग्निरुत्थित इति पदैकं समस्या स्वस्तिक्षत्रियदेवाय जगदेवाय भूभुजे यद्यत्रः पुंडरीकांतर्गगनं
 भ्रमरायते ९ कस्यापि गगनं भ्रमरायते इति पदैकं समस्या यत्कंठे गरलं विराजति तत्रांशीर्षे च मंदा
 किनी सत्संगे च शिवा मुखं कटितटे शार्दूलचर्मी चरं मायायस्य भवं रुपादिसकंतस्मै नमः शोभवे जंक
 वज्जलविंदुवज्जलजवज्जं बलवज्जालवेत् १० कस्यापि जंबूवज्जलविंदुवज्जलजवज्जं बलवज्जाल
 लवत् इति पदैकं समस्यारम्यस्यैकं त्वकं भुजगयमिताः सप्ततुरंगानिरालंबो मार्गश्चरणरहितः सारथि

शार्ङ्ग

32 A

३२

56

रपि रविर्गघृत्यंतं प्रतिदिनमयारस्पतमसः क्रियासिद्धिः सत्त्वेव सति महतां नोपकरणे ११ कस्यापि क्रिया
 सिद्धिः सत्त्वेव सति महतां नोपकरणे इति पदैकं समस्या विजेतव्यालंकाचरणतरणीयोजलनिधिर्विप
 क्षः पौलस्त्योरणभुविसहायाश्च कपयः तथाप्येकोरामः सकलमवधीद्राक्षसक्रलं क्रियासिद्धिः सत्त्वेव
 सति महतां नोपकरणे १२ कस्यापि क्रियासिद्धिरित्यादिपदैकं समस्या धनुः पौष्पं मोर्वीमधुकरमपीवा
 मनबनादृशं कोरोवाणः सुहृदपि जडात्मा हिमकरः तथाप्येकोनंगत्रिभुवनमिदं व्याकुलयति क्रियासि
 द्धिसत्त्वेव सति महतां नोपकरणे १३ क्रियासिद्धिरिति घटो जन्मस्थानं मृगपरिजनो भूर्बवसनं वनेवासः
 कंदैरशनमपि दुस्यं वपुरिदं तथाप्येको गस्त्यः सकलमपि वद्याविधिमुं क्रियासिद्धिः १४ अस्माकं ज
 लजीविनां जलमिदं सद्वाजिराजिब्रजैः पातव्यं पराक्तरक्तमनसां तृप्तिः पतीनां हयः मत्तैवं महाराजदे
 वनृपते त्वज्जैत्रयात्रोत्सवे मत्सीरोदिति मत्तिकाचहसिति ध्यायंति वामभ्रुवः १५ श्रीआनंददेवानां
 मत्सीरोदिति त्वादिरिति पदैकं समस्या स्फुरिते जटरे विमोर्नवनीतभुजः शिशोः मत्तिकापादघातेन कं

३३

पितृभुवनत्रयं १६ शार्ङ्ग धरस्य मक्षिकापादघातेनेत्यादिपादघयंसमस्या रामाभिषेकेमदविह्वलायाः
 करच्युतोहेमघटस्तरुणाः सोपानमसाधकरोतिशब्दं ठंठंठंठंठंठंठंठं १७ कस्यापि ठंठंठंठंठंठंठंठं
 ठंठं इतिपदैकंसमस्या उत्तमस्यसकचग्रहमास्यंचुं वतिप्रियतमेहटवृत्त्या ऊंहुंहुंहुंऊंहु ऊंहुऊंहुंहुंहुं
 जितंभवतिमानधनायाः १८ विज्जकायाः ऊंउंऊंहु उंहु उंहुऊंहु इतिपदैकंसमस्या प्रलयमहायकरवचि
 तांगोलानावम्यसकलभूमिरुहां विलसतिदवदहनावलिरुजलवारुः परंशरणं १९ मुरारेः प्रलयमहा
 यकरवचितांगोलानावम्यसकलभूमिरुहां विलसतिदवदहनावलिरुज्जा इतिपदैकंसमस्या सुरता
 यनमस्तस्मैजगदानंदहेतवे आनुषंगिफलंयस्यभोजराजभवादृशः २० सरस्वतीकुटुंबदुहितुः सुरता
 यनमस्तस्मैजगदानंदहेतवे इतिपदघयंसमस्या अतसीपुष्पसंकाशंखवीक्ष्यजलदागमे येवियोगेवि
 जीवंतिनतेषांविघतेभयं २१ मेघस्य अतसीपुष्पसंकाशंनतेषांविघतेभयं इतिपदघयंसमस्या मम
 करग्रहणाययराीकृतंकठिनंधनुः २२ कस्यापि शशकशृंगमयंकठिनंधनुः इतिपदैकंसमस्या ॥

शार्ङ्गः

33

३३

58

इति श्री दामोदरस्तुशार्ङ्गः धरविरचितायां पद्यत्पं समस्यारख्यानपरिच्छेदोद्घाविंशः ३२ अथ प्रहेलिकापडु
तिकूटारख्यानं अपदोदरगामी च साक्षी न च पंडीतः अमुखः सुटवक्ता च योजानाति संपंडितः १ कस्यापि
अत्र लेखपत्रं प्रकटीकृतं क्वेजाता वनेत्यक्ता वनेति घृति नित्यशः परापस्त्री न तु सा वेत्तया योजानाति
संपंडितः २ अत्र नौका प्रकटीकृता गोपालो नैव गोपालस्त्रिभूली नैकशंकरः चक्रपाणिः स नो वि
ह्वुयोजानाति संपंडितः ३ कस्यापि अत्र महोद्घातः प्रकटीकृतः उच्छिष्टं शिवनिर्मोत्पं वमनं शवकर्प्यटः
काकविष्टां समुत्पन्नाः पंचैतेति पवित्रकाः ४ उच्छिष्टं दुग्धं शिवनिर्मोत्पं गंगा वमनं मधु शवकर्प्यटं पटं
वरं काकविष्टां समुत्पन्नाः पिप्पलादयः इति प्रकटीकृतः विजितात्मभवद्वेषिगुरुपादहतो जनः हिमापहा
मित्रधरैर्व्याप्तं व्योमाभिनंदति ५ दंष्ट्रिनः विनागरुडेन जितः इंदुः तदात्मभव अर्जुनः तद्द्वेषीकर्णः तद्गुरुः
सूर्यः तत्पादहतः तत्किरणसंतप्तः हिमापहाग्निः तदमित्रं यानीपंतद्वरो मेघः इति प्रकटीकृतः क्वचिन्म
गाक्षीप्रियविप्रयोगे गंतुं निशाचारमपारयंति उजातुमादाय करेण वीणामुज्जीवमालोक्य शनैरहासीत् ६

३३

कस्यापि वीणां किमर्थं हासीत् मतोयंगीतप्रियो मृगं के मृगे मत्प्रयुक्तं गीतमाकर्णयितुं ततश्चेदवतरयति
 तदा चंद्रो निष्कलंकः स्यात् मन्मुखसाम्पंचलभेत् प्रियविप्रयोगे सतापकरो मेहिमांशुः अतो स्पशत्रोः चंद्र
 मसो मन्मुखसाम्पभूयात् इति वीणां हासीत् इति प्रकटीकृतो यमर्थः तरुणा लिंगितः कंठे नितं वस्यल
 माश्रितः गुरुणा संनिधानेपिकः पूजति मुहुर्मुहुः ७ अत्र कलशः प्रकटीकृतप्रवलोक्तस्तनौ वध्वा गुं
 जाफलविभषितौ निश्चस्यरोदितुं लग्ना कुंतो व्याधकुटं विनी ८ धर्मदासस्य शवरस्त्री पुत्रयायाः स्त
 नौ गुंजाफलालंकृतौ दृष्ट्वा कुतो निश्चस्य करोदपतो मत्पुत्रः एनामनुरक्तस्तथा दीरातां गतो यथा जजा
 नि निहत्य गजमुक्ताफलहारैस्तनौ विभूषयितुं नालं अतो निः प्रयासग्राह्यैर्गुंजाफलैर्विभूषयति पुत्रेदी
 रो सति तदजितनिर्वहृतेः सर्वस्याप्यिकुटुंबस्य जीवितसंदेहः अतो व्याधकुटं विनीदुःखान् निश्चस्य
 रोदितुं लग्ना इति प्रकटीकृतो यमर्थः गीत्वा किमपि व्याधः शृंगजग्राह तरुणा हरिणस्य तमयसमी
 त्यो घतकरमेतीमपिलज्जिता व्याधी ८ शार्ङ्गधरस्य अस्यार्थः व्याधः किमपि अद्भुतं गीत्वा गीतमूर्ध

ताविलीनचित्तस्पतरुणहरिणस्पृगंजग्राह किमर्थंजग्राह यतोमजीतसुखितस्त्वंयाचकस्यमेइदंशिरोदा
 नंदेहि अथतंहरिणंशिरोदानायउग्रकरंसमीक्ष्यतज्जायाहरिणीपत्पुर्भक्तानिजशिरोदानायउघत्क
 रंसमीक्ष्यव्याधसार्धचारिणीव्याधीलज्जिताकेनहेतुनालज्जितापतः अयंहरिणोदाताइयंचहरिणिप
 तिभक्तादातुर्जीयामत्कांतोयाचकअहंयाचकजायावरमेतेपशवोनवपंमनुष्याःइतिलज्जितायंप्र
 थमोर्थःअथवाव्याधजापायाःपरिणीतःएवंपुरुषोमृतःसचविद्यमानःसंगृहीतोद्वितीयःपुरुषःतेच
 विलोक्य चिंतितवतीयतोनिजकांतावियोगासहिष्णुःशिरोदानायोघतकरायतिभक्तावरमियंहरिणी
 परणीतप्रीयमरणोपिजीवितासंगृहीतभर्तृकाच असतीचहंमानुषीइतिलज्जिताइतिद्वितीयोर्थःअथ
 वाइतिचिंतितंतया यतोयेनकरोनिगीतंश्रुतंतस्यगतुःकर्णस्यपुरोयाज्जापैकरोनप्रसारितोव्याधेन
 नीरसकटितकुटिलस्पृगस्यपुरःकरःप्रसारितःअनुचितंकृतंमूढन कृतेप्यनुचितेअकृतपात्र
 विचारोगीतरसज्ञःस्वभाषकृपांयाचकंजानन्मृगयूथयतिर्निजशिरोदानायउघमकरोजातःअतोव्या

धीतं हरिणं चतुरं ज्ञात्वा तं च व्याधं मूर्खं दत्त्वा एणो बद्ध्वा लज्जितेति तृतीयोर्थः इति प्रहेलिका अथापहृतिः
 रुचिरस्वरवर्णपदारसभाववती जगन्मनोहरति तत्किं तरुणी नहि नहि वारणी वारणस्पमधुरशीलस्प १
 सीत्कारं संजनयति त्रणयत्यधरं तन्नोति रोमांचं नागरिकः किमु मिलितो नहि नहि सरिवहे भनः पवनः
 २ धर्मदासस्येतौ वर्षति मेघेनितरामपतितपानैव शक्यते स्थातुं उत्कंठितालितरते नहि नहि सरिव
 विष्टिलः पंथाः ३ कस्यापि प्रहरति न पंचवाणाः केवलमवल्लेनि मेघोपिवर्षति परं न देवः क्षणदा
 धिविप्रयोगेते इत्यपहृतिः अथ कूटाः केशवं पतितं दृष्ट्वा द्रोणो हर्षमुपागतः रुदंति कौरवाः सर्वे हाके
 शवकशंगतः १ कस्यापि केजलेशवं मूर्ते कं द्रोणकृष्णकाकः कौरवाः शृगालाः इति सुबोधमेतत्पद्यं
 अंवरमंबुनिपत्रमरातिः पीतमहीनगणस्पददाह यस्य वधूस्तनयं ग्रहमज्ञापातुसवो हरलोचनवह्निः
 २ कस्यापि दूरान्वयः सकृन्मोयुष्मान् पातु यस्य अंवरं पीतं यस्य गृहं अंबुनि ॥ यस्य पत्रं अहीनगण
 स्पन्मरातिः यस्य वधूः अज्ञा यस्य तनयं हरलोचनवह्निर्ददाह इति सुबोधमेतत्पद्यं लक्ष्मीयादोनिधे

र्योदोनादोवादोचितं वचः विभ्यतीधीवरेभ्योयाजडेधेवनिमज्जति ३ कस्यापि लक्ष्मीर्योदोनिधेः समुद्रस्य पा
 दः जलजंतुः अदोवचः चादोचितं नयतोधीवरेभ्योविचक्षरोभ्योविभ्यतीत्रस्यती जडेधेवकदर्थेधेवनि
 मज्जतितिष्ठति इति सुबोधमेतत्पद्यं पानीयं पातु मिष्टाधिन्यतः कमललोचने। यदि दास्यसिनेष्ठाभिने
 दास्यसिपिबाम्पहं ४ कस्यापि यदि दासी अस्मिनेष्ठाभिने दासी असिब्यवाम्पहं इति सुबोधमेतत्पद्यं।
 नदीजलं केशव नारिकेतुर्नगाहूयो नाम नगारिसुनुः एषो गनावेषधरः प्रमाथी जित्वा वयं नेष्यति चाय
 गावः ५ बालभारतस्य नाम भोः नदीजभीष्म एष दृश्यमानः अंगनावेषधरः स्त्रीरूपधरः लं केशव ना
 रिकेतुः वानरध्वजः नगाहूयोऽर्जुन नाम पतः किंभूतः नगारिसुनुः इन्द्रपुत्रः उभोः कौरवाः अयं प्रमा
 थो हंता अघवोयुष्मान् जित्वा गाश्च नेष्यति इति सुबोधमेतत्पद्यं चंचद्वादशनीलनीरजपुतं सप्तानुजो
 द्रासितः नित्यं षोडशशोणपद्मरुचिरंधात्रा निशंसेवितं क्षीरांभोधिर्महं स्रस्त्रदलसत्पयं कविश्रान्ति
 यत् पाया दः कमलांगसंगिशपनंतन्नीलरोचिर्महः ६ शार्ङ्गधरस्य अस्मद्वारव्यतन्नीलरोचिः रपाम

प्रभं महस्तेजः कृष्णलक्ष्मीं बोधुष्मान्पायात् तत्किंभूतं कमलांगसंगिशयनं लक्ष्मीनाथशायं पुनः किं
 भूतं सहस्रदलसत्पंकविश्रान्तिः सहस्रफलादिव्यशयनशेषस्थितं पुनः किंभूतं क्षीरांभोधिगुहं दु-
 ग्धसमुद्रनिवासं पुनः किंभूतं धात्रानाभीसरोरुस्थेन ब्रह्मणा अनिशंसेवितं अध्यासितं पुनः किंभूतं षो-
 डशशोणपद्मसूचरं षोडशारुणकमलमननोहरं षोडशशोणपद्मानां विवृतिः विष्णोश्चत्वारो हस्ताः
 द्वैचरणौ तावन्तएवत्रैव ब्रह्मणाः द्वौ हस्तौ द्वौ पादौ लक्ष्म्याः एवं षोडशशोणपद्मसूचरं पुनः किंभूतं नित्यं
 अविनाशि पुनः किंभूतं सप्तांबुजोद्भासितं सप्तांबुजानां विवृतिः चत्वारि मुखानि ब्रह्मणाः एकं ना-
 भिसरोरुहं एकं विष्णोर्मुखं एकं लक्ष्म्यामुखं एवं सप्तांबुजोद्भासितं पुनः किंभूतं चंचद्वादशनीलनीर-
 जयुतं शोभमाना द्वादशनीलोत्पलयुतं द्वादशनीलनीरजानां विवृतिः अष्टौ नयनानि ब्रह्मणा देवि-
 सुः द्वौ लक्ष्म्याः एवं द्वादशनीलनीरजयुतं अत्र अपदुतिरलंकारः इति सुबोधमेतत्पद्यं विकसति
 नयनाभ्यां कैरवं पंकजं चक्षयति चरणं ब्रह्मचर्यं पयोधे उरसिलसति यस्य श्रेयसां संपदा यः स फणि

नमधिज्ञेतेपय्यापय्यनामः ७ अभिरामपशुपतेः अस्य व्याख्याः सपय्यनामः पय्यासफणिनं शेषं अधिज्ञे
 ते यस्य नपनाभ्यां चंद्रसूर्यलक्षणाभ्यां कैरवं पंकजं च विलसति यस्य चरणाब्जगजलं पयोधेः ब्रह्मचर्यं
 ज्ञायति दूराकरोति यस्य उरसि श्रेयसां संप्रदायः कौस्तभमणिर्लसति एवं विधः पय्यनामः फणिनश्च
 धिज्ञेते अत्राप्यपहूलिरलंकारः इति सुबोधमेतत्पद्यं इति श्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्य
 त्वां प्रहेलिकाघारव्यानपरिच्छेदसूत्रयस्त्रीशः ३३ अथ क्रियागुप्तकर्तृगुप्तकर्मगुप्तसंधिगुप्तविंदुमतीचि
 त्रभाषाचित्राख्यानं आगतः पांडवासर्वेदुपोधनसमीहया तस्मै गंगचसुवर्णचरत्नानि विविधानि च १
 कस्यापि यः धनसमीहया आगतः तस्मै सर्वपांडवाः गंगचसुरां च विविधानिरत्नानि अदुः ददति स्म इ
 तिक्रियागुप्तं गौरीनखरसादृशपशुघ्नयात्राशिनंदधौ इहैव गोप्यते कर्ता वर्षेणापि न लभ्यते कस्यापि इ
 कामः तं हंतीति इहा ईश्वरः इति कर्तृगुप्तं अनवस्त्रसुवर्णनिरत्नानि विविधानि च ब्राह्मणो भो नदीती
 रे ददाति ब्रजसत्वरं ३ कस्यापि हे ब्राह्मण इभ्यः समृद्धः इति कर्तृगुप्तं एही हे रमणि पस्पकौतुकं धूलि

धूसरतनुं दिगंबरं स्नापितं हृदनं पंकजं पयोभ्रातरुक्तमपि किं न बुद्ध्यासे ४ कस्यापि कौटुथिव्यां तु कंवा
 लकं इति वालकमगुप्तं पिवतस्ते शरावेण वारिक क्लारशीततं केनेमौ दुर्विभदग्धेन दृढये सन्निरोपि
 तौ ५ शरौ वारौ एण हिरण इति संधिगुप्तं वटवृक्षो महानेष मार्गमावृत्तिष्ठति तावत्त्वयानगंत
 व्यं पावन्नान्यत्र गच्छति ६ कस्यापि वटो ब्राह्मणः ऋक्षो भद्रकः इत्यपि संधिगुप्तकं नमया गोरसा
 भिक्षं वेतः कस्मान्प्रकुप्यसि अस्यानरुदितैरेभिरलमालोहिते क्षरो ७ दंडिनः न निषेधः मे मम आ
 गोरसा भिक्षं अपराधरसं ज्ञात इत्यपि संधिगुप्तं अथ बिंदुमती त्रिनयनचूडारत्नमित्रं सिंधोः कुमु
 इतीदपितः अपमुदयति सुसृणारुणारमणी वदनोपमश्चंद्रः ८ इति बिंदुपती अथ चित्रं ॥ विश्व
 स्पहेतुरमरैर्बज्रगीयसे तं विश्वं भरे शशिबे त्रिगुणात्ममूर्ते बिंदुव्योमतेऽपि परमां प्रथमं वदंति त्वां
 योगिनः स्तुतिपराः प्रणीधानदृष्ट्या ९ शार्ङ्गधरस्य अस्य वसंततिलका छंदसो दुर्गास्तुतिरूपस्य पद्य
 स्पचतुर्णामपि पादानां षष्ठसप्तमाष्टमाक्षरलोपेन इंद्रवज्रावृत्तं शिवस्तुतिश्च जायते नमामि मामनो

उन्नमानं मुनिममानिनं नानातनममानाममो नमानमुमेनमुं १० शार्ङ्गधरस्य नमामिनमस्वशोमिकं जंवि
 स्तुनकेवलं जं उमेनं पार्वतीनाथं हरमित्यर्थः किं भूतं मामनो नु नमानं मालक्ष्मीस्तस्यामनसः नु नः अपहृ
 तः मानो येन स तथातं लक्ष्मीचांचल्यगर्वापहरणं पुनः किं भूतं मुनियोगाच्चरं पुनः किं भूतं अमानिनं नास्ति
 मानो यस्यासौ तं पुनः किं भूतं नानाननं नानाविधानि आनानि मुखानि यस्यासौ तं दशावतारत्वात् नैक
 विधमुखं पुनः किं भूतं अमानामं अमानं आकाशं अमतिक्रामती अमानामस्तं पुस्तैः नः किं भूतं जं नामा
 नं ब्रह्मस्वरूपं एवं विधुमेनं हरिहरं नमामिद्यक्षरः तारतारतरैरेतैरुतरोत्तरोत्तैः रतातरतिशरैति
 तीरेतीरेतरौ तरौ ११ द्यक्षरः कालिदासस्य नागविशेषेषेषेषेषेषसंहृते जगति हंस्यपि कालं कालं
 कालं कालं घनेस्तुतिर्भवतिः १२ देवेश्वरस्य सानुप्रासः लीलीस्मितेन शुचिनामुत्तोदितेन व्यालोकि
 तेन लघुना गुरुणा गतेन व्याजं भतेन जयनेन च दर्शितेन साहंति तेन गलितं मम जीवितेन १३ दंडिनः सा
 नुप्रासः मधुरपामधुबोधितमाधवीमधुसमृद्धिसमेधितमेधया मधुकरांगतपामुहुरन्मदध्वनिभृतानि

हस्ततः परं तृतीयं किंचिदुच्चं स्यात् खंडं गमकशेभनं ततो द्विखंडं आभोगस्तृतीयं तस्य खंडं
 उच्चं गमकयुक्तं वा न चास्वाभ्यं कितं च तत् उद्गाहस्याघखंडे च न्यासः सध्रुवकोमतः एवं हि स
 दयदः प्रोक्त उक्तमो ध्रुवको बुधैः पंचपादस्य तद्गाहे परयुग्मं प्रशस्यते तृतीयं चोपरखंडं स्या
 द्विरभ्यस्तमिवंक्रमं आभोगश्चैकखंडं स्याद्वितीयं चोच्चखंडं तुल्यनाशं कितं चैतदिति
 मध्यमलक्षणं ३१ चतुष्पादस्य तद्गाहे पदैकं स्यात्ततः पदैकं किंचिदुच्चं द्वितीयं स्याद्विरभ्य-
 स्तमिदं द्वयं ३२ अभोगे च एकं स्यात्किंचिदुच्चं द्वितीयं प्रभुना मां कितं चैतत्कनिष्ठस्येति
 लक्षणं ३३ षण्णपादानां वा वर्णनियमो चादयोर्भवेत् पदयोर्वर्णनियमो ध्रुवाणं हि द्विधा
 गतिः ३४ पदद्वये पदावर्णनियमः क्रियते बुधैः तदा पदानि चान्यानि भवन्ति नियमविना
 ३५ एकादशाक्षरात्पादादेकैकाक्षरवर्द्धितैः खंडैर्द्वाः षोडशाः स्युः षड्विंशत्यक्षरावधिः
 ३६ रसतालादिवर्णैश्च ध्रुवाणं लक्षणं शुभं प्रोक्तं रागाणां विषयं सर्वसंक्षेपादिह कथ्यते ३७

अथ षोडश ध्रुवाणां नामानि जयंतः शेषवरोत्साहौ ततो मधुरनिर्मलौ कुंतलः कमलाद्या
 रो नंदनश्चंद्रशेखरः कामदेविजयाक्षश्च कंदर्यजयसंगलौ तिलकोललितश्चेति ध्रुवाः
 षोडश कीर्तिताः आदिता लो जयंतः स्यात् अंगाररससंयुतः रुद्रैः संख्याक्षरपादो न्यो भागे कफ
 रः परः एक एव लघुर्यस्मिन्नादितालः सकष्यते ४० सयथा द्वादशाक्षरपादो न्यो भागे कफ
 लकृत्प्रभोः हंसकेचरसे वीरे जीयते शेषवराद्वयः ४१ लघुर्गुरुर्लघुर्यत्र सतालौ हंसकः स्म
 तः सयथा उक्ताहः स्यादसेहास्ये ताले कंदुकसंज्ञके वंशाभिहृद्विहृद्विहृत्पादस्त्रयोदश
 मिताक्षरः लघुद्वयं विरामांतं ताले कंदुकसंज्ञिते ४२ सयथा गार्ग्यतालेन जीयेत कारुण्यम
 धुरोध्रवः अंध्रिहिसप्तभिर्वर्णै रानंदफलदः सदा चतुर्दुतो विरामांतस्तालो यंगार्ग्यसंज्ञकः
 ४५ सयथा १०००। त्रींशताले ध्रुवः सस्यात्यक्षैर्वर्णै हि निर्मलः अंगाररससंयुक्तः श्रोतु
 स्तेजोतिवर्द्धनः ४६ एक एव कृतो यास्मिन् त्रींशतालः अंगाररसकष्यते ४६ सयथा वर्णैः षोड

भृतात्त्वरमुज्जगे १४ माघकवेः कठिनानुप्राशसहितंचतुर्थपादांतयमकं आम्नापानामाहांत्यावा
 गीतिर्नीतिर्भीतिः प्रीतिर्भोगो रोगो मोदो मोहो ह्येमे देवो ध्यायेच्छेत् १५ दंडिनः चतुर्मातृकात्विघ
 न्नालाघंदः अस्या व्याख्या आम्नापानां वेदानां अंत्यावागुपनिषत् आह अकथयत् किं आह इती नी
 तिः भीतिः प्रीतिर्भोगः रोगः मोदः मोहः ह्येमे शुभे देवो आत्मपरात्मनो ध्यायेत् इच्छेत् इति चित्राणी अ
 थ भावाच्चित्रं उत्सरंग कलितोरु कटारी भाजिरा उत्तमयं करभालाः संतुपाथ कगराजपतैस्त्वंगाम
 जोहरमिला बद्दलावी १६ कस्यापि अस्या व्याख्या हे राजन् तव पापकगराः सेवक लोकाः उत्सरंग
 कलितोरु कटारी भाजिरा संतु उत्सरंगा अतिमुदितोः कलितोरु कटाः सज्जितपृथुलकपोलाः ये अ
 रीभाः शत्रुगजाः तेषां पोसो अजिः संग्रामः तराति ददतीति उत्सरंग कलितोरु कटारा भाजिराः उत्तु
 नः मयं करभालाः भृकुटी भीषणललाटाः संतु तैः पापकगणैः इलाः स्वः पृथ्वीरक्षकः इलावी जीतकं
 दर्व्यस्त्वं अगोहरं अगोमहं यथा स्यात् एवं गे एधि वीज पपरदेशत् आत्मायात् कुरु नूनं वा दल

घादशोहपसरीनिस्सारणशब्दः खरः शत्रुपादितुवालितोद्विहनिः सोएवंभणत्मुज्जटाः मूढेगर्वभरामघालिस
 हसारेकंतमेरेकहे कंठेपागनिवेक्षियाहिशरणं श्रीमल्लदेवंप्रभुं २७ श्रीकंठपंडितस्य इतिभाषाचित्रं॥
 इतिश्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गधरविरचितायांपद्मत्पांक्रियागुप्तादिकाख्यानपरिच्छेदश्चतुस्त्रिंशः ३४ अथप्र
 लोत्तरारख्यानं तेषुअंतरालापः॥ गच्छंतिष्वापिवक्त्रौहुतनिजतनवः काभिनतिस्वकूलं किंस्याद्योज्यं विकल्पे
 ककचनिभनखैः किंनृसिंहेणभिन्नंकीदृग्दित्वाप्रसूतिः किमनलशमनंकानपैः पालनीपाकोबंधः कः
 प्रमार्ष्टि त्रिभुवनकलुषंस्वर्धुनीवारिपूरः १ कस्यापिस्वर्धुनीवारिपूरः पुनरपिअनुलोपेनस्वर्धुनीवा
 रिपूरः पुनरपिस्वर्धुनीवारिपूरः पुंसः संबोधनं किंविदधातिकरिणां केरुजोग्नेर्भिषक्तिं काशून्यातेरिपू
 णंनरवरनरकंकोवधीद्रोचकंकिं केवानर्षसुनस्पृष्टिसमिवहुरिणाकिंनखाज्जैर्विभिन्नंकोवामार्जेवि
 सर्प्यन्विघटयतिनतून्नर्मदावारिपूरः २ कस्यापिनःमदावारिपूरः पुनरप्यनुलोमेननर्मदावारिपू
 रः पुनः पुनः सर्वेनर्मदावारिपूरः केभूषयंतिस्तनमंडलानि कीदृशुमाचंद्रमसः कुतः श्रीः किमाहसीतादश

कंठभीताहारामहादेवरतातमातः ३ कस्यापि हाराः गहादेवरतातमातः रात्रेः पुनः सर्वहारामहादेवर
 तातमातः रवेः कवेः किंसमरस्पर्सारः कृषेर्भयं किंप्रमुषंतिभृंगाः खलाद्भयं विष्णुपदं च केषां भागीर
 थीतीरसमाश्रितानां ४ कस्यापि भाः गीः रथीर्इतिरसं आश्रितानां पुनः सर्वभागीरथीतीरसमाश्रितानां।
 कः प्रार्थते मदनविह्वलयायुवत्याभातिक्कपुंड्रकमुपैतिकथं वतापुः कानारदोभवति केन चरज्यते
 ज्जवाद्यास्थि किं फलमुदाहरनालिकेरं ५ कस्यापि नाश्रलिके अरं पुनः प्रतिलोमेन रं के अलिनापु
 नसर्वनालिकेरं कस्यमरौदुरधिगमः कः कमले कथपविरचितावासः कैस्तुष्यातिचामुंजारिपवस्तेवद
 कुतोभ्रष्टाः ६ धर्मदासस्य आद्युत्तरजातिः कस्यजलस्य कः भ्रमरः कैः द्विरोभिः कुतः पृथिव्याः नलनीदल
 गतजललवतरलं किंपौवनंधनमय्यापुः केशश्रधकरनिकरानुकारिणसज्जनारव ७ कस्यापि ।
 किंकूरं स्त्रीहृदयं किंगृहिणः प्रियहितायदारगुणः कः कामः संकल्पः किंदुः करसाधनं प्रज्ञा ८ दं
 दिनः अथप्रश्नोत्तरेषु बाद्यालापः नीचेषु पावनीवारीका कः स्याद्युभदोजने शंभोरावरणं कंभजं

शार्ङ्ग
३८

72

39

वा ३

ते व्याधयोजनं ८ श्रीहरिदेवानां प्रलोतरं किं अवेलाभोजितं अवेलाभः अजितं पुनः सर्वं अवेलाभोजनं
कस्मिन्स्वपितिकं सारिः कावृतिरधमानूणां किं क्रते पितरं बालः किं दृष्टारमते मनः १० कस्यापि प्रश्नो
त्तरं किं शेषे सेवा पररूपं शेषे सेवा पररूपं अथ प्रलोतरेषु उक्तिप्रत्युक्तयः कियन्मात्रं जलं विप्रजानुं
दध्नं नराधिपतया पीयमवस्थाते न हि सर्वे भवादृशाः ११ प्रथमपदं तृतीयपदं च नदीमुतितीये भोजरा
जस्योक्तिः द्वितीयपदं चतुर्थपदं च राजदर्शनार्थं छद्मकाष्ठभारवाह पंडितस्य प्रत्युक्तिः भूरिभारभरा
क्रांतवाधति स्कंधावते न तथा बाधते स्कंधो यथा बाधति बाधते १२ पूर्वार्द्धं मृगयाया गृहमागच्छतः
शिवकारूटस्य भोजस्योक्तिः उत्तरार्द्धं च राजदर्शनार्थं गच्छतः शिवकावाह पंडितस्य प्रत्युक्तिः यदेतच्च
प्रांतर्जलदलवलीलां वितनुते तदा चष्टे लोकः शशद्वेति नो मां प्रति तथा अहं त्विदं मन्ये वदरिवि
रुहं क्रांततरुणी कटा तोल्कापातव्रणकिणकल्लं कां किततनुं १३ पूर्वार्द्धं रात्रौ चंद्रमसं वर्णयतो भो
जराजस्य उत्तरार्द्धं च राजदर्शनार्थं छद्मचोरस्य पंडितस्य इदमनुचितमक्रमश्रुपुंसां यदि हजरास्व

३८

पिमान्मथाविकारः इदमपि न कृतं नितं विनानां स्तनयतनावधिजीवितं रतं वा १४ पूर्वार्धे सारित्रीङ्कु
 र्वेत्पाः शीलाभहारिकायाः उत्तरार्धे च भोजराजस्य श्रष्टौ हाटककोटयस्त्रिनवतिर्मुक्ताफलानां तुलाः
 पंचाशन्मधुगंधलुध्वमधुयाः क्रोद्धोद्धराः सिंधुराः लावण्यपचयप्रपंचचतुरं परापांगनानां शतदंडो
 पांश्चनृपेणादौ कितमिदं वैतालिकायार्यय १५ निखिलमपि पद्यं विज्ञापयती भांडागारिकस्य उक्तिः
 वैतालिकायार्यये निचसप्ताक्षराणि वैतालिकगीतदत्तकर्णस्य विक्रमादित्यस्य प्रत्युक्तिः अलम
 तिचयलन्वात्स्वप्नमापोपमत्वात्परिणतिविरसत्वात्संगमेनांगनायाः इति पदिशतकृत्वस्तत्त्वमा
 लोचयामस्तदपि न हरिणाक्षी विस्मरं त्यंतरात्मा १६ पूर्वार्धे शिखाददत्तौ गुरोक्तिः उत्तरार्धे च राज
 कन्या नुरक्तस्य विहरास्य भित्तिले स्वप्रत्युक्तीः अंगरांतदिंदमुन्मदद्विपश्रेणिशोणितवाहारिणो हरेः
 उल्लसतस्त्राकेलिपल्लवांशुल्लकां त्यजति किं मतंगनः १७ पूर्वार्धे तच्चितपरीक्षिकायारानक
 म्याया उक्तिः उत्तरार्धे तदनुरक्तस्य विल्हरास्य प्रत्युक्तिः निरर्थकं जन्मगतं न लिप्याययानदृष्टं तु

हिनांशविंशं उत्पत्तिरिंदोरपिनिःफलैवस्पृष्टाबिनिज्ञानलिनीनयेन १८ पूर्वार्द्धविहूरास्योक्तिः उत्तर
 र्द्धराजकन्यायाः इति श्रीदामोदरसुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्यत्वां प्रह्लादतरेषु श्रंतर्लापवाद्यालापोक्तिप
 रिछेदः पंचत्रिंशः ३५ अथजातिः मंडलीकृत्यवर्हाशीकंठैर्मधुरगीतिभिः कलापिनः प्रनृत्येति कालेजी
 मूतमालिनि १ कलकृणितगर्भेणकंठेनाघूर्णितेक्षणाः पारावतः पराहृत्परिरंशुश्चुवितं प्रियं २ एतौ
 दंडिनः स्थित्वास्थेयादुपांभः समजठरशिराश्चक्रमूर्तिमुहूर्तधूर्तः संत्यक्ततीरः कतिचिदपि पदान्युच्च
 कैः कुंचितांघ्रिः पश्चाद्ग्रीवां प्रसार्यत्वरितगतिरपांमध्यमावित्रपचंचाचंचंतीमूर्धकंठः कथमपि शफ
 रीस्फारिताक्षोवकोति ३ गोविंदराजदेवानां न्यंचंचलचंचुचुवनचलच्चूडाग्नमुग्रं पतच्चक्राकार
 करलकेसरसटास्फारस्फुरत्कंधरां वारंवारमुदंघ्रिचंचलघनभ्रमपन्नखक्षुसापोदृष्टाकुर्कुटपोर्द्ध
 योस्थितिरितिकूरक्रमं युध्यतोः ४ वाररुचेः पक्षाबुद्धिप्यधुन्वन्सकलतनुरुहान्भोगविस्तारिता
 त्माप्रागेवोजीननिद्रस्फुरदतणकरोन्नासितंखं निरीक्ष्य प्रातः प्रोत्थायनीडास्थितचपलतनुर्यर्घरध्वा

नमुञ्चैरुज्जीवंपूर्वकायोन्नतविकटवदन्तुः कुरोराटीति ५ कस्यापि आलोकत्रस्तनारीकृतसभयमहनाद
 धावज्जनौघव्याघ्रघोरप्रदेशप्रचुरकलवलाकर्णनस्तध्वचक्षुःकाष्ठदंडंग्रहाणेत्यतिमुखरजनैस्ताडि
 तोलोष्ठघातैर्भीतः सूर्योगृहस्यानधितविचरकोणतोकोणमेति ६ दिविरकिशोरस्य धलीधूसरतनचो।
 राज्यस्थितिरचनकल्पितैकतराः कृतमुखनामविकाराः क्रीडंतिसुनिर्भरंडिभाः ७ रुद्रदतस्य आपातोभ
 वतः पितेतिसहसामातुर्निशम्योदितं धलीधूसरितोविहायशिशुभिः क्रीडारसानुस्ततात् दूरात्स्मेरमुखः
 प्रसार्यललितं बाहुद्वयं बालकोनाधनस्य चरः समेति परयाप्रीत्यारटनमुर्धरं ८ उत्कटस्य अकूचीरं
 भोपिप्रतिचिबुकदेशंकरतलं प्रतिशयाकुर्वन् युवतिषुदृशंस्निग्धतरलं कुमारोहंकारात्परिषादिसमा
 नानगणायन् भुजौवक्षः पत्रपन्नववयसिक्कातिविननुते ९ शार्ङ्गधरस्य खड्गहस्तोरिमालोक्यहर्षामर्बसम
 चितः शूरः पुलकितोरक्तनेत्रोहसतिजम्भते १० लक्ष्मीधरस्य गापतीहसतिचनृत्यतिहृदयेनधत्तांप्रियांवि
 चिंतयति समविषमं न च विंदति गृहगमनस्य तु कः पथिकः ११ कस्यापि मातर्धर्मपरेदयां कुरुमपिश्रान्ते

घवेदेशिके धारालिंदककोणकेसुनिभृतंयासातिहृत्तानिश्चि इत्युक्तेसहसाप्रचंडगृहिणिवाक्येननिर्भर्त्सितःस्कं
 धन्यस्तपलालमुष्टिचिभवःपांथःपुनःप्रस्थितः १२ विदतस्य भद्रंतेसदृशंयदध्वगशतैःकीर्तिस्तबोदुष्यते
 स्थानेरूपमनुतमंसुकृतिनादानेनकरोमिः १३ इत्यालोकाभृशं दृशाकरुणापाशीतातुरेणस्तुतः पांथेनैकप
 लालमुष्टिरुचिनागर्वायतेहालिकः १४ कस्ययपि विलासमस्त्रोत्तंसन्मुसललोलदोःकंदलापरस्परप
 रिसवलद्वलयनिःखनोद्धंधुराःलसंतिकज्जहंतीप्रसभकंपितोरस्थलत्रुटङ्गमकसंकुलाःकलमकंड कंचुकी
 नीगीतपः १५ विज्जकायाः आकर्षतिवर्गं वमनेवखुरौपश्चार्धंमुंडनिवखंपिवन्निवदिशोवापून्समु
 द्मन्निव सांगारप्रकरंप्रसन्निवभुवंशमाभ्युपनिवध्रंखच्चा मरवीज्यमानवदनःश्रीमान्कयोधावति १६
 सिंहदतस्य पुरेनुलःपश्चाद्भ्रजतिविभ्रतवेनचिततनुःसमुत्पस्योत्तानःपततिपथिलोकाअविशति ह
 यःकिंचिज्जघ्रेयदिनयतिपतिक्कचिदहोकाशातेतिष्ठत्यथचरणघातेनखनति १७ स्रक्तिसहस्रात्
 आघ्रापाघ्रायगंधं विकटमुखपुटोदशयःचंपंक्तिं धावत्युन्मुक्तनादोमुहुरपिचरसादंष्ट्रयापृष्टलग्नः

गर्दभापादघातद्विगुणितसुरतप्रीतिराकृष्टश्लोवेगादरुघ्नमुघन्नवतरतिखरः खंडितेक्षश्चिरेण १७
 मपूरस्य घ्रात्वाश्रोणीमजायाविततमभिमुखं चक्रसंकोचभंगं स्थित्वा सूर्यं निरीक्ष्य प्रविकसितसटोघ
 दृयन् द्वांखुरेण वोवोकारान्प्रकुर्वन्मणीशकलनिभंचालपेनेत्रयुग्मं छागश्चादूननेकाश्चतुरद्ववि
 टोमन्मथांधः करोति १८ कस्यापि पार्श्वस्फालावलेपाच्चदुलितचरणोद्धेरिविताकाशदेशः संघट्टा
 टोपाकोपकोपप्रकटितरसनापल्लवालीटसक्तः किंचित्साचीकृतास्यः स्फुरदधरपुटः स्फारिताता
 पचक्षुर्घोराघाताभिलाषादपसरतितुषंदर्शयन्नेषमेषः १९ शकवर्मणः शीष्मादित्पकरप्रतप्तसिक
 तामधोपविष्टः सुखं श्रोते गौरखरोमरुस्थलभुविप्रोथं निधाय क्षितौ गुंजज्जाहककंठकाहतमरुद्धतोत्पत
 द्धुलिभिः छन्नांगः कृकलासकोपिनिभृतं मार्तंडमुद्धीक्षते २० मार्गं देहिपदं निधेहि निभृतं तेशब्दनाक
 र्णयश्चानंबारयकंदलात्कलकलत्कोपंसखेतावकः इत्यन्योन्यमनेकधामृगवधव्यापारपारंगमैर्व्या
 धैः कोप्यधिकोरसः प्रतिपदं जल्पन्निरुत्थायते २१ युष्माकरस्य वामस्कंधनिषण्णशार्ङ्गकुटिलजान्ता

र्थिताधोमुखस्कंदसोणितलंबमानशशकानवेणीसवलच्चामरान् ज्वांतप्रोतकपोतपोतनिपतप्रक्तात
 तूणिरकान्सोपशत्करिकुंभभेदजनितास्कंदान्पुल्लिंदान्पुः २२ क्षेमंद्रस्य गर्जनहरिः सांभसिचैलकुं
 जेप्रतिध्वनीनात्मकृतान्निशस्य पदवबंधक्रमितुंसरोषः प्रतर्कयन्मन्मृगेन्द्रनादं २३ भट्टस्वामिनः
 लीढव्यस्तविपांडुराग्रनखपोराकर्णदीप्तां मुखंविन्यस्याग्निमपोर्युगेचरणयोः सद्योविभिन्नद्विपः एत
 स्मिन्मदगंधवलितसटः सावज्ञतिर्यक्वलन्सक्कांताहतिधूतलोतमधुपः कुंजेषुशेतेहरिः २४ श्रभो
 मुचंसलिलमुद्रमतांनिशिथे तालीवनेषुनिभृतंस्थिरकर्णातालाः आकर्णयंतिकरिणोर्द्धनिर्भालि
 ताद्याधारारवान्दशनकोटिनिषणहस्ताः २५ कस्यापि नयनपथनिरोधक्रोधनिर्द्धतभालभ्रमदवि
 रलरोमस्तोमवज्राधकारः कुमिकचलनलोभोत्खातवल्मीकरंध्रोत्थितफणीफणाघातैरुष्णलत्पेष
 भक्ताः २६ मदतस्य यदर्क्षेऽशुक्रांतस्फुरदरुणपुष्पोदरधिपाप्रविष्टोनासांतः कृशितमलिङ्गिभः प्रकु
 रुतेकपिः स्थित्वास्थित्वातदिदमनुशृण्वन्विचकितोधुनोत्पास्यंरौतिप्रचलतिचलत्पुष्पलतिच ३१

कस्यापि गर्जित्वा मेघधारं प्रथममथ शनैर्मंडलीकृत्य देहं शृंगभ्यां भावयंतौ वभिमुखमवनिंदारयंतौ
 खुराग्नैः मंदं मंदं समेत्य स्थिरतिष्ठितपदं दंतघातैर्सरोषं युद्धेते चालयंतौ कुटिलितमसकृत्युष्टमेतौ
 महौदौ २८ कस्यापि आहत्याहृत्य सूर्द्धादुतमनुपिवतः प्रस्तुतं मातुरु पः किं वित्कुं चैकजानोरनवरत
 चलच्चारुपुष्टस्य धेनुः उत्तीर्णं भर्णकस्य प्रियतनपतया दत्तं हुंकारमुद्राविश्रंसिद्धीरधारालवशवल
 मुखस्यांगमातृत्तिलेदि २९ मरुतस्य इति श्रीदामोदरस्तुत्राद्धिधरविरचितायां पद्यत्पनातिपरिच्छेदः
 षड्विंशः ३० अथ सदाचारः श्रोत्रियं सुभगमग्निं साग्निं गंधार्मिकं नयं प्रातरुत्थाय ययः पश्येदाप
 झः सत्रमुच्यते १ पापिष्ठं दुर्भगमत्पं नग्नमुत्कृतनासिकं अप्रियं प्रातरुत्थाय पश्यत्कलिमवाप्नुया
 त् २ प्रेतधूमे विरेके च कांतौ चक्षुरकर्मणि दुःसन्ने दुर्जनस्पर्शं स्नानमात्रं विधीयते ३ उदक्यापति
 तले छचंडां लाघभिभाषणौ मर्जारश्च खरस्पर्शं विण्मूत्रोत्सर्गदर्शने ४ अशुचाक्षणे श्रुपाते च क
 लहेष्वासकासयोः रण्याप्रसर्पणोभ्यंगे क्षुते कर्णमुपस्पृशेत् ५ कुर्यादाचमनाभावे भास्करस्यावला

۸۳

जलाशये १७ नयापद्यत्परिभ्रष्टपद्मावर्तसंन्वितं गतप्रत्यागतं पञ्चततोयं परिवर्जयेत् १८ ब्राह्मणपजा
 गोमहिष्यः सूताः शुष्कानवोदकाः नद्यः शुद्धादृशाहेन शुष्कापो भूमिगानवा १९ प्रवहत्वा ह्यत्रातोयंत
 जागेद्वात्रिपोदकं वापीकूपगतं वैश्वं शूद्रं च गृहभांडगं २० अपस्वात्मानं न वीक्षेन्ननावगाहेत्ययो
 रयं संदिग्धनावं नारोहेन्नवाङ्गभ्यां नदीतरेत् २१ शीतास्वप्सु निषिच्योष्णाः मंत्रसंभारसंभृताः ।
 स्नानं गृहेषु कुर्वीताः प्राप्नोति स्नानजं फलं २२ नाग्निं मुखेनोपधमेन्नांधः कुर्यान्नलं घृयेत् ना
 मेध्यं प्रक्षिपेद्दक्षौ न च पादौ प्रतापयेत् २३ देवालयां च त्वरचनक्रंसेवेत न दुमानशून्यादवाशून्य
 गृहं स्मृत्वा न च दिनेष्वपि २४ जलं पिबेन्नां जलिनाशयानं न प्रबोधयेत् परान्नं वा चरंतो गांधये
 तारनिवारयेत् २५ शय्यादीपाधमस्तं भाष्यायां दूरेण संत्यजेत् मर्मलायं न कुर्वीत धीमानसहनेः
 सह २६ नोर्ध्वजानुश्चिरं तिष्ठेन्न स्यात्कटासनः न नासिकं विकुलीयान्न स्वयं कर्तयेन्न खान् २७
 सर्वथा संत्यजेद्वा दं न किंचित्मर्मणि स्पृशेत् सर्वान्परित्यजेदर्थान् स्वाध्यायस्य विरोधिनाः २८ कु

५५
 शंखरांसिदाधार्यवहिर्माल्यं न धारयेत् नागंधं विभृपात्पुष्पं नात्मार्यं गुंफयेत्स्रजं नित्यमामलके लक्ष्मि नित्यं
 हरितगोमये नित्यं शंखे च पद्मे च नित्यं शुक्ले च वाससि ३० वालार्कं प्रेतधूमं च वृद्धां स्त्री पल्लवलोदकं आ
 युः कामो न सेवेतरात्रौ च दधिभोजनं ३१ नोत्संगे भक्षयेन्नास्य नौलिं भूमिं न संस्पृशेत् क्वचिद्गृहे न चो
 छिष्टः पश्येज्ज्योतीं विना शुचिः ३२ ब्राह्मणो ब्रह्मतीर्थे न विरद्भिः समुपस्पृशेत् कुर्वन्नाचमनं विष्णुमो
 कारिं चापि संस्मरेत् ३३ हस्तद्वयस्थितैर्द्वभैः समाचमेत यो दिजः सोमपानफलं तस्य भुक्ता यज्ञफले
 लभेत् ३४ गृहेऽपि निवसन् विप्रो मुनिर्मांसविवर्जनात् मांसाद्येऽपि मांसस्य त्यागात् स्वर्गे व्रजेद्भुवं ३५ ।
 आत्मार्यं यः पशुं हन्यात् सो व्रतं नरकं व्रजेत् देवान् पितॄन्समभ्यर्च्य स्वादन्मांसं न दोषभाक् ३६ अन
 भिध्यायेऽस्वेषु सर्चयेत्स्वेषु सौहृदं कर्मणां फलमस्तीति मनसा त्रितयं चरेत् ३७ आरातिपातस्तैर्न्यंचप
 रदारभिर्मर्षणं त्रीणि पापानि कामेन नित्यं सः परिवर्जयेत् ३८ असन्त्रलापः पारुष्यं पैशुन्यमनृतं
 तथा चत्वारि वाचा एजेंद्रनजल्पेन च चिंतयेत् ३९ अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतानुकंपनं शमो दानं च

याशक्तिर्गर्हस्यो धर्म उच्यते ४० देवाभितृन्मनुष्यांश्च भृत्यानां ह्यश्वदेववताः भोजयित्वा ततः पश्चा
 ऋहस्यो भोक्तुमर्हति ४१ वृक्षाश्चित्वा महीभित्वा हत्वा कीटपिपीलिकान् दत्वा न्नं कार्षुकेरर्थिभ्यः
 सर्वपापैः प्रमुच्यते ४२ राज्ञे दत्वा तु षड्गुणं देवतानां च विंशतिं त्रिंशदत्वा च विप्राराणां कार्षुको नावसी
 दति ४३ चक्षुर्देवान् मनो दद्याद्वाचं दद्याच्च सुनृतं उत्थाय चासनं दद्याद्देवधर्मः सनातनः ४४ तृणा
 नि भूमिरुदकं वा कचतुष्प्रीचसूनृता सतामेतानि हर्म्येभ्यो नोऽपि घृते कदाचन ४५ ग्रासादूर्ध्वमपि ग्रा
 समर्थिभ्यः किं न पश्यति इष्टानुरूपो विभवः कदा कस्य भविष्यति ४६ उष्णकाले जलं दद्याच्छीतकाले
 ऋतासनं प्राचदकाले गृहं देयं सर्वकालेषु भोजनं ४७ अष्टतिव्याधिशोकार्त्ताननुवर्तेत शक्तितः
 आत्मवत्सततं पश्यं दपि कीटपिपीलिकां ४८ गांपंका द्राक्षणी दास्याद्दलिलोपाद्विजं वधात् मोच
 यन्मुच्यते जंतुः पापादामरणांतिकात् ४९ न कश्चिदपि जानाति किं कस्याश्चो भविष्यति अतः श्वक
 रणां यानि कुर्यादद्यैव बुद्धिमान् ५० अनेन मर्त्यदेहेन पल्लौ क द्रव्यशर्मदं विचिंत्य तदनुष्ठेयं हेयं कर्म

ततो न्यथा ५२ उपकारः परो धर्मः परार्थः कर्म नैपुणं पात्रे दानं परः कामः परो मोक्षो वित्त ह्यता ५३
 अंजनस्य द्यौर्दृष्टा वल्मीकस्य तु संचयं अंबंधं दिवसं कुर्याद् दानाध्ययनकर्मसुः ५३ दीपो यत्र
 मनं पुंसं कूष्मंडलं दनं स्त्रियः अचिरे रौवकालेन कुलघेदो भवेद्भुवं ५४ अलाबुवतुलाका
 रं दृता कंकुदसं निभं प्राणांते पि न चास्मीयान्मसूरान्नसवत्कलं ५५ परदारानगंतव्या सर्वव
 र्णेषु कर्हि न्वित् नहीदृशमना पुष्पं त्रिषु लोकेषु विद्यते ५६ मात्रा स्वस्त्रा दुदित्वा न विविक्ता स
 नो भवेत् बलवानिन्द्रियग्नानमः पंडितोऽप्यत्र मुह्यति ५७ प्रकीर्णकेशामनवेक्षकारिणी सदा च भर्तुः
 प्रतिकूलभाषणी परस्य वेत्तमाभिरतामपत्रया मेवं विधां योषितमाशुवर्जयेत् ५८ हृताधिकारो
 मलिनोऽपि उमात्रो यजीविनी परिभूता मधःशय्या वासयेद्वाभिचारिणी ५९ कुचैल्लिनं दंतमलाप
 धारिणं वक्षसं निषुरवाक्यभाषिणं सूर्योदये न्वास्तस्ये च रात्रि न चिमुंचति श्रीरपि चक्रपाणि
 नं ६० एकच्छागं धिरो वीर्यं त्रिगवं चामाहिषं षडश्वं सप्तमातंगं शक्रस्यापि श्रियं हरेत् ६१ त्रिरः

सुधौतंचरैणोसृष्टिर्मलौवरांगनासेवनमल्पभोजनं अनग्नशायित्वमपर्वमैथुनंचिरप्रराष्टांश्चिय
 मानयंतिषट् ६२ षष्ठीषुतैलंपलमष्टमीषुद्वौरक्रियांचैवचतुर्दशीषुस्त्रीसेवनंतष्टकलासुपुंसा
 मायुःक्षयार्थंमुनयोवदंति ६३ स्नातुर्जनस्पदशमीस्तनपांस्त्रयोदशपर्यंनिहंत्युभयमेतदपिद्वि
 तीया सप्तम्यनिंदुनचमीषुचसंपदिष्टुःस्नायात्कदाचिदपिनामलकैर्मनुष्यः ६४ रोहिणीसहित
 मुत्तरात्रयंकीर्तयंतिमुनयोऽध्रवाक्यं बीजहर्म्यनगराभिंसेवनारामशांतिविधिषुप्रशस्यते ६५ रो
 हिणीषुकरपंचकेष्टिभेऽमुत्तरेपिचपुनर्दुसुदये रेवतीषुवसुदैवतेचभेनव्यवस्त्रपरिधानमि
 ष्यते ६६ रविर्नृपविलोकनेसुरगुरुर्विवाहोत्सवेररोधरणिनंदनोभृगुसुतः प्रयेरोवलीशनिस्त
 मखदीक्षरोसकलशास्त्रबोधेबुधःशशीनिखिलकर्मसुध्रुवमुदाहृतःसूरिभिः ६७ एतामिधर्म
 शास्त्रपुराणज्योतिःशास्त्रेभ्यः इतिश्रीदामोदरसुनुशाङ्गधरविरचितायांपद्यत्पांसदाचारपरिच्छेदः
 सप्तविंशःअथधर्मविनृतिः ऊर्ध्वबाहुर्विरौमेषनकश्चिच्छरोतिमेधर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थ

नसेव्यते १ यस्यधर्मविहीनस्यदिनान्यायांति याति च सलोहकारमस्त्रेवश्वसन्नपिनजीवति २ परदा
 रपरद्रोहपरद्रव्यपराश्रुखः गंगायाहकदागत्यमामयं पावयिष्यति ३ उत्थायोत्थापबोधव्येकि
 मघसुकृतं कृतं आयुषः खंडमादापरविरस्तं प्रयास्यति ४ केषामप्येते अजरामरवत्प्राज्ञो
 विद्यामर्थंचिंतयेत् गृहीतश्वकेशेषु मृत्युना धर्ममाचरेत् ५ श्रूयता धर्मसर्वस्वश्रुत्वा चैवाद्
 धार्यतां आत्मनः प्रतिकूलानि परेषां न समाचरेत् ६ एतौष्णसस्य परलोकहितं तात प्रातरुत्था
 यचिंतयेत् इरुते कर्मणां एवैविपाकश्चित्तयिष्यति ७ मदालसायाः श्रीदोधनार्थिनां धर्मः कामि
 नां सर्वकामदः धर्मोपस्थापवर्गस्य पारंपर्येण साधयेत् ८ यज्ञाध्ययनदानानि तपः सत्यं धृतिः क्ष
 मा अलोभ इति मार्गोपधर्मश्चाष्टविधः स्मृतः ९ आनृशंसंक्षमा सत्यमहिंसा दम आर्जवः प्रीतिः प्र
 सादो माधुर्यं मार्दवं च यमादश १० भावशुद्धिर्मनुष्यैस्तु कर्तव्या सर्वकर्मसु अन्यथा बुध्यते कांता
 अभावे दुहितान्यथा ११ कृत्वापि पातकं कर्म पोदद्यान्नमर्थिते ब्राह्मणाय विज्ञेयै न स पापेन

लिप्यते १२ आश्रमशानान्निवर्तते ज्ञातयः सह बांधवैः त्वमापेनैव गंतव्यं तत्कर्म सुकृतं कुरु १३ के
 षामप्यते धर्मे रतिर्भवतु नः सततोच्छ्रितानां सद्येक एव परलोकगतस्य बंधुः अर्थोस्त्रियश्च निपुणौ री
 द्दु सेव्यमानानैवाप्तभावमुपयांति न च स्थिरत्वं १४ कस्यापि यावत्स्वस्य मिदं सरीरमरुजं यावज्जरा
 दूरतो यावच्चैदियशक्तिरप्रतिहता यावत्क्षयो नापुषः आत्मश्रेयसितावदेव विदुषा कार्यः प्रयत्नो
 महानादीप्तमवनेतु कूपरवनर्न प्रत्युद्यमः कीदृशः १५ भर्तृहरेः धर्माज्जन्मकुले शरीरपटुता सौभा
 ग्यमायुर्जनं धर्मगौवं भवंति निर्मलयशो विदुषा मही संपदः कांतारेषु महाभयेषु सततं धर्मः परित्रा
 पते धर्मः सम्यगुपासितो भवति हि स्वर्गपवर्गप्रदः १६ कस्यापि पन्नागामदभिन्नगंडकरटास्ति
 ष्ठंति निद्रालवो हारे हं मविभूषिताश्चतुर्गदेष्यंति यदृषिताः वीणावेणुमृदंगश्च शंखपरावैः सुप्त
 अयद्वो धत्ते तत्सर्वं सुरलोक राजसदृशं धर्मस्य विस्फूर्जितं १७ कस्यापि गंगोद्रेदे कुरुक्षेत्रे विश्रां
 तौ मपि कर्णिके वेरापां गयायामौकारे स्नात्वा दत्त्वा सुखी भवेत् १८ शरणा गतरक्षायं स्त्री गोघ्नजहि

शार्ङ्ग

४७

४८

५७
तायच स्वाभ्यर्थेषस्त्यजेत्प्राणांस्तस्यलोकाःसनातनाः १८ योनिकामान्नसंभान्नद्वेषाधर्ममुत्सृजेत् यथो
क्तकारीसौम्यश्चसमुस्वमृत्युमिच्छति २० यज्ञदानतपस्तीर्थसेवाभिर्विजितेन्द्रियः भौमेषुचांतरिक्षेषुस्वर्गे
षुमनुजोव्रजेत् २१ वसंतिसुरलोकेषुनिजपुरेनयेनराः विमानैर्विविधाकारैः सर्वकामसमृद्धिभिः २२
तेभ्यश्चप्रच्युताराज्ञामन्येषांचमहात्मनां जायंतेसुखिनांगेहेसद्यतपरिपालकाः २३ गायंतिदेवाः
किंलगीतिकानिस्वर्गपवर्गस्पचहंतुभूताः धन्यास्तुतेभारतभूमिभागेभवन्तिभूयःकृतिनःसुरत्वात् २४
पुनःकृत्वाद्भुतंकर्मपूर्वव्यासेनमानवाः सुरलोकंप्रयांत्येवभाग्यवन्तोजितेन्द्रियाः २५ परात्परतरंयां
तिनारायणपरायणाः नतेतत्रगमिष्यंतियेद्विषंतिमहेश्वरं २६ वासुदेवेमनोयस्यजपहोमार्चना
दिषु तस्यांतरायोविज्ञेयोदेवेन्द्रत्वादिकंफलं २७ गत्वभगत्वानिवर्ततेचंद्रसूर्यादयोग्नहा अद्यापि
ननिवर्ततेछादशाक्षरचिंतकाः २८ षट्पदरेणमंत्रेणपुष्पमेकमपिस्वयंलिंगस्यमूर्द्धियोदघात्स
भूयोपिनर्जयते २९ उपोष्यैकादशीसर्वास्तथाकृष्णाश्चतुर्दशीः ध्यात्वाहूरिहरंदेवंप्राप्नोतिपरमंपदं ३०

४७

मोहादवाचीमनुजाः प्रतीचीप्राचीमुदीचीमपिपर्पटंति सच्चिन्मयेमानसएवतीर्थेस्वच्छेसुखंस्वा
 तुमयारयंतः ३१ इति श्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्पांधर्मविवृतिपरिच्छेदः अष्टत्रिं
 राः अथ पातकविवृतिः कथंतेत्यक्तसद्धत्ताः सुखंरात्रिषुशेते मरणान्तरितायेषां नरकेषु वि
 पतयः १ कतिपयदिनपरमापुषिमदकारिणिषौवनेदुरात्मानः विदधतितथापराधंजनैवय
 थाहृथाभवति २ श्रीधनदेवानां व्याधिर्वितविनाशः प्रियविरहोदुर्भगतत्वमुद्वेगः सर्वत्राशा
 भंगः स्फुटंभवत्यकृतपुरापपापानिमिहैवफलमाप्नुते ५ ब्रह्मघ्नेचसुरापेचचौरेभ्यनव्रतेतथा
 निःकृतिर्विहितलोकेकृतघ्नेनास्तिनिःकृतिः ६ ऋतुस्तानांचपोभार्योनैवगच्छतिमूढधीः घो
 रायांब्रह्मरुत्पायां पुज्यतेनात्रसंशयः १० अदुष्टापतितोभार्योमूढोयस्तुपरित्यजेत् सप्तजनानि
 सस्त्रीत्वंलभतेनात्रसंशयः ११ शेरवंकूटसाक्षीतुपातिपश्चानृतैवदेत् कूंभीपांकं प्रयात्येवमा
 नवागुरुतल्पगाः १२ मार्केडेयात् स्त्रीबालस्वामित्रघ्नोघ्रविश्वसघातिनः सुरपोब्रह्महाचो

शार्ङ्ग.
४८

५४

१०

रोपां त्येते सर्वनारकान् १३ असत्प्रतीगृहीतावानरके पात्यधोमुखे एकोमिष्टान् भुङ्क्ते स याति एष व
हेनरः १४ आगारदाही मित्रश्च शकुनिर्गन्धमायजकः रुधिरं धेपतं त्येते सोमविक्रपिणश्च ये १५
मधुहाग्रामहंता च पाति चैतरणीनरः असियत्र वनं याति दर्प्याश्च न निहंतनः १६ मृगघ्ना गादिहं
ता च वह्निज्वाले निपात्यते ब्रतलोप्ता भ्रमभ्रष्टो पाति तमंदशानारके १७ कृते पापे नृतापो वै यस्य
पुंसः प्रजायते प्रायश्चित्तं तु तस्यैकं हरि संस्मरणं परं १८ एते विष्णुपुराणात् भूतारीकां च गवां ह
त्वा तु नारकान् तृणगुल्मलतावल्लीत्वक्सारतनुतां लभेत् १९ सर्वपातकसेयातकहादावानलं
परं जोविंदनामकथनं गंगास्नानं च मे मतं २० मुखकंददामोदरवासुदेवश्रीकांतचक्रायुधकृष्ण
विष्णो जोविंदनारयणपद्मनाभत्रिवीक्रमानंतहरे नमो २१ शार्ङ्गधरस्यैतौ तदस्य मुहूर्तं वापि
शीतमुष्णयथापि वा गंगं ययः पुनात्येव पापादामरणांतिकात् २२ कस्यापि त्यजदुर्जनसंसर्गं भज
साधुसमागमं कुरु पुराणमहोरात्रं स्मरन् नित्यमनित्यतां २३ कस्यापि स्वपुरुषमभिधीक्ष्य पाशाहसं

४८

वदतियमः किलतस्पकर्णमूले परिहरमधुसूदनप्रपन्नाभुरहमन्यनृणां नवैस्मवानां २४
 विष्णुपुराणात् रामंदूर्वादलत्रयामंपद्माक्षं पीतवाससं स्तुवंति नामभिर्दिव्यैर्न ते संसारिणो नराः
 २५ पद्मपुराणात् इति श्रीदाम्भिरसुनुशाङ्गधरविरचितायां पंचत्पां यातकविहृतिपरिच्छेदः एको
 नन्वत्वारिंशः ३८ अथ खेचरभूचरेषु पूर्वसूर्या न्योक्तयः रवेरेवोदयः श्लाघ्यः को न्येषामुदया
 ग्रहः न तमांसिन ते जांसियस्मिन्नभ्युदिते सति १ खद्योतोद्योतते तावत्यावन्नोदयतेशशी उदिते
 तु सहस्रांशौ न खद्योतो न चंद्रमाः २ तस्यैवाभ्युदयो भूयाज्ञानो यस्योदये सति विकासभाजो जा
 यंते गुणिनः कमलाकराः ३ केषामप्येते देवा हरिर्वहतु वक्षसि कौस्तुभं तमन्येव काचन पुनर्धु
 मरोः प्रतिष्ठापत्यादसं गिततरंगितसौरभाणि धत्ते स एव सिरसा सरसीं हाराणि ४ महादेवस्य उ ३
 घंत्वमूनि सुवहानि महामहांसि चंद्रोपप्लवं भुवनमंडलमंडनाय सूर्यादत्ते न तदुदेति न चास्तमै
 तियेनोदिते न दिनमस्तमिते च रात्रिः ५ करान्प्रसार्य रविणा दक्षिणां शबलं विता केवलमनेना

त्मादिवसोपिलघुकृतः ६ निमीलनायपद्मानामुदयात्यतेजसां तमसामवकाशायव्रजत्यस्तमसौरविः
 ७ येनोन्मथ्यतमांसिमांसलघनस्यङ्घ्रानिसर्वाजगच्चक्षुष्मत्परमार्थतः कृतमिदं देवेन तिग्मत्वित्वा त
 स्मिन्नस्तमितेविवस्वतिक्रियाङ्करोजनोदुर्जनोपधधातिधतिंशसांकशकलालोकेप्रदीपेयवा
 केयामप्येते पातः पूष्णेभवतिमहतेनोपतापापयस्मात्कालेनास्तंकद्रुनगतायांतिपास्पंतिचा
 न्ये एतावतुव्यययतिसदालोकबाह्येस्तमेभिस्तस्मिन्नेवप्रकृतिमहातिव्योमिलव्यावकाशः ८
 गतेतस्मिन्मानौत्रिभुवनसमुन्नेषविरहव्यथाचंद्रोनेष्यत्यनुचितमितोनास्तिकिमपि इदंचेत
 स्तापंजनयतितरामंत्रयदसीप्रदीपाः संजातास्तिमिरहृतिवदोहरशिखा १० एतौमभल्लभदृस्व
 यत्पादाः शिरसानकेनविधताः पृथ्वीभृतांमध्यतस्तस्मिन्नास्वतिराहुणाकवलितेलोकत्रये
 चक्षुषिखद्योतैः स्फुरितंतमेभिरुदितंतारभिरुज्जंभितंघूकैरुत्थितमाकीमत्रकरवैकिकि
 नकैश्चेष्टितं ११ इति श्रीदामोदरस्तुशार्ङ्गधरविरचितायांपद्यत्यासूर्यान्योक्तिपरिच्छेदश्चत्वारिंशः ४०

अथचंद्रान्योक्तयः आलोकवतः संत्येवभूयां सोभास्कारादयः कलावानेचग्रावप्राव
 कर्मणि कर्मठः १ प्रह्लादनस्य देवाद्यघपितुल्यो भद्रते शस्यपरिग्रहः तथापि किंकपात्ता
 नितुलायां तिकलानिधेः २ भवभूतः अहो नक्षत्रराजस्य साभिमानं विचेषितं परिद्धीरास्पव
 ऋत्वं संसर्गस्य तु वृत्तना ३ हरमुकुटे सुरतदिनी कटस्थिति लोभतो द्विजेन्द्रेण अपि गरलफ
 रिभृत्फूत्कृतिरीक्षणी क्षणं शुभं क्षणं क्षांतः ४ निजकरनिकरसमृद्धा धवलतयभुवनानि
 पार्वणा प्राणां कसुचिरं हंति न सहते हतविधिरिह सुस्थितं कमपि ५ इदं गणपरिवारे नापको
 प्यौषधीनाम मत्तपयशरीरः कांतियुक्तोऽपि चंद्रः भवति विकलमूर्तिर्नैडेलं प्राप्य भानोः परसद
 नानि विष्टः कोलघुत्वं नपाति ६ प्रथमदिवसचंद्रः सर्वलोकैकबंधः सतुषकलाभिः पूर्णविंबो
 पि नार्हः अतिपरिचपदोषः कस्य नो हेति मानं नवनवगुणरागी प्रायशः सर्वलोकः ७ शिर
 साधार्यमारोपि सोमः सोम्येन शंभुना तथापि कृशतां धत्ते कशखलु पराश्रयः ८ व्यज्यमा

नकलंकस्यैव द्वौ कलानिधेः आशास्सहेवयं सर्वं प्लाघं कृशादशं ॥ ८ ॥ केषामप्येतेन
 मनमसिजनार्दनस्य शंभोर्मुकुटमणिः सुदंशत्वमादिदेवः त्यजसि नम्रगमात्रमेकमिदो वि
 रमाति पेनकलंककिंवदन्ति १० उमापतिधरस्य यद्यपि दिरोधिरोहतिरोद्रः क्रोधेन सिंहिकातन
 यः त्यजति नशरणं यातं सागरसूनुर्मज्जनदपि ११ श्रीमदनस्य क्षीणः समीपत्वं एतः पूरणी
 तिहरतां उपैति मित्राद्यश्चद्रोयुक्तं तन्मलिनात्मनः १२ यज्जातो सिपयो निधोऽरजटाजटेश
 सिद्धोसि यद्यिच्छस्योदरदीपकोसिविधिना सस्योसि यच्चामृतैः भ्रातः शीतमरुतवर्मधुना क्ला
 नीकृतं तत्त्वपाराजीवं यदयास्य कैरवकुलं नीतं विकाशास्पदं १३ लब्धं जन्मसहस्रियास्वयमपि
 त्रैलोक्यभरुषाकरः स्थित्यर्थपरमेश्वरोभ्युपगतस्तेनापि मद्राधितः वृद्धिं शीतकरस्तथापि न ग
 तः क्षीणः परंप्रत्युत प्रायः प्राकृतमेव कर्म यलवक्तः कस्य कर्तुं क्षमः १४ पादन्यासं क्षितिधरगु
 रोमर्द्धिकत्वासुमेरोः कांतयेन ह्यपि ततमयामधमंधामविस्मोसोपचंद्रः पतति गगनादल्पशो

धैर्मरुषैर्हरारोहो भवति प्रहतामप्यपभ्रंशहेतुः १५ काम्तिदासस्य पीरुवंचपुषोऽस्य हेतुरुदयो वि
 ष्यस्य नेत्रोत्सवः लुप्तमानुकरैरिदं त्रिभुवनं ज्योत्स्ताभरैः सिंचति सर्वांशं प्रातिरोधकांधजमसंधं
 सायवद्रोधमेधिग्धातारसिहापिलक्ष्मलिखितुं पश्य प्रवृत्तं मनः १७ कस्यापि विरमति मिरसाह
 सादमुष्माधदिरविरस्तमितः स्वातस्ततकिंकलयसिनपुरोमहोमहोर्मिद्युतिनिधिरभ्युदयस्य
 यंशशंकः वल्लालसेनस्य उद्धैस्यानक्ततोदपैर्वहुविधैर्ज्योतिर्भिरुद्यत्प्रभैश्चक्राद्यैः किममी
 भिरत्रवितप्यां प्रौढिंदधानैरपि पादत्रोकतमोयहेन भवतालक्ष्मीर्न विस्तीर्यततावच्छं प्रकथं प्रया
 ति परमां वृद्धिं सरलाकरः १८ त्रिलोचनदासस्य इति श्रीदामोदरस्तनुशङ्करविशित्तायां पद्म
 सांचंद्रान्योनिपरिच्छेद एकचत्वारिंशः अथ मेघान्योक्तयः एकस्य तस्य मन्येधन्यामभ्युन्नतिं ज
 लधरस्य विश्वं सौख्यं लोकां नमाननमवलोकते यस्य १ प्रह्लादस्य संप्रतिन कल्पतरवो न सिद्धयो
 नापि देवतावरदाः जलहत्वपिविश्रामातिष्ठिरियं भुवनलोकस्य वस्तुपालस्य चरणदृशनस्य

तद्रितो निजसंपत्तेः पयोदनिवहेन ज्ञातं साधुयदुचितं भूचनेभ्यो वितरता चारि ३ कस्यापि प्रादुर्बे
 एष स्पमालिन्यं दोषः को भीष्टवर्षिणः शरदभ्रस्पशुभ्रत्वं वदकुत्रोपपुज्यते ४ जलधरजलभरनि
 करैरयहरपरितापमुद्रतं जगतः नोचंदपरसरहरं हिमकरदर्शनवितर ५ चंद्रवेः चातकः स्वा
 नुमानेन जलं प्रार्थयते बुदात् सस्वौ दार्यतया संवर्गितो वपत्यं बुनामहं ६ शैलेषु शिलातलेषु च
 जिरेः ७ जेषु गार्तिषु च श्रीसंडेषु चिभितकेषु च तथा श्रेष्ठेषु रिक्तेषु च स्तिग्धनध्वनिनाखिलेषु
 जगति च के समं वर्धतं वंदे नारिदसार्वभौम भवतो विश्वोपकारि व्रतं ८ कस्यापि नीहारकरसार
 सागरसंस्तरित्कसारनीरं श्रियं त्यक्ता तोयदचातकेन महती सेवा समालं चिता तस्य त्फलितं स
 मुजसि शिलासंताडनं मस्तके गङ्गा अस्ति वज्रं कसितदिङ्खेखाभिरातज्जसि ९ कस्यापि रुद्राः
 संतिसहस्रशः स्वभरणव्यापारमाश्रयताः स्वाणोपि स्पपरार्थे एव सपुनेकः सतामगताः दुष्टशेद
 रररुणायपि वतिस्त्रोतः पतिं वाडवोजीमस्तस्मिन्निदाघसंभृतजगत्संतापविधिल्लये ६ अत्योपि

५३

५१

चंदनतरोर्महनीपमूर्तेः सेकार्यमुत्सहति तदुणवद्भूतसः शाखोटकस्य प्रनरस्य महशायो यमं भो
 दएव शरसं यदि निर्गुणस्य १० कस्यापि अपेहे लावेला तु तत्कुलशैले जलनिधौ कुतो वार लि२
 मोघं वत जलदमो घावितरसि समंतादुतालज्वलदनलकीलावलनकमोपेतानेतानुपचरय यो मि
 विटिपिनः ११ विद्मः एणस्य मार्गे भरिमहज्जरलस्य लभुविस्वप्नेपिनो लभ्यते ततो वा तिसमीर
 राः कचिदृच्छाया भूतो न दुमाः अंगारप्रकरा न्कि रन्तपिरविश्रिब्धेतपत्यं चरेतद्रोः यां यहितापस
 रपधरं पाप्योदयो भरेः १२ शाङ्गधरस्य भैके कोटरशापिभिर्म तमिव दंता तर्गतं कश्यपैः याठी
 नैः पृथुयं कपोतलुलितैर्यस्मिन्मुहूर्त्तं तस्मिन्नेव स इत्यकालजलदेनोत्तम्यत तत्कृतं ये
 नांतर्द्धिनिमग्नवन्यकरिणं एषैः पयः पीयते १३ आकालजलदस्य आश्वस्य पर्वति कलंत
 मनोष्मत्तं प्रदुर्दिवक्त्रि विधुराणि च काननानि नानानादीनदशानि च शरयित्वा रिक्तो
 सीपज्जलदसेवतवोत्तमाश्री १४ अपि जलदयदि नदस्य सिकतिचित्वं चातकाय जलक

श्रृंग १४

५२

कि ५

५२

शिकातदयमचिरेण भवितासलिलांजलिदानयोग्यस्ते ॥ १५ ॥ विलपतितयासारंजोयंभवानपमु
न्नतो जलमपि च ते संयोजोयं कथंचिदपस्थित उपकुरु कुरु प्रदंवेतो न वेत्ति पदगतो जलध
रपुनः क्वत्वं कापं कते जलविंदवः १६ त्वयिवर्षति पर्यन्य सर्वे पक्ष्वितादुमाः अस्माकमक
वृक्षाणां सर्वपत्रेषु संशयः १७ त्वमेव चातकाधार इति के धानं गोचरः धिगंभोधरतस्यापिका
एषोक्तिं प्रतीक्षते १८ केषामप्येते एतदत्र पथिकैक जि वितं पश्य शुष्याति तरां महत्सरं धि
अधोबुधरनुद्गसद्गतिर्विद्धितामिति होदवाहिनी १९ प्रकाशवर्षस्य अमुं कालक्षेपं सज्ज
लदं गंभीरमधुरैः किमेभिर्निर्द्योषैस्सज्जडिति जांकादिसलिलं अपेयश्यावस्यामकरुणा
समीरन्यातिहरज्वलदावाज्वालावलिजटिलमूर्त्तेर्विदपिन २० अचलस्य शेषं गते सर
सि श्रेवलमंजरीणां मंतस्तिमिद्भुं वतितापविसुं सुलांगः अचोतरेयदिनवारिदवारि शूरैर
वयेस्तदनु किं न तमंडनेन २१ कालान्ति क्रमणं कुरुष्व तडितां विस्फूर्जितैरग्रासपक्का

रैभोषपगजितैरतितरंक्यर्णमुखेदर्शय अस्यानन्यगतेः पयोदमनसो जिज्ञासया चाचतक
 स्याधोहित्वमिहाखिलंतदपिनत्वतः परं याचते २२ भूयोगजितिमंबुदप्रकटिताविद्युत् ख
 मापरितंदूरवग्रहतिष्ठतिष्ठतदलं हृस्मातवातः परम् निर्दग्धाखिलशान्निहालिकचक्षसल
 धनेत्रैः परं नैरेषादिह वर्षतव्यमधुना केदारहरंपयः २३ नैताः स्वयमुपभोक्ष्यसिमोक्ष
 सिजलदोषरादिषु कृष्णि तत्किंतत्र नमुचसिमुक्तामुक्ता भवन्ति पयः २४ पदबुकराभादाय प्रा
 श्नोसिजलदोन्नतिं तस्योपयंबुधेर्गर्जन्मालिनस्योचितैवते २५ केषामप्येते वरतनुविघ्नपटवः
 कटवश्रुवंति वायवोवहवः तत्कुसुमवहलपरिमलगुणविन्यासेकृतीलेकः २६ आयोविमु
 क्ताः कविदापरावकचिन्तकिंचिद्गरलंस्कचित्र यस्मिन्विमुक्ताः प्रभवन्ति मुक्ताः पयोदतस्मि
 न्निमुखः कुतस्त्वं २७ केषामप्येते इति श्रादामोदरसुनुशङ्खधरविरचतायां पदस्योमेघान्यो
 क्तिपरिषेदोद्विचत्वारिंशः ४२ अथवायोरन्याक्तयः अलिपलेन नुपातांसहृदयञ्चरं

विलुप्यंती॥॥ गमदपरिमलतहरीसमीरकिं पामरप्रवेकिरसि १ भवभूतेः पेजात्यालपवधंस
 दैवगरानां पातानयेकुत्रचित्यज्ञा मेवचिमर्दिताः प्रतिदिनं भूयौविलीनाश्चिस्त्रिदिनाश्रपलाश
 येनमरुतापश्रुतातरिहोसखेतुंगानामुपरिस्थितिर्दितिभतां कुर्वन्मिपांसवः २ मध्वभट्टस्य पर
 मोमरुत्सावाग्नेस्तेजोवृद्धितनोतितजेतु दीपंहरतितदस्यज्ञातं प्रतिपत्तिनिर्वहणं ३ करणपि
 कोपंभ्रंतिप्रकारस्तचपचनयदं लोकपादाहतानां तेजस्वीव्रतसेहोनभसिनयसीपत्यांश्रपरप्रति
 ष्ठां अस्मिन्नुत्पाप्यमानेजननपनययोपद्रवस्तावदास्तांकेनोपायेनसद्योवपुषिकलुब्धतादोष
 राषत्वयेव ४ हेहोदधमगीरसय्यतिभवत्समिन्वनेशाखिनां शाखाघर्षणजःसकोपिज्वालदा
 वानतः पेनादाडिपलायमानयिरांभस्मीभूवद्रुकहंशुष्यन्तिर्जरमुत्पतत्सगकुलं चेष्टद्वजंगवंतं
 ५ कयोरप्येनो इतिश्रीदामोदरसुनुशाङ्गधरविरचितायांयद्रत्यांपवनान्योक्तिपरिषेदः त्रप
 श्रत्वारिंशः ४३ अथहंसान्योक्तयः कंशादिचरणेद्रुतसिंधुकध्वोललालितं मन्येहंसमनो

नीरक्रल्लानांरमतेनते १ षण्णर्द्धुधरस्य क्रंभोजिनिवनजिवासविलासमवहंसस्यहंतनिनरां
 कुपितोविधातानत्वस्यदुग्धजलभेदविधाप्रसिद्धां वैदग्ध्यकीर्तिमपहर्तुपसौसमर्थः २ मर्त्तहरेः
 अपसरणमेवप्रारणंमौनंवातत्रणजहंसस्यकदुरदतिनिकटवर्तिवाचलसिद्धिभाषत्र ३ भृंगं
 जनाजमनोहरहारिगीततराजीवरेणुकणकीर्णपिशंगतायारम्यहिमाचलनदीप्रविहापहं
 सहेहेहताशवदकांदिशमुत्सुकोसि ४ स्थित्वाक्षरं विततपक्षतिनांतरिक्षेमातंगसंरकलुष्याने
 निनीविलोक्यउत्पन्नमनुपरिधर्धरनिःस्वनेनहंसेनसाश्रूनिहत्यगनेनलीनं ५ सरसिबहुश यद्
 स्तारक्षणां दशन्यरिवंचितःकुमुदविट्पान्वेषाहंसीनिष्णास्त्वविचक्षणाः नदप्रतिपुनस्ताराप्रां
 कादिवापिसितोत्पलंकुदुकचकितोलोकः सत्येययायमपेक्षते ६ वातांदोलितकजच्युतरजः ॥ पं३
 पुजांगराजोज्ज्वलोयश्वरवन्कलकूजितमधुलिहांसजातहर्षः पुराकांताचंचुपुटापवजितविश
 ज्नासमहोपक्षमः सोयंसंप्रतिहंसकोमलगतः कौपंपयोपाचते ७ तरौतारोद्भूतेकचिदपि

श.

102

५४

दलाद्यादिततनुः पतद्वारासारांगमयविषमां प्रावृषमिमां निवृतायां त्वस्यां सरसि सरसोत्कुल्य न
 लिने स एव त्वं हं स पुनरपि विलासास्त इह ते ८ रे राजहं सकिमितित्वमिहागतो सिपो सौवकः स ह
 हं स इति प्रसिद्धः तद्गमतामनुपदेन पदः स्वभूमौ यावद्वदंति नवकं खलु मूढलोकाः ९ कस्य
 पि यो दिव्यां बुजलेन मत्तमधुपत्रोद्गीतरम्यं सरस्यत्कामानसमत्यवारिणि इति वधाति कैदारिके
 तस्यालीकमुखा शयापरिभवक्रोडीकृतस्याधुना हं सस्योपरि टिटिभो यदि पदं धत्ते त्रको विस्मयः
 १० अज्यासा सरसी मराल्युनिभिर्पतीरसो पानिका विन्यस्ता वलितं दुलान्कवलयनदृष्टो सिद्धैर्मु
 खैः एषापकरावापिका कमलिनी खंडेन गुसान्मभिव्याधैस्तद्विधमुग्धबंधनविधौ कोनामनो
 स्तुते ११ भो हं सास्तावदं भोरुहकुहररजोरंजितांगाः सहेलं हं सीभिः पद्मखंडे मधुरमधुकरा
 वरम्ये रमध्वं पावलायंदुरंतो हरगलविलसत्प्यालजाजालिनी लघोन्मीलननेखमालामलिनी
 सकलादिगमंडलोभ्येति कालः ११ हे पद्मिना गतस्त्वं कुत इह सरस्ता कियद्गोविणालं किमद्या

५४

न्नोपिवाटंतदतिशयमहापापमोदुहिमिथ्या इत्यंकूपोदरस्यः शपदितटगतंदुर्दुरो राज
 हंसं नीचः प्रायः शठार्थो भवति हि विषमो नापराधेन दृष्टः १२ कल्वं लोदितलोचनास्य चरणो हं
 सः कुतो मानसात्किंतत्रास्ति सुवर्णयंकजवनान्यं भूः सुधासन्निभं मुक्तानां प्रकरः प्रवाललनि
 की वैदूर्यरौहः कचिच्छं दकाः किं मुसंति ने निंदिचकैराकरणहीहीकृतं केषाम्यप्येते यः
 संतापमपाकरोति जगन्नापं श्रोपकारक्षमः सर्वेषाममृतात्मकेन वपुषा प्रीणाति नेत्राणि यः तस्या
 पुन्यतिशयं बुद्धस्य सहस्रं पन्नत्वमेतावता वरो नैव परं मरालधवलः कृष्णश्चरित्रैरसि १३ भोजस्य
 गतंतद्गंभीर्यं तदमपि चितं नालिकशतैः सखे हंसो त्रिषां त्वरितममुतो गच्छ सरसः नयावत्यंकांतः
 कलुः पिततनुर्भूरिविलसत् वकोयं वाचालश्चरणयुगलं मर्द्रिकुहने १४ यदि नाम दैवजत्वा जग
 दसरो जंस दैवसंजातं अवकरनिकरं विकरतु तालिंककवाकुरिव हंसः १५ अस्ति यद्यपि सर्वत्र नीरं
 नीरं जमंडितं रमते न मरालस्य मानासंमानसं विना १६ आकारः कमनीयता कुल्लहं लीला लसा

श. 104

५५

ल २

५५

सागतिः संपर्कः कमलालपैकलतया लोकोत्तरं कृतं यस्येयं गुणसंपदस्ति महती तस्यातिभव्य
स्यते संरब्धत्वमसद्गमद्गलहेनाहं सहेहं सहे १० नदयोनीचरतादुरापपयसकृपाः पयोराशयः ता
रादुष्ववकोटसंकटतटोद्देशास्तडागादयः इत्यंभतलमाकलयसकलानंभोनिवेशानितित्वाभो
मानससंस्मरन्त्युनरसोहंसः समभ्यागतः १८ केषामप्येते इति श्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गधरविरचि
तायापद्यत्साहं सान्योक्तिपरिषेदस्त्रयश्चत्वारिंशः ४३ अथ मधुकरान्वोक्तिः मधुकरतवकर
निकरैः किं किं क्रांतं नकुसुमानांतद्वसरसिजमुकुले लब्धं किंचिद्वदन्त्यतस्तत्किं १ गौरीच
पककलिकामयपहासभांतदुर्वुद्धे शाल्ललिकशमदलेषु स्वैरंगुंज नलज्जसेमधुय २ शार्ङ्गधर
स्य भ्रमन्वनांतेन वमंजरीषु नवद्यदो गंधफलीमजिघ्रत् साकिं नरम्यासच किं नरंतावलीयसी
केवमीश्वरेणा ३ लक्ष्म्याः भ्रमरभ्रमतादिगंतराणि क्वचिद्वा स्वादितमिदितं श्रुतं वा वदसत्यम
पास्पपक्षपातं पदिजाति कुसुमानुकारिपुष्पं ४ श्रदिदं गणदेवानां अभिनवनलिनीविनो

दलुब्धो मुकुलितकैरविणिवियोगभीतुः भ्रमति मधुकरो यमंतराले अयतिनपंकजिनीकुमुद्वती वा
 पञ्चाधनदेवानां नोमह्वीमपमीहते न भजने मम भुंक्तं मस्याली वासंती सहते न चंदनवनीमालेवते
 न कचिव जातीमेव हृदी श्वरीमिव महानंदैककंदकुंभाधायन्ति र्हीति मेतिष घटयुवायो गीववीत
 भ्रमः श्रीपुष्पाकरदेवानां क्रमेलवत्केलिवनं प्रविश्य चुचुंचतुं वीकुसुमं वडंघ्रिः प्राणिश्चतुर्भिश्चर
 शोः पशुश्चैत्स वदिरध्वर्ध्वपशुकथं न १ कस्यापि केन कीकुसुमं भंगः खड्गमानोपि सेचते दोषाः
 किं नाम कुर्वन्निर्गुणपहतचेतसः ८ कस्यापि अन्यासुता वदुपमर्दसहासुभंगलोले विनोदयम
 ताः सुमनोलतासु मुग्धामजाभरजसंकतिकामकाले वालांकदर्थयसि किं नवमह्नि कायाः ८ वि
 कटनितं वायाः मञ्जरीद्वन्द्वमवलोक्य निःफलमानित्यं तां वधुजीकुसुमानां वनमुपगम्य भ
 मरः संप्रति जातो जयासक्तः १० फुल्लेषु यः कमलिनी कमलोदरेषु च तेषु यो बिलसितः कलि
 कांतरस्यः पश्य द्यतस्य मधुपस्य शरदायायेकप्रेरणवेणुविवरे दिवराः प्रयाति ११ स्वामोदवा

सितसमग्रदिगंतरालारक्तासनोहरसिखासुकुमारमूर्तिः सेव्यासरोजकालिकानुषदैवजातानि
 तस्तदैवविधिनामधुयोन्यदेशं १२ किंकापिप्रलयानलेर्विटपिनोनिर्दृत्यभस्मीकृताः किंस्त्रि
 दैवगजेनपंकजवनंनिष्कंदमुन्मूलितंकिवाहंतकृतांतचेसरिभयात्यक्तोमदःकुंजरैर्येना
 स्मिन्निरसेकरीरकुसुमेहाभंगविश्राम्यसि १३ अनुसरतिकरिकपोलंभ्रमरःश्रवणेन
 नाद्व्यमानोपि गणपतिनतिरस्कारंदानांधविलोचनोनीचः १४ मधुकरगणश्रुतंत्यत्काण
 तोनवमालिकांपुनरपिगतोरक्ताशोकंकंदववनंततः तदपिसुचिरंस्थित्वातेभ्यःप्रपातिसरो
 हहंपरिचितजनद्वेषीलोकोनवंनवमीहते १५ यस्यासंगमवांछयानगणितावाप्योविनिद्रो
 त्यलायामालिंम्यसमुत्सुकेनमनसापातंपरांतिनिर्दृतिं भग्नांतामवलोक्यचंदनलताभंजेनप
 जीव्यतेधैर्येनामतदस्ततस्पनपुनः स्नेहानुरूपंकंअपसरमधुकरहरंपरिमलवहुलेपिकेत
 कीकुसुमे इहनहिमधुलवलाभोभवतिपरंधालिध्रसरवदनं १६ दग्धासावकुलावलिकव

लिस्तेतेरसालदुमाः कुष्माण्णस्तेपिविनिद्रपुष्पपरलीपीतातपाः पादपाः भ्रातर्भगदवाग्निना
 वनमिदं वल्मीकशेषं कृतं किं त्वं संप्रति काननातरपरी स्यं दायमं दायसे १८ दुरादुज्जतिचंप
 कं न च भजत्यं भोजराजी रजोनोजिघ्रत्यपि पाटलापरिमलं धत्ते न च ते रतिं मंदारे यदनादरी
 विचकिं लोयां ते वसंस्तप्यते तन्मन्ये कचिदंगतरुणेनास्वादितामालती १९ येवर्द्धिताः करि
 कपोलमदेन भृंगाः प्रोत्सुक्य लपेकजरजः सुरभिः कृतांगाः ते संप्रतं प्रतिदिनं क्षपयन्ति कालं निवे
 षु चार्ककुसुमेषु च दैवयोगात् २० कृत्वापि कोशयानं भ्रमरयुवायुरत एक कमलिन्याः अभि
 लषति वकुलकालिकां मधुलिहिमालिने कृतसत्यं २१ इह सरसि सदर्थं मुंजगुंजाभिरामं मधुक
 रकुरुकेलिसाध्वं भोजिनीभिः अनुपममकरंदमोददत्तप्रमोदात्यजतिरतननिद्रां मालती पाव
 देवा २२ येनामोदिनिके सरस्य मुकुले पीतं मधुस्वेष पानीता येन निशाः शशांकधवलः पद्मोद
 रेशरदीः घ्रातं येन मदप्रवाहमलिने गंजस्य लेदति नां सोयं भृंगयुवा करीरविटपेव भ्रान्तिं तुष्टिं

कुतः २३ यस्तोषं न गतः कमलेषु चंपकदले वकुलकुसुमेषु तस्या लेपदिनिवेकप्ययकयं न भव
 तुपहासः २४ केषामप्येते भ्रसरमराभीतिमुंचचापेपपुष्पे विहरहरतदीयं सोरभं सोहृदेन मधु
 करमधुरं चेद्वस्तु हस्तेन लब्धं भवतु तदुपभोगेऽनिसमिष्टं कर्तुं वा २५ इति श्री दामोदरसुनुणा
 ऊर्ध्वधरविरचितायां पद्म्यां मधुकरान्योक्तिपरिषेदशतुश्रुत्वारिंशः ४४ अथ कोकिलान्या
 क्तयः काकैः सह विद्वद्भ्यः कोकिलस्य कलागिरः खलसंज्ञेऽपि नैष्ठिकल्याणप्रकृते कुत १ स
 मुङ्गीरसि किं वाचः पुष्कोकिलसु कीमलाः स्वप्ने स्मिन् जडपाषाणगुरुनिर्धोषभैरचे २ अ
 स्यात्सरवे वधिरलोकनिवासभूमौ किं कूजितेन खलु कोकिलकोमलेन एते हि देवहतर्कस्तदभि
 न्नवरं त्वां काकमेव कलयन्ति कला न भिन्ना ३ केषामप्येते के किल त्वत्कलात्मा यैर
 रत्नमलमालोक्तैः सारलं किं शरानिकरभरितशरधिः शरवरः सरतीह परिसरे धनुः ४ आध
 न देवानां तवैतद्वाचिमाधुर्यं जाने कोकिलकृतिमं यैः पोषितो सितानेव जातपक्षोजहासिय

त ४ भोजस्य मूकोभूयतमेव को किल मधुं वधुं प्रतीक्षस्व हे हे लोलासितमस्त्रिकापरि
 मलासोदानुकूलानिलं पल्लेतास्तवस्तुक्तयसफलमापांत्यमीत ५ त्रसत्पांशतंसभृतो नि
 दाद्यदिवहाः संतापसंदायिनः कस्यापि येनानंदमयेव संतसमये सौरभ्यहेलामिल
 इंजालीमुखरेरसालशिखरेनीतापुरावासाः प्राः कालस्पवरो न को किल युवाशेष्य घ
 सर्वादिशः खेलदायसचुंचघातविदलनमुद्रमुद्रावानि ७ भरीभाकरस्य कचिन्नज
 कलीनादः कचिदतुलैकोलकलहः कचित्कंकारावः कचिदपिकपिनांकलकलः कचिच्चो
 रः केरुधानिरपमहोदैवघटनात्कथंवारंवारं रसतिचकितः को किल पुवा ८ कस्यापि यथा
 ऊर्णवचः मुधाकचलितं वाचं पमानामपि व्यग्राणि गतययंति मन्मथकथांचेतांसि वैत्रो
 त्सवे रेरेकोकचराकसाकममुनापुंस्को किल नाधुना स्पर्धाबंधमुपेक्षुस्तवतु किं जापि
 नोजायते ९ मल्लमदस्य रेवालको किल करीरमकस्थलापुकिंदृविदग्धमधुरध्वनि

मातनोषि अन्यः सकोपिसहकारतरुप्रदेशो राजंति यत्र तव विभ्रमभाषितानि १० रसालशि-
 खरासीनाः शतसेतुपतत्रिणः तन्मजरीरसामोदविंदुरेवकुटुमुखः ११ रेकीरकैरवसुगारि-
 तिसंकलप्यमामात्रसंसिसज्जतरंजनाय बालोपियत्रकलकंठसुकंठपीठसेलेटिकोमल
 कूहकृतसर्पकर्णः १२ एतौ श्रीचंद्रदेवस्य दाम्पत्यसंसारसंतुसुभजंगाचतुर्केकोभतः का-
 देवाः कलमालयंतुमधुरं कूजंतुतेषघदादेवाद्यावदसौरसालविटपिष्टायामनासादयन्ति वि-
 शाः कुटजेषु कोकिलयुवासंजातमौनव्रतः १३ भ्रातः कोकिलकूजीतेन किमलं नार्हत्यनघोशु-
 रंतुस्मीतिष्ठति शीर्षपरीषटलखंलः काचित्कोटरे प्रोद्धुमकुमसंकटः कदुरटत्काकामली
 संकुलः कालोयंशिश्निरस्यसंप्रतिसखेनायंवसंतोत्सव १४ केषामप्येते इति श्रीदामोदरस्सु-
 व्रतार्द्धधरविरचितायां पद्मसांकोकिनान्योक्तिपरिच्छेदः पंचचत्वारिंशः ४५ अथ चातकान्यो-
 क्तयः एक एव खगोमानचिरं जीवतु चातकः पतेवापि पासायां पाचते वायुदरं १ कस्यापि दी-

नोन्नतचलपक्षतपावज्जरिलब्धमवस्तुचातकसत्संभावनपाकिमपिपदस्मितवस्तु २ चात
 ५ रुस्यखलुबुसंपुटेनोपतंतिपदिवारिविंदवःसागरोक्तमहोतलस्यकिंदोषएवजलदस्यदी
 पते ३ सत्यंसत्यंमुनेर्वाक्यंनादत्तमुपतिष्ठतेऽब्रुभिःसरिताष्टिचातकस्यमहस्वल्नी ४ बीजे
 रंकुरितंलताभिरुदितंवह्नीभिरुज्जंभितं कंदैकंदलितंजनैःप्रमुदितंधाराधरेवर्षति भ्रातश्चात
 कपातकंकिमपितेसम्यग्रजानीमहेयेनास्मिन्नपतंतिचंचुपुटकेदिनाःपयोविंदवः ५ चात
 कधमसमहृदसामाधाववारिधरबुद्ध्या इहहिमविष्यातिभवतो नयनयुगादेववारिणां ६ पू
 रः ६ रक्ताग्रपुंजरजसारुणितान्विमुच्यस्वच्छान्मुधासरसानपिवारिराणीन् पञ्चातकपिवति
 वारिधरोदविहृन्मन्येतदानतिभषाक्षिरसोभिमानि ७ कूपेपानमधोमुखस्यहिभवेद्राघोवरा
 क्यःस्त्रियःसामान्यवकटिदिभिःसहसरस्येवंसमालोकयन् नादतेतावितोपिहिनसालिन्नंक्रूरै
 र्वृतंजंतुभिर्मानादुन्नतफंधरःसुरपतितंघ्रातकोपाचते ८ गजितवधिरुक्तककुभाकिमपि

कृतं नैव घनेन कियती चातं चंचु पुटी सापि भूता नैव जलेन ॥ ८॥ अन्येपि संति वतता मरसाव
 तं साहं सावली वलयनो जलसन्निवेशः कोय्याग्रहो गुरुरयं वतचातकस्यो रंदरी पदभिवांशि
 ति वारिधिरां १० अन्येते जन्मदापिनो जलधारा नृणां विनिघ्नंति ये भ्रातश्चातक किं वृष्या विरदि
 तैः खिलोसि विष्वाभ्यतां मेघः शरदरा वकाशधवलः पानीय रिक्तो दरो गजलेव हि केवल भृश
 तरं नो विंदुमप्युद्गति रेरेचातक सावधान मनसा तथ्यं वचः श्रूयतां मंदोदावहवोपि संति गगने
 सर्वे धिनो तादृशाः केचिद्वारिभिरालवंति वसुधां गजं तिके चिद्वृष्या यं यं पश्यासीत स्य तस्य पुरतो
 मां चुहिदीनं वचः ११ सपाणमिष्यतां भोदवेतिकः समपे नवः रौतिनो यदि शरगस्तदोच्चैः पुरः
 सरः १२ पः कृष्णं कुरुते मुखं जनपतिः सततं डिङ्गिस्तयो पश्रप्राप्य पतुः पुरंदलयति श्रोत्रिजैग
 जितैः सत्यं चातकते तथा विधिमपि भ्रातस्त्रया याचता जीरुतं कृतमिव तुल्य मनयोरार्थित्वतिथ
 कृयोः १३ धिग्वादिदं परिहृतान्यजलाशयस्य यद्वातकस्य कुरुते न तद्वा घाप्रशंतिं धिक्कांतकं

तमापि यो र्थितयास्तलज्जस्तं तादृशं च यदुपैति पिपासितोपि १४ विन्धो यजीव्येन पिवत्सपो य
 त्यग्राकरे पद्यपि चातकोपं स्वार्थं क्षतिस्तस्य तद्व्यातुरस्य लघुत्वमिन्नास्ति न किंचिदस्य सली
 लं हं सानां पिवति निबहो यत्र विमलं जलं तस्मिन् मोहात्सरासिरुचिरे चातक्युपाप्रमादाद्गर्वाद्वा
 नपिवति पयश्चातकशिशो किमेतेनोन्नैस्त्वं भवसिलधिमावापि सरसः १५ केषामप्येते इति
 श्रीदामोदरस्तु शार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्यां चाकाव्योक्तिपरिच्छेदः षट्चत्वारिंशः ४६ अथ म
 हारान्योक्तयः एतस्मिन्मलयाचले बहुविधैः किंतैरकिंचित्करैः काकोत्ककपोतकोकिलकु
 लैरेकोपि पार्थस्य तः केकीकूजतिचेतदाविद्यदितव्यालावलीबंधनः सेव्यस्यादिह सर्वलोक
 मनसामानंदनः श्रृंगदयः कस्यापि केकाकर्णमृतं ते सकुसुमकवरीकांतिहारः कलायः कंठ
 व्यापापुरारर्गलरुचिरुचिरासौ हृदं मेघसंधैः विश्वद्वेषादिजिह्वस्फुरदुरुपिशितैर्नित्यमाहार
 वृत्तिः कैपुन्यैः प्राप्नोते तत्सकलमयिसस्वचित्ररत्नमपर २ शार्ङ्गधरस्य वेगज्वलद्विदयिपुंजम्

११४
शा.

६०

हारवैयंगर्जसनीवतरहेतिरियंनशंपादावाग्निभ्रमिनिवहोयमरेनमेषः किंनृत्यसिद्धतमितो
 ब्रजतत्कलापिन लक्ष्मीधरस्य अपेनीलग्नीवक्त्रनुरबलुसरेवनेघसुनयः परंतोषंयेवांतवरव
 विलाशेवितनुते अमीदराक्रूराः करिगतमिदमाकर्ण्यसहसात्वरतेहंतुंत्वामहहसवरापुंजि
 रितशराः ४ कस्यापि हाशीताः सरसंरसंतुमधुरंकुजंतुपुंस्कोकिलाः सानंदंगिरमुद्रिरंतुचमुकाः
 किंतैः प्रिरस्येरपि एकैनापितलस्यितेननदताश्रीखंडनिस्त्रिर्जना ध्यालानांचशिरवंडिनाननु
 महन्त्याडित्यमुत्पादितं श्रीचंद्रदेवानां किदरेणपपोधरानुपरि किंनान्येरदंतः श्रुता निर्व्यापार
 तपाचपक्षिषुगताः किंवानपक्षावृथास्यवागजनेनकिंचिरहणं किंतश्रकाकावलिपर्यायश्च
 तिपतिलाघवतभयाद्भूमौस्थितावर्हिण ६ अस्मान्विचित्रवपुषश्चिरदृष्टस्तज्जाकस्मादि
 मुंचतिभवात्पदिवाविमुंच रेनीलकंठपुरहानिरियंनवैवमोलौपुनः ॥ इतिभतांभवतास्थि
 तिर्न ७ पल्लवपिपिकः पश्येच्छिन्नामाहारनिर्गमस्थानं यदिजलदनिनदमुदितास्तएवः

६०

मठानन्त्यपुः ८ इति श्रीदामोदरसुनुशङ्खधरविरचितायां पद्मत्यां परान्योक्तिपरिषेदः सप्त
 चत्वारिंशः ४६ अथ श्रुकान्योक्तयः शुकपतवपटन्यसननगुणसगुणभासः समज-
 नियेनतवामररांशरांशपंजरवास ९ श्रीधनदेवानां सत्संगत्यमवाचयः पुरवनेनानारसा
 स्वादवत्कीरः शास्त्रनिचारचारुवचनैरानन्दकारीजनै देवेजस्फुटवाक्यपंचविहितश्रोत्रस्य
 तस्याटवी प्राप्नोत्यात्मसभाप्रगल्भकपिषु स्यान्मौनमेवोचितं २ कस्यापि भ्रातः कीरकटो
 रचंचुकषणक्रोधायतेकूजितैः किंमाधुर्यनिषिक्तस्सक्तिविशदः कंगवद्गुणेष्यतेसेयंदैव
 वशादृणपरिराता राजन्यपात्रस्यतेभिलषिदितभित्तिमुद्रितघटः प्राप्नोषतः पंजरः ३ कस्या
 पि माणिक्यप्रवलिप्रमोतिकतुलां विभ्रंतिनदाडिमौजान्तेषानिरिच्छतेनरमते नरैर्हैमेप्य
 होपंजरे तताटुकवनवाससंसदमहोमोदैकमेदस्मिनीदतिर्मेगलितानयाहतगिरेत्येवश्रुक्त-
 शोचते ४ राघवचैतन्यस्य इदमयटुकपाटजैरः पंजरोपविरमतिनगहेस्मिन्कूरमाजिरसयः

स्तौ

शग.

६९

शुक्रमुकुलितितिजिह्वंस्थीयतां किंचचोभिस्तवचनविनोदेनादरयामराणां॥५॥ कृष्णमिश्रस्य॥
 म्रमुष्मिन्नुधानेविहगखलएषप्रतिकलंकिलोलः काकोलक्षणतिकदयावत्पुतरंस्वेवेना
 वन्कीरदृढपहृदिवाचंचसकलानमौनेनन्यनिभवतिगुणभाजंगुणगुणः ६० इयंपत्नीभिर्ह्ये
 रनुचितसमारंभरसिकैः समंनदांक्रांताविषमवाणप्रणपिभिः तरोरस्कंधेगमयसमयंकीरुतिध
 तंनवरिणिकल्याणतदिहमुखमुद्रैवसरणं ७ भर्तृहरेः इति उच्चैरेवतरुः फलंचष्टयुतंहृष्टः
 शुक्रः पक्षंशालिवनंविहायजडधिष्मंनानालिकेरीगतः तत्रारुह्यबुद्धितेनमनसारंभः कृतोभेदेन
 शातस्पनकेवलंविमलिताचंचुर्गतादूर्णीतां ८ इति श्रीदामोदरसुनुशाङ्गधरविद्वितायांयद्वत्यांशु
 कान्योक्तिपरिधेदुः सप्तचत्वारिंशः ४७ अथकाकान्योक्तयः जात्रंतेमलिनंतथाश्रवणयोरुद्दे
 गकृत्क्रौंकिंतंभक्ष्यं सर्वमपिस्वभावचपलदुश्चेष्टितंतेसदा एतैर्वायसंसगतोस्पविनपैर्दीर्घैकमलैपरं
 यत्सर्वत्रकुटंबवत्सलमतिस्तेनैवधनोभवात् ९७ पाधिभिः संततसगतोपिनाहिस्वभावंतिजहानि

६९

भावः आजन्मचेन्मज्जतिदुग्धसिंधौ तथापि काकः किल रुक्म एवः २ शार्ङ्गधरस्य पथि निपति
 तां प्रन्येदृश्यानि रावरणननादधिभूतपटीजघ्नद्रुः समुन्नतकंधरः निजसमुचितास्ता
 स्ताश्चेष्टिविकारशताकुलायदिनकुरुते कारणः काको भयः कदानुकरिष्यति ३ मल्लभट्टस्य आ
 मरणादापि विरुतंकुर्वारिणः स्पृष्ट्वा सहस्रैः किं जानंति वराकाकाः केकारवंकतुर्वरिणश्च दः रुसाः
 कोकिलैः सह संगतः किं न विज्ञायते काकः स्वयं यदि न भाषते ४ रूक्षस्यामधुरस्य चातिमालिन
 छापस्य च स्तस्य च क्लृप्तस्य द्यौति कारिणोति च पलस्याद्रादविष्टे दिनः पेयं निच फलेषु काक भव
 तस्ति केषु नैसर्गकी प्रीतिस्तत्सदृशं वेधिर्विलसितं निसपन्नमेतद्विरात् ५ प्रत्यं गणं प्रति तं प्र
 ति वारिती रं काकाश्चरंति चलचंचुपुटारदंतः नोयांति तद्विषमयमंडितपुंडरीकरवडेव सलहहृत्प्यति
 राजहंसः ७ रुक्मं वपुर्वहतुचुचतुसत्स्फलानिरम्येषु संचरतु चतुर्वानांतरेषु पुंस्को किल स्पचरिता
 निकरतु कामं काकः कलध्वनिविधौ न तु काक एवः ८ किं कोकी च सिखंडमंडिततनुः केकी

र वत्यावकः किंवाहंस इवांगनागतिगुरुः सारेवकिंसुखरः किंवाहंतशुकंतपालपिकवत्कर्णा
 मृतं स्पदनं काकः केन गुरो न कांचन मये व्यापारितः पंजरे ८ अत्रस्यः सखिलक्षणेन जनगतस्यपि वि
 यस्यागमं चेव्याख्याति च धिकशुकादय इमे सर्वे पदंतः स्थिता मत्कांतस्य वियोगतापदहनज्वालाव
 लीचंदनं काकस्तेन गुरो न कांचन मये व्यापारितः पंजरे १० केषामप्येते इति श्रीदामोदरसुनु
 षाङ्गधरविरचितायां यद्वत्सांकाकाभ्यां कृतिपरिच्छेदः अष्टचत्वारिंशः ४८ अथ वकान्योक्तयः
 नालेनेवास्थित्वा पादेनैकेन कुंचितं ग्रीवं जनयति कुमुदभ्रान्तिवद्वकीवालमस्थानां १ इवः एष
 वकः सहस्रेव विचयन्तः शब्दः महोक्तनुतङ्गतमस्य साधु कृतातनकश्चिदपित्वां चंचपितुं सुशोभयि
 समर्थः २ वकाटव्रमस्त्वात्तु सरसिकापिशफरैस्तचत्याप्याहतिन पुनरवगाहं समुचितं इतश्चे
 तश्चाभ्यालिहलहरिहेला इति तद्विति ध्रुवा सैककदालानि मियोतपते इयां ३ नको किलानामिव
 मंजु गुंजितं नलब्धलास्यानि गतानि हंसवत् न चर्हिणानामि च चित्रपदतगुणास्तथाप्यास्तिव

तिर

केवकव्रतं ४ जातित्तस्य नमानसेन शुचिभिर्दृतिर्मृणाकुरै न ब्रह्मोद्दहनेन निर्मलपशुः प्राप्ति
 नवाचः कला जीवत्सत्त्ववधेन वायुधवलो भ्राम्यत्सर्गे विपुनमिष्ये दोलतकंधरः शठवको हं
 मैः सहस्यर्द्धते ५ उभौ श्वेतौ पक्षौ चिपतिविषये वारितगतिः सदा मीनं भुक्तं वसतिसकलगस्थानु
 शिरसिवके सर्वथां प्रो गुरा स मुदयः किंचिदधिको गुणः स्थाने मान्या नरवरनतु स्थानरहिता
 ह रेरे शिखवकातनाकतटि नीतिरेत पस्वि व्रतं ध्याने नानि मिषोपभोगमनसा युक्तं करोषीदशं
 एव यात्किं न मारुनसस्य पदवी कांदस्य पुक्तं हितनी रक्षी रविवेकनिर्मलधिपाहं सस्य मानस्य
 सा ७ केषामप्येते इति श्री दामोदरसुनुशाङ्ग धरविरिचिते पापद्वत्पां वकान्योक्तिपरिषेद एको
 पंचाशतमः ४६ अथ खद्योतान्योक्तयः जज्जरितरणाग्रमद्दहन सख्यकरा मप्रकाशयन् न कीदृ
 त्वमात्मतत्त्वात् खद्योतः व्यापयन् भवति १ जपवर्धनस्य इदुप्रयास्यति विनं क्षति तारकश्रीः स्था
 स्यति लीलातिमिरातमः ५ शिप्रदीपाः अंधं समग्रमपि कीदृशे भविष्यत्युन्मेषमेष्यति भवान्पि

हरमेतत् कस्यापि अदृष्टव्यापारंगतवतिदिनामधिपतोयशः शेषाभूतेशशिनिगधाम्निग्रहजरो ॥
 तथा ध्वांतं जाजगदुपनते मेघसमये यथामभिरण्यते नमसिपटवः कीटमणयः ३ आनंदवर्धनस्य ॥
 घननमसमल्लिमसदृशदिशि निशियद्विराजशितदन्त कीटमणेदिनमधुनातरणा करंतरितासि
 तकरकिरणं ४ सत्त्वमदृश्य इति श्रुतामोदरसनुशाङ्कधरविरचितायां पद्मत्यां खद्योता न्योक्तिपरि
 छेदः पंचाशतमः ५ अथ सिंहान्योक्तयः एकोदमसहायो हं कृशोरु सपरिच्छिदः स्वप्नेष्वेवंविधावि
 ताश्च जेष्ठस्य न ज्ञायते १ कस्यापि मृगेन्द्रवामजगारिं वा सुखं आहरतां जनाः तस्योभयमपि व्रीडा क्रीडा
 दलितदंतिन २ मृगेभ्योरुच्यते क्षेत्रे नैरेस्त एवमपिरपि सिंहक्रांतपुनर्मदनहर्षेर्नदंतिभिः ३ मृगे
 नैस्त्र्यंशैर्लीनं वराहैश्चलितं रुषा रुयानां हेषितं श्रुत्वा सिंहैः सर्ववदासितं ४ हरिरलसविलोचनः स
 सहेलं वलमचलो क्यपुनर्जगाम निद्रां अधिगतमनिविक्रमास्तमितिर्नतु वनितास्य विलोकयान् चका
 रु ५ एकाकिनिववासिन्यराजलक्ष्मण्यनातिशास्त्रज्ञे सत्त्वोद्धृते मृगयतो राजेति ॥ रिपं रिणमति
 मि ॥

केषामप्येते जास्योष्णावतीतनुर्दर्शनो नो दीर्घदीर्घः करः सत्यं वारणैष केसरिणिषु स्त्वां डं वरैः स्पर्ध
 तैः तेजो बीजतजेयमसहृदयेन्यस्तं पुनर्वैधसातादृक्कादृशमेव येन सुतरां भोज्यं पशुं मत्पते ७ आनं
 दवर्द्धनस्य कृत्स्ना मोपि जरान्विता पिशुपित्वाणोपि कष्ठादृशमापन्नोपि विपन्नदीधितिरपि प्रा
 रोषु गणत्सपि मते मेद्रविभक्तकुंभपिशितग्रासे कवद्रस्पृहः किं जीरंति रामनिमानमहतामग्नेस
 रः केसरी ८ भट्टहरेः येनानर्गलवालके निदलितप्रत्यगकादां विनीधारधोरणिधौत धानुषु पुराणै
 लेषु त्नीलापितं सोयं गंगं निपातभग्यचरणः स्फुरस्फुरत्केरुवीकृत्कारैः कुपितो ह्युवाच तिसृङ्गः पारशी
 मृगग्रामरिणः ९ भेरीभांकरस्य अनिशं मतंगजानां वृद्धतमाकर्णते यथा विपिने मन्येतथानुजि
 वति गजेन्द्रफलकचलनः सिंहः १० शार्ङ्गारस्य अनिशं मतंगजानां हेहितमाकर्णते यथा विपि
 ने मज्जतथानुजीवति गजेन्द्रफलकचलनजीरणीपिक्रमहीनोपि कृशोऽप्यिदिके सरत्तयापि गजना
 यस्पशंकातं कायकल्पते ११ पुष्पाकरस्य रचननारुविलं सिंहः पाषाणसकलकुलं प्राप्नोति नखभं

शग

122

६४

जंवाफलंवाभस्वकोभवेत् १२ अस्मिन्नेभोद्वंद्वेनिजनितरुषिप्रेक्षमाणेंतरिदंमाकाकव्याकुलो
 भस्तरुषिखरसवक्रव्यलेणनशान् धतेमतेभकुंभव्यतिकरकरजव्याजवज्रागजागडू सव्यासक्त
 मुक्ताधवलितकवलीतस्यहामत्रसिहः १३ माहीपतिमंडलीकस्य ग्रामणीमुपशाल्यसीमतिमदीदे
 कस्फुटसौष्टवाः केत्कारध्वंतिमुद्रिरंतिवहवः सभूयजोमापवः सौन्यः कोपिघनाघतध्वानिघनः
 पारीद्र्यंजारवः शुष्यद्वंद्वमलोलमंडमुचलत्कर्णगजैर्यः श्रुतः १४ विद्वस्यत्रीडतिश्रुकरश्चरवन
 निदीपीचणवीयते क्रोशक्रंदतिबलातेचशशकोवेगाहुस्तुद्विनिः शंकः करिपोतकस्तकलता
 मुन्मीटते तेलपाहं होसिंहकितात्वयाघविपिनेकीदग्दशावर्तते १५ कस्यापि रेमांतदंगमदंखुडंव
 रतपारोलेचरोलेवहन्वनानामचलंवनंवनमिदंभकुंयदुत्कंठसे दृष्टस्तत्किमहोमहोन्नतधराधौ
 रेपधात्रीधरप्रस्यप्रास्थितमेघप्रथमयनोत्कंठीतकंठीरचः १६ कस्यापि कः प्रोक्तविधिरेवयस्य
 विद्वत्स्य मस्याबंधरुघः प्रतापवसतेनादेनधैर्यद्रुहः शुष्यंतिस्ममाहप्रवाहुशरितः सद्योपिदि

६५

गंदतिनां दैवत्कष्टदशावशंगतवतः सिंहस्पतस्याधुना कर्षत्येव करेण केसरसटाभारं जरत्कुजरः
 १७ कस्यापि यः शैर्ष्यवधिरेव यस्य सहसा दिग्दंति नो व्यंतिकं नापाताः किल येन विंध्यवसुधागम्या
 नकस्याप्यभूत् तस्मिन्कोतुकिना त्वया करिपतौ लुप्रे कपोलस्य लीभंगः केसरिवीरसंप्रति पुनः कु
 त्रैष विश्राम्यतु १८ कस्यापि इति श्रीदामोदरमुनुशर्द्धधरविरचितायां यस्यां सिंहा न्योक्तिपरिषेदः
 एकपंचाशतमः ५१ अथ गजान्योक्तयः नीवारप्रसवाग्रमुष्टिकचलेर्योवर्द्धितः शैशवेपीतं येन स
 तेजय त्रपुटके होमाचशेषं ययः तं पश्चान्मदमं परातिवलयव्यालुप्लगं डं गजे सानेदं समयं च यश्च
 तिमुहुहरे स्थितत्नापसः १ कस्यापि कलेचामरचारुचुंबुकलिकाः कंठे मणीनागराः
 सिंहप्रकरः शिरः परिसरे पाश्वो निके किंकिणी लब्धश्चेत्पवाहतेन करिणा वद्धेन भूषा
 विधिस्तत्किं भूधरत्ननिधसरतनुर्मान्यो नवन्यकरी २ कस्यापि केलिकुहव्यपरिभुंक्ष
 सरोहहाणि गाहस्वसैलतदति ऊरिणि पयांसि भावानुरक्तकराणि करलानि तां गमातं

जमुंच्यमराजरणाभिलाषं ३ आनंदवर्द्धनस्य पीतंपत्रहिमंपपः कावलितायस्मिन्नरणात्तांकुरा
 स्तापार्तेतनिमज्जनपत्रसरसोमध्येविमुक्तश्रमः धिक्क्रसेवजलानिपंकिलयतः पाथोजनीमश्व
 तः कलान्युत्वननः करीद्रभ्रवतोलज्जापिनोजायते रेवारिशिवारिशोनविपुलेराजीवराजीरजः
 युजापिंजरितोर्मिशिप्रतिगलद्दामं दुग्धोत्कटे धौतयेनमृगारिरक्तमसक्तंदंतान्तरालेस्थितं कौ
 पंसोपियः पयोहतविधेः कोजोचरेनागत ५ कपोरव्येतौनापोनापिगनस्तृषानरुशधौतानधस्ति
 तनोर्नस्वच्छंदमकारिकंदकवलकानामकेलीकथाः हरोत्तरीप्रकरेण हंतकरिणास्पृष्टानवाप
 मिनीप्रारब्धोमधुपैरकरणमहोरंकारकोलाहलः ६ तन्मरणेनस्य नाभवन्नुविपस्पकत्रचि
 दपिस्पृष्टीकराः कुजराः सिंहेनपित ७ तं द्विंताकिमपरं यस्येक्षतापतिः कष्टं सोपिकदृष्यति करिवरः
 फरारवै फरवैरपातालगभीरपंकपटलीमग्नोद्यमग्नोद्यमः ९ विह्वलस्य भीभो करीद्रदिवसा
 निकियांतितावदस्मिन्नरौ समतिचाहयकुत्रचितं रेवानलैर्निजकरेणुकरप्रयुक्तैर्भयः समंगम

पितासिनिदादाहं मोविंदराजस्य नगद्गातिग्रासंनचकमलकिंजल्किनिजजलेनपेकेवाङ्गादंब्र
 जतिचिसगाईशबले लंलंतिंप्रेमाद्रामपिचिषहतेनान्यकरिणी स्मरन्नाचभ्रष्टाहृदयदयितावा
 रणधरिपतिः ६ पादाघातविधूरिताचसुमातीत्रासाकुलापक्षिणः पंकांकानिसरंसिगंडकषण
 दोदक्षताशखिनः प्रयेतत्करियोतकैर्विधिशाष्टार्हलक्षन्यंबनंततन्नामकृतंविश्रंखलतयावकुं
 नपत्यार्थते १० घासग्रासंगृहारात्यजकरिकलभप्रीतिबंधंकरिणाः पाशग्रंथिव्रणनामविरल
 मधुनादेहिपंकाउलेपहरोभूतास्तचैतेशवरवस्वरवधचिभ्रमोद्गंतदृश्यारेवातीरोयकंवच्युतकुसुम
 रजोध्रसराविंध्यवादाः ११ केषामप्यते दानार्थिनोमधुक रायदिकर्णतालेहरीकृताः करिचरेणम
 दांधवुद्धा तस्यैवगंडयुगमंडलहानिरेखाभंगापुनर्विकचपचवनेचरंती १२ कस्यापिआये
 रमोयमनगलेनचलिनाभग्नः समग्नोः समग्नोर्मत्यंतः संभृतहर्षवर्द्धितमदोदग्नं किंमुन्मा
 घसि मातंगप्रतिवर्षमेवभवतोभाचीनिदामज्वरस्तत्रापिप्रतिकारमर्हसिसखेसम्यक्स

मात्नोचितं ॥ १३ ॥ गलेयासस्तीव्रसञ्चरणयुगलेगाढनिगडादृढस्कंधेवधः शिरसि सृणिघातः खर
 तरः नरः स्कंधारुढो वतमरणयोग्योपिविषयेन जानीमोत्यर्थद्विरदृढकस्मात्तवमदः १४ कौप्येय
 यसिलघीयसितायेन करः प्रसारितः करिणा सोपिनययसालिप्सालाघवमात्मापरनीतः १५ कौप्यं
 चारिविलोक्यवारणपते किंचिस्मितेनास्पते प्रायोभाजनस्य संप्रति भवांस्तत्पीयतामादरात् उत्तज्ज
 ष्टकसिरीयुलीदललनापीनस्तनास्फात्तनस्फारी भूतमहोर्मितिर्मलजलाहरे धुनानुर्मदा १६
 नोमन्येदृढबंधनात्कृतमितं नैवांकुं शाघातनं स्कंधारोहणतादुनात्यरिभवं नैवान्यदेशगमं चिंतं
 मेजनयंति चेत्प्रिययास्तत्वास्वरथं वनेसिंहं त्रासितभीतिभोरुक्कलभायास्यंतिकस्याश्रयं १७ यत्तु
 र्यत्यतितावशेषकवलनग्रासेमवृत्तिः कृत्वा पीतं यद्वकरावगाहकलुषं तत्पीतशेषं पयः प्राणान् च
 तरं विहाय तदिद्रासं करिणा फलं यद्वधव्रणकातरस्य करिणः क्लिष्टतद्वैमुखं १८ यदिमतोसि
 मंतं गजकिममोभिरसारसरतरुदलनैः हरिमुत्तरखरनखरैर्व्यपनेष्यतिसकरं कं इति १९

केवामप्येते इति श्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्मत्यां गजान्योक्तिपरिषेदोद्धिपंचाशतमः ॥
 ५२ अथ मृगान्योक्तयः द्वांबीकरतरुणहारधन्यास्तातवनेमृगाः विभवोन्मत्तचिन्तानश्रुपंतिमु
 खानिपात् १ कतिकतिनमदोद्धताश्वरंतिप्रतिशिखरं प्रतिकाननं कुंरंगाः कचिदपि पुनरुत्तमामृगास्त
 मदमतिपन्मदएवमेदनीश्वर २ शिवापाशमयासकूटरचनाभंकावलाद्यागुरं पर्यनागतिशिखा
 कलापजटिलान्विः सत्यहरं वनात् व्याधानां शरगोचरदतिजवेनोत्पत्य गच्छन्मृगः कूपांतः पतितः क
 शेतिविमुखे किंवा विधौ यौरुषं ३ इह किं कुरंगशवकेदारकलममंजरीत्यसि तरुणधन्या तरुणवारास्त
 रणघटितः कपटपुरुषोयं ४ द्रुततरमिनो गच्छ प्रारणैः कुरंगविषुज्यसकिमतिचलितगतीवं स्थित्वा मुहु
 र्मुहुरीच्यसे विदधति हतव्याधानां ते मनागपि नार्द्रांतां कटिनमणमेषामेते विलोकिनविभ्रमाः ५ स्थ
 लीनां दग्धानामुपरि मृगतरुसामुपसरं स्तृष्यार्तः सारंगो विरमति नखिन्नेपिमनसि अजानं
 स्तत्त्वं न समृगयते वन्यसरसिमभ्रमौ प्रत्याणनवफलनिविधे च कुहते ६ अर्काः त्यायासलवे

नयत्रपतनं कृष्टेण्यत्रोन्नतिर्धरेवेन्नलतावितानगहनेकष्टप्रवेशक्रमः हेसारंगमनोरमावनभुव
 स्सत्काविशेषार्थिताकिंभृत्कटकस्थितिष्यसनिना व्यर्चस्वराः श्रुतिता ७ सारंगेनलता
 गृहेषुरमतेनोपांशुलेभूतलेनोरम्यासुवनोपकंठहरितशायासुशीतास्वयि तामेयतलोचनामनु वा
 दितध्यायन्मुहुः प्रेयसोऽंशैर्लेदोदरकंदरासुगतिधीः शृंगवशेषः स्थितः ८ वसंतरणेषु चरंतिह्रवोपि
 वंतिनोपान्यपरिग्रहाणि तथापिबध्नाहरिणानराणालोकोकमाराधयितुंसमर्थः ९ मुक्तापी
 उस्यश्राः कष्टंवनवाससाम्यकृतयासिद्धाश्रमश्रुयापक्षीवाकुरंगसंप्रतिकृतः प्राप्नोसिमत्तोर्मुखं
 यत्रानकुरंगकोटिकदनकीडोल्लसद्भोहितश्रोतोभिः परिपूरयंतिपरिखामुहामराः पामराः १० विद्वण
 स्य स्वयंदंहरिणेनपाविरहिणदैवात्समासादिता भंगप्रस्तनडग्धविदुमधुराणालेर्नवासंजरिनिः
 श्वासनिलदग्धकोमलतरुप्ररपापितातर्क्यस्तामेवप्रतिवास्तरं मुनिरिवध्यायन्वनेशुष्यति॥
 ११ धर्मकार्त्तैः सेयंस्थलीनवतरणंकुरज्जातमेतत्सेयाम्गतिहृदिजानमदः कुरंगः नैवंतुवेतिप

दिह्यंतरितोलताभिरयातिसज्जितकठोरशरः किराजः इद्रकवेः रोमंयमाचरयमंयमेतन्निद्रांमुं
 चप्रमंतदनुसंचरे यदेष्टं श्रेयसाभरणनोमुनयः किलेतेनिः कारुणंदरिणिपोतविभेषिकस्मा
 त् १३ धर्मवर्द्धनस्य यद्वक्त्रमुद्गृह्णतेनधनिनां ब्रूतेनचादन्वयानैषांगवैवचः शृंगोषिनवतान्प्रसा
 शयाधावसि कालेवालनन्तरानिखादसिपुनर्निद्रासिनिद्रागमेतन्मोहदिकुरंगकुत्रभवताकि
 न्नामतमंतयः १४ इति श्रीदामोदरविरचितायां शाङ्गधरपद्यं हरिणमोक्तिपरिच्छेदस्त्रियं चास
 शतमः ५३ अथ मंदकरभान्योक्तयः वपुर्विषमसंस्थानं करं ज्वरकरोरवः करभस्याश्रुजत्येध
 वष्टादितादोषसंहितः भक्तस्य कुमुदशलैः फुल्लोभोजः सरोभिरलंकृतां मरुक्तमणिस्यामांशा
 व्यैविहयवनस्य लीं स्मरति करभो यद्वत्तारणं चरन्मरुधन्वानां परिचक्षतिः सा दुर्वीरानसागुराचैरि
 य ता २ जीवनाकस्य यस्मिन्नुद्यैर्विषमगहनातर्जितास्यां दुर्वीरस्वेष्टं भुक्ता सरलितगलेनात्मचेतो
 नुलज्जनाततासरप्यकरभगलितं कुत्रतेवाग्जिलासायत्वाधीनं तदपि सुलभं तेन तद्विधिः ३ क

रभदपितेयोसौपीलुस्तयामधुलुध्याव्यपगतस्वनघायस्तकोनसादरमीक्षितः चलाकिशलयैः सो
 पिदानीप्ररूढनवांकरः करभदपितावृदैरन्यैः सुरवंपरिभुज्यते ४ चिंमुंचगृहाराक्षवमिदंज्ञात्
 स्पशालस्यबागागस्यास्यजलस्य चंद्रवपुषो गंध्रमेकंपिव जीवन्द्वाप्तिता पुनः करभदेदासेरकी
 याभ्वोरम्याः पीलुशमीकरीरचदशकूजतकपोताकु ५ यस्यामीन्तवपीलुयत्रवदरशसोपिसंतुष
 येदीर्घाध्वन्यनुगम्यतेनपदचीयस्याप्यरथैरपि सोयंसंप्रतियातिवात्नकरभः क्षीरोघमः क्षामतां
 मन्येन्नमनेनदैवहतकेनास्वादितंतमधु ६ पीलुनांफलवत्कषायमधुरंरोमंथयित्वामरैश्चास्वा
 दांद्वाचारुकरभीक्ष्णार्पितंप्रेमतः तत्स्मृत्वाकरभेराविदविधुरेदीर्घेतिथाफूत्कृतं प्राणानामभवत्तदेवस
 हसाप्रस्यानत्तयंयथा ७ दुःप्रायमेवुपचनः पुरुषोतितापीष्ठायाभूतो नतरवः फलधारनम्राः इत्थं
 सखिकरभवकोभवंतमुच्चैः कासंगतिरवलुमरौरमणीयतायाः ८ अस्याननस्यभवत्तखलुकोटिरेखा
 कंटारिकायादिभवेदविश्राण्यिणी योगपाकथंकरभकल्यतरोर्लतायास्तेपक्ष्वाविमलविद्रुमभंग

ला

६६

भाजः ८ दासेरकोरसत्येषपुक्तं भारे धिरो हति उत्तार्य सारणे पिपुनर्यत्र त्रकिमुक्तमहे १० केषामप्ये
 ते ॥ करभदयितेयतत्पीतं सुदुर्ध्वममेकदामधुवनगतं तस्यालाभे विरौषिकिमुत्सकाकुरुपरिचितैः
 पीलोः पत्रैर्धृतं मरुगोचरे जगति सकले कस्यापिः सुखस्य निरंतरं ११ इति श्रीशङ्खधरपद्योकर
 भाव्योक्तिपरिच्छेदश्चतुःपञ्चासत्तमः ५४ अथ वृषभान्योक्तयः नास्यभारग्रहे शक्तिर्न च बाह्वुणाः
 कचिन् देवागारे वलीवर्द्धस्तथाप्यश्रातिभोजनः । अनसिमीदति सैकतवर्त्मानि प्रचुरभारभरक्षपितो
 लके गुरुभरोद्धरकधरं स्मरति सारथिरप्यधुरंधरं मार्गे मृदामदुर्गमे जलभृते गतीवटैराकुलैरपि न
 शाकटिके भरेति विषमे हरं गते रोधसि शब्दे नैतदहं ब्रवीमि महता कृत्वोद्धितां तज्जनीं सीदुहो वि
 षमे विहाय धवलं वीदुं शमः कोधुरं ३ दंता सप्तचलं विषाणयुगलं पुष्पांचलं कुर्वुरः कुक्षिं च
 कितो ययुः कुशुमितं सत्यच्युतं चेष्टितं अस्मिन्नुष्ववेषे मृगामिनगुणग्रामानभिज्ञात्मनो ग्रामी
 णस्य तु प्यापि चेतसि चिरंधुर्यभ्रमः स्फूर्जति ४ केषां विद्वच्चलाश्चिरं निवशता चिते परसापुन

नीलो वा कपिलो यवावर हवोर को यचामेचकः आमाशोरवधारितो पिप्रिथिलं स्कंधो यन्त्र
 शुवाः स्वाति परतंत्रतुं दिलत पुर्जा गर्तयंकवुर ५ श्रीचंद्रस्य गुरुर्नायं भारः कचिदपि न पयाः स्य
 पुढितो न ते कुंठा शक्तिर्वहनमपि ते जेन विकलं इह त्वं जेना न्यस्तव गुणसमानस्तदधुना नेन स्कं
 धं धवल किमु मुक्तः पथि भरः ६ न ध्वानं कुरुषे न पसि वि कटं नो द्वैर्वहस्याननंदर्यो ह्यो श्रीखसि
 च्छितिं खुरपुटे नीव रया वीक्ष्य मे किंतु त्वंच सुधा तलैकधवलः स्कंधाधिकरूढे भरेत्तारण्यघतटी विटं
 कविषमान्युद्धं यन्वत्तमे ७ यस्यादौ व्रजमंडनस्य वहतो गुर्वीधुरंधैर्यतो धौरेयैः प्रगुल्लोक्तस्य पु
 गपत्स्कंधैः समस्तैरपि तस्यैवं श्लथकं वलस्य धवस्योत्थापने सांप्रतं द्रागलैव जरावसादित न नोर्गे
 पण्यमुद्रोष्यते ८ एतानि वालधवल प्राविहाय कामं गोकुण्डां गणितरत्नतर्णकचेक्षितानि स्कंधानि धे
 हि धुरि सर्वधराणामुक्तेनेतच्चतामुपगतो स्तितवैचभार ९ नखनतिखुरैः क्षोणी पृष्ठं न नर्दति सा
 दरं प्रकृतिपुरुषं द्रेक्ष्य प्यग्नेन कुप्यति गोतरं वहति च धुरंधुर्यो धैर्यदनुद्धनकंधरो जगति गुणिनः

कार्योदार्योत्पन्नतिशेते १० नदेवसेवयाकर्मबंधः परित्यज्यं जघास घासमेचासौ बलीवर्द्धः कपर्दि
 नः ११ केषामप्येते इति श्रीशार्ङ्गधरपट्ट्यां वृषभान्वेक्तिपरिच्छेदः पंचपंचाशतमः ५५ अथ सा
 न्यते वृक्षान्योक्तयः किंजातोसिचतुःपयेधनतरेष्वालोसिकिंशापयाधुनश्वेत्यक्तितोसि किंफलफ
 लभरैराघोसिकिं सल्लतः हेसधृक्षसहस्रसंप्रतिसरवेशखाशिखोत्कर्षराक्षोभामोटनभंजनादि
 जनितः स्वैरेव दुश्चोदितैः १ भगदंतज्ञानवर्मराः छायासुप्रमृगः शकुंतनिचहैर्विष्टावलुप्तचदः
 कीटैरावृत्तकोटरः कपिकुलैः स्कंधेकृतप्रश्रयः विश्रब्धमधुर्यैर्निपीतकुसमः श्लोघ्यस एकस्तहय
 त्रंजीकृतसत्त्वसंप्रवभरेभगतापदोन्मेषुमाः २ बीजकस्य शाखाशतचितवियतः संतिकिपंतोनका
 ननेतरवः परिमलभरमिलदलिकुलदलितदलाः शाखिनोविरलाः ३ वैद्यभानुपंडितस्यः इहोद्यानि
 संप्रत्यहहपरिशिष्टाः क्रमवशादमीवल्मीकास्तेषु नगकुलानीलावसतपः गतास्तेविक्षीर्णस्तवक
 भयसौरभ्यलहरीपरितव्योमनप्रकृतिगुरवः केपितरवः ४ तीव्रोनिदाघसमयोवदुपाधिकजनाश्च

श.

१०

५

मारवः पंथाः मागस्य स्तरुरेकः किं यतां संतापमहरति ५ अत्यग्रेः पत्रनिचयैस्तर्ह्यैव शोभितजाहा
 तिजीर्णं स्तानेव किं वाचित्रं कुजन्मनः ६ सेलं वैर्न विलं वितं विघटितं धर्माकुलैः को किलैर्मीरै
 श्वलिते पुरेवरभासाकीरैरधैरैरधीरैर्जितं एकेनापिसुपल्लवेन तरूणादावानलोपश्रवः सोढः कोन
 विपत्सु मुच्यति जनो मूर्खपियोलितः ७ यत्र पुष्पफलघाया मूलवल्कलदारुभिः धन्यामहीहहाये
 भ्यो निशायांति नार्थिनः ८ घायावंतो गव्यालाः स्वारेहाः फलदायिनः मार्गद्रुमामहांतश्च परेषामेव भू
 तये ९ भुक्तं स्वादुफलं कृतं च शयनं शाखाग्रजैः पल्लवैस्त्वघायाः परिशीतलं सुललितं पीतं व्यपो
 नश्चमैः विश्रान्ताः सुचिरं परं सुमनसः शीतिः किमत्रोच्यते त्वंसन्मार्गत रूवपंचपाथिकायामपुन
 दर्शनं १० केषामप्येते भुक्तानि यैस्तव फलानि पचेति मानि क्रोडस्येते रूहवीतभयेः प्रसुप्त
 तेषां क्षणे जलरयेण विद्वेषसाणं पश्यंति पादपभवंतममिन्नस्य ११ महादेवस्य विपलं पश्चिन्त्या
 मृतमनिमिषे पतिमलिभिः खणैरप्युडीनं रथचरणहंसप्रभतिभिः दृशं दीनां नीते सरसि विषम

५०

ग्रीष्मदिवसैः कुलीनत्वादास्तेतटरुहतरुः कोपितदपि १२ नागप्येयस्य शाखोटशात्मलिपलाश
 कशिरकाद्याः शृण्वंतुं पुण्यनिलयोपदसौवसेतः पुष्पभ्यमर्पयतु पद्मवपुष्पलक्ष्मीसौरभ्यः संभव
 विधिस्तुविधेरधीनः १३ गागदेवस्य पांथांधारइति द्विजाश्रयइति स्तामस्तूरुणा मिति तिग्ध
 क्षयइति प्रियोदशइति स्थानं गुणानामिति पर्यालोच्य महातरोत्तवघनघांयां वयं संश्रितास्तत्त्वको
 टरवासितो द्विरसनाहरीकरिष्यंति नः १४ हिमसमयो वनं वदिर्यचनर्यवनः पवनस्तद्विद्वताभि
 विभवः हंतसहंते यावतावतुद्रमकुरुपरोपकृतिं १५ येष्वं परिपालिताः फलभरणायादिभिः प्रा
 णिनो विश्रामद्रुमकप्यतांतवविपत्काले कते सांप्रत एव तां संगतिमात्रकल्पितपुरस्कारस्तु ध
 न्यास्त-चोयासां छेदनमंतरेण यतितो नापंकुवारस्तुपि १६ वृद्धिर्यस्य तरोर्मनोरप्यशतैश्च शाव
 ताप्रार्थिता जातो सो सरसप्रकामफलदः सर्वाश्रितो पाश्रयः नानादेशसमागतैरविदितैरक्रान्तमन्यै
 र्वगेस्तलध्वावसरोपि वृक्षद्रशकुनिहरस्थितो वीचे १७ केषां मध्येते इति श्रीदामोदरसूक्त

शा.

११

११

२६

११

१३६
 शार्ङ्गधर उच्यते सामान्यवृत्ताः कल्पेन मोषिके परिच्छेदः षड्रचाशतमः ५६ अथ वृत्तविशेषोक्तोऽ
 र्बकल्पवृत्तः कल्पद्रुमोपिकालेन भवेद्यदिकलप्रदः कोविशेषज्ञतस्तस्य वनैरन्यैर्महिरहैः १ स्व
 रैस्त्वं धपरिग्रहो मरकतैरुद्धाभिः पद्मवामुक्ताभिः सवकप्रियो मधुलिदं वृत्तानि नीलोपलैः संक
 ल्यानुविधायियस्य फलितं कस्तस्य धतेतुलाधिगजातिं द्रुमसंकथासु पदयंकल्पद्रुमोपि द्रुमः २
 रङ्गणस्य अथ परिजातः परिमलसुरभितनसो वदवः कनकाद्रिपरिसरे तरवः तदपि सुराणां चेतसि
 निवसितमिव परिजातेन ३ वक्षभदेवस्य अथ चंदनं संत्येव गिलिता काशमहीतीं पांसो महीरुहा
 सतप्यापि जनिता चितनंदनाश्चंदनद्रुमा ४ हरिणस्य कांताकेलिकलयतरुकोपिकश्चित्प्रभ
 णां मत्स्यानंदं जनयतु फलैः कोपिलो कान्धिनोतुं धन्यं मन्ये मलयजमहोयः प्रभतो पतापं सारस्य द्रुतं
 मपनयत्सात्मदेव्येन ५ शार्ङ्गधरस्य केचिलोचनहरिणः कतिपये सौरभ्यं सभारिणः केष्यन्ते फ
 धारिणः प्रतिदिशंते सतुहंत द्रुमा धन्योयं हरिचंदनः परिसरे यस्य स्थितैः शालिभिः शाओटादिभि

रण्यहोमगदशामंगेषुलीलापितं द् पुष्पाकरस्य भातश्वदनकिंब्रवीमिविकटस्फूर्जत्फणाभिषरागं
 धस्यापिमहाविद्याः फस्यन्तो गुप्तेयदेते कृता देवान्युष्मफलान्वितो यदि भवानत्राभविष्यतदानो जाने
 किमकल्ययिष्यदधिकं रक्षार्थमस्यात्मनः ७ भोजस्य एतैर्दिक्षिणगंधवाहवहनैः श्रीखंडकिं सौ
 रभं ब्रूमस्ते परितीमधुव्रतयुवायेनायमान्तीयते माकंदादपहृत्यपेकजवनाद्दुपकंदोदराद्दुद्राम्पद्विप
 गंडुमंडलतटादाकृष्यहृष्यन्मताः ८ यद्यपि चंदनविटपोविधिना फलवर्जितो विहितः निजवपुषे वय
 रेष्वांतथापि संतापमपहरति ९ धिकेष्टितानि परशो परशो च नीयवात्नप्रवात्नमलयाद्रिरुहद्रुहस्ते
 निर्भिद्यमानहृदयोपिमहानुभावः सत्त्वमुखं पुनरभोः सुरभी करोति १० वासः शैलशिलातलेषु स
 हजः संगोभुजंगैः सह प्रेश्वक्षारययो धिवाचिभिषुरभद्रद्रुतसेकक्रिया जानीमो नमं वमं प्रसीदतु भवा
 न्श्रीखंडतत्कप्यन्तां कस्माते परतापखंडनमहोपांडित्यमभ्यागते ११ आमो देस्तेर्दिशि दिशि गतैर्हर
 माकृष्यमाणाः साक्षाद्वत्सी तव मलयजद्रुममभ्यागतास्तु किंपश्यामः सुभग भवतः गीडकोडै एवया

शा.
७२
६२

लस्तुभ्यंभवनकुशलंमुचनः सायामः १२ मूलंभुजगैः शिखरंविहंगैः शाखाप्रवंगैःकुसुमानिभंगैः नास्त्ये
तवच्चदनपादयस्यसन्नाशितं सत्वरैः समंवात् १३ अथागुरुः अगुरुवितिवदतुलोकोगौरवसन्नेवपुन
रहंमन्वेदर्शितगुरौवदतिर्यस्यजनेजनितदोहेपि १४ वक्ष्येभस्य आरामामरणस्यपक्षवचयैरपीताति
जमत्विषसंघोदः ~~प्रायोदप्रशमंनपागुरुतरोरेतस्यदावज्वरं~~ ब्रूमस्त्वामुपकारकाप्यतरगतप्रा
गापयः संपदोदग्धोप्येषतरुर्दिशः परिमलैरारूजनिर्वस्यति १५ अथचंपकः अंतःमघ्रेतप्रमरुसैकत
दद्यमानमूलस्यचंपकतरोः कविकाशचिंता प्रायोभवत्यनुचितस्यितिदेशभाजांश्रेयः स्वजीवपरिपाल
नमान्नमेव १६ धर्मवर्द्धनस्य केनापिचंपकतरोवतरोपितोसिकुग्रामयामरजनांतिकवाटिकाया यत्र
प्ररूढनवशाकविहृद् लोभाद्भोग्यवाट्यटनोचितवक्ष्येभोसि १७ विज्जकायाः अथाशोकः किंते
नमतयाकिमुन्नततयाकिंवाघनक्षाययाकिंवापक्षवलीलयाकिमनयाचाशोकपुष्पश्रिया यस्त्यम्
लनिखलखिलपथिकसोयस्तवन् न्वहंनखाधनिमृदनिखादतिफलान्याकंदमुत्कंठितः १८ भोज

७२

स्प मृदुनां स्वादूनां लघुरपि फलानां न विभवस्तवा शोकस्तोकः स्तवककमहि मासोप्यसुरभिः पदेत नो
 तन्वी करचरणलावण्यसुभगे प्रवालं बालं स्यात्तुरुषु सकलं कः किमपरः १७ सरस्वती कुटुंबस्य अथ
 मालती किं मालती कुसुमताम्यसि नि सुरेण केनापि यत्किं न विलसति तोलता ग्रात् लोकोतरेण विल
 सद्गुणगौरवेण कोना मुना शिरसि नाम करिष्यति त्वां २० हे मेन्द्रस्य मृदुयस्तत्त्वाधिकान्न भवति विम
 र्दितमसि दंन चान्येभ्यो रूपे भवति कुसुमेभ्यो धिकतरं प्रसूनं मालत्यास्तदपि हृदयाद्वा दकरणं प्रवीणे
 रामोदैर्भवति जगतो मौलि निलयं २१ कस्यापि भवति हृदयहाश कोपिकस्यापि हेतुर्न खलु गुणविशे
 षः प्रेमबंधप्रयोगे किं शलपितवनांते को किलात्ता परम्येव कसति न वसंते मालती को न हेतुः २२ कुसु
 मस्तकानम्राः सत्ये च परितोलता तस्यापि भ्रमरभांति हरत्येकैव मालती २३ केषामप्येते अथ मास्त्रि
 कानच गंधवहेन चं विना न चयीता मधुपेन मास्त्रि कापि हितैकक गेर राख पापरिणामस्य जगाम गोचरं
 २४ अथ केतकी रेतनं वस्य चिराय केतकि पखंगे खंगे ख्व भंगे रसः सुजातं तव केतकस्य च मनो भंग

प्रसंजोत्सुकं जानात्येवमिष्ये नु रणमनयोः सर्वेपिनैसर्जिकं प्रत्युहाय दलेषु धिकसमभवन्मर्माभिदः कंठकाः
 २५ यत्राणिकंठकशतैः परिवेष्टितानि वात्रापि नास्ति मधुनोरजसांधकारः आमोदमात्ररसिकेन मधुव्रतेन
 नालोकिता नितवकेतकिहृषणानि २६ एतासु केतकिलतासु विकाशिनीषु सौभाग्यमद्भुततरं भवती विभ
 र्ति यत्कंठकैर्बध्यितमात्मवपुर्नजानंस्त्वामेवसेवितुमुपक्रमते द्विरेफः २७ महादेवस्य अथ पादला
 पादलपावनमध्ये कुसुमि तयामोहितस्तथा भ्रमरः सैवेयमिति यथा भ्रमरतीति रस्यान्यकुसुमेषु २८
 शार्ङ्गधरस्य अथ सहकारः शाक्ता कोकि किल एव शाक्ता चरसा ल एव नियतमिदं यः पंचममुद्रायति य
 स्यास्यिषु पुलकमुकुलानि २९ अधिश्चरुघने त्वमसि भवतः पल्लवचयोधुरीणः कल्याणो तव जगति रा
 खाः पलमपि रतु द्योतनभृतां रसा लत्यां तस्मादपि ति शतशः को किल कुलं ३० न तादृक्
 पूरेन रमलयजेनो मृगमदे फले वा पुष्पे वा तं भवति यादकपरिमलः परं त्वं को दोषस्त्वपि खलुर
 सालेपदाधिकः पि को वा का के वा लघुगुरु विशेषं न कुरुष्व ३१ के योरेतो उत्रं स को त्वं ३२

रमेनविलासिनीनालनानियस्पननखैरपिपध्वानिउघानमंडयततरोसहकारसत्त्वमंगारकारक
 रजोचरतांगतोसि ३२ उत्पलराजस्य कतिपध्वितानपुष्पितावाततरवः संतिसमंततोवसंते ॥
 जगतांविजयेतुपुष्पकेतोः सहकारसहकारएव ३३ कस्यापि योदृष्टः स्फुटदस्थिसंपुटवशा
 निजिज्जवालांकु रोदैवात्सद्धिदेलादिकक्रमवशादारूढशाखाशतः स्निग्धं पलवितो घनं सुकुलितः
 स्फारब्धं दंपुष्पितः सौत्कर्षफलितो भद्रां विनमितः कौश्लेषच्छतद्रुमः ३४ हेतुकस्य एतास्मिन्वनमो
 र्गभूपारिसरे सौंदर्यमुद्रांकितः प्रोद्यद्भिः फलपुष्पपत्रनिचयैश्चूतः सरकः परंयं वीक्ष्य स्मितवक्त्रमुज्ज
 तमहासंतोषमुद्वासितस्यारौत्कंठमकुंदितक्रमममीधावंति पांथव्रजाः ३५ भदनायकस्य छायाफ
 लानिमुकुलानिचयस्यनिश्चमाह्लादयंसि सहकारमहीरुहस्य आमुष्यतस्य शिखयानवपलवानि स
 श्राप्तिरेदवहुताशहताशकं ३६ कृष्णांडीफलवत्फलं न पदपिन्यजोधवन्नोच्चतारं भापत्रनिभंदलं न
 कुंसुमंतोकेतकीपुष्पवत् सौरभ्यंकुसुमेफलेरपितत् किंचित्समुज्जंभते लोको येन रसालशालनिकरं

सत्यकागुणांसौतिने ३७ शार्ङ्गधरस्य यावत्फलोदयमुखः सहकारजातः प्रागेवकंटकचयेन हृतोसितः
 वनस्थायपितेन सुलभाफलमस्कृद्दूरं तन्निष्फलोपि हि वरं सुखसेवयानः ३८ अथपतसः गरीयः सौ
 रभ्येरसपरिचयेनार्हति सुधां सुधामृदाकापि प्रथिमननिमग्नः फलभरः परार्थे कोशश्रीरिति पुनर्कितं कं
 टकं मिषाद् हते चारिग्रंथनसमनसः कस्य न मुदे ३९ दृष्ट्वा शाखावकीर्णफलभरन्मिति भूमिभागावन
 दंत्यक्ताशालिप्रकांडं पनसमुपगतञ्चितं पित्वेति कीरः हत्वा चंचुप्रहर्षाद्विगलितपयसा संभृताशेषपक्षो
 भिन्तश्चोडीयतं तुंगगनपरिचिताया गतिः सापिनष्टा ४० अथ कदली तालीतदोरनुपकारिफलं फ
 लित्वा लज्जावशादुचित एव विनाशयोगः एतत्तु चित्रमुपकृत्य फलैरेभ्यः प्राणान्ति जात रुदितियक्
 दली जहति ४१ अथ प्राक्षा पथपित्वा न भवति हातिः परकीयां चरति रासभो प्राक्षां असमंजसं तुम
 त्वातयापि खलु खिद्यते चेत् ४२ सर्वकवे अथ दाडिमं आपुष्पप्रसरान्मनोहरतया विश्वस्य विश्वं जनं
 हं हो दाडिमतावदेव सहसे वृद्धिं स्वकीयामिह यावन्नैति यरोपभोगसहनामेषांततस्तान् तथा ज्ञात्ते ह
 राशेरजस्य दासीपेव दायादिति ते च ते ज्ञावतैव किं द्रोक्षानस्य कादम्यप्रदा ३

दयद्विधादलतिपत्रतेनातिबंधोभवान् ४४ मयिजीवतिजीवाघेकिमत्येबीजरकाः इति संचिंत्य मनसा
 विदधे दृढिमीफलं ४५ भोजस्य अथनालिकेरः प्रथमवपसिपीतंतोयसल्यं स्मरंनः शिरसि निहतभारा
 नालिकेरानवाणं ददति फलमनल्यं खादुमाजीवितांतं न हि कृतमुपकारं साधवो विस्मरंति ४६ अथ
 तालः अथ्वन्यध्वनिभरुहः फलभृतो नम्रानुपेक्ष्यादरादरा दुन्नतिसंश्रयव्यसनिनोपायस्य स्रुतात्मनः
 मन्मलं समपागतस्य मधुरघ्रायाफलैः काकयाशीर्णेनापि हि नोपयोगमगमत्यरेन तालकमः ४७ ॥
 अथ भर्जः दौर्जस्य मात्मनि परंप्रथितं विधात्रा भर्जद्रुमस्य विफलत्वसमर्थितेन भिर्निशितशस्त्रश
 तावकृतैराशां नहरयत्तिसोर्षिपरंपराणां ४८ गोविंदराजस्य कुर्वंतु नाम जनतोपकृतिं प्रसूनघ्राया
 फलैरविकलैः कुसुमैर्द्रुमास्ते सोढास्तकर्तनरुजः पररक्षणा र्थमेकेन भर्जतरुणा करुणा परेण ४९
 वैद्यभानुवंडितस्य अथाश्वत्यः वर्धितैः सेवितैः कितैस्त्यश्वयेन्यपादपैः वर्धितोनरका इक्ष्वाकुस्यो रि
 हान्ति हंतियः ५० मागधमाधवस्य अन्यगोधः विस्मारीर्णे दीर्घशाखाश्रितस्तकुनिशतः शाखिना

मग्निर्गोस्त्वंत्यग्नो ध-क्रोधमतः प्रकटयसि न चेद्वा किंचित् दत्तं जल्योप्येषत्रपाकृत्यलघुपरिकराकापि
 कृष्णं उवक्ष्णीयक्ष्णीयप्रतिष्ठाहसति हि फलनेत्वत्फलं किमन्यत् ५१ कस्यापि महानरुर्वाभवति स्त
 मलो वा विनश्यति नान्तरं प्रत्यया नेति गन्तो धकरि कां कुरः ५२ अथ कस्यापि अथ मधूकः तत्र ते ज
 स्तरणे निदाघसमये तद्वारि मेघाणमेतज्जाडं शिशिरे मवेकप्रारसौः सोढं पुरायैर्दलैः आयातो व्यधुना फल
 स्य समयः कोयं विना तैरिति श्रुत्वानानि शूवेव रोदति गलत्पुष्पैर्मधूकद्रुमः ५३ मत्ना देवपदस्य विस्त
 ति भरद्यप्यप्यनन्यादृशी ते यस्य प्रसवा सुमंजुलसै रनंदयंतः प्रजास्ते ह च प्रकटी करोति परमं भयः फला
 नां गुरौ हि त्वैकैकगुरां स्तरु भजसरे वत्तस्मान्मधूकद्रुमं ५४ अथ शात्मली हंसाः पद्मवनाशया मधु
 लिहः सौरभ्यलाभाशया योयाः तादु फलशया बलिभुजो गृध्राश्च मांसाशया दूरादुन्नवैतपुष्परागानि करै
 र्निःसारमिथ्येन्न तैरेरे शात्मलिपादपप्रतिदिनं केन त्वया वांचिताः ५५ कायः कटकभूषितो न च घनच्छ
 पाकृतः पद्मः बापुष्पाणां च्युतसौरभाणि न दलश्रेणी मनोहारिणा किं ब्रूमः फलपाकमस्य पदुपन्वासे वि

लज्जामहेतुः केन गुरो न शान्तितरे जातो सिसीमधुसः ५६ अथ निवः निव किं बहुनो केना निफ
 लानि फलानि ते पानि संजातपाकानिकाकानिः श्रेष्ठयंति हि ५७ यस्मादर्थिजनो मनोभिलषितं लब्धा
 मुदामेदुरः सांख्यधुजतैश्चकार विविधान्भोगान्विलासोदुरः तदैवेन विवेकस्य मनसा निर्मल्यं चून
 दुमं स्यानेतस्य तु का कलोकचसतिर्निवः समारोपितः ५८ अथ वधूस्तः जात्रं कंदक संकटं प्रविशन्
 छाया न चाया सह निर्गोधः कुसुमोत्करस्तव फलं ननु धिनाशक्षमं बहूलद्रुमस्तमेति न जनस्त
 ततावदास्तामहे अन्येषामपि शाखिनो फलवतां गुप्तेति जयते ५९ भद्राटस्य शाखा कंदककोटि
 भिः परिभृता वक्रं फलं कुत्सितं पत्रं च द्रुमं न सास्ति गहना छायापि पांशुप्रिया अन्येषामपि शाखि
 नो फलवतां रक्षार्थं मानोपसेव्यं लघुमकैर्गुरोर्गुरुतरैर्दृष्टेषु संभावसे ६० अथ खदिरः चंदने वि
 षधायन्सहामहे वस्तु सुंदरमगुह्यमलकतः रक्षितुं वद किमात्मसौख्यं संचिताः खदिरकंदकास्तव्या
 ६० भद्राटस्य वदंतदिह नास्ति यन्त खदिरैः खरैश्च रतं न ते पिबदिनपेकुटिलकंदकैश्च रताः न ते कु

टिलकंटाकाः किमपियेनमर्मसिद्धः समुज्ज्वलवृष्यास्थितिं वातसहस्रमध्वश्रमं ६२ अप्यकिंशुकः किंशु
 काङ्गमातिष्ठशुकभाविफलाशयावाह्यरंगप्रसेगेन केकेनानेन वंचिता ६३ किंशुके किंशुकः कुर्या
 त्फलितेपि बुभुक्षितः अदातरिसहद्वेपिकिंकुर्युरुपजीविनः ६४ त्यजपुष्पितकिंशुकातिगर्वनिजशि
 रसिभ्रंशेपवेष्टेन विकचकमलमालतीवियोगाज्वलनधियात्वयिकुत्रतेप्रवेशं ६५ अप्यशाखोटः कस्त्व
 भोकथयामिदैवहतकं मां विद्धि शाखोटकं चैराग्यादिववक्षिसाधुविदितं कस्मादिदं भाषसे वातेनात्र बृहत्त
 मध्यगजनः सर्वात्मना सेवते न छायापि परोपकारकतये मार्गस्थितस्याघमे ६५ अप्यपालुः धन्याः स
 द्मफला अपि प्रियतमास्ते पालुवृक्षाः क्षितौ स्तुतीरो न जनेन हि प्रतिदिनं येषां फलं भुज्यते किं तैस्त
 त्रमहाफलैरपि पुनः कल्पद्रुमाद्यैर्द्रुमैर्येषां नाममनागपि श्रममुदच्छायापिनप्राप्यते ६६ शक्तिकु
 मारस्य अप्यकरीरः फलं दूरतरेप्यास्तां पुष्पासिकुसुमैर्जनान् इतरेतरवो मन्ये करीरतव किंकराः
 ६७ किंपुष्पैः किं फलैस्तस्य करीरस्य डरात्मनः येन वृद्धिः समासाद्य न कृतः पात्रसंग्रहः ६८ अप्य

विलंसा मोद नि सु मे दुरा रि च मृदु स्वां हृति च क्षम रू हा मु धा नेषु व नेषु ल ध्वज नु षां सं ता त रे षा म पि किं
 तु आ फ ल ता त चै व ज पि नी मा त्स्व र दि ष्म ड ले य स्मै ता नि फ ला नि यौ व न व ती व क्षो ज ल क्ष्मी गृ हाः ६८
 अथ प्रा तः प्रा ख्य सं त ति सं नि रु द्ध न भ सो भू यां स ए वा नौ वि घं ते त र वः फ लै र वि क लै र ति छि दः प्रा णि
 नां किं तु द्वि त्रि द लै र जं क्त त नोः प्रा ल क्त म रू ण तां द त्वा ये न नि जं शि रः सु कृ ति ना को ना म न प्रा शि त ७०
 न मे य स्य अथे च्छुः प रा ये पिः पिं डा म नु भ व ति भं गे पि म धु रो य दी पः स र्वे षा मि ह र व लु वि का रो ष्य भि म तः १
 न सं प्रा णो वृ द्धि यं दि स म्भ स म क्षे त्र प ति तः कि मि क्षो र्दो षो यं न पु न र गु णा या म रु भु वुः ७१ इ दु र ज स्य
 न मुखे प दै र स्यं व पु र पि पु न र्गं थि नि चि नं स त सः को पि क्ष र म पि भ वे क्त म मि तः फ लं चै वा प्रा ष्यं वि त
 र श र लि स स्य भ व त स्त दि क्षो र्ना पु क्तं वि हि त मि त रे र्य त्र द ल ७२ अथ क र्म सः श्लाघ्यं क र्म स फ लं य स्य
 गु रौ रं ध्र वं ति पि हि ता नि मु क्ता फ ला नि न रु णा कु च क ल श त दे षु विल सं ति ७३ नि ष्ये षो स्थि त य न
 स्प दुः सह त रं प्रा णं तु ला रो ह णं ग्रा म्य स्त्री न खु लं च व न व्या ति क र स्तं त्रि प्र हा र व्य था मा तं गो जि त तुं ड

वयं

शी. क.

७७

वारिरा॥ कायानंच कूर्चीकृतिः कर्षासेनपर्यसाधनविधौ किं किं न बांजीकृतं ७४ नारसान्यपि रोचंते क
 र्यासस्पकलातिमेयेषां गुणमयं जन्मपरेषां गुणगुणये ७५ कर्षासकृतकृषासशतैरपिनशाम्यातिश
 तं शतोदशीपीनवक्षोजालिङ्गनं विना ७६ अथ शशाः भूर्जपरोपकृतये निजकवचविकर्तनं सहते पशु
 बंधनाय तु शशाः प्रेक्षध्वमिहान्तरे कीदृक् ७७ वक्ष्रभस्य अथ कंदकारिका उचितं नाम नारि
 ज्यां केतव्यामपि कंदकाः रसगंधोक्तिरिति किं ते कंदकारिके ७८ अथ धत्तरः महेशस्त्वाधतेशिरसि
 रसरजस्य जयिनी विशुद्धिस्त्वत्संगात्कनकमयेतत्रिभ्रवद्योनंतनोति त्वत्सेवां ननु कनकदत्तत्वं दपरः
 परस्तत्कोनुस्थाद्यदितमुलभीभावमभजः ७९ अक्लादनस्य अथ तृणानि उतुंगैस्तरुभिः किमेभि
 रखिलैरशकाशसंस्पृक्षिभिर्धन्यैसौ नितरामुलुपविटपीनद्यास्तटेव स्थितः एवं यः कृतबुद्धिरुद्धतजलया
 लोलवीचीव शान्तजतं जनमुद्धरामिसहसातेनैव मज्जामि च ८० जलकस्य रुदस्य सिंधुतटमनुगतस्य
 तृणस्यापि जलकल्याणं यत्सालिलमज्जादुकुलजनस्य हस्तावलंबनं भवति ८१ वक्ष्रभस्य अथ तादृक्

७७

जीनां कतिनस्फुरन्ति परितः पत्राणि किं तैरिहस्ति ग्धैर्यत्तिकोमलैरपि निजामेवाश्रयद्रिः श्रियंता नेवत्कमहे महाजन
 मुखप्राकारिजन्मत्रातात्पात्तेन वनागरप्रियतमांस्तां बलवस्त्री छदान् ८२ किं वीरुधो भुवि न संतिसहस्रं शोण्यापासां दलानि न
 परोपकृतिं भजन्ति एकैव बलिषु विराजति राजवस्त्री पानागरी वदनचंद्रमलं करो ८३ अथ तु वीरुधो भुवि न संतिसहस्रं शोण्यापासां दलानि न
 प्रसूनास्नासां वा अपि कपि पपादुस्तरंतरयेति शब्दायं नेसरसमपराः शुष्ककाष्ठे विलग्नास्तन्मध्ये न्याज्वलितहृदयाः शोणितं संपिबन्ति ८४
 इति आशार्ङ्गधरपद्यो हराविशेषान्योक्तिपरिधेदसप्तपंचाशतमः ५९ अथ पर्वतानोक्तयः विंध्यमंदिरसु मेरुभूतं यत्यतिस्तु हि न
 पर्वतो भवत् इश्वरश्च सुरता प्रभावतस्तदु वंजगति ॥ जं भतेयशः १ आशार्ङ्गधरस्य ये संतोषमुखप्रबोधमनसस्तेषां न भिन्ना सुदोषेण
 न्येधनलोभसंकुलाधिमुल्लेखांतु दूरे नृणां इत्येकस्य कृते कृतः सविधिना तादृकं संपदां स्वात्मन्येव समाप्ता हेममहिमामेहन मेरो
 चते २ विधापतेः आरुमहेवत किमघतनामवस्थांतस्याघविंध्यशिखरस्य मनोहरस्य यत्रैव सप्तमुनयस्तपसा निबद्धः सोयं
 किलाघवसतिः पिशितानानां ३ किं तेन हेमगिरिरणारजताद्रिणा वायत्रस्थितश्च नरवत्सहव एव मन्यामहे मलयमेव यदाश्र
 येण शखोट निवकुट्यान्यपि चंदनानि ४ मुरारतिर्लक्ष्मीं त्रिपुरविजया शितकिरणं करींद्रं पौलोमीपतिरपि चले भजे

लनिधेः त्वया किं बालध्वं कथयाम्यतो मंदरीरे प्रारणः शैलानां यदयमदयमदयं निलपः ५ एकादरक्षिपदिपक्षपुगं
 तथापि मैनाकसंति तव नेहगतानि निःसत्त्वता च निरयत्रयता च किंतु पाथो निधौ निपतता भवता र्जितात्र द्वैकस्याममुयति
 मर्द्धनिगिरिरन्यसचैष क्रमादसंयातिकलानिधिस्तदुभयोरस्तप्रसस्ता चलः कोना मोदयिनं करोति नशिरोमाशिका
 मस्तं पुनयति यः कुरुते भवानिव सदुः प्रायोस्तिष्ठेत्वा तले ७ रोहरणा चलशैलेषु कस्तलां कलयेतव यस्य पाषाण
 खंडा निमंडनानि महीभृता ८ प्रह्लादनस्या यं रानानां न किमालयोजलनिधिः न स्थिरा मेदिना किं न व्योम मरुतं दंसुं
 त कृत्तिनां किं नाम नैवोन्नहं होरो हण किं नया च कचरु निःसंकटं कांतति क्षांतिस्वीकरणे न गोत्रजिलकत्रैलोक्यबंधो भवान्
 ६ नाधन्यानां निवासं विदधाति गिरयः शेषराभृतचंद्राः शृंगैर्जीस्ता प्रवाहं हुतमिव तु हि नंदिस्तु खेषु क्षिपंतः ये
 वासश्चैस्तूरुणा मविहृतगतिना वायुना कं पितानामाकाशे विप्रकीर्णः कसुमचय इवाभाति ताराग्र
 होच्चः १० इति श्रावणः ३ धरपक्षत्पां पार्वता न्योक्तिपरिच्छेदः अष्टपंचाशतमः ५८ अ
 प्यागस्त्यान्योक्तयः कपंतं गिरयः पुरंदरं भियामैनाकमुख्याः पुनः संदं त्यं बुधः ॥ ॥ ॥ ॥

गः स्फुरंति वडवावक्रोद्धतावद्भयः भोः कुभोद्भवमुच्यतां जलनिधिः स्वस्त्यस्तुते सांप्रतं निद्रा
 लुः श्लथवाद्भवत्त्रिकमलान्नेषो हरिः सीदति १ अखर्वगर्वगर्तोस्य विच्छिन्नो यस्य वारि
 धिः हास एव मुनेः प्राणिरधस्ताद्विंध्यभूभृतः २ अल्पीग्नसैव पयसायत्कुंभः पूर्यते प्रसि
 दंतत् त्रामयंते जः पश्यत कुंभोद्भूतः पयोवार्द्धि ३ इति श्रीरीशार्द्धधरपद्धत्यां अगस्त्यान्यो-
 क्तिपरिच्छेदः एकोनषष्टितमः ५८ अथ समुद्रान्योक्तयः नावज्ञानादवैदग्ध्यादुदधेर्महिमैव
 सः पत्नीरयंकमग्नानि महारत्नानि शेरते १ यद्यपि वडः शैलैर्यद्यपि गिरिमयनमुचित सर्व
 श्वः तदपि विभीतभूधररक्षाविधौ दीक्षितो जलधिः २ यद्यपि स्वच्छभागेन दर्शयत्युदधि
 र्मणान तथापि जानुदध्रो यमिति चेतसि माकृष्याः ३ रत्नैरापूरितस्यापि मदलेशो स्तिनां वु
 धेः मुक्ताः कतिपयाः प्राप्य मातंगामदविह्वलाः ४ अधः करोष्वियद्रत्नं मूर्द्धधारयसे तृणं
 दोषस्तवैव जलधेरत्नं रत्नं तृणं तृणं ५ कषामयेते स्वस्त्यस्तु विदुमचनाय नमो मणिभ्यः

कल्याणिनीभवतु मौक्तिकश्रुतिमालाः प्राप्नोम्यसकलमेवफलं पयोधेयद्वारुणैर्जलचरैर्न
 विदारितोस्मि ६ इन्द्रकवेः आदायवारिपरितः सरितामुखेभ्यः किंतावदर्जितमनेनदुरणीवे
 नक्षारीकृतंचवडुवावदनेद्रुतंचपातालकुक्षिविवरेषुनिवेशितंच ७ श्रीशुकस्य ज्वावाणो
 मणयोहरिर्जलचरोलक्ष्मीः पयोमानुषीमुक्तौघाः सिकताः प्रवाललतिकारौवालमंभः सु
 धातीरेकल्यमहीरुहः किमपरं नाम्नापिरत्नाकरोदूरेकर्णरसापनंनिकटतस्तस्मापिनो
 शाम्यति ८ एतस्माद्वृत्तं सुरैः शतमुखेनोच्चैः श्रवाः सद्गुणः कृष्णेनाद्भुतविभ्रमैकवसति
 र्लक्ष्मीः समासादिताइत्यादिघ्नचुराः पुरातनकथाः सर्वेभ्य एव श्रुता अस्माभिर्न च दृष्टमत्र
 जलधौमिष्टं पयोपिक्वचित् ९ संख्येयान्भवन्तियेयुगशतैर्जोभीर्यमुख्यागुणाः सत्यंचारिनि
 धेतपापितदिदं चितेविद्यतेव्यथं स्वच्छंदेनतिमिगंलान्तिजकुलग्नासंमुहुः कुर्वतोयत्ततेवा
 रपितुंनिजेपिविषयेनस्वामिताविद्यते १० वातोत्लासितकल्लालंधितेसागरगर्जितंयस्मती

रेत्तुयाक्रांतः पांथः एछतिकूपिकां ११ त्वंधरायाः शमपत्यशेषांयः सोंबुदोगर्जतिगर्जितूच्चैः
 यस्त्वेषकस्यापिनहंतितृष्णासकिंदृष्यागर्जतिनिस्त्रयोधिः १२ कद्वेत्तोलैः स्थगयन्मुखानि
 ककुभामभ्रंलिहैरंभसाक्षारेणपिदिवानिशंजलनिधेगर्जन्तविश्राम्यसितोयंतेयदिघो
 रनक्रनिलयंस्वादुव्यधास्यद्विधिः किंकर्तासितदानवेद्यितरलैस्वैरेवदुश्चेष्टितैः १३ केषा
 मप्येतेयद्दीचिभिः स्पृशसिगगनंयच्चपातालमूलंरलैरुदीपयसिपयसायत्पिधत्सेधसित्रीधि
 कसर्वततवजलनिधेयद्विमुच्याश्रुधारांस्तीरेनीरग्नहणारसिकैरध्वगैरुष्कृतोसि १४ गो
 डामिनंदस्य अयंचारामेकोनिलयइतिह्रस्वाकरइतिश्रितोस्माभिस्तस्मातरलितमनोभिर्ज
 लनिधिः कएवंजानीतेनिजकरपुटीकोटरगतंक्षणादेनंताम्यत्तिमिरमकरंपास्यतिमुनिः
 १५ मालवरुद्रस्यचपलतरतरंगैर्दूरमुत्सारितोपिप्रययतितवकीर्तिंदक्षिणवर्तशंखः परिग
 णयपयोधेपद्मनाभाययोग्यस्तचनिकटनिषण्णैः सुल्लकैः श्लाघताका १६ कस्यापिइतस्व

पितिकेशव कुलमितस्तदीयद्वियामितश्चशरणार्थिनः शिखरिपत्रिणः शरते इतोपिवद्वानलः
 सहसमस्तसंवर्तकैरहोविततमूर्जितंभरसहंचसिंधोर्वपुः १७ भर्तृहरेः घामारोहतिबांछति
 स्थगयितुंतेजोयितेजस्विनामुच्चैर्गर्जतिपरयन्तपिमहीमंभोनिधेभोधरः काञ्चिद्गुपजी
 व्यतोयचुलकान्सिंधोभवत्सन्निधौपानीयप्रचयेषुसत्सपिनतेजातोविकारः क्वचित् १८ अ
 येवारंशशकुलिशकरकोपप्रतिभयादयंपद्मप्रेमणगिरिवरसुतस्त्वामुपगतः त्वदंतवीस्त
 व्योयदिपुनरपंवाडवक्षिणीप्रदीप्तः प्रत्यंगलपयतिततः कोस्यशरणं १९ कपोरेतौकिं
 वाचोमहिमानवात्रजलधेयस्येद्रवज्जाहतस्त्रसंस्मांभृदमज्जदंबुनिचमेकोलीरपोतारु
 तिः मैनाकोपिगभीरनीरविलसत्याहीनपृष्ठोल्लसत्सेवालांकुरकोटिकोठरकुअंतरेनिर्वृ
 तः २० तादृकसससमुद्रितमहीभूमृद्धि -- कषैः श्रोतोभिः परिचारितादिशिदिशिदीपैः
 समंतादिपयस्यस्फारिफणवलीमण्ययेमज्जत्कलंकाकृतः शेषः सोप्यगमद्यदंगदयदं

कुटी ३

राम.

तस्मै नमः शंभवे २१ एतौ वधिरकवेः इति श्रीशार्ङ्गधरपद्धत्यां समुद्रान्योक्तिपरिच्छेदः षष्ठित्व
 मः ६० अथरत्नन्याक्तयः अनस्तमितसरस्यतेजसस्तद्विजंभितं पेनपाषाणरंकस्यमौल्यम
 ल्यं वसुंधरा १ यस्य वज्रमणेर्भेदेभिद्यंते लोहसूचयः करोति तत्र किं नाम नारी नखविलेख
 नं २ सोमकांतो मणिः स्वच्छः सूर्यकांतिस्तथा न किं उद्गारे तु विशेषो स्तितयोरमृतवद्भिजः
 ३ स्फटिकस्य गुणो यो सौ स एवायाति दोषतां धते स्वच्छतया द्वापां यतो मलवतामपि ४ सुधा
 करस्य शीघ्रहिर्द्रवति सर्वतः चंद्रकांतमणेस्तेन मृदुत्वं लोकविश्रुतं ५ वपुः परीणाहगुणो
 न तेभ्यो यशस्विनः किं मणयो भवंति तथापि चूडासुमहीपतीनां त एव खेलेति नगंडशैलाः ६
 त्यजनिजगुणमभिमानं मरकतपतितो सिपामरे वणिजिका च मणेरपि मौल्यं लभते यत्तत
 दपिते श्रेयः ७ भ्रष्टं नृपतिकरीटाद्भूमौ पतितं तिरोहितं रजसा विधिविलसिते नरत्नं जनच
 णविडं वनां सहते ८ आघ्रातं परिलीढमुग्रनखरैः क्षुण्णपुनर्लुचितं क्षिप्रं तद्वन्नीरसत्त्वकु

पितेनेतिव्यथांमाकृष्याः हेमाणिकृतवैतदेवकुशलंयद्वनरेणग्रहादंतः सत्वनिरूपणयस
 हसाचूर्णकृतोनाशमना ६ उतंसेषुननर्तितः क्षितिभुजांनप्रेक्षकैर्लक्षितः साकंचलुठितो
 घनस्तनतटेलीलावतीनांकचित् कष्टंभोश्चिरमंतवैवजलधेर्देवादिशीर्षोभवत्खेल
 ध्यात्नकुलंगघर्षणपरिक्षीणप्रमाणेमणिः १० केषामप्येते पौरस्त्यैर्दाक्षिणात्यैः स्फुरदु
 रुमतिभिर्मित्रयाश्चात्पसंधैरौदीचैर्यत्परीक्ष्यक्षितिपतिमुकुटेन्यासिमाणिक्यमेकंयद्येतमि
 न्कथंविक्थयतिरूपणः कोपिमालिन्यमन्यप्रेक्षावंतस्तदातंनिरवधिजडतामंदिरंसंगि
 रंते ११ येगृहंतिहठान्तराणिमणयोयेचाप्ययः खंडकंतेदृष्टाः प्रतिधामदग्धमणयोवि
 छिन्नसंख्याश्चिरं नोजानेकिमभावतः किमथवादैवादहोश्चयतेनामाय्यत्रनुतादृशस्य
 हिमणोरत्नानिगह्लतियः १२ कस्यापि केनासीनः सुखमकरुणेनाकरादुद्धतस्त्वविक्रे
 तुंवासमभिलषितः केनवास्मिन्कुलेषु यस्मिन्वितव्ययभरसहोग्नाहकस्तावदास्नाता

स्मि

राम.
८१

स्तिभ्रातर्मरकतमणेत्यपरीक्षाक्षमोत्र १३ शववर्मणः नञ्वेतांशवदधकारदलनादुद्योति
 तारोदसीनाय्येरावतवन्निरस्तदिति जघ्रासः कृतो वासवः नोचितामणिरत्नवन्निभुवने
 छिन्नाविपञ्चार्पिनां भूत्वा तस्य हरे हरः प्रणयिना किं कौस्तुभेनार्जितं १४ यन्मुक्तामणयोर्बु
 धेरुदरतः क्षिप्रामहावीचिभिः पर्य्यतेषु लुङ्ति निर्मलरुचः स्पष्टादृहासा इव ततस्यैव परीतः
 क्षयाजलनिधेर्द्वीपांतरालं विनोरत्नानां तु परिग्रहच्यसनिनः संत्येव सांपात्रिका १५ सिंधुस्त
 रंगैरुपकल्प्येनान्वत्नानि पंकैर्मलिनीकरोति तथापि तान्येव महीपतीनां किरीटकोटीषु
 पदं लभते १६ इति श्रीदामोदरसूनुशार्ङ्गधरपद्म्यारत्नान्यात्मिपरिच्छेद एकवर्षितमः ६१
 अथ शंखान्योक्तयः उच्चैरुच्चरतु चिरं किह्वीवर्मनितनुं समारुह्य दिग्ग्यापि निशङ्कगुणेश
 खः संभावनाभूमिः १ कस्यापि कीटगृहं कुटिलोतः कटिनः क्षारोवु संभवः शून्यः शंखः
 श्रीपतिनि कटे केन गुणेन स्थितिं लेभेः २ शार्ङ्गधरस्य श्रंतः कुटिलतां विभ्रच्छंखः प्रक

निनिष्ठुरः हुं करोति यदा ध्यातस्तदैव बहुगण्यते ३ तातः चारनिधिः स्वसाजलधिजाभ्राता
 सुरेशद्रुमः सौजन्यं सह कौस्तुभेन श्रुचितायस्पद्विजेशादपि धिक्कर्मणि स एव कंकवुरधुना
 पारखंडकांताकरे विश्रान्तः प्रतिवासरं प्रति ग्रहं भैक्षेण कुक्षिं भरिः ४ सर्वाशापरिहरि हुं कृति
 मदोजन्मायि दुग्धोदधेर्गोविंदाननचुं विसुंदरतरं एणेंदुविंवाद्युः श्रीरेखासहजागुणः कि
 मपरं भरणं त एते हियत्कौटिल्यं हृदि पांचजन्यं भवतस्तेनापिलज्जामहे ५ शंखाः संतिसह
 स्तशोजलनिधेर्वीचीच्छटावर्द्धिताः पर्यतेषु लुठतियेदलशतैः कल्मषितद्मातलाः एकः
 कोपि स पांचजन्य उदभूदाश्चर्यधामासतां यः संवर्तभरत्तमैर्मधुरियोः स्वासानिलैः पूर्यते
 ६ कचोभो धौ जन्मकचषपुरिदं कुंदधवलं कचवासास्थानं अहहविष्मोः करतले कनीचा
 नामास्येपरिणतिरियंचुवनविधावितीवेदं शंखः करुणकरुणं रोदति मुहुः ७ इति श्रीशा
 ईधरपद्मत्यां शारव्यान्योक्तिपरिच्छेदः द्विषष्टीतमः ६२ अथ नवमोक्तयः यद्यपि दिशिदि

शिसरितः परितः परितांभसः संति तदपि पुरं दरतरुणी संगति सुखदायिनी गंगा १ आजन्मस्थि
 तयोमहीरुह इमे कामं समुन्मीलिताः कल्लोलाः क्षणभंगुराः पुनरमीनीतापरो मुन्ततिं श्रंतर्गो
 ह परिग्रहा वहिरपि भ्राम्यति गंधद्विषा भ्रातः शण्णन शोस्तियो न सहते त्वत्संपदां विप्लवान् २
 छायां प्रकुर्वन्ति न मंति पुष्पैः फलं नियच्छन्ति तटद्रुमापे उन्मूल्यता नेवनदी प्रयाति तरंगिणी
 कप्रतिनिपातमेकंचिरस्यायि ४ कु' पन्नमस्ति ३ कतिपयदिवसस्यायी एरो दूरोन्ततिर्भ
 विताते तटिनि तटद्रुमपातिनि पातमेकंचिरस्यायि ४ कुरुगंभीराशयतां कल्लोलैर्जनयलो
 कविभ्रांतिपीतपयोधरलक्ष्मीः कस्य न चरणौर्विलघ्यासि ५ इति श्रीशार्ङ्गधरपद्धत्यां नघ
 न्योक्तिपरिच्छेदस्त्रिषष्टीतमः ६३ अथ तडागन्योक्तयः हंसैर्लध्वप्रशंसैस्तरलितकमलव्र
 क्षरंगैस्तरंगैर्नीरैरंतर्गभीरैश्च पलवककुलत्रासलीनैश्चमीनैः पातीरूढद्रुमालीतलसुख
 शयितस्त्रीप्रतीतैश्च गीतैर्भातिप्रक्रीडदानुस्तवसलिलचलच्चक्रवाकस्तडागः १ कौचः क्रीड

शा.
८३

तु कूर्दतां च कुररः कंकः परिखज्यातां मद्रुर्माघतुसारसञ्चरसतु प्रोड्डीयतां टिटिभः मेका संतुच का
व संतुचरतु स्वच्छंदमाटिस्तदेहं होयदा सञ्चरसतु प्रोड्डी कुतः कतिपयैर्हं सैर्विना श्रीस्तव २ कयो
रेतौ अयमवसरसरस्ते सलिलैरुपकल्पमर्थितामनिशं इदमति सुलभमंभो भवति पुरा जलध
राभ्युदये ३ वल्लभस्य एतस्मिन्मरुमंडले परिवारत्कल्लोलकोलाहल क्रीडत्ककमपंकशं
कविलसलिः शंकमतस्य व्रजं केनेदं विकसत्कुशेशयकुटीकोणक्कणत्पद्यदंस्त्रैण श्रीणितापा
यमुज्ज्वलजलं च के विशालसरः ४ कस्यापि स्तोकांभः परिवर्ततां ग्राफरीगता सार्थिनः सर्व
तो लप्यंते वकटिटिभप्रभृतयस्तनूतेषु साधुस्थिति सद्यः शोषमुपागते घसरसि श्रीपद्मप
द्माकरेतस्मित्यं कतिनी विलासरुचयोहं साः कपास्यं तमी ५ इद्रकवेः मादिगाजदानलिप्र
करटप्रक्षाटनक्षोभिताद्योगतः सीस्तिविधेरुरप्रतिहतायस्योर्मयो निर्मलाः कष्टं भाग्यविपर्यये
रासरसः कल्यांतरस्यापिनस्तस्याप्येकवकप्रचारकलुषं कालेन जानंजलं ६ विज्जकायाः

राम
८३

पद्माकरयावदस्तिभवतोमधेययः हरितं तावच्चक्रचकोरकं ककुरर ऐणीसमुल्लासय पश्चा
 त्वंसमदद्वकोटचदुलत्रोटीपुटव्याहतीत्रुदात्ककटकर्णरच्यतिकरैर्निदास्यदंयास्यसि ७ इ
 ति श्रीशार्ङ्गधरपद्धत्यांतडागान्योक्तिपरिच्छेदश्चतुषष्टितमः ६४ अथकमलान्योक्तयः रेपद्मि
 नीदलुतवात्रमयाचरित्रंदृष्टंविचित्रमिवयद्विदितंध्रवंतत् यैरवश्रुदसलिलैः परिपालितत्वं
 तेभ्यः पृथग्भवसिपंकभवोसियस्मात् १ शार्ङ्गधरस्य पंकजजलेषुवासः प्रीतिर्मधुयेषुकंटकैः
 संगः पद्यपितदपितवैतच्चित्रमित्रोदयेहर्षः २ लक्ष्मीधरस्य कुसुमकोषातक्याविकसतिरात्रौ
 दिवाचकूष्मांड्याः अलिकुलनिलयंरुचिरं किंतुयशः कुमुदकमलयारेव ३ कृष्णस्यकारम
 श्रीकतालौकेनासमानेसमानताइतिवकुमुदोद्वेदेकमलैर्मकुलापितं ४ कस्यपिनात्त
 स्यप्रसरोनडेस्यपि कृतावासः स्वकोशेरुचिर्दंडेककशतामुरेवेतिमृदुतामित्रेमहान्प्रश्रयः आ
 मूलंगुणसंग्रहव्यसनताद्वेषश्चदोषाकरेयस्यैतास्थितिरंबुजस्यवसतिर्युक्तैवतत्रश्रियः ५

प्रसारितकरे मित्रे जगदुद्योतकारिणि किन्नकैरवलज्जाते कुर्वतः कोशसंहतिं ६ लक्ष्मीसंप-
 र्कजातोयंदोषः पद्मस्य निश्चितं यदेष गुणसंदोहधाम्निचंद्रे पराशुरवः ७ रत्नाकरतनुजनुषि-
 द्विजराजे राजतिश्रियो मित्रे अमृतकरे च कलावतिपद्मिनि वामाकुतो भवसि ८ एतौ धनदेवा-
 नां उदितवति द्विजराजे कम्पनहृदये मुदः पदं दधति संकुचसिकमलयदयं हरहरवामो विधि-
 र्भवतः ९ अंतः छिद्राणि भूयांसि कंदकावहवो वहिः कथं कसलनालस्य नाभूवभंगुरा गुणाः
 १० एतेन गुणः पंकजसंतोषि न ते प्रकाशमायांति यद्दत्तस्मीव स ते सवमधुपैरुपजीव्यते को-
 शः ११ कामं भवंतु मधुलं पटव्यद्रौघसंघदृघर्घरघनध्वनयोज्वरवंदाः जायन्ततिश्रुतिमु-
 खं विधिरेव यत्र भृंगः स कोपि धरणीधरनाभिपद्मः १२ केनासीनः सुखमकरुणो नाकरादुद्ध-
 तस्त्वं विक्रेतुं वासमभिलसितः केन वास्मिन्कुलेषु यस्मिन्वितव्यपभरसहो ग्राहकास्त्वावदास्तां-
 नास्ति भ्रातर्मरकतमणोत्वत्परीक्षाक्षमोत्र १३ इति श्रीशार्ङ्गधरपद्धत्यां पंकजान्योक्तिपरिच्छेदः

पंचपष्ठितमः ६५ अथ कूपान्योक्तयः चित्रं नत घटय मं वुभिरं वुदौ घः सिंधुप्रवाहपरिपूरण
 यामहीयान् त्वं त्वर्थिनामुपकरोषियदल्पकूपनिष्पद्य कुक्षियुगलं हि महत्त्वमेतत् १ दिनम
 वसितं विश्रान्ताः स्मत्त्वयामरुक्पहेपरमुपकृतं शेषं वक्तुवपं न पुनः क्षमाः भवतु सुकृतैरध्वन्या
 नामशोषजलो भवानियमपि घनच्छायाभूयात वोपतटं शमी २ कपोरप्येतौ भौमश्यामप्रतनु
 वदनकूरपाताल कुक्षिक्रोड प्रांतोपहतविभवस्याप्यकिं ते वृवीमियेन त्वतः समभिलषतो वा
 छितः क्षुद्रकूपत्काम्यन्मूर्ते भवति सहसा कस्य नाधो मुखत्वं ३ यद्यपि बहुगुणगम्यं जीवनमे
 तस्य कूपमुखस्य जयति तथापि विवेको दानं पात्रानुमानेन ४ भोजदेवस्य सगुरौः सेवितो पां
 तो विनतैः प्राप्नोति दर्शनः नीचोपि कूपः सत्यात्रैर्जीवनार्थं समाश्रितः ५ शार्ङ्गधरस्य इति श्रीशा
 र्ङ्गधरपर्वत्यां कूपन्यक्तिपरिच्छेदः षट्पष्ठितमः ६६ अथ मरुस्थलान्योक्तयः मरौनास्तेव स
 लिलं कृच्छा घटपिलभ्यते तत्कदुस्तोकमुस्मं च न करोति वितृष्मतां १ पापं पापं पिव पिव पयः

शा.
८५

प

सिंचसिंचांगमंगं भूयो भूयः कुरु कुरु सखेमज्ज नो नमज्जनानि एवाशेषमंशमपटुर्दुरिवताध्व
न्य वंधुः सिधुर्दूरीभवतु भवतोमारवः पांथपंथाः २ कयोरेतौ भोभोः किं किमकांड एवपतितस्त्वं
पांथकान्यागतिस्तत्तद्वक्तृवितस्यते खलमतिः सोयं जलंग्रहते अस्थानोपगतामकामसुलभांतु
स्मोप्रतिकुक्षहेत्रैलोक्यप्रथितप्रभावमहिमामार्गोद्यसौमारवः ३ अभिनचग्रप्रस्य सत्यादपा
न्विपुल्लैल्लवपुष्पपुंजसंपत्परीतवपुषः फलभारनम्नान् योमार्गसिंजितशकुंतसमाश्रितोरु
शारवान्मरौमृगयतेनततोस्तिमुग्धः ४ कस्यापि लक्ष्यसेपुनरपिपुनः प्रेक्षा पूर्वानिकाश्चते
नक्रियाः स्वयमजलतां जानन्नपिप्रविश्यम किमसिविमनाः किंचोन्मादीक्षणादपि रुस्यलीं
शिशिरमधुरंवारिप्राप्तुंयदध्वगवांस्त्वसि ५ नरसिंहस्यइतिश्रीशार्ङ्गधरयद्वत्यामरुस्यलान्यो
क्तपरिच्छेदः सप्तष्टुष्टितमः ६७ अथदावानलोक्तयः यस्यामहत्वभाजोभवंति गुणिनामिताध
नुर्दंडाः दहतस्तावंशालीकोवनवक्त्रेविवेकसे १ हेदावानलशैलाग्रवासिनः साधुशारिव

रामः
८५

नः मुग्धवर्षेत्तु गुणलया न करणमिदं गन्धाः प्रेरितेन प्रभंजनैः २ दुर्दैवप्रभवप्रभंजनजवा दुद्रू
 तभूमीरुहानेतान्सत्वगुणलया न करणमिदं गन्धाः प्रेरितेन प्रभंजनैः ३ अमृतावनहव्यवाहयदमीद
 ग्धाः दुर्दैवप्रभवप्रभंजनजवा दुद्रू तभूमीरुहानेतान्सत्वगुणलया न करणमिदं गन्धाः प्रेरितेन प्रभंजनैः ४
 सारसाधारणप्रणयहारिणिहायदेते उत्सासलास्पलतितंतरवोनयांति हेदावयाँकसतावकए व४
 षट्पदेषः ४ विध्वस्यमृगपक्षिणे विधुरतां नीतास्थली देवताधूमैरंतरिताः स्वभावमलिनैराशा
 महीतापिता भस्मीकृत्यसपुष्पपद्मवफलैर्नग्नामहायादयानुहतेन द्रवानलेन विपिनं वल्मी
 कशेषं कृतं ५ इति श्रीशार्ङ्गधरपद्मत्यांदावानलोमिनरिच्छेदः अष्टष्ठितमः ६८ अथ सकोणी
 न्योक्तयः विभ्राणेत्वयि भस्मकंसमभवन्मंदादरश्चंदनेकः क्षौमंकलयोचकार न कृती कृतिव
 सानेत्ययि धूतूरस्य हयालुजात्वयि गतेतत्याजकः केतिकीं स्वातंत्र्याज्जहिहित्वमीश्वरगुणान्
 लोकोक्तिस्तद्गुहकः १ त्वंचेतसंचरसेह्येण लघुताकानामदिगंदितानां व्यालैः कांचनकाचकुं

कुंडलानिकुरुवेहानिर्नहेन्नः पुनः मूर्द्धाचेदहसेजलांशमपशः किं नाम लोकत्रयी दीपस्यां बुवं
 धवस्य जगतामीशोसि किं ब्रूमहे २ छित्ते ब्रह्मशिरोयदि प्रथयसि प्रेतेषु सरव्ययदि क्षीवः क्री
 डसि मातृभिर्यदिरतिं धत्से शमशानेयदि सृष्ट्वा संहरसि प्रजां यदितथाप्याधाय भक्तो मनः कंसे
 वेकरवाणि किं हि जगती शून्यात्वमेवेश्वरः ३ धोऽकर्वेः दामोदरमुदराहितभुवनं यो वहति
 लीलायागरुढः कस्य तरोरुपरिष्ठात्स्वित्त्वन्नोसौ खेदमपनयतु ४ अहिरहिरिति संभ्रमपदमित
 रोजनः किमपि कातरो भवत् विहगयते गविहारे सुतु सरलमणालविशदलरुचिरः ५ गु
 णोसि भुवनभारे मावक्रावितनुकंधरांशेष ज्वयेकस्मिन्दुःखिनि सुरिवतानि भवंति भुवनानि
 ६ केषामेते यः पीपूषसहोदरैः लपययिज्योत्साजलैः सर्वतोयश्च त्वामधिकाधिकत्वत्पति
 प्रोदामातापैः करैः भ्रातर्व्योमतयोरपि स्थिते मिह व्यातन्वतो विक्रियानिर्मुक्तस्य महत्त्वमेतदस
 मंदूरे विरूढंतव ७ भोजस्य शैत्यं नाम गुणस्तवैव तदनुस्वाभाविकी स्वच्छता किं ब्रूमः शुचितां

भवंति शुचयः स्पर्शेन यस्यापरे किंचातः परमुच्यते स्फुटिपदं पजीवनं देहिनां त्वं वेत्नी च पथेन ग
 छसिययः कस्त्वं निरोद्धुं क्षमः ८ जलभ्रमोत्पत्ति कृतो गुणौघान्प्रकाशयंत्यामृगतस्मिन्कायां ज
 लाप्रायभ्रांतिरभून्ममैषा प्रभूतसंतापकरी पिपासा ९ अज्वं तज्जमयात्मभूतत इदं ब्रह्मांडमंडा
 त्युनर्विश्वं स्थावरजंगमं तदितरं तन्मूलमित्यपयः धिक्कांचोर इव प्रयासिनिभूतं निर्गत्य जा
 लातरैर्बध्वंते विवशास्त्वदेकशरणस्त्वामाश्रिता जंतवः १० समुद्रस्यापत्यं प्रथितमहिमामुद्रितभु
 वः स्वसाप्राप्तेयां शोस्त्रिनयनशिरोधामवसतेः मरारातेर्धौ पितरसि हृह किं जत्कनिलया तथापि
 श्रीः स्त्रीत्वात्प्रकृतिचपला लिंगतिस्वत्तान् ११ तापापहेसुहृदये रूचिरे प्रबुद्धे मित्रानुरागनिरते
 धृतसद्गुणौघे स्वांगप्रदानपरिहरितषट्पदौघेषु कंतवेहकमले कमले स्थितिर्यत् १२ जंभा
 रिरेव जानाति रंभा संभोगविभ्रंशं घटचेंटीविटः किं स्वजानात्यमरकामिनी १३ यदेतत्कामि
 न्याः सुरतविरतौ पद्मवरुचाकरेण नीतः सन्व ससिमहहारेण गुणिना मुहुकुर्वन् गीतं कुचकल

पीठोपरिलुठन्त्येवीणादडप्रकठयफलंकस्यतपसः १४ यदेतन्नेत्रांभस्तदपिवसमासाघतरुणी
 कयोलेव्यासक्तंकुचकलशमस्याः कलयति ततः श्रोणीविंवव्यवसितविलासंतदुचितंस्वभावस्व
 छानांयतनमपिभागंवितरति १५ यत्पूर्वेयवनाग्निशस्त्रसलिलैश्चीर्णतपोदुश्चरं तस्यैतत्फलमी
 दृशंपरिणतंयज्जातरूपंवपुःमुग्धायांगकपोलचुवनसुखंसंगश्चरन्तोतमैः प्राप्नुकुंडलवांछसे
 किमपरंयन्मूढदोयसे १६ सद्वृत्तसद्गुणविचित्रमहार्हकातकांताघनस्तनतदोचितचारुमूर्ते
 आःपामरीकटिनकंटविलग्नभग्नहाहारहारितमहोभवितागुणित्वं १७ मौलौसन्मणयोगृ
 हंगिरिगुहात्यागः किलात्मत्वचो निर्यतोत्यनतैश्चदृतिरनिलैरेकैवचर्येदृशी अन्यत्रानृजुव
 र्त्मवाग्द्विरसनाचक्रोविष्ववीक्षणं सवीमंगलसूचकंकथयभोभोगिन्सरेवकिंत्विदं १८ दुश्च
 रितैरेवनिजैर्भवतिदुरात्माविशंकितोनित्यंदर्शनपथमापन्नं पन्नगकुलमाकुलीभवति १९ य
 स्मैददातिविवरंभूमिः रूतकारमात्रभीतेवआशीविषः सदैवाघः करंडकस्थितिंसहते २० भे

केन कृणुतासरोषपरुषं यत्कृष्णसर्प्यनने दातुं कर्णचपेटमुक्तिं भियाहस्तः समुत्क्ष्वासितः
 यच्चाधोमुखमक्षणीविदधतानागेन तूष्मीस्थितं तत्सर्वविषमत्रिणो भगवतः कस्यापिलाला
 यितं २१ श्रुत्वा कुंभसमुद्भवेन मुनिना किंचिन्महत्याहितं सिंधाबंध्रकुटुंबदुर्दुरकुलं हर्षादि
 दं ध्यायति गांभार्याद्यदितेन विधति नवात्रस्यंति भेकी शिशोरत्रागत्य मुखं च संतुतिमयो जातानुकं
 पावयं २२ आपूर्येत पुनः स्फुरच्छफरिका सारोमिभिर्वीरिभिर्भूयोपि प्रविजंभमाणनलिनं पश्या
 मितो वाशयं इत्याशाशततंतु बद्धहृदयो नक्तं दिने दीनधीः शुष्यत्यातयशोयितस्य सरसस्तीरे ज
 रत्सारसः २३ असंगतो यमरविंदवनैकबंधुर्भास्वान्नलं ययति कोपिविधिप्रणितं हेचक्रधैर्यं
 मवलव्यविमुंचशोकं धीरास्तरंति विषदं न तु दीनचिताः २४ रात्रिर्गमिष्यति भविष्यति सुप्रभा
 तं भास्वानुनैदेष्यति हसिष्यति पंकजश्रीः इत्यविचिंतयति कोशगते द्विरेफे हाहंतं हंतं नलिनीगज
 उज्जहार २५ हंसः प्रयाति शनकैर्यदि जातु तस्य नैसर्गिकी गतिरियं हिनतत्र चित्रंगत्या तया जिग

शा-
८८

170

मिषुर्वकरषमूढश्चेतोदुनोतिसकलस्यजनस्यनूनं २६ कल्याणंनःकिमधिः कमितोजीवनार्थयत
स्त्वच्छित्वावृत्तान् हहहहसिभ्रातरंगारकारनन्वेतस्मिन्नशनिपिशुनैरातपैराकुलानामध्वन्याना
मशरणमरुत्प्रांतरेकोभ्युपायः २७ भ्रातर्ग्रीम्यकुविदकंदलतयावस्त्राएवमूनित्वयागोणिविधम
भाजनानिसुवहून्यात्माकिमायास्यतेकिंत्वेकंरुचिरंचिरादभिनवंचासस्तदासूत्र्यतां यन्नोजं
तिकुचस्यलान्ताणमपिहोणीभुजांवत्त्रभाः २८ केषामेतेहे लांगलिकनिषघाक्रोडे लोहंपु
रायदद्राक्षीः स्पर्शस्पर्शविशेषातदातिलमजनिष्ठहेमनृपयोगं २९ अच्युतस्य दुर्गीनदीशिथि
लबंधविलेविनीनौरभ्युन्ताजलमुचोविषमः समीरः आरूढवान्निजकुटुंबयुतोध्वनीनस्तत्क
र्णधारकुरुयत्सदृशंकुलस्य ३० वंशःप्रांशुरसौघुणव्रणमयोजीर्णवरत्राइमाः कीलाःकुंठत
याविंशंतिनमहीस्याहन्यमानाअपि आरोहव्यवसायसाहसमिदंशैलूषत्संयज्यतांद्वरे श्रीर्निकटे
कृतांतमहिषगैवेयघंटारवः ३१ मौलिःस्वर्णीकिरीटकांतिरुचिरः केयूरभक्त्यौभुजौत्वद्भुत्याःकि

रामः
८८

लः कंचुकिप्रभृतयो देवोतिविज्ञायसे इत्यंकल्पनया कुशीलवनपाहंकारदार्घ्यवृथानृत्यांतेभव
 तोभविष्यतिमवीमात्राचशेषंवपुः ३२ अमीतिलासैलिकनूनमेषांस्नेहाहवस्थाभवतोपनीता
 द्वयोभविष्यद्यदमोषुनूनंतदानजानेकिमिवाकरिष्यः ३३ किंव्यक्तीकुरुषेसरोजमुकुलाका
 रामुरोजश्रियंलीनेनाधरपल्लवेकुसुमतांकिंचास्मितेनामुना आकृतामृतशीतलाः अमयमेकिं
 वाशिरोनागरिमुग्धेकामिति किंमुधाद्यतपसिक्लीवेकटाक्षच्छदान् ३४ चक्रानैषतरूविचर्तन
 गतिंगृह्णातिसापिस्मितंस्मरैर्दृग्बलनैरमुष्यतमनाक्चेतःपरावर्तते हस्तेत्वंमुनिदारकस्यप
 तिताकल्याणितन्नीयतां चेदीमार्जनवर्हिरय्येणवषडूर्तव्यपाकैर्वयः ३५ स्वग्दाममूर्द्धनिवि
 धेहिगवेधुकानांगुंजामयींशिरसिधारयहारयष्टिंवालेकलावतिचिरंपतितासिग्नामेतद्वैहम
 न्यदपिभूषणसेखणीयं ३६ केवामयेते भ्रातःकांचनलेपगोपितपहिस्तान्नाकृतेसर्वतोमा
 भैषीःकलशस्थिरोभवचिरंदेवालयस्योपरि ताम्रत्वंगतमेवकांचनमयीकीर्तिः स्थिरातेधुना

८६

नातस्तत्त्वविचारणप्रणयिनो लोकावहिर्ब्रह्मयः ३७ नयत्रगुणवत्पात्रमेकमप्यस्तिसन्निधौ कसत्र
 भवतः पांचेष्ट्र पाञ्चग्रहणाग्रहः ३८ रक्षपात्रगतं स्नेहं प्रदीपश्रीदिवर्द्धनं प्रयास्यंति विना ते न भ
 स्मत्वं ये भवद्गुणः ३९ एतौ राजपितामह महादेवस्य कोहितुलामधिरोहति शुचिना दुग्धेन सह जम
 धुरेण तप्तं विकृतं मथितं केवलमुद्रितं यस्नेहं ४० दृढतरगलविनिबंधः कूपनिपाते पित्तकल
 शधज्यः यज्जीवनदानैस्त्वं स तृया व्याधिं नराणां हंसि ४१ पत्सद्गुणे पिसरलोपितं स्थितोऽपि वंशोद्ग
 वोऽपि विदधासि नृशंसकर्मवक्रात्मनो च डिशदं दंतदेतदस्य जानामि संगतिफलं तव कंठकस्य ४२
 द्वात्रिंशदृशानंदे धिलविश्वं प्राणीति त्वत्प्रयुक्तं स पदि च विनिमीलत्पाकुलं त्वद्वियोगात् वपुरपि पर
 मीशस्याश्रितं नोचितं ते सुरभिः सुरभिं चायत्समं स्वीकरोषि ४३ अपित्यक्तासि कस्तूरिणामरैः पंक
 शंकया अलं रेवेदेन भूपात्ताः किं न संति महीतले ४४ केवामप्येते जन्मस्यानंतावले विमलं वर्ण
 नीयो न वर्णे दूरात्पुंसां वपुषिरचनापंकशं कां करोषि यद्वाप्येवं सकलसुरभिद्रव्यगर्वीपहारी को

रामः
८६

मध्ये भ्रमसि त्वया ३३ उरं शिवा केना जिह्वे संचारकोशलं ४३० नि निरविक ४

ज्ञानीतेपरिमलगुणः कोपिकस्तूरिकायाः ४६ विद्यापतेः कौत्सभमुरसिमुरारेः सिरसिशशीघो-
 ततेपुरोजपिनः जलजन्मानौजलधेर्जगमनुरियतीगतिपश्य ४७ तुल्यंभूभृतिजन्मतुल्यमुमयोर्मू-
 ल्यंचतुल्यंवपुस्तयोस्तुल्यदीर्घमुदग्रदं कदलनंतुल्यं पाषाणयोः एकस्परिवलवंदनायविधिना
 देवत्वमारोपिततद्वारेविहितापरस्परपदाघातास्यदंदेहली ४८ तद्यार्तैः सारंगैः प्रतिजलधरंभूरि-
 विरुतंघनैर्मुक्ताधाराः सपदिपयसस्तान्प्रतिमुहः खगानांकिमेघाः कइहविहगावाजलमुचाम
 याचोनातीनामनुपकरणीयो नमहतां ४९ भ्रातःपंजरलावकमाकुरुसंतोषमन्यनिधनेनप्रात
 स्तवैवधातुः स्वामित्वंकिंनजानासि ५० सलोत्सर्गगजेंद्रस्पृद्धिकाकः करोतिपत कुलानुरूपं
 तस्ययोगजोगजएवसः ५१ आसाकलितसिवयस्यकिंगतकरिणोभवेत् पिपीलिकस्ततेनैवसकु-
 टंकोपिजीवति ५२ बंधनस्योहिमातंगः सहस्तभरणक्षमः अपिस्वच्छंदचारीश्वास्वोदराहरणक्ष-
 मः ५३ ऊर्णो नैवदधाति नैवविषयो दोहस्यवाहस्यवातृप्तिनीस्यमहोदरस्यबहुभिर्घीसैः पलालै-

रपि हाक हं क य म स्य पृष्ठशिखरे गोणी समारोयते को गृहातिकपर्दि कैरलमिति ग्राभ्यैर्गजोहास्यते ५४
 केवामप्येते पिवययः प्रसरदिति पोंतिकं कलयकाचनकाचनं खला इदमवघतमं हियदीह
 सेभयणासंप्रतिकेसरिणस्तला ५५ भीमसैहस्य उदस्योच्चैषु छंशिरसिनिहितं जीर्णजटिलं यद्
 छाव्यापन्नद्विपिषितलेशः कवलितागुहागर्तेश्रूत्ये सुचिरमुधितं जवुकसखे किमेतस्मिन्कुर्मोय
 दसिनगतः सिंहसमतां ५६ भट्टेन्द्रराजस्य यस्यां सकेसरियुवापदमावबंधगंधद्विपेन्द्ररुधिरारुणि
 तांगणयां तामघपर्वतनदीधुतधूम्रलोमागोमायुरेषवपुषामलिनीकरोति ५७ निःकंदामरवि
 दिनीस्यपुटितोद्देशं कशेरस्यत्ताजं बलाविलमंबुकर्तुमितरासूतेवराहीसुतान् दंष्ट्रायांचतुरणी
 वोर्मिपटलैराप्लावितायामियं यस्याश्च शिशोः स्थितावसुमती सापोत्रिणी पुत्रिणी ५८ कपोरप्येतौ
 शतपदीशतपादशतेक्षणाद्यदिनगोष्ठां दमप्यतिवर्तितुं किंमियताद्विपदस्य हनूमतो जलनिधेः क्र
 मणेविवदामहे ५९ भल्लाटस्य वृक्षांदोलनमघते कनुगतं यर्मस्य पूथस्य वा एका नेषणरोषसौ

स्यादहलाश्वेषामुखोत्थाः कृताः कारणे फलपूर्णगुल्फकुहरस्थानेषुताभीधिकाभीतः संप्रतिकौ
 शिकाङ्गलचलत्वात्तात्कपेत्त्यसि ६० दामोदरदेवानां आकर्ण्यगर्जितरवंघनगर्जतुल्यं
 सिंहस्ययातिवनमन्यदिभाभयार्ताः तत्रैवपौरुषनिधिः स्वकुलेनसाङ्गं दय्योदुरोचसतिवीतभयो
 वराहः ६१ भीनीरदिंदुकसरोजदलाश्रयेणमुक्ताफलेकिमितिमत्सरमातनोधिपाणोनिगृह्यसम
 चेदितुमक्षमस्त्वंमूढान्विमोहयविडम्बितमौक्तिकश्रीः ६२ इतिश्रीशार्ङ्गधरयद्व्यामिश्रान्योक्ति
 परिच्छेदः एकानसप्ततितमः अथसामान्यराजप्रशंसासरस्वतीस्थितावक्त्रेलक्ष्मीः करसरोरुहेकिं
 कीर्तिः कोपिताराजन्येनदेशांतरंगता १ सरस्वतीकुटुंबस्य तुलामारुह्यरविणादृष्टिक्वेनिहितंप
 दं भवताशिरसिन्यस्तमयज्ञेनैवभोगिनां २ किंकृतेननयत्रत्वंकिमसौकलिः कलौचेद्रवतो ज यत्रत्वं
 न्मकलिरस्तकृतेनकिं ३ सर्वदासर्वदोसीतिमिथ्यसंसूयसेजनैः नारयोलेभिरेष्टुंनवक्षः प
 रयोधितः ४ असिधारापथेनाथशत्रुशोणितपिच्छलेकथंलक्ष्मीसमायातानिर्जगामकथंपशः

शा.
६१

येन

५ कोप्यन्यः कल्पद्वयोपंचकास्तिस्रिंशतिमंडले यत्प्राणिपल्लवोपेकः कुरुतेधः सुरदुमे ६ अर्ध्वेयंध
 नुर्विद्याभवताशिदिताकुतः मार्गणोद्यः समायातिगुणोयातिदिगंतरं ७ देवत्वंजयपस्यराजतिमहा
 राष्ट्रीकचोच्चैः कुलंलादीवाद्यदुर्नर्मचेदियनितानामीगभीरमनः आभीरीकटिविस्तृजामतिरसि
 जौडोकचषामलः कर्णाटीरतिपुष्करेणसरसः कीरीमुखोत्थंयशः ८ तेकौपीनधनास्तएवहि
 परंधात्रीफलंभुंजतेतेयांद्धारिनदंतिवाजिनिवहासैरेवलध्वाक्षितिः तैरेतत्समलं कृतंनिजकु
 लंकिंवावह्व्रूमहेयेदृष्टापरमेष्ठरेणभवतारुष्टेनतुष्टेनवा ९ संग्रामांगणमागतेनभवतावा
 पेसमारोपितेदेवाकर्णययेनसहसायद्यत्समासादितं कोटंडेनशराः शरैरिष्टिरस्तेनापिभूमं
 डलंतेनत्वंभवताचकीर्तिरतुलाकीर्त्याचलोकत्रयं १० देवत्वघशसिप्रसर्पतिजगल्लक्ष्मीसु-
 धोच्चैश्रवश्चंद्रैरावतकौस्तुभाः स्थितिमिवामन्यंतदुग्धांबुधौकिंलोकः पुनरस्तिदूषणकरोयया यत्नो
 तिभ्रमात्कस्मिंश्रीः शितिकंठमहितनयानीलाचरंरोहिणी ११ क्षीरोदीयंतिसघः कुलजलधयो

रामः
६१

वासुकीयंतिनागाः कैसीयंतिशैलादि विचदिविषदः शंकरीयंति सर्वे पोषाकीणो समंतान्प्रचलति
 धवलेचारुकीर्तिप्रदाने मघोषाकाचभूषाकिमिति न सहसामौक्तियंति देव १२ किं वृत्तांतैः परगृह
 गतैः किं तु नाहं समर्थस्तूष्णीं स्यातुं प्रकृतिमुखरोदाक्षिण्यत्वास्वभावः गेहे गेहे विपणिषु तथा च त्वरे
 पानगोष्ठ्यामुन्मते वभ्रमति भवतो वल्लभा देवकीर्तिः १३ मातंगदिवाकरस्यायं युधिष्ठिरासिभीमोसि
 चरितैरर्जुनोभवान् प्रज्ञया सह देवोसिवाच्यतानकुलस्यते १४ वलिकर्णदधीच्याघापुरापंचत्वमा
 गताः पंचत्वं नागताश्चित्रं त्वपि जीवति पंचमे १५ सहस्रगुणग्रथितः शङ्खैरभितैव ब्रह्मगोलकः विधत्ते की
 र्तिकन्याः क्रीडाकंदुककोतुकं १६ यशोदयामंडितकांतदेहो कल्पेपि गोपि गोपालजनस्य नेता गोमं
 डलं पासिवलेन युक्तः कथं न राजन्युरुषोक्षमोसि १७ साशंकस्य समकुलाकृतकृतेरत्यंतनिसेज
 सच्छिन्नांगस्य चिकंपमानहृदयस्याहह मन्योर्भृशं लज्जासंत्यंजतः क्रमं विमृशतो विध्वातवद्गुण्यशप
 तः लेशो योर्थि जनस्य वक्तुमनसो मा भूत्सते विदिषां १८ नो कामः प्रतिहन्यते प्रणयिषु स्वप्ने पि नाथ

शा
६२

178

त्वया नैवाधः कुरुष्वेष्टं द्विरसनव्यालानते वल्लभाः नो वद्वस्तवमूर्तयो न च तनूनि तं जडानुग्रहव्य
ज्जानो विषमा च दृक् मय चरव्यातः तिता वीचराः १६ सिक्तायां वीरकंठस्य लवहुलगलद्रक्त धारां
तुवर्षैर्माघत्मा तंगकुंभो हलनविलुलितैर्मौक्तिकैः पुष्पितायां संग्राजो घानभूमौ तुरगं मुखोत्खात खुर ३
रुष्टस्य लायां जातं त्वत्तवङ्गवल्याः फलमतुलरसात्वादहधं जयश्री २० उघदालां कुरश्रीर्दिशिदि
शिदशनैरेभिराशा गजानां रोहन्मूलासजोरैरुरगपतिफणैरत्रपातालकुक्षौ अस्मिन्नाकाशे
शेविकसितकुसुमाराशिभिस्तारकाणां नायत्वकीर्तिवल्लीफलतिफलमिदं विंविमिदोः सुधाद्रं
२१ हारानाहरदेवचंद्रधवलान्नोचेत्ययो धेस्तदीं संग्राप्ते त्वपि सैन्यवारणगणैर्मज्जद्विराद्योभि
तं सिंदूरारुणमं बुमेघपटलीपीतोऽफ्रितं शुक्तिषु खल्यैरेवदिनैः करिष्यति महीमाता मन्मत्ता फ
लं २२ दय्यीधरां धगजकुंभकषाटकूटसंक्रांतनिघ्नघनशोणितशोणरोचिः वीरैर्व्यलोकि युधि
कोपकषायकांतिः कालीकटाक्षद्रवमस्य करेरुपाणः २३ इदं चंदनं न सहते मल्लीस्रजं नेक्षते हा

रामः
६२

रंदेहिसिताभ्रमुक्तिविशस्तामंविगृह्णातिच श्रीभूषालमहीधरेषुविपिनेखंभोधितीरेषुचस्त्व
 कीर्तिस्त्वदरिष्वियाचविलसत्युच्चैः स्फुरत्याडिमा २३ कृत्स्नत्वंघनमंडलस्पगलितंलग्नमुखेवि
 द्विषांविघुदामजगामतावकमसिगंज्जद्भवदुंदुभिः दृष्टिस्त्वेत्यरिपंथियार्थिववधूनेत्रेषुवक्त्रेस्थि
 तिं चापंतेवसुधाधिनाथवलभित्कोदंडकांतिःस्थिताः २५ कस्यापिसिंदरंसीमंतात्स्मितंमुखाद्वै
 रिराजवनितानांयस्यप्रतापयशसीहरतः स्मसद्गुणसहने २६ धनदेवानां अभिमतफलदाना
 त्वंचकल्पद्रुमश्चप्रकटमिहविशेषकंचनोदाहरामः कथमिवमधुरोक्तिप्रेमसंमानमिश्रंतुल
 यतुसुरशारवादेवदानंत्वदीयं २७ कल्पद्रुमोनजानातिनददातिदृहस्पतिः अयंहिजगतीजानि
 जीनातिचददातिच २८ नालिंगंति कुचद्वयंभवदिभप्रोतुंगकुंभद्वयंत्रासाद्वेणिलतासुनैवदध
 तिप्रीतिंतवासिभ्रमात् भूभंगान्भवदीयदुर्द्धरधनुर्भोत्याभजंतेनते वैरिहोणिभुजोनिजांवुजद

शंभूमंडलारवंदल २८ भग्नासुरिपुसेनासुनरेंद्रत्वंमहामहारवद्रांतर्विजनेवैकमद्राक्षीः संमुखं
 मुखं ३० देनत्वद्विजयप्रयाणविलत्सदाजिराजिब्रजस्तुन्नत्मातललीनपांशुपरलप्राप्तानिमेवे
 क्षणः सुत्रामावहुमन्यतेकणपतिं पातालमूलस्थितिं सोप्युद्दामकरींद्रदुर्द्धरभरक्रांतः सहस्रेक्षणं
 ३१ नभिज्ञादर्भितामिलतिदुःखः स्याः कथं - - - - - तेकमणिद्विजपरिदृष्टारयतुवा अद
 त्वैवग्रासंगृहपतिरसावस्तसमयेक्यामः किंकुर्भोगृहण - - - - - वनविधिः ३२ अत्युक्तौ
 यदिनप्रकुप्यसिमृषावादनचेन्नन्यसेतद्रूमोद्भुतकीर्तिना परसनाकेषानकंदूयते देवत्वत
 रणिप्रतापदहनज्वालावलीशोधिताः सर्वैवारिधयस्तवाहितवधूनेत्रांबुभिः पूरिताः ३३
 - - यामाकविजान्यपिचटकवधूं चंचुकोटिचूतानिप्राड्ढयंतस्ववेश्मन्यशानविरहितेविवर्द्ध
 नश्रोत्रियेण - - - - - तर्प्यकस्माच्चदुलशिशुकराकृष्टहारावलीतोभ्रष्टास्तत्रैवदृष्टायुवति

रत्नसंस्मरणीमौक्तिकौषाः ३४ इति श्रीशार्ङ्गधरपद्धत्यां सामान्यराजप्रशंसापरिच्छेदः सप्ततितमः
 ७० अथ विशिष्टराजप्रशंसा गायतिकिन्नरगणाः सहकिन्नरीभिः श्रीरामचंद्रशिवरेषु हिमाचल
 स्पशंखेंदुकुंददलवाल्मरुणालनालनीहारहार हरहाससितंयशस्ते २ वात्मीकिकवः कूर्मः पा
 दोत्रयष्टिभुंजगपतिरसौभाजनंभूतधात्रीतैलापूर्णाः समुद्राः कनकगिरिरयेवतिवर्तिप्ररोहेजो
 तिश्चण्डांशुरोचिर्जगनमलिनमाकज्जलंदह्यमानाशत्रुश्रेणीपतंगाज्वलतिरघुपतेस्त्वत्प्रतापप्रदी
 पः २ हनूमतः तत्कृतंयन्त्रकेनापितदंतंयन्त्रकेनचित् तत्साधितमसाध्यंयद्विक्रमाकैरा
 भूभुजा ३ हस्तीवन्यः स्फुटिकघटितेभितिभागेस्वचिंवंदष्टादष्टाप्रतिगजइतित्वद्विषांमंदिरेषुदं
 ताघातादलितदशनस्तं पुनर्वीक्ष्यसद्योमंदंमं स्पृशतिकरिणीशंकयाविक्रमके ४ कपोरप्येत
 रुष्यत्कृष्यासिषिषोत्कटकरटिघटाकुंभकूटावतांतनिष्ठासूक्तदिन्यास्तदनिकटरदत्कोणपा
 ददहासः श्रीभोजत्वद्वरास्माद्वतभटविकटोरः स्थलः त्रैदिकुप्यद्भ्रौघत्रोटकोटीप्रकटचटच

दाशहरौद्रोभवद्वाक् ५ भोभो श्रीभोजदेवं श्रयत विनयतः शत्रवः क्षत्रिवर्गः प्राणत्राणयनोवानभ
 वतिभवतां क्षाण्यरण्यशरणं मत्वा मातंगकुं भद्रितयमिति पुरा कूरर्हतिभिर्नतिक्रुद्धः शृङ्खलकांता
 कुचकलशयुगं रंहसासिंहशावः ६ श्रीभोजशाम्यंतवकल्पवृक्षः सदां वदान्योपिकथं प्रयातु यतोभ
 वदानसुषुप्तविग्रहयेन कुक्षिभरिरस्य भर्ता ७ एते देवेश्वरस्य मेदश्चंद्रकिरीटपूजनरसेतृष्मान
 कृस्मार्चने संभः शंभुनितं विनीप्रणतिषु व्यग्रो न धातुर्गृहे अस्माकं परमर्ह नोस्ति वदनेन्यसेन संर
 क्षितः एषी राजनरेश्वरादिति नृणां तन्यजने एज्यसे ८ विनायकपंडितस्य आविधादाहिमादे-
 विरचितविजयस्तीर्थयात्राप्रसंगादुद्गीवेषु प्रहर्षान्तरपतिषु विनमत्कंधरेषु प्रसन्नः आर्यावर्ते यथा
 र्थपुतरपि कृतवान्नेष्ट विदेनाभिर्देवः शाकं भरींद्रो जगति विजयते वीसलक्षोणीपालः ९ ब्रूते सं
 प्रतिवाहुवाणतिलकः शाकं भरीभूपतिः श्रीमन्विग्रहराज एव विजयी संतानजानात्मजः अस्माभिः
 करदं व्यधाभिहिमवर्द्धिधांतरालं भुवः शेषः स्वीकरणाय मास्तूभवतामुद्योगमूढो मनः १० एतौ य

जयूयप्रशस्तेः नाचक्रचक्रिविरहज्वरकातरोभूः संकोचमंबुजनयाहिनयामिनीयं हस्मीरभू
 यहयपादविदीर्णभूमिरेणूत्करैरयमकारिदिवांधकारः ११ कस्यापिराजनराजमृगांकशंकरक
 चेकिंपत्रिकायामिदंश्लोकः कस्यतवैवदेवशृणुमः संपद्यतांपद्यते एतासामरविंदसुंदरदृशाद्रा
 क्कामरांदोलनोडुह्वेलद्रुजवह्निकंकणऊणत्कारः क्षणंचार्यतां १२ अर्द्धदानवववैरिणागि
 रिजयाप्यर्द्धहरस्याहृतंदेवेत्यंभुवनत्रयेस्मरहराभाषेसमुन्मीलति गंगासागरमंचरंशशिक
 लाशेषश्चपृथ्वीतले सर्वज्ञत्वमपीश्वरत्वमगमत्वांमांचभिच्चाटनं १३ एतौशंकरकवेः पृथ्वी
 श्रीमदनंगभीममहतीतद्वेष्टनंवारिधिः पीतोसौकलशोद्रवेनमुनिनासव्योम्निखद्योतवत् तद्वि
 स्मोर्देनुजाधिनाथजयिनः एरण्यदं नाभवद्देवश्चेतसिवर्ततेतवसदात्वत्तो महान्नापरः १४
 सार्वभौमस्यः चक्रः पञ्चछयां चंकथयममसखेनास्ति सक्वापिदेशोवस्तंनोपत्ररात्रिर्भवतिमु
 विखणयेतिसप्तत्युवाच नीते मेरो समाप्तिं कनकवितरणैः श्रीजगद्देवनाम्नासूर्येनंतर्हितेस्मि

न्कनिययदिवसैर्वीसराद्वैततद्विसृष्टिः १५ मुखे हारावप्तिर्नयनयुगले कंकणभरो नितं वेपत्रात्सीस
 तिलकमभूत्पाणि युगलं अरण्ये श्रीकृष्णत्वदरियुवतीनां विधिवशादपूर्वयं भूषाविधिरहहजातः
 किसधना १६ कीर्तिः कातववीररुद्रभवतः स्वर्वाहिनीगाहिनीदिव्यात्तानारिविलात्यरीत्यदध
 तीपाण्योः प्रतापनलं सप्रांभो निधि मंडलान्यधिगता त्वय्येकपत्नीव्रतख्यातैर्विष्णुपदं स्पृशत्यमुदि
 नं शेषस्य शीर्षाण्यपि १७ कयोरप्येतौ विंध्याद्रिः करसाधने निरुपमोरत्नाकरः कोशभृत्सौ गं
 धीमलयाचलः परिचराः सर्वेऽपि विद्याधराः विश्वासप्रतिष्ठा वितरणं देशोऽप्यहोदक्षिणः पां
 द्याखंडलवीरपांड्यभवतः किंकिनलोकोतरं १८ सुदर्शनकवेः तवांगणे सुंदरपांड्यदेवमतं
 गजाः शृंगखलिनो विभांति आवासदानादरिभूपतीनामाशांतशैला इव सापराधाः १९ मुंचति मुंच
 तिकोशं त्यजति त्यजति क्षमामाशु अर्जुनदेव कृपाणेभ्य जति च भजति प्रकंय मरिचवर्गः २० इति
 श्रीशार्ङ्गधरपद्धतां विसिष्टराजवर्णीनपरिच्छेद एकसप्ततितमः अध्यायः पलायनं अध्याचीन्तोत्तं

कामपमयमुदन्तमतर्हिशल्यसौमित्रेरयमुपनिनायौषधिवनं इतिस्मारंस्मारंत्वदरिनगरीभितलि
 रिवतंहनूमंतंदंतैर्दशतिकुपितोराक्षसगणः १ राजनराजसुतानपाठपतिमांदेव्यापितूष्णीस्थिताःकु
 ज्ञेभोजयमांकुमारसचिवैर्नाघापिकिंभुज्यते इत्यंराजशुकस्तवारिभुवनमुक्तोध्वःजैःपंजराञ्चित्र
 स्यान्वलोकाश्चन्यवत्तपिपिनस्तर्हिनादुत्तमसदस्य भावैकैकमाभाषते २ कयोदृष्येतौ कु
 रुवककराघातक्रीडासुखेनविपुज्यसेवकुलविटपिनस्मर्तव्यंतेमुरवासवसचनं चरणघनावं
 धोपास्यस्यशोकसशोकतामितिनिजपुरत्यागेयस्यद्विषांगजदुःस्त्रियः ३ रत्नाकरस्य कामंत्यः
 दत्तकोमलांगुलिगलद्रक्तैःसदर्भास्थलीपादैर्यातितपावकैरिवगलद्वाष्पादुधौताननाभीता
 भर्तृकरावलंबितकरास्त्वच्छत्रुनार्योधुनादावाग्निपरितोभ्रमंतिपुनरप्युद्विवाहाइव ४ क्षणं
 कांतारागप्रसरविलसन्मानसरतिः क्षणंशलोत्संगेहिजकुलरवाकृष्टहृदयः क्षणोपत्रध्वा
 नंश्रुतिपुलकितोयद्भयभरादसंप्राप्नोरेपरिपुरवनिपालस्थितिमिव ५ वैद्यभानुपंडितस्य तन्वी

मुञ्जितभूषणंकलगिरंरोमोद्भवविभ्रतीवेयतीवृण्णिताधरांविवनांसीत्कारमातन्वती दोभ्यंचिंदतुषा
रपातसभयामालिंगकंदेमृशंस्वामूर्तिंदयितामिवातिरसिकात्वद्विद्विषः शेरते ६ योतीतः पांथपं
थाव्रजतिननुकथंस्यावरंवर्त्ममुग्धेमार्गेएकामिएकस्थितमिदमिहतेविस्मितंवीक्ष्यनेत्रे अध्या
नंब्रूषयेतध्वनिभवतिवचश्चित्रमुद्वाष्यनेत्रादृश्यंतेदावमूढाः पथिपथिकविद्वैस्तद्विषांनाथना
य्यः ७ भूसंपर्करजोनिपातमलिनाः स्वस्माद्गृहात्प्रच्युताः समान्यैरपिजंतुभिः करतलैर्जिः शेष
मालिंगिताः संलग्नाः क्वचिदेकतामुपगताः क्वापिप्रबुद्धाः क्वचिन्मुक्ताः क्वापिचसारिवत्प्रतिगृ
हंभ्रांतास्तवारिस्त्रियः ८ सालकाननयुक्तापिसालकाननवर्जिता हारावरुद्धकंठापिविहारा
रिवधूस्तव ९ आतेसीमंतरत्नेमरकतिनिहतेहेमतांदकपत्रेलुप्रायांमेखलायांकनकमणि
तुलाकोटियुग्मेगृहीते शोणंविंचोष्टकात्पात्वदरिमृगदृशमित्वरिणामरणेरजनांजाफलानांस्त
जइतिशवरानैवहारंहरंति १० केषामप्येते कर्षद्भिः सिचयांचलान्यतिरसात्कुर्वद्भिः पतार

लिंगनंगुहानैः कचमालिखद्भिरधरं विभ्रामयद्भिः करौ प्रत्यक्षेपि भवद्भिरोधि नृपते रंतः पुराणा
 महोदिक एविटपैर्विटैरिव वने किं नाम नो चेष्टितं ११ धनदेवानां त्वद्दैरिणो वीरपलायितस्य
 प्रकाशयन् नक्तमरणमार्गो न कृशानुरासीदभिनेदनीयस्तु गेषु लज्जे निजमंदिरेषु १२ राज
 न्द्विषस्तेभ्य विदुतस्य भालस्य लंकं टकि नो वनांताः अघापि किं वानुभविष्यतीति व्यपाटयन्
 हुमिवाक्षराणि १३ स्नाताः प्राहृषि वारिवाहपटलैः श्रोतूतदूर्वाकुरव्याजेनातकुशाः प्रणाल
 सलिलैर्दत्वातिरापांजलीन् प्राक्रियां १४ इति श्रीशार्ङ्गः धरपद्धत्यां मरिपलायनपरिच्छेदो द्वि
 सप्ततमः ७२ अथ राजनीतिः राजास्य जगतो हेतुवद्देहं ह्यभिसंमतः नयनानं हजनकः शशोक
 इव चारिधेः १ धार्मिकं पालनपरं सम्पत्परपुरंजयं राजानमभिमन्यंते प्रजापतिमिव प्रजाः २
 पर्जन्यद्रवभूतानामाधारः पृथिवीपतिः विकलेपि हियर्जन्ये जीव्यति न तु भूपतौ ३ प्रजांसं
 रक्षति नृपः सावर्द्धयति पार्थिवं वर्द्धनाद्रक्षणं श्रेयस्तन्नाशेन्यत्सदृश्यसत् ४ आत्मानं प्रथमं रा

जाविनेयेनोपपादयेत् ततोमात्स्यस्ततः पुत्रास्ततोभृत्यास्ततः प्रजाः ५ राक्षिधर्मिणिधर्मिष्ठाः पापेपापः
 समेसमाः लोकास्तदनुवर्तते यथा राजा तथा प्रजाः ६ नृपाणां च नराणां च केवलं तुल्यमूर्तिता
 आधिक्यं तु क्षमाधैर्यमाज्ञादानं पराक्रमः ७ सदानुरक्तप्रकृतिः प्रजापालनतत्परः विनीतात्मा
 हि नृपतिर्भूयसीं श्रियमश्नुते ८ प्रजानरंजयेद्यस्तु राजारक्षादिभिर्गुणैः अजागलस्तनस्येव त
 स्पृजन्मनिरर्थकं ९ अजामिव प्रजां हन्याद्यो मोहात् पृथिवीपतिः तस्यैव जायते तृप्तिर्द्वितीयानक
 र्थचन १० प्रजापीडनं सतायासमुद्भूतोद्भूताशनः राक्षः कुलं श्रियं सन्ति प्राणान्नादग्ध्वा विनि
 वर्तते ११ यथा वीजांकुरः सूक्ष्मः प्रयत्नेनाभिवर्द्धितः फलप्रदो भवेत्काले तद्वत् लोकः सुरदि
 तः हिरण्यधान्यरत्नानिस्त्रियश्च गजवाजिनः तथान्यदयि यत्किंचित्प्रजाभ्यः स्यान्महीपतेः १३
 उत्थातात्प्रतिरोपयन्कुसुमितांश्चिन्वन्नघून्वर्द्धयन्तत्पुञ्जयन्मयन्मथूंश्च लघुयन्विश्लेषयन्
 मंहतान् सुद्राक्कंदकिनो वहिर्नियमयन्स्वानरोपीतान्यात्मयन्मात्माकार इव प्रयोजनिषु

णो राजा चिरं न दति १४ अकृत्वा निजदेशस्य रक्षां घोविजगीयते स नृपः परिधानेन वृत्तमौलिः
 पुमानिव १५ विजिगीषुरारिर्मित्रं पाश्मिन्नाहो यमध्यमः उदासीनोतरातर्द्धिरित्येवानृपतेः
 स्थितिः १६ निर्विषोऽपि यथासंख्यो फलं दोषो भयं करः तथा डंवरवान्न राजानपरेरभिभूयते
 १७ पुष्पैरपि न यो द्वयं किपुन निशितैः शरैः जये भवति संदेहः प्रधानपुरुषक्षपुः १८ भूमि
 मित्रं हिरण्यं वा विग्रहस्य त्रयं फलं नास्त्येकमपि यद्येखां न तत्कुर्यात्कथंचन १९ सामैव हि प्र
 योक्तव्यमाहो कार्यं विजानता सामसिद्धानि कार्याणि विक्रियां यांति न क्वचित् २० न विश्वसेद्
 मित्रस्य मित्रस्यापि न विश्वसेत् विश्वासाद्भयमुत्पन्नं मूलान्यपि निहंतति २१ शपथैः संधितस्या
 पि न विश्वासं व्रजे द्वियोः राज्यलोभाद्यतो वृत्रः शक्रेण प्रापथैर्हतः २२ उपकारगृहीते न शत्रुणा
 शत्रुमुद्धरेत् पादलग्नं करस्येन कंकेनेव कंटकं २३ नोपेक्षितव्यो विद्वद्भिः शत्रुरत्योष्यव
 त्तया वद्विरत्योपि सहृदुः कुरुते भस्मसादनं २४ कौर्मसं कोचमास्याय प्रहारानयमर्थयेत्

काले काले च प्रतिमानुतिहेत्कस्मसर्गवत् २५ तावद्भयादिभेतव्यं यावद्भयमनागत आगतं तु भयं द
 द्वाप्रहर्तव्यमभीतवत् २६ परोपिहितवान्बधुवंधुरप्यहितः परः अहितो देहजो व्याधिर्हितमारण्य
 मौखं २७ यच्छक्यं ग्रासितुं ग्रासं ग्रासं परिणमेज्जयत् हितं च परिणमे स्यात्तदधं भूतिमिच्छता
 २८ माता तसाह संकाशी विभवैर्गर्वमागमः स्वजात्रापि भाराय भवन्ति विपर्यये २९ मातृतात
 वले स्थित्वा बाधिता दुर्वलं जनं न हि दुर्वलदग्धानां कुले किंचित्प्ररोहति ३० यानि मिथ्याभि-
 भूतानां पतंत्यश्रुणिरोदतां तान् संतापकां विद्विष्युः पुत्रपशुबन्धवात् ३१ ब्राह्मणेषु च ये शूराः
 स्त्रीषु ज्ञातिषु गोषु च वृतादि वफले पक्वं धतराष्ट्रपतंतिते ३२ देवब्रह्मस्वपुष्टानि सैन्यानि
 पृथिवीपतेः श्रद्धाकाले विशीर्यन्ते सैकताः सैतवो यथा ३३ प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्देवतं
 महत् एवं विद्वानविद्वंश्च ब्राह्मणे देवतं परं ३४ अदेवं देवतं कुर्युर्देवतं चाप्यदेवतं ब्राह्म
 णलोकपालांश्च सृजे युश्चाति कोपिताः ३५ युगे युगे बुधे धर्मास्ते बुधधर्मेषु ये हि जातेऽस्मानि दाने

कर्तव्यायुगरूपाहिवाह्यः ३६ आक्रम्यवायुगौभुक्तं परिचीणैश्चवांधवैः गोभिश्चनरशाईल
 राजसूयाद्विशिष्यते ३७ गतश्रीगीणकान्देष्टिगतायुश्चविकिसिकान् गतश्रीश्चगतायुश्चवाह्य
 णान्देष्टिभारत ३८ बुद्धौकलुषभूतायांचिकारेप्रत्युपस्थिते अनयोनयसंकाशोहृदयान्नापसयी
 ति ३९ नकालः खड्गमुघम्यशिरः कृततिकस्यचित् कालस्यवत्तमेतावद्विपरीतार्थदर्शनं ४०
 जानन्नपिनरोदैवात्प्रकरोतिविगर्हितं नकर्मकस्यचित्स्रोकेगर्हितंरोचतेकृतं ४१ मातातसंपदा
 मग्नमासूढोस्मीतिविश्वसीः दूरारूढपरिभ्रंशविनिपातोतिदारुणः ४२ कितवायंप्रशंसंतियंप्र
 शंसंतिचारणाः यंप्रशंसंतिवंधवः सपार्थपुरुषाधमः ४३ राजानोयंप्रशंसंतियंप्रशंसंतिवैद्वि
 जाः साधवोयंप्रशंसंतिसपार्थपुरुषोत्तमः ४४ प्रज्ञागुप्तशरीरस्यकिंकरिष्यंतिसंहताः गृहीतह
 स्तच्छत्रस्यचारिधाइवारयः ४५ बहूनामर्थसाराणंसमुदायोहिदारुणः तृणैर्विधीयतेरज्जुर्वध्य
 तेदंतिनश्चतैः राज्ञाभृत्याः प्रकर्तव्यास्नेहिसर्वक्रियाक्षमाः ४६ कुलीनाः शौर्यपन्नाभग्नाः शस्त्र

समाहताः महादृष्टिं समुदितास्तृणराशिर्व्यपोहति ४७ ताडितोपि दुरुक्तेपि दंडितोपि महीभुजा न चिंत
यतिपः पापं सभृत्योर्होमहीभुजां ४८ यो नाद्रुतः समभ्येति द्वारेति हति सर्वदा एष्टः सत्यं गीतं ब्रूते सभ
ृत्योर्होमहीभुजां ४९ सालसंमुखं क्रूरं व्यग्रं व्यसनिनं सटं असंतुष्टं भक्तं च तपजे द्रुत्यं न राधिपः ५०
रिक्ताः कर्मणि पटवस्तृणास्त्वलसा भवंतियेभृत्याः तेषां जलौकसामिव पूर्णानोरिक्ता कार्या ५१
शूरं व्यसनिनं लुब्धं मप्रगुल्भमप्याकुलं मूर्खं मन्याय कर्तारिनाधिपत्ये नियोजयेत् ५२ नियोगिर्वि
नाराज्यं नास्ति भूषेहि केवले तस्मादमी विधातव्यारक्षितव्याः प्रयत्नतः ५३ वेदवेदांगतत्त्वज्ञो जप
होमपरायणः आशीर्वाद्यरो नित्यमेष राक्षः पुरोहितः ५४ क्रमागतो हितमतिः सर्वभावपरीक्ष
कः धीरो यथोक्तवादी च एष दूतो विधीयते ५५ प्रवीणो वाक्यदुर्द्धीमान् स्वामिभक्तश्च नित्यशः अ
लुब्धः सत्यवादी च भांडांगारिक इष्यते ५६ इंगिताकारतत्त्वज्ञो बलवान्प्रियदर्शनः समयज्ञः
स्वामिभक्तः प्रतीहारः स उच्यते ५७ शूरो रथशास्त्रनिप्रणः कृतशास्त्रकर्मा संग्रामकेलिचतुर

मि

रामः
६६

चतुरंग युक्तः भर्तुनिदेशवशगोभिर्मतः स्वतश्चेत्सेनापतिर्नरपतेर्विजयागमाय ५८ कारणः कुड्गा
 श्वषंडाश्चतथाहृद्वाश्वपंगवः एतेस्वातःपुरेनियोक्तव्याः क्षमाभृता ५९ सिद्धान्तमिवराजेंद्रसर्वसा
 धारणा स्त्रियः परोक्षेचसमक्षेचरचितव्याः प्रयत्नतः ६० सूक्ष्मेभ्योपिप्रसंगेभ्यः स्त्रियोरद्व्याहिस
 र्वदा हयोर्हि कुलयोः शोकमावहेपुररक्षिताः ६१ महिष्याहृष्ट्याभावंगृहकार्येषुदक्षयासुसेस्क
 तोपस्करयाव्ययेचामुक्तहृष्ट्या ६२ धर्मशास्त्रार्थकुशलाः कुलीनाः सत्यवादिनः समाशत्रौचमि
 त्रेचनपतेः स्युः सभासदः ६३ नसासभायत्रनसंतिवृद्धाः वृद्धानतेयेनवदंतिधर्मनासौधर्मोयत्र
 नैवास्ति सत्यंनतत्सत्यंयच्छलेनानुविद्धं ६४ सभावानप्रचेष्टव्यावक्तव्यंवासमंजसं अब्रुवन्वि
 ब्रुवन्वायिनरः किल्विषमश्रुते ६५ तस्मात्सभ्यः सभांगत्वारागद्वेषविवर्जितं वचस्तथाविधंब्रु
 याद्यथाननरकंब्रजेत् ६६ पितामातागुरुभ्राताभार्यापुत्रः पुरोहितः नादंष्ट्रोतामराज्ञोऽस्ति स्वधर्म
 योनतिष्ठति ६७ अवध्यावाह्नणेवाल्मः स्त्रीतपस्वीचरोगवान् क्रियंतेच्यंगिताह्येततोदोषैर्नलि

शा.
१००

१९४

यते ६८ नतु हन्यान्महीपालो हतं कस्यचिदायदि दूतहंता तु नरकमाविशेत्सचिवैः सह ६९ विशेष
येन्महीपालो मंत्रिणा लामशेषतः अयुक्तो नार्हति स्यात्संमंत्ररहस्यवित् ७० मंत्रतंत्रार्पितप्रीति
देशकालोचितस्थितिः यश्चरादिभवेद्रक्तः सोमात्यः पृथिवीपतेः ७१ अतः सारैरकुटिलैः सुस्तिग्धोः
सुपरीक्षितैः मंत्रिभिर्द्वार्यते राज्यं सुस्तं भैरिव मंदिरं ७२ नरपतिरहितकर्ता देव्यातां याति लोके जनप
दहितकर्ता मुच्यते पार्थिवे द्वेः इति महति विवादे वर्तमाने समाने नृपतिजनपदानां दुर्लभः कार्यकर्ता
७३ वङ्कर्णो भिद्यते मंत्रश्चतुष्कर्णः स्थितो भवेत् द्विकर्णोऽस्य तु मंत्रस्य व्रसाप्यंतं न गच्छति ७४ एकं
हन्यान्तवाह्न्यादियुर्मुक्तो धनुष्यता बुद्धिर्बुद्धिमतादिप्राहंति राज्यं सराष्टकं ७५ ततद्रथेर्न नागे
द्वैर्न हयैर्न च पतिभिः कार्यसंमिद्धिमभ्येतियथा बुद्ध्या प्रसाधितं ७६ दुर्योधनः समर्थोऽपि दुर्मंत्री प्र
लयंगतः राज्यमेकश्चकारोच्चैः सुमंत्री चंद्रगुप्तकः ७७ अष्टएव न्नपि बोधव्यो मंत्रिभिः पृथिवीपतिः
यथा स्वदोषनाशाय विदुरेणां विकासतः ७८ एषा ब्रूते मितं ब्रूते परिणामि सुखावहं मंत्रीचेत्प्रिय

रामः
१००

वक्तास्यात्केवलं सरिपुः स्मृतः ७६ सुलभाः पुरुषाराजन्सततं प्रियवादिनः अश्रियस्य च पश्य
 स्य वक्ता श्रोता च दुर्लभः ७७ दुर्गणिता राजन्सततं प्रियवादिनः अश्रियस्य च पश्य राज्ञा कार्याणि स
 जलानि दहति च द्रव्यमन्तं च तेनैव स्यापनीयं प्रयत्नतः ७८ दुर्गं बहुविधं ज्ञेयं पर्वतस्य जल
 स्य च प्राकारस्य च न सायिभूमेरपि भवेत्कचित् ७९ न गजानां सहस्रेण न लक्षणेन वा जिनां
 तथा सिद्धांति कार्याणि तथा दुर्गं प्रभावतः ८० विषहीनो हि यथा नागो मदहीनो यथा गजः सर्वे
 यावद्वश्यतांति दुर्गं हीनस्तथा नृपः ८१ शतमेको हि संधत्ते दुर्गं स्याद्दिधनुर्द्धरः शतं सहस्राणि त
 या सहस्रं लक्षमेव च ८२ त्रिविधाः पुरुषाराजन्नुत्तमा धममध्यमाः नियोजयेत ये वैतांस्त्रि
 विधेः स्वपिकर्मसु ८३ तुल्यार्थं तुल्यसामर्थ्यं मर्मज्ञं न्यवसायिनं अर्द्धराज्यहरं भृत्यं यो न हन्या
 न्सहन्यते ८४ निर्विशेषं यदाराजा समं भृत्येषु तिष्ठति तत्रोद्यमसमर्थानामुत्साहः परिहीय
 ते ८५ प्रसादो निष्कलो यस्य यस्य क्रोधो निरर्थकः नतं भर्तारमिच्छंति पतिं वृद्धमिव गजा ८६

तस्मिन् दुर्गे प्रशंसति तानि शस्त्रं विदेजनाः ८५
 एतद्दुर्गं तेषां धर्मप्रकारस्था धनुर्द्धरः ८५

त्यजेत्स्वामिनमत्युग्नमत्युग्रात्कपणं त्यजेत् कृपणदविशेषशतं तस्माच्च कृतनाशकं ६१ अ
 विवेकिनिभूपालेन शंपतिगुणिनो गुणः प्रवासरसिकेकांते यथा साध्याः स्तनोन्नतिः ६२ किं
 शुकैः किशुकः कुर्यात्फलितेपि बुभुक्षितः अदातरिसमृद्धेपि किंकुर्यरूपजीविनः ६३ सेव
 याधनमिच्छद्भिः सेवकैः पश्यत्यक्तं स्वातंत्र्यं यच्छरीरस्य मूढैस्तदपि हारितं ६४ वरं वनफलं
 भैक्ष्यं वरं भारोपजीवनं पुंसां विवेकहीनानां सेवयानधनार्जनं ६५ जीवंतोपिमृताः पंचव्या
 सेनपरिकीर्तिताः हरिद्रो व्याधितो मूर्खः प्रवासी नित्यसेवकः ६६ न कश्चिच्चंडकोपानामा
 त्मीयो नाम भूभुजां होतारमपि जुह्वते दहत्येव हुताशनः ६७ गृध्राकारोपि सेव्यः स्याद्धंसाका
 रैः सभासदैः हंसाकारोपि संत्याज्यो गृध्राकारैः सभासदैः ६८ चक्रं सेव्यं नृपः सेव्यो न सेव्यः के
 वलो नृपः पश्य चक्रस्य माहात्म्यं मृत्पिंडः पात्रतां गतः ६९ जंतव्याराजसभाद्रष्टव्याराजसृजि
 ता लोकाः यद्यपि न भवंत्यर्थस्तथाप्यनर्थो विनश्यति १०० अत्यासन्नाविनाशाय दूरतश्चा

फलप्रदाः मध्यभावेनसेव्यंतेराजावद्भिर्गुरुस्त्रियः १०१ आसन्नमेवनृपतिर्भजतेमनुष्यंविद्यावि
 हीनमकुलीनमसंगतंचा प्रायेणभूमिपतयः प्रमदालताश्चयः पार्श्वतोभवतितंपरिवेष्टयंति
 १०२ यस्मिन्नेवाधिकंचचतुरारोययतिपार्थिवः कुलीनोचाकुलीनोवासश्रियोभाजनंभवेत् १०३
 धवलान्यातयत्राणिवाजिनश्चमनोरिमाः सदामताश्चमातंगाः प्रसन्नेसतिभूपतौ १०४ राजमा
 तरिदेव्यांचकुमारेमुख्यमंत्रिणि पुरोहितेप्रतीहारेवर्तितव्यंनृपेयथा १०५ यत्राहवेषुवड्यंतेस्वा
 म्यर्थमपराङ्मुखः विकटैरायुधैर्यतितेस्वर्गयोगिनोयथाः १०६ पदानिऋतुतुल्यानिआहवे
 स्तुनुवर्तिनां राजासुंक्रतमादतेहतानांविपलायिनां १०७ तवाहंवादिनंलीवेतिर्हेतिपरसंगतं
 नहुन्यादिनिहतंचयुद्धप्रेक्षीणमागतं १०८ द्विजा अपिनगच्छंतियांगतिंनैवयोगिनः स्वाम्यर्थे
 संत्यजन्प्राणान्तांगतियांतिसेवकाः १०९ राजातुष्टोहिभृत्यानांमानमात्रंप्रयच्छति तेपिसन्मान
 मात्रेणप्राणैः प्रत्युयकुर्वते ११० सारासारपरिच्छेतास्वामीभृत्यस्यदुर्लभः अनुकूलःशुचिर्द

198
शा.
१०२

क्षः प्रभोर्भृत्योतिदुर्लभः १११ अतितेजस्यपिराजायानासक्तो न साधयत्यर्थो न तृणमपि दग्धुं श
क्तो न वडवाग्निं यिवन्तद्धिं ११२ पानमस्तास्तथानार्यो मृगयागीतवादि ते एतानि युक्त्या सेवेत प्र
संजोय्यत्र दोषवान् ११३ नृपः पानासक्तो न गणयति कार्यं न च हितं यथेष्टं स्वच्छंदं शूरति किल
मत्तो गज इव ततो मानघ्रातः पतति तु यदा शोकगहने तदा मात्ये दोषान् द्विपति न निजं वेत्यविन
यं ११४ गुणवद्गुणवद्वा कुर्वता कार्यं जातं परिणतिरवधार्यो यन्नतः पंडितेन अतिरभसकृ
तानां कर्मणा माविपनेर्भवति हृदयदाही शल्यतुल्यो विपाकः ११५ अपाञ्चतुर्यभागेन व्ययक
र्म प्रवर्तयेत् प्रभूततैलदीपो हि चिरं भद्राणि पश्यति ११६ अर्थानामर्जनं कार्यं चर्द्धनं रक्ष
णं तथा भक्ष्यमाणे निरादायैः सुमेरुः क्षीयते पिहि ११७ कर्मणामनसा वाचा चक्षुषा च चतुर्विधं
प्रसादयति लोकं यस्तल्लोको नु प्रसीदति ११८ संभोजनं संकथनं संप्रसोय समागमः ज्ञाति
भिः सह कार्याणि न विरोधः कदाचन ११९ संहतिः श्रेयसी राजन्विगुणेष्वपि बंधुषु तुषैरपि

रामः
१०२

परिभ्रष्टानप्ररोहंतितंदुल्लाः १२० मृदोः परिभवो नित्यं वैरंतीक्ष्णस्य नित्यशः उत्सृज्येत ह्यंतस्मा
 न्मध्यादृतिं समाश्रयेत् १२१ अवुद्धिमाश्रितानां चक्षंतव्यमपराधिनां न हि सर्वत्र यादित्यं सुल
 भं पुरुषैः क्वचित् १२२ तेजस्विनि क्षमोपेतेनाति कर्कशमाचरेत् अतिनिर्मयनाद्विद्विश्च द
 नादपि जायते १२३ किमप्यसाध्यं महतां सिद्धिमेतिलघीयसां प्रदीपो भूमिगेहं तर्ध्वं तं हंति न
 भानुमान् १२४ अरावश्रुचितं कार्यमातिथ्यं गृहमागते छेतुमय्यागते छायां नोपसंहरति दुमः
 १२५ हंतुमेवोपसरति मृगेंद्रः संकुचत्यपि बुद्धिमंतः सहंते च निधाय हृदि किंचन १२६ व्रजंति
 ते मूढधियः पराभवं भवंति मायाचिबुयेन मायिनः प्रविश्य हि घ्नंति शठास्तथा विधानसंहतां गा
 न्निशिता इवैवः १२७ कोहं को देशकालौ समविषमगुणः केरयः के सहायाः काशक्तिः कोभ्यु
 पायः फलमिह च कियत्कीदृशी दैवसंपत् संपत्तौ को निबंधः प्रविदितवंचनस्योतरं किं नु मे स्या
 दित्येवं कार्यसिद्धाववहितमनसंपदो हस्तसंस्थाः १२८ धर्मः प्रागेव चिंत्यः सचिवगतिमतीस

शा.
१०३

र्वदा लोकनीयेप्रच्छाद्यौरागदेवौमृदुकठिनरसौयोजनीचकालेज्ञेयंलोकानुवृत्तंपरचरनयनैर्म
 डलेवीक्षणीयमात्मायलेनरक्षोरणशिरसिपुनःसोपिनप्रेक्षणीयः १२६ ऋतौविवाहेव्यसनेरिपु
 क्षयेयशस्करेकर्मणिमित्रसंजनहेप्रियासुनारीष्वधनेषुवंधुषुधनव्ययस्त्वेषुनगण्यतेबुधैः १३०
 स्वाम्यमात्यश्चराज्यं चकोशंदुर्गवलंसुहृत् एतावदुच्यतेराज्यंसत्वबुद्धिः १३१ संधिविग्र
 हयानानिसंस्थितिसंश्रयस्तथा द्वैधीभावश्चभूषानांघडुणःपरिकीर्तिताः १३२ उत्साहस्यप्रभो
 मैत्रस्यैवंशक्तित्रयंजगुः आत्मनः सुहृदश्चैवतन्मित्रस्योदयास्त्रयः १३३ सामदानेभेददंडादि
 त्पुण्यायचतुष्टयं हस्यश्चरयपादांताः सेनागंस्याच्चतुष्टयं १३४ दुष्टाविनीतशत्रूणांभयकृद्वंधु
 सन्तिभं शस्त्रधारणमौजस्यंरजोविधुद्गृहापहं १३५ वर्षानित्तरजोघर्महिमादीनांनिवारणं रा
 ज्यलक्ष्मीगृहवर्णचक्षुष्यंछत्रधारणं १३६ चामरंश्रीकरंदिव्यंराज्यशोभाकरंपरं सैहासनंसु
 रैश्वर्यकरंलोकानुरंजनं १३७ सुमनोवररत्नानांधारणंदिव्यरूपकृत् पापालक्ष्मीप्रशमनंच

रामः
१०३

दनाद्यनुलेपनं १३५ स्नानेनाममनः प्रसादजननंदुः स्वप्नविध्वंसनं शौचस्याघतनेमलप्रक
 षणं संवर्द्धनं तेजसां रूपोद्योतकरं मदप्रशमकामस्य चाय्यायनं नारीणां च मनोहरं श्रमहरं स्नाने
 इशैते गुणाः १३६ तांबूलं मुखरोगनाशनिपुणं संवर्द्धनं तेजसो नित्यं जाटवरवद्विहृदि जननंदु
 र्गंधदोषापहं चक्रालंकरणं प्रहर्षजननं विद्वन्त्रपात्रे रणे कामस्यायतनं दुर्गंधदोषापहं चक्र
 लंकरणं प्रहर्षजननं हिन्त्रपात्रे रणे कामस्यायतनं समुद्रवकरेलक्ष्म्यासुखस्यास्पदं १४० देव
 तातिथिविप्राणां पूजनं पापनाशनं लोकद्वयेषु भक्तदानं धर्मयशस्करं १४१ सुतभृत्यसह
 द्वैरिस्वामिसद्गुरुं देवतं एकैकोतरतो हृद्या श्रीकाराः पत्रमूर्द्धनि १४२ मध्ये भानोः सुमाणिक्यं
 पूर्ववज्रंतु भार्गवे चंद्रस्य मुक्ताश्रिते य्यायाम्यां विदुमभूमिजे नैऋत्यो राहुगोमेदं याश्चिमे मंदनी
 लकं वायव्ये केतुवैदूर्ये पुष्यराजं गुरुतरे १४४ मारकरवुधै शाने स्थापनीयं विचक्षणैः एत
 त्रक्षणसंयुक्ता मुद्रा दारिद्र्यानाशिनी १४५ एते नानाग्रंथात्तराजमीतिभ्यः स्मृतिभ्यो भारताद्रामा

यणाञ्च इति श्रीशार्ङ्गधरपद्मराजनीतिपरिच्छेदस्त्रिसप्ततितमः १३ अथतीतिः अनुगंतुं
 सतां च त्मकत्सं यदि न शक्यते स्वल्पमप्यनुगतं च मार्गस्थो नावसीदति १ प्रत्यहं प्रत्यवेक्षेत न
 रश्चरितमात्मनः किं नु मे पशुभिस्तुल्यं किं नु मे पुरुषैरपि २ सद्भिरेव सहासीत सद्भिः कुर्वीत सं
 गतिं सद्भिर्विवादं मैत्री च नासद्भिः किंचिद्वाचरेत् ३ न द्विषन्ति न माचन्ते परं निंदन् कुर्वन्ते अना
 हूतान चायांति तेनाश्रमानोऽपि देवताः ४ पठतो नास्ति मूर्खत्वं जपतो नास्ति पातकं मौनिनः क
 लहो नास्ति नभयं चास्ति जाग्रतः ५ गतेऽपि वयसि ग्राह्या विद्या सर्वात्मनावुधैः यद्यपि स्यान्न फल
 दा मुलभासान्यजन्मनि ६ यदीच्छसि वशीकर्तुं जगदे केन कर्मणा परापवादसंश्लेषां चरं
 तीनि वारय ७ वाय्नाधुर्याद्याति लोके प्रियत्वं वाक्पाहव्याच्चापकारोऽपि नष्टः किं तद्द्रव्यं को किल
 नोपनीतं को बालो के गर्हभस्यापराधः ८ यस्य चाप्रियमन्विच्छेत् तस्य कुर्यात्सदा प्रियं व्याधामृगव
 धं कर्तुं गीतं गायन्ति सुस्वरं ९ प्रहरिष्यन् प्रियं ब्रूयात्प्रहत्यापि प्रियोतरं अपि चास्य शिरश्छिन्त्वारु

घाच्छेचेत्तथापि च १० अनागतविधातारमप्रतीकारकोपनं स्थिरारंभमदीनंचनरं श्रीरूपतिष्ठते
 ११ सुमंत्रितेसुविक्रांतेसुकृतेसुविचारिते प्रारंभेरुतबुद्धीनांसिद्धिरव्यभिचारिणी १२ नालसाः
 प्राप्नुवंत्यर्थान्नशठानचमायिनः नचलोकरवाङ्गीतानचशश्वत्प्रतीक्षिणः १३ नोदन्वादर्थी
 तामेतिनचांभोभिः प्रसूर्यते आत्मातुपात्रतांनेयः पात्रमायांतिसंपदः १४ सर्वथास्वहितमाचरणी
 यंकि करिष्यतिजनोबहुजल्पः विद्यतेनहिसुकश्चिदुपायः सर्वलोकपरितोषकरोयः १५ काक
 ताल्मीययोगेनयदिनात्मवतिक्षणं करोतिप्रणयंलक्ष्मीस्तदस्यास्त्रीत्वचापलं १६ योयमर्थं प्रा
 र्थयतेतदर्थंघटतेचयः अवश्यंतदवाप्नोतिनचेच्छांतोनिवर्तते १७ केचिदज्ञानतो नष्टाः केचि
 न्नष्टः प्रमादतः केचिद्ज्ञानावलेपेन केचिन्नष्टास्तनास्तिकाः १८ मित्रस्वजनवंधूनांबुद्धेर्धैर्य
 स्पचात्मनः आपन्निकसयायाणेनरोजानातिसारतां १९ दुःस्थैरपिनिजैरेव प्रादुर्भूतंसर्वमुत्तमं व
 तंजीर्णंवरेणापिहृदेकर्ष्यतमर्थति २० चितनीयाहिपदामादावेवप्रतिक्रियानकूपरवनसंयुक्तं प्र

शा- 204
१०५

दीपेवद्विनागहे २२ वरं हारिद्रमन्यायप्रभवादिभवादिह कृशताभिमतदेहेपानतानतुशोकतः
२२ अपरीक्ष्यनकर्तव्यं कर्तव्यं सुपरीक्षितं पश्चाद्भवतिसंतापो ब्राह्मणीनकुले यथा २३ दिवानिरी
क्ष्यवक्तव्यं रात्रौ नैव च नैव च संचरंति महाधर्ती वदेवर रुचिर्यथा २४ गावो दूरप्रचारेण हिरण्यलोभ
लिप्सया स्त्रीविनश्यति रूपेण ब्राह्मणो राजसेवया २५ अतिदानाद्वलिर्वद्धे नष्टो मानात्सुयोधन वि
नष्टो रावणो लौल्यादति सर्वत्र वर्जयेत् २६ धनमस्तीह वाणिज्ये किंचिदस्तीह कर्षणे सेवया किं
चिदरुग्निह भिक्षुपात्रे नैव नैव च २७ स्पृशन्नपि गजो हंति जिघ्रन्नपि भुजंगमः हसन्नपि नपो हंति
मानयन्नपि दुर्जनः २८ जानंति पशवो गंधाद्देहाज्जानंति वाडवाः चाराज्जानंति राजानश्चक्षुभ्यामि
तरेजताः २९ सपक्षो लभते काको हक्षस्य विविधं फलं पक्षहीनो मृगेंद्रोऽपि भूमिस्थो हि निरीक्षते
३० सपक्षो लभते लक्ष्मणो युक्तोऽपि मार्गणः न लक्ष्मणो विपक्षः स्याद्गणैराप्यते यदि ३१ अलक्ष्म
पि फलं राक्षः संश्रितायांति संपदः महाहृदसमीपस्थं पश्यन्ती लं वनस्यति ३२ सर्वे सहायेत जवः प्र

राम
१०५

तिज्ञातार्यपातकाः परोपकारिणः सेव्यानिर्द्वेनाअपिवैनराः ३३ युक्तिपुक्तं प्रगृहीयाद्वालादपिविच
 क्षणः रवेरविषये वस्तु किं नदीपः प्रकाशयेत् ३४ कठिने चामधुरं वा प्रसूतवचनं मनोहारि वा
 मोगर्दभरावश्चित् प्रीत्यै प्रयाणेषु ३५ यथा वृष्टिः समुद्रेषु यथा तप्तस्य भोजनं वृथा दानं समर्थस्य
 वृथा खंडविभूषणं ३६ अजायुर्दमृषिश्चाहं प्रसूये मे घडं वरः दंपत्योः कलहश्चैव परिणामेन किं
 चन ३७ सप्तै नानि न सूर्यं ते सूर्यमाण्यपि क्वचित् ब्राह्मणो गिर्यमोराजा ययो धिरुदरं गृहं ३८
 वस्तुंगां च बहुक्षीरां जलपात्रमुपानहौ औषधं बीजमाहारं संक्रीणीत यथा पुयात् ३९ अर्थनाशं म
 नस्तापं गृहे दुश्चरितानि च वचनं चापमानं च मतिमान्न प्रकाशयेत् ४० अहति कंत्यजे देहं हतिं सो
 पद्रवांत्यजेत् त्यजेन्मायाविनं मित्रं धनं प्राणहरंत्यजेत् ४१ सो हृदेन परित्यक्तं निःस्नेहं खलवत
 जेत् सो हरे भ्रातरमपि किमुतान्यप्यज्जनं ४२ यन्निमित्तं भवेच्छ्रेयसोर्वदुःखमेवं वा आपा
 सो वायलो मूलस्तदेकांगमपित्यजेत् ४३ चलत्येकेन पादेन तिष्ठते केन पंडितः नासमीक्ष्यापर

स्थानं सर्वमापतनं त्यजेत् ४४ नृगणस्याग्नितो जच्छेतसि देकार्ये संपूले यदि कार्यं चिपतिः मण्मुखरस्तत्र
 हन्यते ४५ त्यजेदेकं कुलस्यार्थं ग्रामस्यार्थं कुलं त्यजेत् ग्रामं जनपदस्यार्थं आत्मार्यं एषि वीत्यजेत् ४६
 पंचपत्रनविद्यंते न तत्र दिवसं वसेत् धनिनः श्रोत्रियो राजानदी वैद्यस्तपंचमः ४७ अनायके न व
 स्तव्यं न वसेद्दुःखनायके आत्मनः शान्तिमन्विच्छन्न वसेद्दालनायके ४८ सर्वे पत्रविनेतारः सर्वे पंडि
 तमानिनः सर्वे महत्त्वमिच्छंति तद्वंदमवसीदति ४९ घटं भिद्यात् घटं छिद्यात् कुर्याद्वासभरो हणं येन
 केनाप्युपायेन सर्वज्ञातः पुरं वसेत् ५० नहीदशं सवलनं त्रिषु लोकेषु विद्यते दयामैत्री च भूतेषु
 दानं च मधुरा च वाक् ५१ विवादो धनसंबंधो याचनं स्त्रीषु संगतिः अदानमग्नतः स्यापि मैत्री भंग
 स्य हेतवः ५२ दर्शितानि कलत्राणि गृहे सुप्तमशंकितं कथितानि रहस्यानि सौहृदं किमतः परं
 ५३ न मातरि न दारेषु न सौदर्येषु बंधुषु विश्रंभस्तादृशः पुंसां यादृग्मित्रे निरंतरं ५४ शोकाराति
 परित्राणं प्रीतिविश्रंभभाजनं केन रक्षमिदं संहमित्रमित्यक्षरद्वयं ५५ दुःखेन श्लेष्मते मित्रं श्ले

हृदुःस्वेनभिद्यते भिन्नस्त्रिष्टातुयाप्रीतिः सादुःखैकप्रदायिनी ५६ मातामित्रपिताचेतिस्वभावा
 त्रितयंहितं कार्यकारणतश्चान्येभवंतिहितबुद्धयः ५७ पयोरेवसमंबितंययोरेवसमंकुलं तयोर्मै
 त्रीविवाहश्चनतुपुष्टविपुष्टयोः ५८ चिवुकेयस्यलोमानिनवक्षसिनगल्लयोः तेनमैत्रीनकर्त
 व्यायदिनिमीनुषंजगत् ५९ दानेतपसिसौख्येचयस्यनप्रथितंयशः विद्यायापमर्ष्यत्वाभेवातस्य
 जन्मनिरर्थकं ६० परोपकारशून्यस्यधिगमनुष्यस्यजीवितं जीवन्तिपशवोयेषांचर्माण्युपकरिष्य
 ति ६१ तरवःकिंनजीवन्तिभस्नाः किंनश्वसन्तिच पशवःकिंनखादन्ति किंनमेहन्तिचापरे ६२
 पन्तगाःसन्तिवह्मशोभेकभक्षणातत्पराः सएकःशेषनागोःस्तिभूधरधरणक्षमः ६३ पज्जीव्यते
 क्षणमपिप्रथितैर्मनुष्यैर्विज्ञानविक्रमयशो भिरभजन्मानःतन्नामजीवनफलं प्रवदन्तिसंनः
 काकोपिजीवतिविरं वलिमेवभुंक्ते ६४ किंतेनजातुजातेनमातुर्यैचनहारिणा आरोहतिनयः
 स्वस्यवंशस्याजं ध्वजोयथा ६५ अजातमृतमूर्खोभ्योमृताजातौसुतौवरौ यतस्तौस्वल्पदुःखायया

येत् ७८ कुभोज्येनदिनेनसंकुकलत्रेणशर्वरी कुपुत्रेणकुलनघंतन्नष्टंयन्नदीपते ७९ चतुरः
 सजतापूर्वमुपायास्तेनवेधसा नसृष्टःपंचमःकोपिगृह्यतेयेनयोषितः ८० स्त्रियस्तयःकामपते
 सन्निकर्षचगच्छति ईषत्प्रकुरुतेसेवांततमिच्छंतियोषितः ८१ पदैवभर्ताजानीयान्मंत्रमूलपरं
 स्त्रियं उद्दिजेत्तदैवास्याःसर्प्याद्देशमगतादिच ८२ बर्वरश्चतपस्वीस्याच्छूरः स्यादकृतप्रणः
 मघपास्त्रीसतीराजन्नितिनश्रद्धासहे ८३ जल्यंतिसार्द्धमन्येनपश्यंत्यन्यंसविभ्रमं हृदयेचिंत
 यंत्यन्यंनस्त्रीणामेकैरितिः ८४ नाग्निस्तृप्यतिकार्येस्तुनापगामिर्महोदधिः नातकःसर्वभूतैस्तु
 नपुंगेवीमलोचना ८५ स्यान्ननास्तिदणोनास्तिनास्तिप्रार्थयितानरः तेननारदनारीणांसतीत्व
 मुपजायते ८६ साभार्यायाप्रियंबूतेसपुत्रोयत्रनिर्हतिः तन्मित्रंयत्रविश्वासः सदृशोयत्रजीव्य
 ते ८७ लक्ष्म्यापरिपूर्णंहनभयंमेस्तीतिमोहनिद्रैषापरिपूर्णैस्त्वैवेदोर्भवतिभयंसिंहिकासूनोः
 ८८ अतिपरिचयादवज्ञासंततगमनान्निराहरोभवति लोकःप्रयागवासीकूपेस्नानंसमाचरति

८६ व्रजत्यधः प्रयात्युच्चैः नरः स्वैरेव चेष्टितैः अधः कूपस्य खनक उर्ध्वं प्रासादकारकः ८७ अतिप।
 रिचयादवज्ञादृतिसंगादनादरो भवति मलयेभिल्लपुरं धीचंदनतरुमिधनं कुरुते ८८ एते नीति
 शास्त्रेभ्यो भारताच्चाणिक्यादन्यव्यानाञ्च ब्राह्मे मुहूर्ते पुरुषस्य जे निद्रामतं दितः नरं प्रातः प्रबुद्धं हि
 अयति श्रीगुणश्रया ८९ नोतरस्यो प्रतीच्यां च कुर्वीत शयने शिरः शय्यावियर्ष्या दुर्भेदितेः शक्रे
 णादारितः ९० न कुर्यात्परदारे स्त्र्यं विश्वासं स्त्रीषु वर्जयेत् हतोदशस्यः सीतार्थी हतः यत्मा विदू
 रथः ९१ नमघव्यसनैः क्षीवः कुर्याद्दे कालविप्लवं हस्मयो हिययुः क्षीवास्तृणप्रहरणैः क्षयं
 ९२ दानं सत्वाश्रितं दद्यान्न पश्चात् तापवान् भवेत् वलिनात्मार्षितो वंधे दानशेषस्य शङ्कये ९३
 ब्राह्मणान्तावमन्येत ब्रह्मशापोति दुस्सहः तद्वका गौगतः कोपाद्ब्राह्मणस्य परीक्षितः ९४ दंभा
 रं भो घतं कर्मनाचरेदिह निःफलं ब्राह्मणदंभलब्धास्तु विद्याकरी स्य निःफलाः ९५ न स्त्रीजि
 तः प्रमूढः स्याद्ग्राह्यरागवशीकृतः पुत्रशोकादशरण्यो जीवं जाघाजितो त्यजत् ९६ क्षिपेद्वाक्यश-

रा न्योरान्नपारुष्यविषम्युतान् वाक्पारुष्यरुषाचक्रेभीमः कुरुकुलक्षयं १०० परेवांल्लेशदं कु
 र्यान्नपैश्रुन्यं प्रभुप्रियं पैश्रुन्येनगतौराहोश्चंद्राकौभक्षणीयतां १०१ कुर्यान्नीचजनाभ्यस्तानपां
 चांमानहारिणीं चलिप्रार्थनया प्रायत्नघुतां पुरुषोत्तमः १०२ वक्रैः क्रूरतरैर्लेख्यैर्न कुर्यात्प्रीति
 संगतिं वसिष्ठस्य हरद्वेनं विश्वामित्रो निमंत्रितः १०३ तीव्रेतयसिलीनानां मिन्द्रियाणां न विश्वसे
 त् विश्वामित्रोऽपि सोत्कंठो मेनकावशमागतः १०४ भक्तं रक्तं सदा सक्तं निर्दोषं न परित्यजेत् रा
 मस्त्यक्ता सती सीतां शोकशल्याकुलो भवत् १०५ न क्रोधाज्जातु धानस्य सीमा मिच्छेद्विधेयतां
 निपीतभ्रातृरुधिरः प्रायनिदां हृकोदरः १०६ वर्जयेद्विद्रियजये निर्जने जननीमपि पुत्रीकृतो
 पि प्रघुम्नः कामितः शंवरस्त्रिया १०७ प्रभुप्रसादे विश्वासं न कुर्यात्स्वप्नसन्निभे नंदेन मंत्री
 निक्षिप्रः शकटोलोहबंधने १०८ न लोकायतवादेन नास्तिकः स्याददैवतः हरिर्हिरण्यक
 शिपुं जघान संभनिर्गतः १०९ श्रय्युनतपदारूढः सृज्या नैवापमानयेत् नहुषः शक्रतां प्राप्य

शा. 212

१०६

च्युतोगस्यापमानतः ११० हितोपदेशं यज्जगत्कुर्वीत च पथोदितं विदुरोक्तमकृत्वा भूक्तौ
रवः शोकशल्पभाक् १११ न पुत्राय तमैश्वर्यं कुर्यादार्यः कथंचन पुत्रार्पितप्रभुत्वो भूद्धतरा
हस्तलोपमः ११२ अतिस्मृत्युक्तमाचारं न त्यजेत्सुधुसेवितं दैत्यानां श्रीवियोगो भूत्सत्यधर्म
क्रियामुचां ११३ नदीनां नखिनां चैव शृंगिणां शस्त्रपाणिनां विश्वासो नैव कर्तव्यः स्त्रीषु राज
कुलेषु च ११४ न कुर्यादभिचारेच्छां वश्यादि कुहकक्रियां लक्ष्मणेनेन्द्रजित्कृत्याभिचारस
मयेहतः ११५ व्याकुलोऽपि विषयांतैः स्मरेद्विस्मृसदा हृदि शरतल्पगतो भीष्मः सस्मार गरुड
ध्वजं ११६ एते देमैन्द्रस्य संदहो वै स्मवे मार्गे न कार्यो न्यैः कुदर्शनैः रामप्रभावमघापियतो व्यौ
पश्यसेतुना ११७ शार्ङ्गधरस्य इति श्रीशार्ङ्गधरपद्धत्यां नीतिपरिच्छेदश्चतुःसप्तः तितमोऽध्यायः
७४ अथ मिश्रकनीतिः मणिः शालोल्लीढः समरविजयी हेति निहतो मदक्षीणो नागः सरदि
सरितः श्यानपुलिना कलाशेषश्चंद्रः सुरतमृदितावालवनितातनिम्नाशोभंते गलितविभवाश्चा

रामः

१०६

र्थि सुनराः २ शशीदिवसधूसरोगलितयौवनाकामिनीसरोविगतवारिजं मुखमनन्दारं स्वाक
 ते प्रभुर्द्वनपरायण सततदुर्जितः सज्जनो नृपांगणजनः खलो मनसि सप्रशल्यानि मे २ ए
 तौ भर्तृहरेः अविधेयो भृत्यजनः शतानि मित्राणां दायकः स्वामी अविनयवती च भार्या मस्त
 कशूलानि चत्वारि ३ स्वामिनि शक्तिसमेते गुणवति भृत्ये प्रिया सुनारीषु सुहृदि निरंतरचि
 ते निर्वेद्यदुःखं सुखी भवति ४ दुर्जनविभववियोगे प्रियजनसंदेशितानि वाक्यानि कथिता
 न्यपि कथय सखे पुनरपि तानि तान्येव ५ शक्तिरहितोऽपि कुप्यति सेवासक्तोऽपि मानमुद्धहति
 अधनोऽपि हि कामपते जानाति विधिर्विडम्बितुं ६ दोर्मन्त्रात् नृपतिर्विनश्यति यतिः संगतस्ततो
 लालनादिप्रोक्तं धनं पनात्कुलं कुत नयाच्छीलं खलोपासनात् मैत्रीचाप्रणयात्समृद्धिरनया
 त्सेहः प्रवासाश्रयात्स्त्रीमद्यादनवेक्षणदपि कृषिस्थागात्प्रमादाद्भनं ७ कौर्षीन्प्राप्य नगर्वि
 तो विषयिणः कस्यपदोऽसंगताः स्त्रिभिः कस्य नखं डितं शुचिमतः को नाम राज्ञां प्रियः कः का

शा.
१२०

२१४
लस्यनगोचरंतरगतः कोपीगतेगौरवंकोचादुर्जनवागुरासुपतितः क्षेमेणजातः पुमान् ८ क्लीवि
धैर्यंमघपेतत्वचिंतासर्वेक्षांतिस्त्रीषुकामोपशान्तिः काकेशौचंघृतकारेषुसत्यंराजामित्रंकेनदृष्टं
श्रुतंवा ९ मांसंमृगाणांदशनौगजानांमृगद्विषांचर्मफलद्रुमाणां स्त्रीणांहिरूपंचनृणांहिरण्यमे
तेगुणावैरकराभवन्ति १० सध्वस्यनश्यतिपशोविषमस्यमैत्रीनष्टक्रियस्यकुलयर्यपरस्यधर्मः
विद्याफलव्यसनिनः कृपणस्यसौख्यंराज्यंप्रमत्तसचिवस्यनराधिपस्य ११ शाब्देनमित्रंकपटे
नधर्मंपरोपतापेनसमृद्धिभावंसुरेनविद्यांपरुषेणनारीवांछंतियेव्यक्तमपंडितास्ते १२ धातुवा
देषुवित्ताशामोक्षाशानास्तिकेमृते यामातरिचपुत्राशात्रयमेतन्तिरर्थकं १३ किंशुकादपिगंधा
शामांशासामशकादपि कृपणादपिवित्ताशादृथाशातस्यदुर्मतेः १४ राजाघणीब्राह्मणसर्वभ
क्षीस्त्रीचवश्यादुष्टबुद्धिः सहायः प्रेक्ष्यःप्रदीपोधिकृतःप्रमादीत्याज्याइमेयश्चकृतंनवेति १५
वेद्यंनरतंनटंकुपटितंस्वाध्यायहीनंद्विजंकुपुद्धेकापुरुषंहयंगतरयंमूर्खपरिव्राजकं राज्यं

रामः
१२०

वालनपंचमंजिरहितंमित्रंछलान्वेषिणं भार्ययौवनगर्वितां पररतांमुचंतितेपंडिताः १६ वृ
 द्वांक्षीणफलंत्यजंतिविहगाः शृङ्खलंसारसानिर्द्रव्यं पुरुषंत्यजंतिगणिकाध्वंनृपंमंत्रिणः पुष्यं
 पर्युष्यंतंत्यजंतिमधुपादं गंधं चनांतंमृगाः सर्वः कार्यवशाज्जनोभिरमतेकः कस्यचावल्लभः १७
 फलतिविटपेशारखाभगंकरोतिशिरवटिनः चतुरगमनोजात्योयोश्चः सगौरिववाह्यतेगुणवति
 जनेप्रायेणोतेगुणाः खलुदूषणं १८ त्यजतिभयमकृतपापंमित्रं चशठः प्रमादिनंविद्या द्वीका
 मिनमलसश्रीः क्रूरंस्त्रीदुर्जनंलोकः १९ द्वाविमौपुरुषौलोकेपरप्रत्ययकारकौ स्त्रियः का
 मितिन्योलोकः एजितसृजकः २० द्वाविमौपुरुषौलोकेस्वर्गस्योपरितिष्ठतः प्रभुश्चक्षमया
 युक्तोदरिद्रश्चप्रदानवान् २१ द्वाविमौपुरुषौलोकेसुरविनौनकदाचन यश्चाधनः कामय
 तेयश्चकुप्यत्यनीश्वरः २२ द्वाविमौपुरुषौलोकेनभूतौनभविष्यतः प्रार्थितोयश्चकुरुतियश्चना
 र्यपतेपरं २३ द्वाविमौपुरुषौलोकेशिरःशूलकरौपरो गृहस्योयोनिरारंभोयतिश्चसपरिग्रहः

शा. २१६
११२

२४ हाविमावंभसिस्तेय्यो गतं वधागले शिलां धनिनं चाप्रदातारं दरिद्रं चातपस्विनं २५ संत
श्वेदमृतेन किं यदि रत्नं स्तब्धकालकूटेन किं दातारो यदि कल्पशारिभिरलं यद्यर्थिनः कितृणोः
किं कर्षूरशलाकया यदि दृशः पंचानमेति स्थियः संमारेपि सतींद्रजालमपरं यद्यस्ति तेनापि किं
२६ लोभश्चेदगुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पतकैः सत्यं चेत्तपसा च किं शुचिमनो यद्यस्ति ती
र्थेन किं सौजन्यं यदि किं गुणैः सुमहिमा यद्यस्ति किं मंडनैः सद्विधाय यदि किं धनैरयशो यद्यस्ति
किं मृत्युना २७ मित्रं स्वच्छतया रिपुं नयवत्नेर्लुब्धं धनैरीश्वरं कार्येण द्विजमादरेण युवतिष्वे
म्यातितीव्रं सवैः बंधुं क्षांतनयागुरुं प्रणतिभिर्मूर्खं कथाभिर्वुधं विद्याभीरसिकं रसेन सकलं
शीलेन कुर्याद्वशं २८ केषामप्येते वाजीचारुगतिः शशंकधवलं छत्रं प्रियापृष्टतः प्राप्तुं
गस्तनमंडलाविजयिनो भृत्याः पुरः पंचषाः तांबूलप्रचुरं सखा सुचतुरः संपद्यते चेत्पथि प्राहुस्त
त्कटकप्रयाणमितरन् प्राणप्रयाणं बुधाः २९ कस्यापि जर्वे हि सन्नेः परमं चिभूषणं त्रयांगनायाः

रामः
१११

जाः मुनिशायाद्रताभूमौ ततो जातावनेचराः २ भद्रो मंदो नृगो मिश्रश्चतुर्द्विजायते गजः
 ये भूवन्मिश्राकलिपुगे गजाः ३ शार्ङ्गः धरस्यैते यतः सत्यं ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो
 पंततः शीलं यतो नागास्ततो जयः ४ यद्दहनमसिंहं च यद्दद्रुमपार्थिवं यद्दच्छो
 दत्सैन्यमकुंजरं ५ प्राकारगोपुरादालकपादोद्भवनादिषु भंजने मर्दने चैव ना
 मृताः ६ शरजालोचितमुखः कोन्यः शक्तः परंगजात् हंतुं प्राकारमुन्मथ्य रथाश्च
 एकं शक्तिप्रहारमियते श्वानरोपि च सहेनमहाप्रहरणं शतं युद्धेषु वारणः
 इन्द्राणां जले पुच्छितं वा वंसीदति गतिगजा हस्तैर्लंगतपुष्करैः ६ स्थियो वतार ७
 स्वनिश्चलाः ८ तुरतां व्रजेत् ३३ शीतिहस्तिसमः सरवा १० चीत्कारैर्नीशयेतः
 मनो मोदयेत्तमः श्रीभवेद्गजः ३४ अथ जस्ववलवहलतां वाटमाहौक्यानाः शंडादंड
 मभपिवलेयाशयवत्कुर्यात्पुत्रवत्पतिः ३५ भुवि विजयविधौ नेमता भूमिपालः ११ च

शा. यस्मिन् द्विहा विमावं भसि क्षेयौ गातं वधः ॥ ३० ॥ पांडवकुलस्य
 १२६ अमृतुर्वसंतसमं किं यदि खलं सत्कालं ॥ ३१ ॥ कुसुमायुधः परिमलः कासूरिको स्त्रि-
 कं रसोज्ज्वला गकपायदिदृशः पंथा- ॥ ३२ ॥ तनं मार्गः शंभव एव पंचमलयागीतिः कवि-
 ॥ ३३ ॥ इदं कैरेतं किं पिशुनतः ॥ ३४ ॥ पटलीवां भोजिनीवां धवं मेघं चातकमंडली-
 ॥ ३५ ॥ पुष्पाकरं माकंदपिकसुंदरीवतरुणी प्राणेश्वर प्रोषितं चेतो वृत्तिरियं मम-
 ॥ ३६ ॥ मुत्कं दते ॥ ३७ ॥ नित्यं ब्रह्म यथा स्मरंति मुनयो हंसा यथा मानसं सानंदाः स्फु-
 ॥ ३८ ॥ नपुतां ध्यायंति रेयां गजाः युष्मदृशीनलालसा प्रतिदिनं युष्मान् स्मरामो वयं धन्यः
 ॥ ३९ ॥ रोस्ति भविता यत्रावयोः संगमः ॥ ४० ॥ एतौ श्रीराघवचैतन्यश्रीचरणानां इति श्रीशा-
 ॥ ४१ ॥ मिश्रकनीतिपरिच्छेदः पंचसप्ततितमः ॥ ४२ ॥ अथ गजप्रसंसा यतो गजैर्विनाराज्ञां
 ॥ ४३ ॥ नानुजायते जयप्रतापौ सैन्यस्परदातस्मादिहोच्यते ॥ ४४ ॥ पुरा स्वर्गं सुरवेनासत्कामगाः

गतिः क्रमः संमील्यलोचनेनित्यं निद्रां धृग्वगच्छति २६ धीरो नुरक्तो हास्तिन्यागतो द्वे गो जितश्च
 मः निर्भयो मंदबुद्धिश्च धृतिमान्मंदजच्यते २७ अथ मृगलक्षणानि तनुत्वकर्णीपादोयस्तन्वा
 स्पस्तनुमेहनः ननुवंशोदरश्चैव तनुव्यक्ततनूरुहः दीर्घजीह्वविषाणश्च दीर्घगात्रस्तथोरसः
 प्रध्वस्तरोमकर्णित्वकृपुस्तज्जापिसंहतः निपाते गोचरस्थाने शय्यायां च यनिर्द्वतः रूपाभिभ
 वशं कीचनित्यमेवानवस्थितः इत्थं श्रवणलांगूलो दीर्घविक्रमते क्रमैः पुनः पुनश्च विनदं
 न्दुर्मतिश्चापि धावति ३१ अथ मिश्रकलक्षणं वद्वाशी वद्गुलीकश्च दंडपातेषु चाक्षमः गच्छेत्प्र
 कृष्टवेगश्च भारं प्राप्या वसीदति ३२ रुच्छा ज्ञाय्यायते नागः क्षिप्रं च परिहीयते कद्वस्तलवर्णे
 श्वेवरूढौश्चातुरतां व्रजेत् ३३ नित्यं च संतवयेदेनं न चैनमभितापयेत् सर्वेषां लक्षणैश्च
 युक्तो मिश्रो भवेद्भुजः ३४ अथ गजप्रक्रिया एवं विधान् गजान् ज्ञात्वा वनादा नीय पार्थिवः
 विनये शिष्यवत्कुर्यात्पुत्रवत्परिपालयेत् ३५ शूरः शूरारूढः प्रतापवान् जयेदेकोपि मातं

गः षड्रहस्वाणिवाजिनो ३७ शरतोमरचक्रैश्च गजस्कंधहतानराः क्षणात्स्वर्गे प्रयांत्येव त
 स्मात्स्वर्गे यमागजाः ३८ एते बालका व्यात् इति श्रीशार्ङ्गधरपद्धत्यां गजप्रशंसापरिच्छेदः ष
 ह्यनतितमः ७६ अथतुरगप्रशंसा पुरासपक्षाहरयोविचेरुः खेचराः किल गंधर्वेभ्यः समु
 त्यन्ताः सदा स्वच्छंदचारिणः १ तेजोवायं बुद्धगणैः सर्वैर्लक्षितलक्षणाः वीक्ष्य शक्रो जगा
 देदं शालिहोत्रं महा मुनि २ छिधिं पद्मानमीषां तं यथास्युर्वाहनाद्मेदूषी कास्त्रेण सोम्ये
 षां पक्षांस्तत्प्रीतयेच्छिनत् ३ ततः प्रसादितसैस्तप्रादाहरमिदं मुनिः युष्मात्पक्षात्परो वे
 गश्चरणानां भविष्यति ४ यूयं प्रास्त्रादिदेवानां वाहनं त्वगमिष्यथ तथा भूमिपतीनां च गौरवे
 ण समन्विताः ५ यो राजा भवतां तुष्टिं रवाघपानादिभिः सह करिष्यति स सर्वत्र जपवादी भवि
 ष्यति ६ अथागत्य भुवं राज्ञां गता वाहनतां हयाः तेषां धर्मो र्यकामांश्च साधयंत्युपकारिणः ७
 आमूलं मंडलं यस्य गृहे सन्ति नवाजिनः गृहभित्तिषु तेनापिलेख्यादुरितशान्तये ८ अथाय

स्य जयस्तस्य यस्याश्वास्तस्य मेदिनी अश्वायस्य यशस्तस्य यस्याश्वास्तस्य कांचनं ६ निपत्य यु
 धिवेगेन मिषतां युधिधन्विनां शत्रुनिहत्य यात्येकः शूरो वाजिप्रभावतः १० शस्त्रास्त्रैर्भिन्नदे
 हेपि श्रान्तोपि गुरुभारतः नमुंचतिरणेनाथमतः कोन्यो हयात्पथक् ११ दूरस्योपि वलीशत्रुर्न
 शतेरजनीष्वपि तस्य भीत्या गृहेयस्य हरयो वेगवत्तराः १२ नगजैर्न नरैः कार्यं सिद्धिं मभ्येति
 भूभृतां तथानिमिषमात्रेण यथावाहैः सुसाधितैः १३ शार्ङ्गधरस्यैते इत्यश्वप्रशसा अथा
 श्वानां सामान्यलक्षणानि ब्राह्मणक्षत्रियविशामूद्राणां चैवलक्षणैः ज्ञेया हयो न मास्तेषु
 र्वः पूर्वः शुभावहः १ प्रायेण ब्राह्मणः शुक्लः क्षत्रियो लोहितः स्मृतः वैश्यः पीता भवर्णः स्या
 त्कृष्णवर्णश्चतुर्थकः २ पुष्यगंधः सदाविप्रः क्षत्रियो गुरुगंधकः घृतगंधो भवेद्द्वैश्यामीना
 मोदी चतुर्थकः ३ विवेकी सघृणे विप्रस्तेजस्वी क्षत्रियो वली दुष्टभावस्तथा वैश्यः शूद्रो निः
 सत्वकांतरः ४ ब्राह्मणः क्षेमकृत्येषु सिद्धिं गच्छति वाजिनः क्षत्रिया युद्धकार्येषु वैश्या द्वयार्ज

नेसदा ५ शूद्राश्चान्येषुकृत्येषुज्ञात्वेवंवाजिनः सदा आरोहेषु द्वकार्षेयुयद्रहोच्छाश्वतींश्चि
 यं ६ सदासुप्राभवंत्येवाजिनोयेतुभूतले जाग्रत्यायोजनेप्राप्तेकर्करस्यचभक्षणे ७ सुलक्ष
 णामहावेगाः ससत्वाश्चातिघस्मराः जितश्चमाविनीतायेराजार्हीस्तेहयास्मृता ८ अथपृथ
 गवयवानांलक्षणानि आताम्रौष्टितावोद्यौवलहीनौमृदुत्वौ जिह्वारक्ताचतन्वीचतालर
 क्तं प्रशस्यते ९ यनस्निग्धाः सुवद्धाश्चसमादंताः सुशोभनाः नातिदीर्घाष्टपूनेचहनूवाह
 स्पशोभना अत्यंतनिर्गतेचैवसुवद्धेनैवचाविले प्रशस्तेवाजिनानेत्रेसध्वामेकालतारके ३
 सावर्त्तचविशालंचलत्वादंवाजिनोशुभं शस्तंशिरः सुसंहतमावर्त्तद्वयभूषितं ४ द्रुस्वताक
 णीयोः शस्तातीक्ष्णतातनुतातयासुदृढांकुचितांदीर्घांशुभांगीवांविदुर्वुधाः ५ केसरंचजटा
 हीनंमृदुर्दीर्घंप्रशस्यते आनावर्त्तेदृढश्चैवस्कंधोवाहस्पष्टजितः ६ उरोविशालंशस्तंचकु
 क्षीदीर्घोन्नतेशुभे ऊरुदृढौसमौवाहगूढंजानुप्रशस्यते ७ अवक्रमेसहीनेचवाजिजंघे

सुप्रोभने कूर्चसमं सुगंधिः स्याद्भृशं चरणविवर्जितं ॥ १० ॥ मंदूकिका कृष्णा वर्तुलाः पृथुलाः
 खुराः पवभ्युन्नतौर्ध्वौ सुदृढौ च समौ शुभौ अवलंबि सुदृढं च जठरं वाजिनां शुभं नाति दीर्घं स
 मंष्टुं किंचिद्विना शुभं १० एते प्राणिनो वस्यस्य पीना कटिसुदृढाश्च पश्चाद्भागः पृथुः स्मृ
 तः मृदुस्निग्धा यतैर्युक्तं वालैः पुच्छं प्रशस्यते ११ दृषणौ च समौ हतौ विल्वमात्रौ विलोम
 शौ कृष्णवर्णौ विहीनं च द्रुस्वं मेहनमिष्यते १२ अथाश्वानां मानलक्षणानि ऊर्ध्वं व्रीहि
 त्रयं मानं मंगुलस्य निगद्यते हस्तोपि हि समाख्यातश्चतुर्विंशतिरंगुलैः १३ हाविंशात्पंगुलं व
 ३ मुः माचस्य कीर्तितं अंगुलद्वयहीनं तु म ॥ १४ ॥ वाजिनः ततो ह्यंगुलं नूनं कनिष्ठस्य
 ५ ॥ ग्रीवो तमस्य वाहस्य षट् पञ्चा ॥ १५ ॥ मधुजालः चत्वारिंशत्पदधिकामधमाश्व
 स्य कीर्तिता षड्विंशदंगुलैर्ग्रीवाहीना ॥ १६ ॥ शत्रे तदा धार्यो रक्तच ॥ १७ ॥ एष्टकटिश्चैव मुखं तुल्यं समादि
 शतं कर्णौ सप्तांगुलौ प्रोक्तौ तालुकं च षट् ॥ १८ ॥ देशान्तरं ॥ १९ ॥ एष्टकटिश्चैव मुखं तुल्यं समादि
 कायारसीकसं ॥ २० ॥ उच्छ्रदंडः कथितो विंशदंगुलः

शा
११६

224

द्वविंशदंगुलोत्सेधे जंघे चैवोत्तमे स्मृते १ जिह्वः सप्ततथो मूत्रे हीने चैव चतुर्दशे सप्तगुलः
स्वरः प्रोक्त उत माश्वस्य पंडितैः १८ षडंगं जाग्रत्या योजन प्राप्ते कः पंचसस्मितः चतुर्दशश्च वि
ण्मासं दत्ते जहयोत्तमः १९ अर्द्धहस्तेन हीनप्रमाविनीताये राजा वसः ततो हस्तेन हीनश्च हीना
श्च सः यः स्मृतः २० पंचहस्तप्रमाणेन द्वैष्टे वृत्तदीनो मृगानि चतुर्भिर्मध्यमे घोक्तं विभिः सा
द्वैस्तथा धत्ते २१ अपांगात्पुच्छमूलं तुतिर्यगश्च प्रमाणयेत् स्वरं तात्ककुदं यावद्दृष्टमानेन नव
दिमान् २२ अथ हयानां शुभलक्षणानि अथातः संप्रवक्ष्यामि लक्षणानीह वाजिनो शुभा
नि वर्णो रावर्तैस्तानि विंघाद्विचारतः २३ सर्वश्चेतो हयो यस्तृष्णामैकश्रवणो भवेत् सवाजी वा
जिमे धार्हः श्यामकर्णः प्रशस्यते २४ यस्य पादासिताः सर्वे तथा चक्रं च मध्यतः कल्याणपंच
कः प्रोक्तः सदा कल्याणकृच्चसः २५ यस्य पादाः सिताः सर्वे पुच्छं च छेदो मुखं तथा मूर्द्धजाश्च सि
ता यस्य तं विंघादष्टमंगलं २६ मुखे चंद्रकसं वीतो शस्फलसमाकृतिः श्वेतपादः सविज्ञेयो

तमः
११६

धरस्यैते अथाश्वानां शुभाशुभक्षेत्रेषु धाः कथयन्तां शुभाशुभं स्वामिनो वा
 जिनां चिद्वै स्नाहि ज्ञेयो चिचक्षुरेदृष्टं यः संनद्धो हयोरावमूर्द्धवक्त्रः करोति वा खुराग्नेरुणाति
 खन्भूमिं सशंसति रणे जयं ४० यः करोत्यसकृन्मूर्त्तं पुरीषं वा क्रमोक्षणं स संसति पराभूति
 मत्यंतयंश्च दुर्मनाः निःकारणं निशंते यो द्वेषारावं करोत्यपि परचक्रागमांसी स विज्ञेयो वि
 चक्षणेः ५० पुलकांकितपुच्छो यो जायते यस्य घोटकः सशंसति स्थिरस्यापि दुर्तं तस्य प्रयाण
 कं ५१ स्फुलिंगायस्य दृश्यंते पुच्छतोश्च स्पवद्भिजाः निर्गच्छतः प्रभोर्नाशं स संसति निशागमे
 ५२ अश्वशालां समासाधयदंतर्मधुमक्षिकाः मधुजालं प्रवध्मन्ति म्रियन्ते श्वास्तदा ध्रुवं ५३
 सरटंचारये घत्नात्प्रविशंतं हयालये मंदुराग्नेतदा धार्यो रक्तचक्रो महानपि ५४ नकुलस्यैते
 अथाश्वानां जन्मदेशाः अथाश्वानां जन्मदेशान्प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः उत्तमानां च मध्यानां हीना
 नां यत्र संभवः ५५ उत्तमास्नाजिकाः प्रोक्ता यारसीकसमुद्भवाः कोष्काणाः खत्तलाणाश्च तथा

शा. 226
११८

सौराष्ट्रजाहयाः ५६ अथमध्यमाः उरोजाताश्चकीराश्चतुरक्षारदजाश्चये हक्कजाः सैंधेवाम
ध्याः स्थूलजातास्तथाहयाः ५७ अथहीनाः प्रांभलाश्चार्जलाश्चैवतथासारस्वताः हयाः अध
माष्टांकराः सर्वेयेचप्राग्दक्षिणोद्भवाः ५८ अथाश्वचाहनविधिः अथातः संप्रवक्ष्यामिहया
रोहणमुत्तमं येनविज्ञानमात्रेणवहतः प्रियतां व्रजेत् ५९ रूपावर्तगतिच्छायाः सत्वंवर्णोव
योवत्वं वेगहीनस्यवाहस्यसर्वमैतन्मिरर्यकं ६० तस्माद्देगजितंवाहंतुरुणंपुष्टविग्रहं वा
हयेद्वाहकः सज्जास्तरंजंसात्वयन्मुहुः साद्रांसुकटिनांचैवपाषाणोदकसंपुता तृणकाष्ठ
युतांचैवरणभूमिंचचर्जयेत् ६१ समाचविपुलाचैवकिंचित्यांशुसमन्विता एकांतेविजने
चैवरंग्यभूमिप्रशस्यते ६२ स्थूलश्चक्रो धनोमूर्खोभीतो कामवत्तासनः अस्थानदंडपा
तीचसोतमोवाहकः स्मृतः ६३ यश्चकिशलयपाहः करीमध्येकदृष्टिर्नचलतिकटिदेशे
स्वासने संस्थितश्च हयहृदयमभि २५ यश्च नदंडावपाती स २६ रगयोक्तापूज्यते पार्थिवेन्द्रैः
वेचंद्रव

रामः
११८

रजीविभः ८५ नविकिरंति ये ग्ना संसुभन्ताः द्रुस्वमेहनाः महाशिरोललाटाश्च वाजिनश्चिर-
 जीविनः ८६ अर्द्धघोषास्थितारेखादृश्यंते यस्य वाजिनः तस्य मृत्युः समुद्देशः दशमं प्राप्य वत्स-
 रं ८७ अंगुलायां दशाङ्गुलं नववीणां तस्य जीवितं जीवे त्रयोदशाष्टानियस्य स्याच्चतुरंगुली ८८
 विनतः पूर्वकायेन स्पूलजानुश्च यो हयः शूणाक्षिकूटः सध्वान्तः स्वल्पायुः सप्रकीर्तितः ८९
 जयदत्तस्यैते अथोषधानि वाजिनां कृते व्योषा - - - विडंगहिङ्गुकुटजत्वक्केतकीसैन्धवं श्या-
 मासर्षपदीप्यकादशगुणं मांसं रसो नासमं संधायाम्तरसैर्लभेत सततं यो विघुदारव्यमिमांसप्रिः
 सप्तयुगादिको द्विदशनः सस्यादपास्यामयान ९० इति विजुलीनकुलस्य दूर्वाघृतं यवानीरंशि-
 शिरं सर्वदा शुभं हरीतकीहितानित्यं लवणं त्रिदिनांतरे ९१ अथ परीक्षाश्च स्य असितरवुरच-
 तुष्कः श्यामलग्नं पिपादः स्ववतिकरसमीये मूत्रध्वारं सचेजं दशनचलखलीनः कुक्कुटस्कंध-
 बंधः किटिवरकठिनोरुर्दूरगः स्यात्तुरंगः ९२ सवलविपुलकायो भर्तुरादेशवर्तो समरविजय-

संपत्कारकः स्यात्तुरंगः विकसदसितनेत्रः स्निग्धगंभीरहेषस्वरितचतुरंगामीवायुवेगः ससत्त्वः
 ८३ इति श्रीशार्ङ्गधरविरचितायां पद्धत्यां तुरंगप्रशंसापरिच्छेदः सप्तसप्तितमः ७७ अथ खड्गलक्षणं
 खड्गलक्षणं स्त्रीस्तयाराज्यं यशः खड्गादवाप्यते खड्गाद्वैरिविनाशं च पलातुदभिदध्महे १ नकुल
 स्य अथ लक्षणानि लोहानां लक्षणं वक्ष्ये यथोक्तं मुनिपुंगवैः निरंगसांगभेदेन ते लोहाविधामताः
 १ निरंगाः कांचियाद्यादिभेदाद्द्विविधामताः रसकर्मसुतेषु स्नानानां व्याधिविनाशनाः २ व
 क्ष्यंते प्रायशो यस्मात्सांगः खड्गादिकर्मसु नामभेदेन चिह्नानि लोहानां अभिदध्महे ३ सुदोऽंगं सु
 हृत्पस्य नीलमीषत्प्रतीयते रोहिणीतां विजानीतक्षणे वहुवेदना ४ नीलपिंडं समांगं च नील
 पिंडं विदुर्वुधाः मयूरकंठसंस्थामं गंयस्य प्रतीयते मयूरवज्रकं प्रादुर्लोक्य हशास्त्रविशारदाः ६
 यस्मिन्नितिरपक्षाभमंगलो हे प्रतीयते दुर्लभं नम्रहामूल्यं तितिरंगं सुपाकजं ७ सुवर्णं सदृ
 शाकरात्वं गभूमिः प्रतीयते सुवर्णवज्रकं विंघाद्वहुमूल्यं महागुणं ८ अविच्छिन्नं सुसूक्ष्मं च

दूर्वाभांगं सुपाकजं यस्मिन् शैवालमालानमाहुः संमुनिपुंगवाः ८ शुक्ले पार्श्वद्वयं यस्य मध्ये
 स्वर्णसमांगकं धूमवत्सीमसंस्थानमौषले वज्रकं विदुः १० मृणालनालप्रतिमं विचरैरप
 संश्रितैः काकोलवज्रकं प्राहुः स्वर्णगं वज्रचिंतकाः ११ अंगं प्रतीयते यत्र बहुग्रंथि समन्वि
 तं दुर्लभं तन्महामूल्यं ग्रंथिवज्रकमुच्यते १२ लौहारावस्येते रूप्यपत्रसमाभूमिरंगं च
 तं प्रतीयते तं धवलिगिरिपांडिपांडिज्ञाः प्रविंदेति हि १३ तन्वीपत्रावलीकालासौ वज्रगा
 सिपत्रीका प्राहुः कालगिरिः पांडिलौहशास्त्रविशारदाः १४ धाराशुभाभवेद्यस्य मध्यं क
 ज्जलसन्निभं कृष्णैरंगैश्चितं गात्रं विघातकज्जलवज्रकं १५ सूक्ष्मं रजतपत्राभमंगं कृष्ण
 सिपत्रिका कुटीरकः समिव्यातस्तद्गते श्वयथुर्भवेत् १६ केतकीपत्रसदृशमंगं यस्य
 प्रतीयते विंघातकेतकिवज्रः रात्रिलौहं प्रचक्षते १७ निरंगरोप्यपत्राभमीषन्नीलनिभं च
 यत् दुर्लभं तन्महामूल्यं कांतिलौहं प्रचक्षते १८ अंगं दमनपत्राभमंगेयस्मिन् प्रतीयते

विंघादमनवज्रंतुतीक्ष्णधारं महागुणं २० कृष्णभूमिसुवर्णममीषद्वज्रांगसंगतं डाहुनीवज्र
 कं विंघात्कालसंज्ञमथापरे २१ उर्द्वगंकपिलाभासमंगं यस्मिन्प्रतीयते नकुलांगंतं विंघात्स्य
 शंतस्याहिनाशने २२ आसीत्कामालिकायस्य रुद्रांगकुटिलीकृतं सुद्वज्रकनामानं ग्राह
 नागार्जुनो मुनिः २३ षड्कोशस्य अंतर्गीटं चिह्नं हीनं विशालं मध्ये स्थूलं स्थूलधारातिती
 क्ष्णं रक्षोवक्षः छेदनार्थं महंतं कृत्वा खड्गं देवराजोतिहृष्टः २४ वामनारख्यं महंतं तुर्येन त
 त्पुनर्न जायते छेदे गाढं चिह्नं हीनं ग्राहः खड्गं विचक्षणाः २५ घृष्टे यस्मिन् भवेत्खड्गं शरीरं प्रति
 विवितं अंगं पत्राभिधं खड्गं ग्राहः खड्गं विचक्षणाः २६ एरंडवीजप्रतिममंगं यस्मिन् प्रतीयते
 महिषारख्यः सर्वैः खड्गो नीलमेघसमच्छविः २७ यस्यांगे स्पृणारे खाद्यनमसृण रुचिः सर्वतो व्या
 प्यति घृष्टा रातीक्ष्णति स्सत्त्मा प्रविशति रुधिरस्पर्शमात्रेण खड्गं यस्यां भः पीयमानं शमयति नि
 रिवलं व्याधिमाधिं समग्रां वैरिं श्रेणीं विशतां प्रवदति गिरिशो वज्रमेतद्गजादि २८ यं प्राप्य क्षि

तिपः समग्रधरिणींशास्तिप्रशान्तद्विषत्सार्यः कृतार्थीकृतनिखिलकुलः संपदावर्द्धमा
 नः यास्मिन्नस्मीः स्थिरात्मावसतिरतिपतिं सर्वलोकाधिनायं हित्वा तस्मात्प्रयत्नादयम-
 तुल्यगुणः एजनीयोनरैर्द्रैः २६ लौहरलाकरस्यै ते गुणदोषाश्च खंडानां वक्ष्यते क्रमशो म-
 या यान्विता यबुधः कुर्यात्खड्गजालविवेचनं ३० अविज्ञातो धृतः खड्गः शुभसंपत्तिनाश
 कः विज्ञातः सकलैश्चर्यदायको भवति प्रभोः ३२ तस्मात्तेषां गुणान्वक्ष्ये यथोक्तं मुनिपुंग-
 वैः ममैते अथ गुणाः यस्य यस्य तु यच्चिद्रं तच्चेत्सर्वगसुंदरं तं खड्गमुत्तमं प्राहुः सर्वसंपत्ति
 कारकं ३२ अर्द्धचंद्राकृतिर्यस्मिन् खड्गे स्वाभाविकी भवेत् अपि दोषसहस्राणि हन्ति चंद्र-
 क्षमायथा ३३ गदाचक्रं तथा मूलं डमरुर्मंडलं तथा यत्र स्वाविकंरचड्गैः सखड्गो नृपदुर्ह-
 नः ३४ एकचणो भवेद्यस्तलक्षणे केन संयुतः सखड्गुराजो नृपतेर्विज्ञेयः शुभकारकः
 ३५ पीतं नीलं तथा हृष्टं सवु वीजाकृतिं तथा यच्च दाडिमवीजाभंतद्द्वजं प्रवरं विदुः ३६ नि

शो 232
१२३

वकल्को भवे घत्रात्रिदिवविलेपतः मधुरो मधुवर्णः सखडो देवदुर्लभः ३७ आहतेय
त्रमधुरो ध्वनिः समुपजायते एज्यः सखडो नृपतेः शत्रुसंचपनाशनः ३८ कांस्पस्वनश्वा
भातियास्मिनखड्गे हते ध्वनिः खड्गे तमंतं वदति गिरिशः शुभवर्द्धनं ३९ यास्मिन् खड्गे श
रीरं प्रतिफलति यथा खड्गं राजो भिवं घोवं घोयं देवहं दैरपि यदि स भवे दूर्ध्वं चंद्रोपपन्नः ना
नावर्णैर्युतं यत्स भवति नृपतेः शत्रुनाशक हेतुः सेतुर्लक्ष्मीप्रवाहे निरविलरिपुकुलध्वं
सनेधमकेतु ४० लोहरत्नाकरस्यैते अथ दोषाः खड्गे सुलक्षणं यद्यघेषु पेसु प्रकाशितं
तच्छुद्धं प्रभुसंपत्तये मिश्रितं शत्रुसंपदे ४१ यस्याधो दृश्यते चिह्नं मध्येन प्रकाशते स्वहि
तार्थं न गृह्णाति तं खड्गं नरपुंगवाः ४२ यस्याग्रे दृश्यते चिह्नं मध्येनाधोपि दृश्यते खड्गं मध्य
गुणं प्राहुः खड्गं शास्त्रविशारदः ४३ अर्द्धेर्द्धे लक्षणं यस्य परार्द्धे नैव दृश्यते अधमः स भ
वेत् खड्गः क्षितिया नां भयावहः ४४ ऊर्द्धेर्द्धे लक्षणं यस्य नाधोर्द्धे लक्षणं भवेत् तं खड्गं

रामः
१२३

मध्यमं प्राहुः स्वङ्कुशास्त्रविशारदाः निर्यग्यस्य भवेच्चिद्रूपमपि सर्वगोचरं स्वङ्काधर्मतन्त्र
 पतिर्दूरादेव विवर्जयेत् ४६ तिर्यकचिद्रूपमध्योर्द्धे स्यादुपर्यर्द्धे न वा भवेत् नापक्वमृत्तप्रक
 ष्णं तं प्राहुः स्वङ्कुकोविदाः ४७ अर्द्धोर्द्धे वर्ण एकः स्याद्दूर्द्धोर्द्धे भिन्नवर्णकः वर्णसंकरवान् स्व
 ङ्को नृपाणां भयवर्द्धनः ४८ आहते यत्र स्वङ्कु स्याद्द्विः काकस्वरोपमः अञ्जाकुरध्वनिवी
 स्यात्सवर्ज्योत्तरपुंगवैः ४९ इति निखिलमुदारमर्थसार्थप्रणिहितमेकमिहे वस्वङ्कुशास्त्रे
 गिरिशमतमिदं निसेव्यचक्रेदिति पतिमंत्रिसमूहचक्रवर्ती ५० इति श्रीशार्ङ्गधरविरचि
 तायां पद्मत्या स्वङ्कुलक्षणपरिच्छेदः अष्टसप्ततितमः ७८ अथ स्वङ्कुप्रशंसा अतः परं प्रवक्ष्या
 मि स्वङ्कुलक्षणमुत्तमं प्रधानदेहसंभूतेर्देव्यास्थिभिरिष्टम लोहप्रधानं स्वङ्कार्थप्रशस्तं
 तद्विशेषतः स्वदिरस्वदरिषिकवंशशूर्यारकेषु च विदेहेषु तथांगेषु मध्यमग्रामवेदिषु सह
 ग्रामेषु चीनेषु तथा कालंजरेषु च ३ लोहप्रधानं तद्धानं स्वङ्कानां मृणालक्षणं तीक्ष्णः छे

दमहावेगाः दृढासूर्यीरकोद्भवाः ४ असहाश्चैव विज्ञेयाः प्रभावंतो विदेहजाः श्रंगदेशोद्भवा
 स्तीक्ष्णाः सहस्राः सुदृढास्तथा ५ लघवश्च तथा तीक्ष्णमध्यमाग्रामसंभवाः असारा लघ
 वस्तीक्ष्णाश्चेदिदेसमुद्भवाः ६ सहग्रामोद्भवाः खड्गाः सुतीक्ष्णलघवस्तथानिर्वृणानिर्मल
 स्तीक्ष्णाश्चीनदेशसमुद्भवाः ७ कालंजराः कालसहास्रेषां वक्ष्यामि लक्षणं शतार्द्धमंगुला
 नांतु श्रेष्ठं खड्गं प्रकीर्तितं ८ तदूर्ध्वमध्यमं क्षेप्यंतो हीनं न कारयेत् प्रमाणं अधिकं चैव ह्य
 त्रवंशान्तयेव च १० दीर्घः सुमधुरः शब्दो यस्य खड्गस्य भार्गव किंकिणी सदृशस्तस्य धार
 णी श्रेष्ठमुच्यते ११ खड्गः पद्मपलाशाभो मंडलाग्राश्च शस्यते करवीरपलाशायः सदृश
 श्च विशेषतः यहा घृतसुगंधाश्च पद्मोत्पलसुगंधिनः वर्णकश्चोत्पलाकाराः सवर्णगगन
 स्य च समंगुलस्थाः शस्यंते व्रणाः खड्गेषु भार्गव श्रीहृत्पर्वताकारालिंगपद्मनिभाश्च ये
 मांगल्यानां तथोन्येषां सदृशो ये च भार्गव काकोलूकसवर्णभाविषमांगुलि संस्थिताः वं

शानुगाः प्रशस्ताश्च नशस्तास्ते कदाचन १५ खड्गेन पशेपद्वदनं दृष्ट्वा विद्वद्गुणात् न च न चा
 स्पकथयेन्मूलं जातिदेशं कथंचन १६ उच्छिष्टेन स्पृशेत् खड्गं निशिकुर्यान्न शीर्षके दिवा च स
 जयेदेनं गंधमाल्यानुसंपदा १७ खड्गं प्रशस्तं मणिमहेमयुक्तं कोशे सदा चंदनचूर्णयुक्तं संस्था
 पयेद्भूमिपतिः प्रयत्नाद्देत धैर्येन सुशरीरवच्च १८ श्रीविष्णुधर्मोत्तरभाषितानि चिह्नानि खड्ग
 स्य शुभाशुभानि विज्ञाय भूमिपतयः सदैव संधारयेयुः सुमुदेकपाणं १९ इति श्रीशार्ङ्गधरवि
 रचितायां पद्धत्यां खड्गप्रसंसापरिच्छेदः एकोनाशीतितमोऽध्यायः ७८ अथ धनुर्वेदः ईश्वरोक्ता उ
 नुर्वेदाद्यासस्य सुभाषितात् पद्यादाकृष्य रचितो ग्रंथः संक्षेपतो मया १ विनाशार्ङ्गधरादन्योऽथ
 नुर्वेदार्थतत्त्ववित् यतः स्वप्ने निशि प्राप्ता शिवा तत्त्वविचारणा २ अतसंदेहदोलायां दोलमीयं
 नमानसं ग्रंथेऽस्मिन् चापचतुरैर्वीरविंतामणौ क्वचित् ३ यस्याभासप्रसादेन निष्पद्यन्ते धनु
 र्दराः जेतारः परसैन्यानां तस्याभ्यासो विधीयतां ४ एकोपियत्र नगरे प्रसिद्धः स्याद्धनुर्दरः त

तोयांतरयोदूरं मृगाः सिंहभृयदिव ४ अथ धनुर्दीनविधिः आचार्येण धनुर्देयं ब्रह्मणे सुपरीक्षिते
 ते लुध्वे धूर्ते कृतघ्रे च मंदबुद्धौ न दीयते १ ब्राह्मणाय धनुर्देयं ब्रह्मणे सुपरीक्षिते लुध्वे धूर्ते
 कृतघ्रे च मंदबुद्धौ न दीयते २ ब्राह्मणाय धनुर्देयं खड्गं वैश्याय दापयेत् कुंतं गदां शू
 द्राय दापयेत् ३ धनुश्चक्रं च कुंतं च खड्गं च छुरिकां गदां सप्तमं बाहुयुद्धं स्यादेवं युद्धानि सप्तधा
 ३ ममैते अथाचार्यलक्षणं आचार्यः सप्तयुद्धः स्याद्वतुर्भिर्भाजवः स्मृतः द्वाभ्यां चैव भवेद्योधः
 एकेन गणको भवेत् २ हस्तः पुनर्वसु पुष्यो रोहिणी चोत्तरात्रयं अनुराधा श्रिणी चैव रेवती दश
 मी तथा २ जन्मस्थे च तृतीये च षष्ठे चैव सप्तमे तथा दशमैकादशे चंद्रे सर्वं चंद्राणि कारयेत् ३
 तृतीया पंचमी चैव सप्तमी दशमी तथा त्रयोदशी द्वादशी च तिथयस्तु शुभामताः ४ सूर्यवारः
 शुक्रवारो गुरुवारस्तथैव च एतद्वारत्रयं धन्यं प्रारंभे प्रास्त्रकर्मणां ५ एभिर्दिनैस्तु शिष्यापगुरुः
 शस्त्राणि दापयेत् संतर्प्य दानं होमाभ्यां सुरान् देवविधानतः ६ ब्राह्मणं भोजयेत्तत्र कुमारी वायने

कशः तापसानर्चयेद्भक्त्या यो चान्ये शिवयोगिनः ७ अन्नपानादिभिश्चैव वस्त्रालंकारभूषणैः
 गंधमाल्यैर्विचित्रैश्च गुरुं तत्र प्रजयेत् ८ कृतोपवासः शिष्यस्तु धृताजिनपरिगृहः वहांज
 लिस्तत्र यायेद्गुरुतो धनुः ९ अंगन्यासं ततः कार्यं शिवोक्तं सिद्धि मिच्छता आचार्येण च शिष्य
 स्वपापस्य विघ्ननाशनं १० शिखास्थाने न्यसेद्दीशं वाङ्मयुग्मे च केशवं ब्रह्माणं नाभिमध्ये तु जंघ
 योश्च गणाधिपं ११ प्रतिमंत्रः ॐ ह्रीं शिखास्थानेशं कराय नमः ॐ ह्रीं नाभिदेशे ब्रह्मणे नमः ॐ
 ह्रीं जंघयोर्गणपतये नमः ईदृशं कारयेन्प्रासं येन श्रेयो भविष्यति अन्येऽपि दुष्टमंत्रेण न हि संति
 कदाचन १२ शिष्याय मानुषं चायं धनुर्मंत्राभिर्मंत्रितं कांटात्कांटाभिर्मंत्रेण दद्याद्देदविधान
 तः १३ प्रथमं पुष्पवेधं च फलहीनेन पत्रिण ततः फलयुते नैव मत्स्यवेधं च कारयेत् १४
 मांसवेधं ततः कुर्यादेवं बोधो भवेत्त्रिधा एतैर्वेधैः कृतैः पुंसां शराः स्पृश सर्वसाधका १५ वेध
 ने चैव मांसस्य शरपातो यदा भवेत् एव दिग्भागमाश्रित्य तदा स्याद्विजयी सुरवी दक्षिणे कलहो

घोरोविदेशगमनं पुनः पाश्चिमेधनधान्यं च सर्वचैवोत्तरे शुभ एशान्यापतनं दुष्टं विदिशोन्या
 श्चशोभनाः हर्षपुष्टिकराश्चैव सिद्धिदाः शस्त्रकर्मणि १८ एवं वेधत्रयं कुर्याच्छरवदुं दुभिनि
 स्वनैः ततः प्रणम्य गुरवे धनुर्वीणां निवेदयेत् १९ इति धनुर्दानविः अथ चापप्रमाणं प्रथमं
 योगिकं चापं युद्धचापं द्वितीयकं निजवाहुवल्लोन्मानात्किंचिदूने शुभं धनुः १ वरं प्राणाधि
 को धन्वी न तु प्राणाधिकं धनुः धनुषायी द्रमानस्तु धन्वी लक्ष्यं न पश्यति २ अतो निजवल्लो
 न्मानं चापं स्याच्छुभकारकं देवानामुत्तमं चापं ततो न्यूनं च मानवं अर्द्धपञ्चमहस्तं तु श्रेष्ठं चापं
 प्रकीर्तितं तद्विज्ञेयं धनुर्दिव्यं शंकरेण धृतं पुरा तस्मात्परशुरामेण ततो द्रोणेन धारितं द्रोणा
 इहीतं पार्थेन ततः सात्यकिना धृतं ५ कृते युगे महादेवस्त्रेतायां चापिराघवः द्वापरे द्रोणविभ्र
 श्चदैवं चापमधारयत् ६ चतुर्विंशंगुलो हस्तश्चतुर्हस्तं धनुस्मृतं तद्भवन्मानवं चापं सर्वल
 दाणसंयुतं ७ त्रिपर्वं पञ्चपर्वं वा सप्तपर्वं प्रकीर्तितं नवपर्वं च कोदण्डं चतुर्दशं शुभकारकं ८

चतुस्र्वचषट्पर्वमष्टपर्वचवर्जयेत् केसांचिच्चभवेच्चापंचितस्तिनवसम्मितं ८ अतिजीर्णमप
 कंचक्षातिघृष्टतथैवच दग्धंछिन्नंनकर्तव्यंवास्याभ्यंतरहस्तकं १० गुणहीनंगुणाक्रांतंकांडवै
 दोषसमन्वितं गलग्नंथिनकर्तव्यंगलमध्येतथैवच ११ अपक्वंसंगमायाति अतिजीर्णतुक
 कंशंक्षातिघृष्टतुसोद्वेगंकलहोबांधवैः सह १२ दग्धेनदह्यतेवेश्मच्छिद्रंयुद्धविनाशिनंवा
 ह्येलक्ष्यंनलभ्येततथैवाभ्यंतरेपिच १३ हीनेनुसंधितेवाणोसंग्रामेभंगकारकं आक्रांतेतुपु
 नः क्वापिनलक्ष्यंप्राप्यतेदृढं १४ गलग्नंथितलग्नंथि धनहानिकरंधनुः एभिर्दोषैर्विनिर्मु
 क्तं सर्वकार्यकरंस्मृतं १५ शार्ङ्गं पुनर्धनुर्दिव्यंविष्णोः परममापुधं वितस्ति सप्तसंमानंनिर्मि
 तंविश्वकर्मणा १६ नस्वर्गेनचपातालेनभूमौकस्पचित्करे तद्धनुर्वशमायातिमुत्थैकंपुरु
 शोत्तमं १७ पौरुषेयंतुयच्छार्ङ्गं बहुवत्सरशोभितंवितस्तिभिः सार्द्धंषड्भिर्मितंसर्वार्थसाधनं
 १८ प्रायोयोज्यंधनुःशार्ङ्गं गजारोहाश्वसादिनां रथिनांचपदास्तीनां वांशंचापंप्रकीर्तितं १९

शो
१२६

240
इति धनुः प्रमाणं अथ गुणलक्षणानि गुणानां लक्षणं वक्ष्ये यादृशं कारयेद्गुणं पदसूत्रेण गुणः
कार्यः कनिष्ठमानसमिति १ धनुः प्रमाणं निःसंधिः शुद्धैस्त्रिगुणतंतुभिः वर्तितः स्याद्गुणः श्ल
क्ष्णः सर्वकर्मसहोयुधि २ अभावे पदसूत्रस्य हारिणीस्तापुरुच्यते गुणार्थमपि वाग्नाद्यास्ता
यवो महिषी गवां ३ तत्कालहतगोकर्णचर्मणं छागलेन वा निर्लेपं तंतुरूपेण कुर्याद्वा गुण
मुत्तमं ४ पक्षवंशत्वचः कार्ये गुणस्तस्यावरोदहः प्राप्ते भाद्रपदे मासे त्वगर्कस्य प्रशस्यते ५
तस्मात्तत्र गुणः कार्यः पवित्रः स्यावरोदहः हतार्कसूत्रतंतूनां हस्तास्त्वष्टादशस्तथा तद्वत्तं त्रि
गुणं कार्ये प्रमाणे यंगुणे स्मृतं ६ इति गुणलक्षणानि अथ शरलक्षणानि अतः परं प्रवक्ष्या
मिशराणां लक्षणं शुभं स्पूलं न चाति सूक्ष्मं च न पक्वं न कुभूमिजं हीनं ग्रंथि विहीणी च वर्जयेद्दी
दृशं शरं १ शरीरं ग्रंथि सुपक्वं च पांडुरं समयाहतं कटिनं वर्तुलं कांडं गृहीयात्सुप्रदेशजं द्वौ
हस्तौ मुष्टिना हीनौ दैर्घ्यं स्यौ ल्ये कनिष्ठिका विधेयाः शरमानेषु यंत्रेष्वाकर्षयेत्पुनः ३ काक

रामः
१२६

हंसशसादीनामत्स्यादक्रौंचकेकिना गृध्राणां कुरराणां च पक्षाणामेते सुशोभनाः एकैकस्य प्रा-
 रस्यैव चतुः पक्षाणि योजयेत् षडंगुलप्रमाणेन पक्षच्छेदं च कारयेत् दशांगुलमिताः पक्षाः
 शार्ङ्गः चापस्य मार्गणो योज्यादशश्चतुःसंख्याः सल्लङ्घः स्नायुतंतुभिः शराश्च त्रिविधाः स्त्री-
 पुमांश्च नपुंसकाः अग्नेः स्थूला भवेत्तारीपश्चात् स्थूला भवेत्पुमान् समं नपुंसकं तेयंतल्लक्ष्या-
 र्थं प्रक्षास्यते दूरपातं युवत्या च पुरुषो भेदयेद्दण्डं ७ अथ फललक्षणं फलंतु शुद्धलोहस्य सु-
 धारंती क्षामक्षतं योजयेद्द्वज्रलेपेन शरे पक्षानुमानतः १ आरामुखं क्षुरप्रं च गोपुच्छं चार्द्धं
 चंद्रकं सूचीमुखं च भल्लं च वत्सदंतं द्विभल्लकं कर्णिकं काकतुंडं च तथा न्यान्यप्यनेकशः
 फलानि देशदेशे च भवन्ति बहु रूपतः ३ आरामुखेन वै चर्मक्षुरप्रेण च कार्मुकं सूचीमुखेन
 कवचं त्वर्द्धचंद्रं मस्तकं भल्लेन हृदयं वेधं द्विभल्लेन गुणः शराः लौहं च काकतुंडेन ल-
 क्ष्यं गोपुच्छकेन च अन्यद्गोपुच्छकं तेयं शुद्धकोष्ठविनिर्मितं मुखे च लोहकंदेन विद्धं त्र्यंगुल

रां 242
२७

साम्मीतं ६ अथ फलपायनं फलस्य पायनं वक्ष्ये हि व्योषधिविलेपनैः येन दुर्भेद्यवर्माणि भे
दयेत रूपत्रयं पिप्पली सैंधवं कुङ्कुमं मूत्रेण तु पेषयेत् अनेन लेपयेच्छस्त्रं लिङ्गं चाङ्गौ प्र
तापयेत् २ अतिशीतमनाविद्धं पीतं नष्टं तथोषधं ततो निर्वीकृतं तैले लोहं तत्र विशिष्यते ३
पंचभिर्लवणैः पिष्टं मधुसिक्तैः ससर्षपैः एभिः प्रलेपयेच्छस्त्रं लिङ्गं चाङ्गौ प्रतापयेत् ४
शिखी ग्रीवानुवर्णभंतप्रपीतं तथोषधः ततस्त्विमले तोये पाययेच्छस्त्रमुत्तमं ५ इति पाय
नविधिः अथ नाराचनालीकौ सर्वलोहास्त्रये वाणानां चासे प्रकीर्तिताः पंचभिः पृथुलैः
पद्मैर्युक्ताः सिद्धांतिकुत्रचित् १ नालीकालघवो वाणानलं यंत्रेणोदिताः अत्युच्चदूरा
तेषु दुर्गयुद्धेषु ते मताः २ अथ स्थानमुष्टिआकर्षणलक्षणानि स्थानान्यष्टौ विधेयानि यो
जने भिन्नकर्मणामुष्ट्यः पंचसमाख्याता व्यायाः पंच प्रकीर्तिताः अग्रतो वामपादं च दक्षि
णं जानुकुंचितं आलीहंतु प्रकर्तव्यं हस्तद्वयं सविस्तरं २ प्रत्यालीहंतु कर्तव्यं सव्यं चैवा

रामः
१२७

साम्मितं ६ अथ फलपायनं फलस्य पायनं वक्ष्ये हि बौधधिविलेपनैः येन दुर्भेघवर्माणि भे
 दयेत रूपत्रयत् पिप्पली सेंधवं कुङ्कुमं मूत्रेण तु पेषयेत् अनेन लेपयेच्छस्त्रं लिप्पं चाग्नेौ प्र
 तापयेत् २ अतिशीतमनाविहं पीतं नष्टं तथोषधं ततो निर्वीषितं तैले लौहं तत्र विशिष्यते ३
 पंचभिर्लवणैः पिष्टं मधुसिक्तैः ससर्वयैः एभिः प्रलेपयेच्छस्त्रं लिप्पं चाग्नेौ प्रतापयेत् ४
 शिखी ग्रीवानुवर्णीभंत प्रपीतं तथोषधः ततस्तु विमले तोये पाययेच्छस्त्रं मुतमं ५ इति पाय
 नविधिः अथ नाराचनालीकौ सर्वलोहास्तये वाणानां चासौ प्रकीर्तिताः पंचभिः पृथुलैः
 पद्मैर्युक्ताः सिद्धांतिकुत्रचित् १ नालीकालघवो वाणानल यंत्रेणानोदिताः अत्युच्चदूरा
 तेषु दुर्गयुद्धेषु ते मताः २ अथ स्थानमुष्टि आकर्षण लक्षणानि स्थानान्यष्टौ विधेयानियो
 जनेभिर्नक्तकर्मणं मुख्यः पंचसमाख्याता व्यायाः पंच प्रकीर्तिताः अग्रतो वामपादं च दक्षि
 णं जानु कुंचितं आलीढं तु प्रकर्तव्यं हस्तद्वयं सविस्तरं २ प्रत्यालीढं तु कर्तव्यं सव्यं चैवा

नुकुंचितं दक्षिणंतु पुरस्तद्वरपतिविशिष्यते ३ पादौ सविस्तरौ कायौ समौ हस्तप्रमाण
 तः विशाखस्थानकं श्रेयंकूटलक्ष्यस्य भेदने ४ समपादे समौ पादौ निष्कुर्यौ च सुसंगतौ अ
 समेव पुरोवासे हस्तमात्रेण तं बुधुः ५ आकुंचितो रूढौ यत्र जानुभ्यां धरणी गतौ दर्दुरक्रममि
 त्याहुः स्थानकं दृढभेदने ६ सव्यं जानुगतं धूमौ दक्षिणं च सकुंचितं अग्रतो यत्र द्यतव्यं तं
 विद्यादुरुडक्रमं ७ पद्मासनं प्रसिद्धं तु उपविश्य यथाक्रमं धन्विना तत्तु विज्ञेयं स्थानकं शु
 भलक्षणं ८ अथ गुणमुष्टयः पाताका वज्रमुष्टिश्च सिंहकर्णी तथैव च मुच्छरीका कतुं
 डीच योजनीया यथाक्रमं ९ दीर्घी तु तर्जनी यत्र आश्रितां गुहमूलकं पाताका सा च विज्ञेया
 नलिका हरमोक्षणे २ तर्जनी मध्यमा मध्यमं गुह्ये विशते यदि वज्रमुष्टिस्तु सा ज्ञेया स्यू
 लेनाराचमोक्षणे ३ अंगुष्ठं नखमूले तु तर्जनी न्यग्रं सुसंस्थितं मुत्सरी सा च विज्ञेया चित्र
 लक्ष्यस्य वेधने ४ अंगुष्ठाग्रे तु तर्जनी न्यामुखं यत्र निवेशितं काकतुंडी च सा ज्ञेया सूक्ष्मल

शां
२२८

244

क्षेपुयोजिता ५ अथधनुर्मुष्टिसंधानं संधानं त्रिविधं प्रोक्तमध ऊर्ध्वं समंसदा योजयेत्त्रिः
प्रकारं हि कार्ये सपियथाक्रमं १ अधश्च दूरपातित्वं समेलनं सुनिश्चितं दृढास्फोटं प्रकु
र्वीत ऊर्ध्वं संधानयोगतः २ अथ व्यायाः कौशिकः केशमूले वेशरः शृंगे च सात्विकः श्रव
णे वत्सकर्णीश्च ग्रीवायां भरतो भवेत् १ अंशके स्कंधनामा च व्यायाः पंच प्रकीर्तिताः कौशि
कश्चित्रयुद्धेषु अधोलक्ष्येषु सात्विकः वत्सकर्णीः सविज्ञेयो भरतो दृढभेदने दृढभेदे च
दूरे च स्कंधनामानमुदिशेत् ३ अथ लक्ष्यं लक्ष्यं चतुर्विधं ते यं स्थिरं चैव चलं तथा वेध
ये त्रिप्रकारं तु स्थिरवेधी स उच्यते १ आत्मानं सुस्थिरं कृत्वा लक्ष्यं चैव स्थिरं बुधः चलंतु वे
धयेद्यस्तु आत्मना स्थिरसंस्थितः चलं लक्ष्यं तु तत्प्रोक्तमाचार्येण सुधीमता धन्वी तु चलते
यत्र स्थिरलक्ष्ये समाहितः चलं लक्ष्यं तु तत्प्रोक्तमाचार्येण सुधीमता धन्वी तु चलते यत्र स्थि
रलक्ष्ये समाहितः चलाचलं भवेन्नत्र अप्रमेयमनिर्दिष्टं ३ उभावेव चलौ पत्रलक्ष्यं चा

रामः
१२८

६६ ब्राह्मणं भक्तिदानेन सौम्येन च त्रिपंतथा वैश्यं शास्त्रेन दंडेन शूद्रं दंडेन बाहुयेत् ६७ द्वे
 क्षिते स्वलिते भीते तथा चोन्मार्गगमिनि कुपिते भ्रांतचित्ते च षड् दंडं निपातयेत् ६८ द्वे क्षिते
 स्कंधमुद्दिष्टं स्वलिते जघनान्तरं भीते वक्षःस्थलं हन्याद् दण्डं चोन्मार्गगमिनि ६९ कुपिते पु
 ञ्छसंस्थानं भ्रांतौ जानुद्वयान्तरे सर्वस्य प्राप्नोद दुस्पदं दंडमेकं निपातयेत् ७० अस्थानेनाडिते
 वा जीवहन् दोषानवाप्नुयात् तावद्भवंतिते दोषाः यावज्जीवत्यसौ हयः ७१ अवाहिता विन
 श्यंति सर्वकर्मक्षमा अपि कृशा व्याधिपरीतां गाजायंते त्वंतवाहनात् ७२ पंचधाराः प्रव
 र्त्त्या मित्रं विभिर्याः प्रकीर्तिताः प्रथमा विक्रमाधारा द्वितीया पुलकास्मृता ७३ तृतीया एणी
 कं ठीचचतुर्थी त्वरिता स्मृता पंचमी ताडिता षष्ठी निरालंबा प्रकीर्तिता ७४ विक्रमागतिरि
 त्युक्ता चतुष्पादी ततः स्मृता मुखपादसमायुक्ता एणीकं ठीचसाभवेत् ७५ स्वेच्छया त्वरिता
 धाराताडिता चैव पंचमी षष्ठी चैव तु पाधारा स्वर्गलोकेषु तिष्ठति ७६ याः संख्या रोमकूपानां

वाहकस्य हयस्य च तावत्तद्वर्षान्वसेत्स्वर्गे हयपृष्ठे हतो नरः ७७ यं लोकं वाजिपृष्ठेषु हता गच्छं
 ति मानवाः तं लोकं नाधिगच्छंति वदुर्वा सुहताश्च ये ७८ अथ वाजिनां वयो ज्ञाना युक्तीने दं
 तो द्वे दं प्रवक्ष्यामि वाजिनां मुख्य लक्षणं येन विज्ञानमात्रेण वयो ज्ञानं प्रजायते ७९ वृद्धिर्देतैः
 सिताग्नेर्भवति हयशिशुसैः कषायैर्द्विरष्टुः संहंशैर्मध्यमांतैः पतितसमुदितैस्त्रिंशतुः पंचव
 र्षः संहंशानुक्रमेण त्रिकसमगुणिताः कालिकापीतशुक्लाकाचं माक्षीकशंखावद्गुचनमत
 आवपातं च विद्धि ८० लघुत्वं मातृदोषेण पितृदोषेण मंदता दौर्बल्यं स्वाभिदोषेण स्वदोषो ना
 स्ति वाजिनां ८१ महाघोणं महाकायं महोरस्कं महास्वनाः स्निग्धांगाः सर्वदा ये च तेषां मा
 र्ग्युर्भवेद्गुह्यं ८२ कर्णज्जेपीदिते येषां सिंहराभस्य दर्शनं शोणितस्य भवेत्तद्विप्रं ते वा हाश्चिर
 जीवनः ८३ स्निग्धादीर्घाश्च वक्राश्च प्रोचस्यायस्य वाजिनः भवंति विपुलारेखास्तं विधाञ्चि
 रजीविनं ८४ नभोजिघ्रंति ये वाहाभास्करार्पितदृष्टयः पृथुकुक्षीकटीकक्षाः सुनिद्राश्चिजि र

हिणं प्रदिष्टानां रथानां धर्मचारिणं संख्यागणिततत्त्वज्ञैः सहस्राण्येकविंशतिः उपर्यष्टौ
 शतान्याहुस्तथाभूयश्च सप्ततिः गजानां तु परिमाणमेतदेव विनिर्दिशेत् ज्ञेयलक्षणेपदातीनां
 सहस्राणितथानवशतानि त्रीणि पञ्चाशच्छृणुष्वंशस्त्रधारिणं ३ पञ्चषष्टि सहस्राणितथा
 श्वानां शतानि च दशोत्तराण्यित्याहुः संख्यातत्त्वविदो जनाः ४ इत्यसौ हिणी संख्याः अथ
 महासौहिणी खद्वयं निधिवेदादि चंद्राग्निहिमं शुभिः १३१२४६०० महासौहिणी का प्रोक्ता
 संख्यागणितकोविदैः १ को घस्रयो दश प्रोक्ता लक्षणा मेकविंशतिः चतुर्विंशत्सहस्राणित
 थानवशतानि च महासौहिणी का प्राहुरिमा तत्त्वविदो जनाः २ महासौहिणी का यां नुरथाः
 कोटिमिताः स्मृताः सप्तत्रिंशत्तुल्यं क्षाणि गायंते तत्त्ववेदिभिः ३ द्वादशैव सहस्राणि चत्वार्येव
 शतानि च प्रोक्तांति नवतिस्तद्व १३१२४६० देवमेव गजामताः १३१२४६० अश्वाश्चैतुः
 कोटिमिता लक्षणे का दशैव च सप्तविंशत्सहस्राणितथा शतचतुयं सप्ततिश्चैव संख्याताः

शां 248
१३४

४११२७४० श्रीच्यंतेपतयस्ततः षड्दोषीतिलक्षणापंचाधिकमितानिच द्विषष्टिचसहस्रा-
णितथाशतचतुष्टयं पंचाशदिति संख्याता ६८५६२४५० महाद्वौहिणीकाबुधैः ७ इति स्रद्धा
द्वौहिणिसंख्या अथ व्यूहविधिः मुखेरथागजाः पृष्ठे तत्पृष्ठे च पदातयः पार्श्वे शीर्षे हयाः का-
र्या व्यूहस्यायं विधिः स्मृतः १ अर्द्धचंद्रं च चक्रं च शकटं मकरं तथा कमलं श्रेणिका गुल्मं
व्यूहानेवं प्रकल्पयेत् २ इति व्यूहविधिः अथ युद्धविधिः ये राजपुत्राः सामताः आत्रासेव
कजातयः तान्सुर्वीनात्मनः पार्श्वे रक्षाये स्थापयेन्नुपः १ यस्मिन्कुलेयः पुरुषः प्रधानः स स-
र्वयत्नेन हिरक्षणीयः तस्मिन्विनष्टे किल सारभूतेन नाभिभंजे अरकारः भवति २ चक्रं
सारभूतं शूरं शस्त्राद्यमनुरागिचेत् अपि स्वल्पं श्रिये सैन्यं हथेयं मुंडमंडली ३ अपि पंचश-
ताः शूरामुंडंति महतीं चमूं अथवा पंचषट्सप्तविजयंते निवर्तिनः ४ धनुः संगति संशुद्धा
वाजिनो मुखदुर्वलाः आकर्णीयस्तितायोधाः संग्रामे जयवादिनः ५ परस्परानुरक्ता ये यो-

रामः
१३४

द्वाः शार्ङ्ग धनुर्द्वयः युद्धतात्पर्यगारुहास्ते जपन्ति रणे रिपून् ६ एकः कापुरुषो दीर्णो हार
 येन्महती चमूं तं दीर्णमनुदीर्यते यो द्वाः शूरतमा अपि ७ दुर्निवारतश्चैव प्रभङ्गतामह
 ती चमूः अपामिव महवेगस्त्रस्ता मृगगणा इव ८ यस्तु भग्नैः सैन्येषु विद्रुतेषु निवर्तते
 पट्टे पट्टेऽथ मेधस्य लभते फलमक्षयं ९ द्वाविमौ पुरुषौ लोके सूर्यमंडलभेदिनौ परिव्राड्
 योगयुक्तश्चरणो चाभिमुखो हतः १० यत्र यत्र हतः शूरः शत्रुभिः परिवेष्टितः अक्षयं लभ
 ते लोकं यदि क्लीबं न भाषते ११ मूर्च्छितं नैव विकलं नाशस्त्रं नान्ययो धिनं पलायमानं श
 रणंगतं चैव न हिंसयेत् १२ भीरुः पलायमानोऽपि नान्वेष्ट्यो वलीयसा कदाचिच्छ्रतां
 याति मरणोक्तनिश्चयः १३ भीरुः पलायमानोऽपि संभृत्य महती सेनां चतुर्युगं सदीपतिः
 ब्रूयित्वा गतः शूराः स्थापयेज्जयलिप्तया १४ अल्पायां वामहत्यां वा सेनायामिति निश्च
 यः हर्षो यो धृष्टगणस्यैको जपलक्षणमुच्यते १५ पृष्टेन चायवो वांति पृष्टे भानुर्वयांसि च

शा 250
१३५

अनुस्रवंतमेघाश्चयस्यतस्परणेजयः १६ अणोर्नैवमर्तव्यं संपूर्णेनैवजीवितं तस्माद्वैर्यं वि-
धातव्यं हंत व्यापरवाहिनी १७ जितेत्नक्ष्मीर्मतेस्वर्गः कीर्तिश्च धरणीतले तस्माद्वैर्यं विधा-
तव्यं हंत व्यापरवाहिनी १८ इतियुद्धविधिः एते शिवधनुर्वेदस्य भगवतो व्यासस्य इति श्री
शार्ङ्गधरपद्धत्यां वीरचिंतामणिनाम्नो धनुर्वेदस्य परिच्छेदः अशीतितमो ध्यायः ८० अथ गंध-
र्वशास्त्रं प्रणम्य सर्वदेवेशं शिवं ब्रह्मादिकांस्ततः गंधर्वशास्त्रसंक्षेपः सारतोयं मयोच्यते १
यदुक्तं ब्रह्मणः स्थानं ब्रह्मग्रंथिश्च योमतः तन्मध्ये संस्थितः प्राणः प्राणो हृदि समुद्भवः २
वह्निमारुतसंयोगान्नादः समुपजायते ननादेन विना गीतं ननादेन विना स्वरः ननादेन
विना नृत्यं तस्मान्नादात्मकं जगत् ३ पवनाज्जायते नादो नादतः स्वरसंभवः स्वरात्संजाय-
ते रगः सरागोजनरंजकः ४ पदस्यः स्वरसंघातस्तालेन सुमितस्तथा प्रयुक्तश्चावधानेन
गंधर्वमभिधीयते ५ तदेतन्नारदादिभ्यो दत्तमादौ स्वयं भुवा विधिवन्नारदेनादः पृथिव्या

राम
१३५

मवतारितं ६ मृगेवेति शिशुर्वेति चेति जीतरसंफणी यतो गीते विलीनाः स्युः सर्वथा चित्रह
 तिभिः ७ अपि ब्रह्मपरानंददिदमप्यधिकं ध्रुवं जहार नारदादीनां चित्रानि कथमन्यथा
 ८ इति सुगीतप्रसांसा अथ सुगीतलक्षणानि मुखरं सरसं चै सुगगं मधुराक्षरं सालंकारप्र
 माणं च षड्विधं गीतलक्षणं ९ स्वरेण पदसंयुक्तं छंदसा च संयुतं सुमाहृतं सुतालं च सुगी
 तं तेन भण्यते १० इति सुगीतलक्षणानि अथ वागोपकारलक्षणानि वाङ्मातुरुच्यते गेयं धा
 नुरित्यभिधीयते वाचा च गेयं कुरुते यः स वागोपकारकः ११ शब्दानुशासनज्ञानमभिधानं
 प्रवीणता गणछंदो नु वेदित्वमलंकारेषु कौशलं १२ तौर्यं त्रितपचातुर्यं हृद्यशरीरपालितं
 लयतालकलाज्ञानं विवेको नेककाकुषु १३ देशीरागेषु विज्ञप्तं वाक्यदुत्वे स भालयः इ
 ति वागोपकारस्य गुणः प्रतिनिरूपिताः १४ अधमो मातुकारश्च धातुकारश्च मध्यमः धातु
 मातुक्रियाकार उत्तमः परिकीर्तितः १५ अधमो लक्षणेन स्यान्मध्यमो लक्ष्यमाचरन् स ल

क्षणेन संयुक्त उत्तमः परिकीर्तितः १६ अथ शिष्यकारः त्वरितः शिष्यको यस्तु कंठो मधुर
स्वरः रागतालसमो येतः शिष्यकारः स उच्यते १७ अथ गायनलक्षणं प्रबंधगोय व्यागीत
शास्त्रैर्भरणते सर्वसंमतः १८ अथ गायनदोषाः कंपितं भीतमुद्यमव्यक्तमनुनासिकं
कास्वरं शिरस्यंच तथा स्थानविवर्जितं विस्वरं विरसं चैव विक्लिष्टं विषमाहतं व्याकुलं तालही
नं च गातुर्दोषाश्चतुर्दश २१ अथ शालमूडः हिमवत्कन्यका ग्रीत्यै देवदेवेन शंभुना शुद्धरा
गाद्विनिष्पीड्य सरसं तालगंकृतं २२ शुद्धरागसमुत्पन्नच्छायागलमनोहरं अवलावाल
जोपालदितिपालैः सुगीयते २३ आद्योऽध्रवस्ततो मंदः प्रतिमंडो निशारुकः अडतालस्ततो
रासकैकतालीचसंमता २४ अथैतेषु पूर्वध्रवकलक्षणानि न विवेकं विना ज्ञानं ध्यानं नात्म
रतं विना श्रद्धया न विना दानं गानं न ध्रवकं विना २५ उत्तमः षट्पदः प्रोक्तो मध्यमः पंच
भिस्तथा कनिष्ठस्तु चतुर्भिः स्यादेवं स्युर्धुचकास्त्रिधा २६ एकधा तु द्विरवडः स्याद्यत्रोद्ग

शभिः पादकुंतलो लघुशेखरे इत्यर्थः शौर्यदः स्यादद्भुताङ्गरसालितः लघुर्गुरुर्भवेयत्र
 सभवेत्त्रयशेखरः ४८ सयथा वर्णैश्च सप्तदशभिरंघ्रिः ञ्गारकेरसे कमलो मलपाक्षे चैषा
 युद्धिद्विकरः यरः मलपाक्षे भवेताले गुरुलघुरतो गुरुः ४९ सयथा चोरो दशवर्णैश्चिय
 शोहर्षप्रदो भ्रुवः फणिभाषायुतो वीरेरसे कंदुकतालके लघुद्वयं विरामांतं ताले कंदुक सं
 जिते नंदद्वयेंदुवर्णैश्च नंदनः सर्वसिद्धिदः एणं ञ्गारवीराभ्यां कंदुके च विधीयते लघुद्व
 यं विरामांतं ताले कंदुक संज्ञके लघुद्वयं विरामांतं ताले कंदुक संज्ञिते नंदद्वयेंदुवर्णैः ५२
 सयथा एकविंशतिवर्णैश्चिर्भवेच्छं गारकेरसे कामदो भीष्टदः पुंसां तालके तुरलीलके
 ५३ सयथा कल्याणदो भवेद्दीरो भ्रुवकश्चंद्रशेखरः द्विदिग्बर्णैश्च दंयत्र त्रिपुटेति विधीयते
 दुतंद्वयं लघुद्वंद्वं ताले त्रिपुट संज्ञके ५४ सयथा ॥ ०० ॥ विजयाक्षो भ्रुवः सस्या द्वाविंशत्यक्षरां
 ध्रिकः संनिपातेन संयुक्तः ञ्गारे भीष्टदोरसे ५५ एक एव गुरुर्यत्र संनिपातः सकल्पते ५६

शं 254
१३८

सयथा त्रयोविंशतिवर्णीधिर्धुवः कंदर्पसंज्ञकः ५६ वीरेवाकरुणेवास्यात्वंडतालोविधीयते
दुतमेकं भवेद्यत्रतालोयं रवंड संज्ञितः ५७ सयथा द्विघ्नद्वादशवर्णीधिस्तालोवारवंडके भवेत्
वीरशृंगाररसयोजयकृज्जयमंगलः ५८ दुतद्वयं विरामांतलघुनैकेन रूपकः ५९ सयथा
१००१ पंचविंशाक्षरैः पादोयस्यासौतिलकाह्वयः तालेवाचपुटे ज्ञेयो वीरेवाय्यद्भुतेपिवा ६० ता
लंवाचपुटे ज्ञेयं गुरुर्लघुपुंगुरुः सयथा ॥॥॥॥॥॥॥ यः पट्विंशतिवर्णीधिः सस्यात्सर्वीर्यसिद्धिदः
६१ ललितश्चपुटारख्ये च ताले शृंगारयोषकः ताले च त्वपुटे ज्ञेयं गुरुद्वंद्वं लघुप्लुते ६२
सयथा ॥॥॥॥॥॥॥ इति षोडशं श्रवः श्रयं मंठलक्षणाति उद्गाहोऽपदश्च स्याद्वाभोगस्तदनंत
रं नियमस्त्रिविधो ज्ञेयो मंडकस्य विचक्षणैः जयः प्रियकलापश्च कमलः सुंदरस्तथा वल्ल
भो मंगलश्च तिषडे ते मठकाः मताः लघुर्गुरुर्लघुर्यत्र सतालो हंसकः स्मृतः तालश्चापं र
से वीरे कर्तव्यो जयमंठके ६५ हंसतालः रंगतालेषु विज्ञेयो लघुश्चैको गुरुद्वयं कपालो मं

रामः
१३८

ठकस्तेनरमेवैद्राभिधानके ६६ रंगतालः ॥५॥ लघुद्वयंगुरुश्चैकस्तालोपंदर्यणः स्मृतः अ॥
 सिंस्तालेरसेषांतेकमलोमंठकोभवेत् ६७ दर्यणतालः ॥५॥ गुरुद्वयंलघुद्वंद्वंतालेत्रिपुटसं
 स्तके सुंदरीगीयतेतेनवीरेवायद्भुतेरसे ६८ त्रिपुटतालः ॥५॥ मलयार्द्धेभवेत्तातेलघुगुरुतो
 गुरुवल्लभोमंठकोज्ञेयस्तालेस्मिन्कारुणोरसे ६९ मलयतालः ॥५॥ गुरुर्लघुद्वयंयत्रभंगतालः
 सकप्यते संगलोमंठकोज्ञेयोरसेचाद्भुतसंस्तके ७० भंगतालः ॥५॥ इतिषण्मंठकाः अथप्रतिमं
 ठकलक्षणं नितालश्चायमरश्चैवविचारः कुंदसंस्तकः चत्वारः कथिताश्चेतेप्रतिमंठास्तुशंभु
 ना ७१ विरामांतं दुतं द्वंद्वं गुरुश्चैकस्ततः परं सुरंगतालोगीतव्यस्तालश्चप्रतिमंठकः सुरंगतालः ॥१००॥
 ५ गुरुरेकोभवेद्यत्रसन्निपातः सकप्यते अमरप्रीतिमंजेसौविद्वद्भिस्तेनगीयते ७३ सन्निपातः ५
 लघुद्वंद्वं विरामांतं ताले कंदुकसंस्तके विराजोगीयतेतेन विलंबश्चलनयोभवेत् ७४ कंदुकतालः ॥
 ० इतमेकं भवेद्यत्रसतालः खंडसंस्तकः इतलयेनगीतव्यः कुंदश्चप्रतिमंठकः ७५ खंडता

लः इति प्रतिमंठकाश्चत्वारः अथनि सारुकलक्षणानि कांतारः समराक्षश्चैकुंठो वाञ्छितस्त
 या विशालश्चतथा नंदः षडधानिः सारुको भवेत् ७६ लघुद्वयं विरामांतं ताले कंदुक संस्थिते दु
 तं लयेन गंतव्यः कांतारो भवति स्फुटः ७७ कंदुकः लघुद्वयं विरामांतं ताले कंदुकनामनि सम
 रोगीयते तेन मध्यमश्च लयो भवेत् ७८ कुंदकः द्रुतद्वंद्वं गुरुद्वंद्वं भवेत् ताले मुकुंदके अनेन गे
 यो वैकुंठो हृद्योतिः सारुकः सदाः ७९ मुकुंदः ००५५ लघुत्रयं द्रुतद्वंद्वं ताले सरभलीलके अ
 यंनिः सारुको ज्ञेयो वाञ्छितो वाञ्छितप्रदः ८० ८० सरभलीलः ॥ ०० लघुद्वयं विरामांतं ताले दि
 तीये संज्ञके अनेनैव हि तालेन विशालश्च नि सारुकः ८१ द्वितीयम् ॥ ०० सुतमेकं मवेद्यत्र त्रीडा
 तालः सकप्यते अनेन गीयते नंदो नित्यंनिः सारुको तमः ८२ त्रीडातालः इति षट्नि सारुकाः
 अथ षट्ताललक्षणानि शंकुः कीलश्च विजयश्च आरोनिः शंकरावचमकरंदो परो ज्ञेयस्त्वडताल
 श्रवद्धूधः ८३ लघुर्गुरुश्च भवति लघुशेखरतालकेन मरतालश्च गीयते तेन कोविदः ८४ ल

घुषोरवरः ॥५॥ दुतद्वयं विरामांतं लघुनैकेन संयुतं जयतालो भवेत्तेन ज्ञेयः शास्त्रे बुधोत्तमैः ८५
 जयतालः ॥१०॥ दुतद्वयं विरामांतं ताले तुरगलीलके विजयो गीयते तेन गीत नृत्य विशारदैः ८६
 तुरगलीलः ॥१००॥ उमातिलकताले तु दुतौ लघुगुरु स्मृतौ ताराक्षस्वडतालः स्याद्विद्वद्भिस्तैः
 कथ्यते ८७ उमातिलकः ॥१००॥ श्रुतमेकं दुतौ द्वौ च वनमालिनितालके निः शंकस्वडतालः
 स्यादुधैस्तैर्नैव गीयते ८८ वनमाली ॥६००॥ राजतालाभिधाने तु लघुदुतौ लघुस्ततः अनेन तु
 समायुक्तो मकरंदे दुतालकः राजताल ॥१००॥ इति अडतालाष्टकं अथ रासकलक्षणं निचतुर्द्वी
 रासकाः प्रोक्ता गीतवाद्यविशारदैः विनोदो वरदो नंदः कंबुजश्चेति कीर्तितः ८९ एकएवल
 धुपत्रादितालः सकथ्यते विनोदो रासकास्तेन गान् श्रोतुं सुखावहः ९० आदितालः लघु
 धुर्दुतौ गुरु र्यत्र तालो यं गजलीलकः वरदो रासको ज्ञेयः श्रोतुं च सुखावहः ९१ गजलीलः
 १००५ श्रुतश्च गुरुरेकत्र तालो विद्याधरः स्मृतः यत्रासौ रासको न दो गीयते भुदये शुभः ९२ विद्या

धरः १५५ राजविनोदेतालेस्याजुरुद्वंद्वमयप्लुतः रसकः कंबुजसेनगीयतेगीतकोविदैः ६४ राज
 विनोदः ५५३ इतिरसकाश्चत्वारिः अथ एकतालीलक्षणानि एकतालीविधाप्रोक्तागीतवाद्य
 विशारिदैः रामाचचंद्रिकातद्विपुलेत्यथलक्षणं ६५ द्रुतमेकं भवेद्यत्रतालोयं खंड संज्ञितः
 रामातेनैकतालीतुगीयते गायनोत्तमै ६६ खंडतालः ० गुरुद्वयं भवेद्यत्रतालोललितसंज्ञितः
 चंद्रिकाचैकतालीस्यात्तेनसौभाग्यदायिनी ६७ ललितः ५५ कोकिलाप्रियताले वैदुतत्रयमु
 दाहृतं विपुलाचैकतालीस्यात्तेनगीतज्ञसंमता ६८ कोकिलाप्रियः ००० इति एकताल्यस्ति
 सः जयंतश्चतयोत्साहो नंदनश्चंदनोरवरः कामहोविजयारव्यश्चकंदर्यजयमंगलौ अष्टौ
 भ्रवाः समारव्याताराजयोगद्राः सदाबुधैः ६९ इति तालगुरुद्वयः अथ शुद्धस्पृडगीतनामानि
 एलाकारण्डेकीर्तिर्वर्तिन्यादूमडेनच लभरासैवतालीभिः शुद्धशूडोष्टभिः स्मृतः शुद्धशूडो
 न्यदेशेषुगीयतेविरलैः क्वचित् अतो नविस्तरोलोके दृष्टिणेषुचगीयते ११ इति शुद्धशूडना

मानि अथरूपकं उद्गृह्णान्यधातुः स्याद्भुवकश्चान्यधातुकः मेलायकोन्यधातुः स्यादा-
 भोगश्चान्यधातुः स्याद्भु कः चतुर्धातुकमेतद्विरूपकं कीर्त्यते बुधैः १०३ इतिरूपकं अथग-
 मकं स्फुरितं कं पकं लाभं निमित्तादोलितावपि आहतं त्रिकभिन्नं च गमकं सप्तधा स्मृतं
 इति गमकं अथ प्रत्यक्षरं उद्दिष्टकस्तुरागादौ किंचिदाधिका विहितं तद्वातुमातुनिष्पन्नं
 पद्यंतरमितीरितं १०५ पूर्वरूपकं संसिद्धं छाया संस्कृतरूपकं तत्स्थानं प्रोच्यनी च चरवद्यो-
 तारं प्रकीर्तितं १०६ इति प्रत्यक्षरं अथ स्वरादिकथनं सामवेदात्स्वराः जाताः स्वरेभ्यो ग्राम
 संभवः ग्रामेभ्यो जातयो जाताजातिभ्यो रागसंभवः देशीरागस्त एवैमे विख्याता देशरूढिताः
 ग्रामरागोद्भवा भाषाभाषाभ्यश्च विभाषिका विभाषाभ्योपि संजातास्तथैवांतरभाषिकाः १०८
 सप्तस्वरास्त्रयो ग्रामा मूर्च्छनाश्चैकविंशतिः द्वाविंशतिश्च श्रुतयरातेभ्यो रागसंभवः ११० षड्भु-
 र्यभकगंधारमध्यपंचमधैवताः निषादश्चेत्यमी सप्ततंत्रीकं ठेत्यिताः स्वराः १११ यडादयः

स्वराः सप्तः गतामौ च षड्मध्यमौ चिद्वंधारमप्याहुः सतुनेहास्तिभूतले चतुर्दशैते श्रुतयस्ता
 वन्मानाश्चमूर्च्छताः जीयंते मानवैर्भूमावत्यास्तत्रिदशलये ११३ स्वयं योराजते नादः सस्व
 रः परिकीर्तितः स्वरैश्च निरिवलं व्याप्तं तद्विद्वेयं पृथक् पृथक् ११४ उच्चैर्निषादगांधारौ नीचै
 र्ऋषभधैवतौ शेषास्तस्वरिताज्ञेयाः षड्मध्यममध्यमाः ११५ षड्वदेन्मयूरो हि ऋषभं
 चातको वदेत् अजा वदति गांधारं क्रौंचो वदति मध्यमं पुष्यसाधारणो कालो कोकिलः पंच
 मं वदेत् दर्दुरो धैवतं चैव निषादं च वदेद्भुजः ११६ हास्यजंगारयोः कार्यौ स्वरो पंचममध्य
 मो षडूर्ध्वभौतथाज्ञेयौ वीरदौ द्राघुतेरसे गांधारश्च निषादश्च कर्तव्यौ करुणारसे धैवतश्चै
 व कर्तव्यौ वीभत्से सभयानके ११७ चतुःश्रुतिस्त्रिःश्रुतिश्च द्विःश्रुतिश्च चतुःश्रुतिः चतुःश्रुति
 स्त्रिःश्रुतिश्च द्विःश्रुतिश्चैति स्वराः १२० इति स्वरादयः अथ षड्विंशकप्रचर्तक रागा उच्यंते भौर
 वः पंचमो नादो मल्लारो गौडमालकः देष्णासश्चेति षड्रागाः प्रोच्यंते लोकविश्रुताः १२१

वंगपालोगुणकरीमध्रमादीर्घसंतकः धनश्रीश्चेतिपंचैतेरागाभैरवसंश्रयाः १२२ ललि
 तोगुर्जीरीदेशीवराठीरामरुत्तथा मत्तारागाणविरागापंचैतेपंचमाश्रयाः नटनारयणः पूर्वः
 गंधारः सालगस्तथा ततः केदारकर्णद्वौपंचैतेनाटसंश्रयाः मेघमल्लारिमालकौशिकः
 प्रतिमंजरी असावरीचपंचैतेरागामल्लारसंश्रयाः हिंदोलस्त्रिगुणंधालीगौडीकोलाहल
 स्तथा पंचैतेगौडनामानंरागमाश्रित्यसंस्थिताः भोपालीहरिपालश्चकामोदीधोरणिस्तथा
 वेलाचलीचंपंचैतेरागादेशावसंश्रयाः १२७ अन्येपिवहवोरागाजातादेशविशेषतः मास्तुप्र
 मृतयोलोकेतेचभद्रेशिकाः स्मृताः १२८ नरागाणानतालानामंतः कुत्रापिविद्यते संतोषा
 यशिवस्यैतेजेयाबुधजनैः सदा तथानयतिकैलाशंनगंगानसरस्वती यथानयतिरागाले
 नरंगायनकोविदं १३० इतिरागाः अथगणाः स्वरस्तजभ्रजैर्लोतैरेभिर्दशभिरक्षरैः सम
 संवाअयंव्याप्तत्रैलोक्यमिवविष्णुना सानुस्वारोविसर्गोतोदीर्घोयुक्तपरश्चयः वापादंतस्त्व

सौवक्रोत्तेयो न्योमातृकोलघुः १३२ मस्त्रिगुरुस्त्रिलघुश्चनकारोभादिगुरुः पुनरादिलघुर्यः जो
 गुरुमध्यगतोरलमध्यः सौतगुरुः कथितोतलघुस्तः १३३ मोभूमिः श्रियमातनोतियजलं
 हदिरं वद्विर्मृतिं सोवायुः परदेशदूरगमनंतव्योमशून्यफलं जः सूर्योरजमाददातिविपुलां
 मेंदुर्यशोनिर्मलंनोनाकंश्चिरमापुरष्टकमिदं प्राहुर्गणानांफलं ३४ इतिगणः अथचरीप्र
 स्तारः पादे सर्वगुरवाद्याल्लघुन्यस्वगुरोरधः यथोपरितथाशेषंभूयः कुर्यादमुंविधिं ऊनेद
 द्याहुर्गुरुनेवयावत्सर्वलघुर्भवेत् प्रास्तारोयंसमाख्यातश्चंदोविधिनिवदिभिः ३५ इतिप्रस्ता
 रः अथलघुगुरुप्लुतदुतलक्षणानि लघुः शुद्धोगुरुर्वक्रः उभाभ्यांच ३६ प्लुतोभवेत् दुत
 लुविंदुरूपः स्यादितिसर्वत्रनिश्चयः एकमात्रोलघुः प्रोक्तोदिमात्रश्चगुरुर्भवेत् प्लुतस्त्रिमा
 तृकोत्तेयोदुतः स्यादद्विमातृकः लघोर्गुरोः प्लुतस्यापिभवेत्तालः एथकथ्यक मिलितानाम
 पिभवेत्प्रस्तारस्तस्यकथ्यते ३७ इतिलघुगुरुप्लुतदुतानि अथतालप्रस्तारः तालेपादस्थि

तेमात्रागणये लघुरूपिकाः तावतीभिस्तत्राभिः प्रस्तारोति खिलो भवेत् ताले पादस्थिते भूपादा
 घाटीनमधो नुवेत् तच्च मध्याह्नयो ज्ञेयस्तत्पृष्ट्या दयोपरिमध्यमिष्टाश्रितैः सार्द्धमात्राभिर्ग
 णयेद्बुधः मध्यस्याग्नेच विलियेन्मात्राप्ररणहेतवे प्ररणयविधिस्त्वेषः पूर्वस्यूलास्ततः क
 शाः बहुमात्रो भवेत्स्यलस्ततो हीनः कशो भवेत् द्रुतस्तन भवेन्मूलमन्ये मूलाह्नयामताः ए
 वंपुनः कुर्याद्घावत्सर्वद्रुतो भवेत् १४४ इति तालप्रस्तारः अथ संमीतदूषणपहारः जीते वा
 घे च नृत्ये च शक्तिसाधारणे गुणः साचेदस्ति किमन्येन दूषणेन गुणेन च अथ गायनार्थमौ
 षधानि शुद्ध्यपामार्गविडंगशंखिवनीवचाभयाञ्छं हशतावरीसमा घृतेन लीलाप्रकरोति पुं
 सात्रिभिर्दिनैर्गीतसहस्रधारणं १४६ अंबुवाहकदंवास्तेस्त्वदुन्नतिविकाशिनं वज्रामृत
 धरस्त्वं हि वज्रं वामुंचवामृतं १४७ देववालीदलोद्भूतरसो मधुघटान्वितः पीतः पय्याशि
 नः कुर्याद्गीते मुखरतां मृशं ४८ वासा ब्राह्मीवचाकुण्डं पिप्पलीमधुसंयुता सप्तरात्रप्रयोजे

शां.

१४३

नकिन्नरैः सहजीयते ४६ वीजएरदलंजातीयत्रंजंवीरजंतथा एलाधान्यकलाजाश्रुपि
 यत्नासहचर्ययेत् ५० मधुनाचावलीढंतुकंबंसुखरतांनयेत् १५१ एतेरागालीवाच्छृष्ट
 शास्त्रेभ्यः आयुर्वेदाञ्चकथिताः इतिश्रीदामोदरसुनुशार्ङ्गधरविरचितायांपद्मत्यागंधर्व
 शास्त्रपरिच्छेदः एकाशीतितमोऽध्यायः ८२ अथउपवनविनोदः पुंसां सर्वसुरैकसाधन
 फलाः सौंदर्यगर्वोदुरक्रीडालोलविल्लासिनीजनमनस्फीतप्रमोदावहाः गुंजद्वंगविति
 द्रपंकजसरस्फारोल्लसदीर्घिकायुक्ताः संतिगृहेषुयस्यविपुलारामाः सएष्वीपतिः १ नवं
 चयोहारिवसुर्वरांगनाः सरवाकलावित्कलवल्लकीस्वनःधनंहि सर्वेविफलंसुरैविशिणे
 विनाविहारोपवनानिभूयतेः २ शास्त्राणितावदवलोक्यमयामुनीनामर्षः सएवगदितः प
 रमात्मायुताः एवंविलोक्यनिरिवलंचविचारयंतः संतः स्वभावसरलामुदमाप्नुवंति ३ अ
 थतरुमहिमा बहुभिर्वतकिंजातैः पुत्रैर्दमीर्थवर्जितैः वरमेकः पथितरुर्यत्रविश्रमते

रामः

१४३

जनः ४ दशकूयसमावापीदशवा पीसमोद्भूतः दशद्वयसमः पुत्रोदशपुत्रसमोद्भूतः ५ श्रीरा
 रामंतुयः कुर्यादुदामफलसंकुलसगच्छेच्छंकरपुरंचसेत् तत्रयुगत्रयं ६ एतत्सर्वपरिज्ञायह
 द्दारांमंसमाचरेत् धर्मार्थकाममोक्षाणांदुमेभ्यः साधनंयतः ७ याचद्विनानितुलसीरोपिता
 यद्गृहेवसेत् तावद्वर्षसहस्राणि वैकुंठेसमहीयते ८ यस्तु संरोपयेद्विल्वंशंकरप्रीतिकारकं
 तत्कुलेहिसदालक्ष्मीः सतिहेत्युत्रपौत्रकी ९ एवमेवहियोश्वत्सरोपयेद्विधिनानरः यत्र
 कुत्रापिस्थानेसगच्छेद्भुवनंहरिः १० तेनेष्टवहवोयज्ञास्तेनदत्तावसुंधराससदाब्रह्मचारी
 स्यादेनधात्रीप्ररोपिता ११ वटद्वयं हिमर्त्योरोपयेच्चयथाविधि शिवलोकेवसेत्सोपिसे
 वितोप्सरसोगणैः १२ निचत्रयं समारोप्यनरोधर्मविचक्षणः सूर्यलोकं समासाद्यवसेद्
 षाद्युतत्रयं १३ चतुर्णाम्नाहृत्क्षारोपणान्नात्रसंशयः राजसूयस्ययज्ञस्यफलं प्राप्नोति
 मानवः १४ पंचाम्नांरोपयेद्यस्तु मार्गेषूपवनेषुच भूतान्भविष्यान्पुरुषांस्तारयेत्सचतुर्द्

श १५ शिरीषशारिवरुणं वसुधायाः कुर्यात्पथिरोपगंगारुडं लोकमास्थाय मोदते देववत्सदा १६
 पलाशशारिवनः पंचरोपयेदेकमेव वा ब्रह्मलोकमवाप्नोति पूज्यते सौमरैः सदाः १७ उदुंबर
 दुमानक्षौरोपयेत्स्वयमेव यः श्रेयसेद्रोपणायापि चंद्रलोके समोदते १८ पार्वतीतोषितातेन स
 भवेच्च निरामयः एजिता देवताः सर्वा मधूको येन निर्मितः १९ क्षीरिका कदली द्राक्षा प्रियाल
 पनसा त्वितान् तद्वत्संरोप्य नोदुःखी जायते स प्रजन्मसु २० अज्ञाना ज्ञानतो वापि जं कुर्ये
 न निरोपितः गृहेऽपि स च सेलित्यं मतिर्धर्मेण पुज्यते २१ अन्यानपि तरुणरोप्य फलपुष्पोपयो
 गिनः रत्नधेनुसहस्रस्य फलं प्राप्नोति मानवः २२ अश्वस्य मेकं पिचुमंदमेकं न्यज्जोधमे
 कदशचिं विणिकं कप्रित्य वित्त्वामलकत्रयं च पंचाम्रवापी नरकं न पश्येत् २३ इति तरुम
 हिमा अथ गृहाश्रमत रुश्रभाशुभलक्षणानि गृहस्य पूर्वदिग्भागे न्यज्जोधः सर्वकामदः
 उदुंबरस्तथायाम्ये वारुणोऽपि व्यलः स्मृतः प्लक्षश्चोत्तरतो धन्यो विपरीतांस्तु वर्जयेत् २४ व

जयेत्पूर्वतोऽश्वत्थं प्लक्षं दक्षिणतो गृहात् न्यग्रोधः पश्चिमे वर्ज्यस्तथोद्वरमुत्तरे २५ देव
 दानवगंधर्वाः किन्नरोरगराक्षसाः पशुपक्षिमनुष्याश्च संश्रयंति सदा तरुत २६ सर्वा
 सां वृक्षजातीनां छाया वर्ज्या गृहे सदा अपि सौवर्णिकं वृक्षं गृहद्वारेन रोपयेत् २७ वहरोक
 दली चैव दाडिमी बीजयूरकं प्ररोहति गृहे यस्य तद्गृहीन प्ररोहति २८ पलाशाः कांचना
 राश्च तथा श्लेष्मातकार्जुना करंजपंचमा वृक्षानारोग्या सुरि विनो गृहे २९ आसन्नाः कंदकि
 नोरिषु भयदाः क्षीरिणो र्यनाशाय फलिनो प्रजाक्षपकरादारुतपि वर्जयेत्तेषां ३० नीलाह
 रिद्रांचनरः सदोप्रापुत्रैर्द्वनैः संक्षयमभ्युपेयात् एतास्त सर्वाः स्वयमेव जाताः शृङ्गिघादक्षी
 णां वचनादिभिः ३१ न कुर्याद्याम्यनैस्त्याजे येऽपि हि वाटिकां अन्यथा कलहो द्वे
 जो कष्टं बालभते कृते ३२ तस्माद्राक्षहि शुभदं पुत्रपौत्रादिवर्द्धनं पश्चिमोत्तरपूर्वेषु भेदु
 पवनं कृतं ३३ इति तरुणाशुभाशुभलक्षणानि अथ भूमिनिरूपणम् जंगलानूपसा

शा
१४५

268

मान्यस्वभावायिचमेदिनि भेदैः साभिघतेषड्विर्वणीतोरसतस्तथा ३४ असितपांडुश्याम
ललोहितसितपीतरोचिषः क्रमशः मधुराम्ललवणतिक्तकटुकषायभुवोरसतः ३५ विष
पाषाणवल्मीकविलदुष्टतथोरवरं दूरोदकाशार्करितातरुभ्योनहितामही ३६ इंदनी
लशुकपक्षकोमलाशंखकुंदकुदैंदुसन्निभा तप्तकांचनविकाशचंपकसर्पिर्द्विनीवसु
मतीप्रशस्यते ३७ समासमासन्तजलाहरितातरुणांकुराः तस्यांसर्वेयथास्थानेप्ररोहं
तिमहीरुहा ३८ नाजंगलानचानूपाभूमिः साधारणाशुभाः तस्यांसर्वेपितरवः प्ररोहंति
नसंशयः ३९ पनसलकुसताडीवंशजंवीरजंबूतिलकचट कदंबाम्रातरवर्जरपूजाः
कदलितिनसमृद्धीकेतकीनालिकेरप्रभृतय इतिचान्ये प्रायशोनूपजाः स्युः ४० सौभां
जनश्रीफलसप्तपर्णाः शेफालिकाशोकशमीकरीराः कर्कधुराकेसरन्विघशोकावृद्धिं
लभंतेभुविजांगलायां ४१ वीजहरकपुन्नागचंपकाम्रातमुक्तकाः प्रियंगुदाडिमाघाश्च

रामः
१४५

साधारणसमुद्रवाः ४२ निधिदेवमहीपानां प्रभावाच्चापियनतः आसाम्भूमिसंपन्ना अपिसि
 द्वांतिपादपाः ४३ इतिभूमिः अथपादपविवक्षा वनस्पतिदुमलतागुल्माः पादपजातपः वी-
 जात्काडातथाकंदानज्जन्मत्रिविधंविदुः तेचनस्पतयः प्रोक्ताविनापुष्पैः फलंतिये दुमाश्चा-
 न्येनिगदिताः पुष्पैः सहफलंतिये प्रसरंतिप्रतानैरीक्षालताः परिकीर्तिताः बहुसंभाविद-
 पिनोयेतेगुल्माः प्रकीर्तिताः ४६ जंबूचंपकपुन्नागनागकेसरचिंचिणी कपित्थवहरीवि-
 त्त्वकुंभकारीप्रियंगवः पनसाश्चमधूकाद्याः करमर्द्दाश्च वीजजाः तांबूलीसिंदुवारश्चतगरा-
 घाश्चकांडकाजाः यादलादाडिमीलक्षकरवीरवतादयः मल्लिकादुंदरः कुंदोवीजकांडोद्भवाः
 मताः ४८ कुंदमार्द्ररसोनालुकंदाः कंदसमुद्रवाः एलापयोत्पलादीनिवीजकांडोद्भवानि
 तु ५० इतिपादपविवक्षा अथवीजोप्तिविधिः सम्यक्कृष्टेसमेक्षेत्रेमाषानुज्ञातिलांस्तथा सु-
 निष्पन्नान्समुद्रुत्पतत्रवीजोप्तिरिष्यते यथार्तुपाकफलितो नविशोषितान्विष्य वीजंपयसा

शां
२४६

270

विषं चाव विशेषितं पंचदिनानि सर्पिषा विडंगमिश्रेण च धूपयेत्ततः ५२ स्त्रीरनिषिक्तं बीजं
ब्रह्मतीति लभस्म सर्पिषा लिप्तं गोमयमृदितमथोन्नसघोजायेत धूपितं वसपा ५३ पयसि
निषिक्तं बीजं गोमयपरिमर्दितं विशेष्यमादिकविडंगचूर्णे बृहशोमृदितं प्रजायेत ५४
जंबूपनसचूतानां सरलं सकुचस्य च स्त्रीरनिषिक्तं वयेद्बीजं गोघृतविडंगवत् ५५ अचिः स्ना
तो विभ्रदसनममलं एजितसुरोगुरुं नत्वादत्वावसुवसुमती वा गुणवते स्वयं बीज्यात्पादौ व
पति कतिचिद्वास्तुपुरुषं नमस्यंतः कृत्वा तदनुपरितात्यपरिजनः ५६ बीजधानीं तृणास्ती
र्णं कृत्वा सिंचेत्ययो बुना जातां कुरांच सलिलैर्निस्तृणां शोषमानयेत् ५७ इति बीजोपविधिः
अथ रोपणविधिः अथवा विहितानां पद्मनो ज्ञाता संपदौ नस्तः कथं पाम्यतस्तस्मिन् रोपविधा
नं यथोद्दिष्टं ५८ ध्रुवमृदुमूलं विशाखा गुरुभं श्रवणस्तथा श्विनी हस्तः उक्ता निदिश्यन्ते
समृत्तान् सर्पिर्मृदु स्त्रीरनिडंगलिप्तान् ॥ हज्जिः पादपसंरोपणं भानि ५९ हस्तप्रमाणान्

रामः
१४६

छिटपान्सुसित्तान्संक्तामयेन्मूलवतः समृत्तान् सर्पिर्मृदुसीरनिडंगलिपान् विलेति
 दध्याञ्चकरीषयुक्ते ६० अथवालुकाञ्चक्षामृदापरितेगर्तशोधते कोदंडार्द्धमिते
 त्वातेजलसिक्तेवयेतरून् ६१ कदलीक्षीरिणैरोय्यौमूलेदत्वातुमोमयंरंभायाः सुपरि
 णतैःफलैर्विलिप्तांसंशुक्लं ६२ विनिहितांपलालरज्जुशुद्धासुपरितयावनिगुप्तामासिं
 चेदवहुजलैर्वहन्यहानिसारज्जुस्तदनुतमालनीलभासोविभ्राणानरुणरुचौकुरान्प्रसू
 ते भूयस्तानुपरितपत्रकांडमूलानागमश्रपथितविधानतोनिषिंचेत् ६३ आघाटेऽथाव
 णेमासिवीजवापमरोपणे ग्रीष्मादन्यत्रवल्लीनांकेचिदिच्छंतिरोपणं ६४ मंडपनद्यावर्त
 स्वस्तिकचतुरस्रसर्वतोभ्रदैः वितथीनिकुंजपुंजकविन्यासैः पादपारोय्याः ६६ दशविंश
 तिदशभिस्तुकरैरधरोत्तरमध्यतोत्तरकात् द्विचतुस्त्रिभिरंतरिताक्रमशस्तृणापादगुल्मा
 न्प्रभुतश्चवपेत् ६७ सांद्रोपणमहृद्विकारणंवातभीनिरतिदूररोपणत् किन्नवर्गरचना

शां
२४७

२७२

ल्यपिंड नानैव युक्तिरियमेव शस्यते ६८ कुसुमफलमप्युपभोगसहं फलिनो हिनयस्य फ
लंति शिरवाः कुसुमेन विनैव फलंति च येन भवंति शुभास्तद्गुणनसाः ६९ मातुलिंगरज-
नीसकंटकी किंशुकश्चरिरिकर्णिकासिता तितडीकविफलाक्षनीलिकाकोविदार इति भी
तिदोगणाः ७० कलिन्यशोकयुं नागशिरीषो निवचंपकाः मांगल्याः प्रथमं रोण्याः भक्ष्यात
स्तुगदाचहः ७१ सर्वस्यांकरमर्दवंशचितपाः पारावतादक्षिणे कौवेर्यीवदरीकपित्थतर
वोधात्रीचपश्चात्स्थिता अन्ये चोत्तममध्यमाधमशिफारोण्याः स्ववर्गेः सह कृत्वा चांतरकं
यथायथममीपत्रांबुपर्यास्मृशः ७२ इति रोपणविधिः अथ निषेचनविधिः सर्वास्यापि न
वोपस्य सायं प्रातर्निषेचनं सीतातपसमीरेभ्योरक्षेत्रसुविधानतः ७३ हेमं तेशिशिरे देयं
जलं चैकांतरे दिने वसंते प्रत्यहं ग्रीष्मे सायं प्रातर्निषेचनं ७४ वर्षासु च शरत्काले यदा वृ
ष्टिर्न दृश्यते तदा देयं जलं तत्र आलवाले महीरुहे ७५ वारिण्यावतायस्य मूले सौहि

रामः
२४७

त्वमिष्यते तावत्तस्यतरोर्देयं किं घटार्थविवक्षाया ७६ आलवालस्थितं तोयं शोषं न भजते य
 द्वा अजीर्णीतद्विजानीयान् देयं तादृशं जलं ७७ समीपजातं यत्नेन तृणगुल्मलतादिकं स्फे
 टनीयं विधिज्ञेन दुमाणां वृद्धिमिच्छता ७८ इति निषेचनविधिः अथ दुमरक्षा नीहाराच्च उ
 वाताच्च धूमाद्वैश्वानरादपि जालकारात्प्र यत्नेन रक्षणीयाः क्षमारुहाः ७९ पंक्तिमध्ये सुपुष्पा
 सुफलवाद्येततोपरे वृक्षार्थविकरे देवां तपानहिमवाधनं ८० दीप्तोऽप्यग्निः समं याति वज्रद
 ग्ध दुभस्मना शितशाल्यो दनं दग्धसैन्धवेन पुतं वने ज्ञेयं पणीयं च परितो गिरीणां वृष्टिवारणं ८१
 शालभारवुपतंगानां पिपील्यादेर्भये सति अष्टोत्तरशतं जम्बूमंत्रं यत्रेतरोर्लिखेत् ८२ मंत्रः
 स्वस्ति किं किं ध्यास्थितप्रकटपराक्रमांतर्हि तार्कमंडललोपजीवितस्य श्रीहनुमानाज्ञापयति
 मूर्खकपतंगपिपीलिकादीन् विनाशयति इति रक्षा अथ दुपवनप्रक्रिया घनप्रवालस्थगिता
 तपानिविकीर्णा पुष्पानि समीरणेन गृहाणि कुर्यादिति मुक्तकानां लताभिरालोलमधुव्रताभिः

८६ स्थानेष्वपरेषु तथा पादद्वयलतानि कुंजरस्याविरवितकंदरसानुगंडशैला चिविधमणिगु
 णविचित्ररामः धातुः क्वचिदपि पार्वणिकाविहारहेतुः ८७ केकानिनादसुभगाः सदा सन्ता
 सिताह पः तांडवेन तदुद्देशान्मंडयंति शिखंडिनः ८८ विलंबिनो यत्र तदुमा च पुर्विलोकयं
 तिर्याहः सलिलां सुरवावतरणीं तीरेषु पुष्यदुमाः कूजद्वं स्वविहंगमानसतरुणी मत्पायतां दी
 र्घिकां कुर्यात्तत्र समुल्लसत्कमलिनी यत्रांकुरश्यामलां श्यामालोचनमल्लिकां विदधती नीलोत्प
 लानि क्वचित् ८९ उपवनमिव वारिमध्यमग्रं चिमलतया प्रतिविवितं दधाना शशिकरनिक
 रेव भूषिते वक्त्रे चिदमलवने यथा सुरवायवायी ९० मध्येतस्मिन् शिशिरशिखरिस्पृष्ट्वे
 श्मप्रवातंगूढोपातं सुरभिकुसुमैः शशिभिर्नम्रशरैः स्थाने स्थाने फटिकधवलां मंडपा
 नाद्वमंडां कुर्यात्कस्मिन्नपि च कदलीमहिरं मंदचायु ९१ क्वचिदपि कूपं कुर्यादुपवनदेशे
 सुमिष्टसलिलभरं संसिक्तसकलविनयं वद्धं पाषाणशकलैः परितः ९२ अंजनमुत्तमो

रैः सनागकोशातकामलचूर्णैः कनकफलसमायुक्तैः कूपेयोगैः प्रहातव्यः ६५ कटुकं
 कलुषं विरसं लवणं सलिलं यदि वा शुभ्रगंधि भवेत् तदनेन भवंत्यमलं सरसं सुगंधकणौ
 रपरैश्च युतं ६६ इत्युपवनकूपविधिः अथ कूपार्थं भूमिपरीक्षा पातालादूर्ध्वगमाः शिराः प्र
 सार्यन्ति सर्वतो हि तत्तु नीरस्य भूमिमध्ये ज्ञात्वा तां कल्पयेत्कूपं ६७ यदि वेतसो बुरहिते देशे
 हस्तैस्त्रिभिस्ततः पश्चात्सार्द्धं पुरुषे तौ यं वहि शिरापश्चिमा तत्र ६८ वद्वि मपि चार्द्धं पुरुषे मं
 दूकः पांडुरो हि मृत्पीता पुटभेदकश्च तस्मिन्पाषाणे भवति बहुतोपः ६९ जंबूवृक्षस्य प्राग्व-
 ल्मीको यदि भवेत्समीपस्यः तस्माद्दक्षिणपार्श्वे सलीलं पुरुषद्वये साधुः १०० अर्द्धपुरुषे च
 मत्स्यः पारावतसन्निभश्च पाषाणः मृद्भवति तत्र नीलं दीर्घकालं च बहुतोयं १०१ चल्मीको पमि
 ताया निर्गुं द्या दक्षिणे करत्रये माने पुरुषद्वये ऊनपादे भवति जलं स्वादु चाशोषं १०२ रोहित
 मत्स्योर्द्धनरे मृत्कपिला पांडुरा ततः परतः सिकताश्च सशर्कराक्रमेण परतो भवत्यंभः १०३ ए

शं
१४६

276

वेणायदिवदर्यावल्मीकोदृश्यतेजलंपश्चान् पुरुषैस्त्रिभिरादेश्यं चैता गृहगोधिकार्द्धनरे १०४
सफलावावदरी चेदिश्यपरस्यां जलंततो भवति पुरुषत्रये सपादे भवति परं दुदुभे श्चिमदिक स्याच्च
सावहति १०६ आयांदुरीचमृत्नागोरसवर्णश्च भवति पाषाणः पुरुषार्द्धकुमुदनिभो दृष्टिपर्यसू
खकोयाति १०७ आसन्नो वल्मीको दक्षिणार्धे विभीतस्य अर्धर्द्धे तस्य शिरा पुरुषे स्तेयादि शि
प्राच्यां १०८ तस्यैव पश्चिमायां दिशि वल्मीको पदाभवेद्भूस्तेतत्रोदये च निशिराश्चतुर्भिरर्द्धाधिकैः
पुरुषैः १०९ श्वोतो विश्वं भरकः प्रथमेषु रुषतु कुं कुमा भोग्या अन्यस्यां दिशि वा शिरानश्यंति व
र्षत्रये तीते ११० सकुशः सीतपसत्यां वल्मीको पत्रको विहारस्य मध्ये तयो नरै रर्द्धपंचमै स्तो यथा
णश्चिद्गान्येतानि वार्च्यनि ११२ सर्वेषां हस्ताणामधः स्थितं दर्दुरं यदा पश्येत् तस्माद्भूस्तेतो यंच
तुभिरर्द्धाधिकैः पुरुषैः ११३ उत्तरतश्च मधूका दहिनिलयः पश्चिमांतरे तोयं परिहृत्य पंचहस्ता
नर्द्धाष्टमपौरुषं वाच्यं ११४ अहिराता पुरुषे स्मिन्ब्रूयाद्वात्रीकुलस्य वणि - माहेंद्रीवहति शि

रामः
१४६

राभवति सफेनंसदातोयं ११५ सर्पावासः पश्चाद्यदाकदंवस्य पश्चिमेन जलं पुरुतो हस्ते त्रितया
 त्वङ्गिः पुरुषैः करियोनैः ११६ चल्मीकसंहतोयदितालोवा भवति नालिकेरोवा पश्चात् त्वङ्गिर्हस्ते
 नरैश्चतुर्भिः शिरास्य ११७ अश्मातकस्य वामे वदरीवा दृश्यते तिलयोवा षड्गिरुदगाशाकरैः
 सार्द्धं पुषत्रये तोयं ११८ कूर्मः प्रथमे पुरुषे पाषाणे धूसरः सिकतावा द्वौ शिराचयाम्या एवोत
 रतो द्वितीया च जलरहिते यदि देशे चिद्रानूपजानि दृश्यंते वीरणादूर्वा रहिता यत्र हितस्मिन्नलं
 पुरुषे १२० तिलकाम्रातकवरुणकभल्लातकविल्वतिंडको कोल्हापिंडिरशिरीषा जनरूषका
 वंजुलातिवला १२१ एतैर्यदि सुस्निग्धैर्वल्मीकैः परिवृतास्तोयं हस्ते स्त्रिभिरुत्तरतश्चतुर्भिरर्द्धं
 नचरस्य १२२ अतृणो सतृणायस्मिन् सतृणे न एवर्जितमहीपव तस्मिन् शिराघदिष्टा द्रष्टव्यं
 जीवनंतत्र १२३ कंटका कंटकानां प्रत्यासन्नस्त्रिभिः करैः पश्चात् रवात्वा पुरुषत्रितयं त्रिभाग
 पुक्तं धनं वा स्यात् १२४ हृत्तस्यैकाशारव्ययदिविनता भवति पांडुरावा स्यात् विज्ञातव्यं शारवा

गतलेनीरेत्रिपुरुषंततु १२५ फलकुसुमविकारोयत्र तस्य पूर्वशिरस्त्रिभिर्हस्तैः भवति पुरुषैश्च
 तुर्भिः पाषाणोधःक्षितिः पीता १२६ यदि कंटकहीनः स्यात्त्रिदिग्धिकाशुभ्रपुष्पसंयुक्ता तस्यास्त
 लैवुवाच्यं त्रिभिर्नरैर्द्विपुरुषे वा २७ खर्जूरीद्विशिरस्कायत्र भवेज्जलविवर्जिते देशे तस्याः प
 श्चिमभागे निर्देश्य त्रिपुरुषैर्वीरियदि भवति कर्णिकारः सितकुसुमः स्यात् पलाशठक्षो वा स
 च्येन तत्र हस्तद्वये पुरुषत्रयेण भवति जलं १२८ उष्णायस्यां धात्र्यां धूयो वा तत्र मनुष्यपुंगवे
 निर्देश्य व्याभशिरामहतीरारिप्रवाहिनी च १२९ यस्मिन्नेत्रदेशे वा जातशस्यं विनाशमुपयाति
 स्निग्धमपि पांडुरंधामशि १३० १३१ पूर्वोतरेण पीलो यदि वल्मीको जलं भवति पश्चात् उत्त
 रगमना तु शिराविज्ञेया पंचभिः पुरुषैः १३३ विंङ्कं दर्दुरादौ मृत्कपिला तत्परं भवेद्भूरित्री भवति
 च पुरुषे चोष्मा तस्य तले वारि निर्देश्य १३४ वदरी रोहित हस्तौ संपृक्तौ चेद्विनापि वल्मीकात् ह
 स्तत्रयै बुपश्चात् खोडभिर्मानवैर्भवति ३५ सुरसंजलमादौ दक्षिणे शिराच हति दक्षिणे नान्या पी
 तानरयुगे तत्र १३१ मरुदेशे भवति शिरायथा तथात्र वक्ष्यामि ग्रीवाकरभानाभिवभूतलसंस्था शिरयोः

तनिभः पाषाणो मत्वेता वृश्चिकोर्द्धनरे १३६ सकरीरावेददरीत्रिभिः करैः पश्चिमेन तत्रांभः अ
 षादशभिः पुरुषैरीशाने बहुला च शिराः १३७ ककुभकरीरावेकत्रसंयुतौ ककुभविल्वोच ह
 सत्रये बुपश्चान्नरैर्भवेत्येकविंशत्या १३८ वल्मीकमूर्द्धनियहा पूर्वदर्भाश्च पांडराः संतिः कूपो म
 धे हेपो जलमत्र नरैकविंशत्या १३९ जंथिप्रचुरग्नस्मिन्नशमो भवेदत्तरेण वल्मीकः पश्चात्पं
 चकरांते शतार्द्धसंख्ये नरैः सलिलं १४० जंबूजिहत्याश्यामांशि शुमारी वाशिवाडूर्वावीरुधयो
 वाराही ज्योतिष्मती जंडवेगावा १४१ मूकरिकामावलता व्याघ्रपदावेति यद्यहेर्निलये वल्मी
 कादुत्तरतस्त्रिभिः पुरुषांतंतोयं १४२ एतदनूपे वाच्यं जांगलभूमौ च पंचभिः पुरुषैः एतैरेव नि
 मितै मरुभूगा वष्टभिः कथयेत् १४३ एकनिभा पत्रमहीतृणतरु वल्मीकगुल्मपरिहीणा त
 स्या यत्र विकारो भवति धरित्र्यां जलंतत्र १४४ हस्तो मघानुराधा पुष्यधनिष्ठेत्तराचरो हि रापः
 शतभिषकमूलमारंभे कूपानां शस्यते भणं १४५ आग्नेये यदि को रोगो ग्रामे पुरे वा भवति कूपः

नित्यसकरोतिभयंदाहंचसमानुषप्रायः १४६ नैऋतिवालक्षयं वनिताक्षयंच वायवे दिशेषण
 न्यांभीतिः शेषास्तु शुभावहाः कृपाः १४७ यामेदिनीकाशकुशेश्वयुक्ता नीला च मृगघ्न सशर्क
 रा च तस्यां प्रणीतं सुरसंचतोयं कृष्णाय वायव्यं च तिलमृत्ना १४८ सशर्करा भातु मही कषाय-
 क्षारधरि त्रीकपिला करोति आयांडुतायां वलयं प्रदिष्टं च यो नीलवसुंधरायाः १४९ इति
 भूमिपरीक्षा अथ पोषणविधिः फलकुसुमसंपदुचितारोपणतो भवति केवलान्नययतः पोष
 णविधिः संमतमनोकहानामतो वक्ष्ये १५० खर्जूरविल्वलकुचाः सितसर्षपेण पिण्णकत
 श्वतुषवारिवशेन चाम्नाः ऐरावतानि चुलपत्रजलोक्षितेन सार्द्धा हिमांभसलिलेन च याति हृदि
 १५१ प्राचीनामलकतरोः प्रियाहिमाणाः क्षीरांभोहितमिह कलति दुकानां प्रीयंते यवराजसाच
 नालिकोराः सर्वेषां भवति रुचिर्हि निम्नभूमौ १५२ कुरंगकिटिसारंगशृंगालाव्यादिमेहसाक
 क्षितेन सुदुग्धेन पंचपल्लवारिणा १५३ कृतसेको भवेदाशुसहकारस्तु सौरभः घृतकुणपवचा

वराहविषासलिलमतीवसुखायदाडिमानां १५४ कथितमथकुलत्यूकंवातिजमपि ह
 डिकरंसदाफलादां १५४ यस्त्रिफलाशफरीहदाडिमशारवीतालफलानिविडंवयतीव १५५
 दधिमस्तकांजिकसुरावदरीतिमेथिकाकुणायसीधुपयः फलिमोकदंवकरिकेसरिकान्कु
 रुतेसुगंधं **गोवदरी** बहुपुष्पयुतान् १५६ त्रियंमुगुंजाफलनिंवपिष्यलीवचाहरिद्राति
 लसर्पपैः समैः घताज्यकर्णावुविलोअपायेत्सचंपकेनागतरोसुहृद्विदं १५७ सिक्तांभोभिः
 कुर्कुटानांपुरीषंमूलेदत्वासुकुसुमफलागोस्तनीहृदिमेति स्कंधन्यस्तैःपनसतरवोष्पाश
 पालालभारैर्मूलादग्रंदधतिचवचावारिसिक्ताः फलानि १५८ सर्पिर्गुंडदीरमधूपचारंदत्वा
 निषिक्तौचकपित्यूविल्वौ पीयूषकन्यान्यतिमांसलानिफलान्यनस्थीनिसदादृधाते १५९
 कोशातकीदलशिफाकथितामिषांभः संसेचनावंधुकणारजसाचयुक्तः लब्धोपचारमथ
 धूपजलोभिषिक्तः स्युन्नांविभर्त्तिनितरांहिमधूकहृत्तः १६० तिलपष्टिमधुमधुभिर्मिश्रि

तजलसेकतर्पितावदरी कुणपैरुयचितमूलाफलतिफलंशर्करामधुरं १६१ अजैडिकाश्रू
 करचिड्डेडंगकिरेवायचारेणचवीजपूरः भूयश्चमूत्राविलवारिसिक्तः फलानिधत्तेसुवहु
 निशाचत १६२ दृष्टिककंटकविद्वसुरभीघतधूपितानिखिललताः मूखककोलवसा
 भिः संसिक्ताः स्युरमृतफलैर्नन्नाः १६३ सुरभिजलनिषेकतोनिहाद्येकुणपजलेनचके
 तकीनिषिक्ताजलधरसमयसुगंधसूचीचयतिचितानिविभर्तिपल्लवानि १६४ यस्यकस्या
 पिपुष्यस्यसौरभेनाधिवासितात् मृत्तिकाशकलान्मूलेदृष्टाणांवरुलादिपेत् १६५ कुष्ठप
 त्रकमुस्ताभ्यांतगरोशीरचूर्णकैः मिश्रितेनांभसासेकान्मासेंसौरभसंभवः १६६ कुल्माषदंति
 दंतानांचूर्णपुष्पकसंभवा अत्यहंपुष्पितांभोजमडितापयिनीभवेत् १६७ सिद्धार्थकद
 लीदलानिशाफरीचिटकोटमार्जीरवो एतेवांसमभागमाज्यसहितंचूर्णतरुभ्योहितं दत्तंभू
 तविलेयनोपचरणैराप्यायनंरोधववारिसेकोनित्यंचदुग्धसलिलैः कुण्ठांशुभिर्वी लेपोवि
 गहत्तशाखापल्लवयत्परंमधुकरव्यालोत्पुष्पछदः १६८ धूपोघतस्यसमदो१

रामः
 १५२

डुंगतिलकल्ककृतः शिशूनां वृद्धिं करोति परमं खलु भूरुहाणं १६६ अंकोद्भवा यतो येन मि
 श्रितं घृतमादिकं वसाकीटिकुरंगानामेतैः सिक्तमहीरुहाः १७० सिद्धार्थकफलोपेता सर्व
 दाफलशोभिताः जायंते पत्रपुष्पाद्या सुच्छायारोगवर्जिताः १७१ वष्टीमधूकपुष्पाणि सिताकु
 ण्डं समादिकं निषिद्धं गुटिकां कृत्वा मूले सर्वत्र निक्षिपेत् १७२ दुग्धं सेकं च हृत्तस्य य
 स्य कुर्याद्विचक्षणः फलं सुनिश्चलं तस्य मधुरं जायते भृशं १७३ इति पौषणविधिः अथ कु
 णपजलं कुरंगकिटिमत्स्यानां मेघच्छागलखड्गिनां मांसं ग्राह्यं यथा लाभं मेहो मज्जा वसा
 स्तथा तान्सर्वानेकतः कृत्वा वद्वौ नीरेण पाचयेत् संपक्वं हि द्रिये झंडे तत्र दुग्धं च निक्षिपेत्
 चूर्णीकृत्य खली देया तिलानां मादिकं तथा स्विन्नां श्वसारसान्माषांस्तत्र दद्याद्दुतं तथा ज
 ह्मं जलं क्षिपेत् तत्र मात्रा नास्तीह कस्यचित् पक्षैकं स्यापिते भंडे कोष्ठस्थाने मनीषिणा कुण
 पस्तु भवेदेवं तस्मात् पुष्टिकारकः १७४ इति कुणपः अथ तरुचिकित्सानरा १७६ कीटज

णामिवहृद्धारणं वातपित्तकफाऊदाः संभवंति निरूप्याथ कुर्यात्तदोषनाशनं १७८ कीटजः
 ग्धेन संसृष्टे वातभग्ने शनिहते हृद्देहे दोषचारादिपीडिते च पृथक् क्रिया १८० कृशो दीर्घो लघु
 रूक्षो निद्राहीनो त्यलोचनः न धत्ते फलपुष्पाणि वातप्रकृतिक स्तरुः १८१ आतपासहतः
 पांडुशारवाहीने मुहुर् यदि अकालफलया को स्याच्छारवीयितात्मकः कृशः १८२ स्निग्धश
 र्वादलः शारवीसम्यक्पुष्पफलो ज्वलः लतापरीतगात्रस्तकफवान्परिमंडलः १८३ कटुति
 क्तकषापरसैः पवनपित्तकटुहृत्तलवणम्लैः स्निग्धमधुराम्ललवणैः श्लेष्मकोयं प्रयाति
 तरोः १८४ सस्निग्धैः पिशितरसैः प्रयाति वातः सस्निग्धैर्मधुहिमजलैश्च पित्तकटुम्लैरहि
 मजलैः कषायरूक्षैः श्लेष्मापि क्रमविहितैः प्रयाति नाशरौक्षं ग्रंथिकुटिकावाता हृत्तस्य
 जायते गोविद्धिल्लीध्रुवसाकुणयजलैस्तज्जयो भवेत् १८६ देवैर्यस्य विना प्रवालकुसुमा
 स्पायंति रूढं वपुर्मूले तस्य तरो भवंति कमयोपत्नाश्च तानुदरेत् गोमूत्राज्यविडंगसर्षपति

तैर्लिप्ताग्रनष्टैस्ततः सिक्ताः क्षीरजलैरुदेतिसहसाधूपैश्चधूपापिताः १८७ करंजारंवधारि.
 हसप्रयणीत्वचारुतः उपचारः कृमिहरोमूत्रमुक्तविंडंगवान १८८ कुणयजलपयोनि.
 विक्तमूलः सरसिजकंदविलिप्तसर्वगात्रः तरुनलहतोविभर्त्तिभूयोसरकतकांतिनिभा
 निपल्लवानि १८९ प्लक्षार्कोदुंबरत्वक्धृतमधुमधुरोच्छिष्टदुग्धैर्विलिप्तस्तंभैरुत्तंभ्यर
 ज्वापरिकल्पितवयुः स्फुरितः प्लक्षमृद्धिः सिक्तः क्षीरेण भूयोजलभरिततलश्चंडवातादिभ
 जनः स्वस्थोभूत्वाधिपायीकुसमफलभरः व्यातनोतिप्रकामं १९० वृक्षस्याशानिदग्धस्य
 जीवनं ऋणभेषजं घनोशीरमधूकैश्चमुकुमाषायवास्तिलाः १९१ पिष्टाः क्षीरांबुसंयु
 तैः सेचयेतमभीक्ष्णशः ससेकाप्यायितः शौघं प्रकृतिस्थो भवेद्भुमः १९२ जनयित्वाफल
 कुसुमेयः पुनरुपयातिवंध्यातांशारवीसक्षीरैः कुणयजलैर्भूयः सिक्तः फलत्येव १९३ अ
 सेकतोत्पंतनिषेकतश्चशाखाविशेष्यं फलिनोविरूपाः सप्ताहमाजंसृतमेवसर्पिर्विंडंगदु

ग्धेननिषेचनीयः १८४ उन्निद्रतामस्यसजंघितावत्प्रवालहानिः सपिपीलिकत्वं त्वग्नेश
 नाहारिरुतादजीर्णन्नवोभवेततचिकित्सनीयं १८५ तन्मूलमूलं परशुप्रहारैर्विप्लावितं
 दोषरसंनिहत्य दौद्राज्यजंतुघ्नतिलैः प्रसिक्तं मृत्पूरितं दुग्धजलैर्निषिंचेत् १८६ शर्करा
 तिलगोक्षीरवारिसेकात्तथातरोः शोषः शाम्यति वृक्षस्य लेपधूपोपचारतः १८७ इतितरुचि
 कित्सा अथचित्रकरणं वृक्षायुर्वेदफलं मनोहरं शास्त्रतः परं नानाविधानां वृक्षाणां चित्र
 करणं प्रवक्ष्यामि १८८ सुरभिसुमनोलब्धामोदं निधाय च मृत्तिकां धवखदिरयोः क्वाण्या
 लोभिः सुगंधिभिरुक्षणात् मलयज रजोलेपादुपाध्वतस्य च भूरुहां व्रजति कुसुमनिर्ग
 धाना मतीव सुगंधता १८९ यवतिलनिशापलाशैरुपचितमूलादं बुसित्ताञ्ज्वलदन
 लोपममसकृत्कुर्यात्सीतूलकंसूते २०० शात्मलीत्वग्निशानीलीत्रिफलाकुष्ठसीधुभिः
 सकृत्लेपोपचारेण शुकपद्मनिभं भवेत् २०१ मंजिष्टातिलयवपीतसारसारैर्जीवंतीद

मल्लिकाक्षः सुरजितः २७ कृष्णोवाजीभवेद्यस्तु कृष्णतालुर्न दुष्यति कुत्सिताचर्तकण्ठोपि पं
 चकल्याणकः स्मृतः २८ अथ शुभावर्तः एके ललाटे द्वौ मूर्ध्नि द्वौ द्वौ पार्श्वोपपार्श्वयोः द्वौ च
 वक्षसि विज्ञेयः प्रयागे चैक एव तु २९ ध्रुवावर्ती दशप्रोक्ता वाजिनः शुभकारकाः प्रयागे मारु
 तो भाले वद्वि वक्षसि चाश्विनौ ३० सूर्या चंद्रमसौ मूर्ध्नि रंध्रे स्कंदगजाननौ उपरं ध्रे हरीशो
 तु दृष्ट्वा वर्ती अतः शुभाः ३१ त्रयोयस्य ललाटे स्या आवर्ती अधरोत्तराः निःश्रेणि सा परिज्ञे
 या वाजि वद्वि करपराः ३२ अनेनैव प्रकारेण त्रयो जीवा स्थिताः शुभाः ललाटे पुगलावर्ती
 चंद्रा को शुभकारको ३३ कंठे चिंतामणिर्ज्ञेयश्चिंति तार्थफलप्रदः आवर्तः एष्टवं शेषः सस्
 यीरव्यः शुभः स्मृतः ३४ नकुलस्येते अथाशमलच्छरणानि चत्वारोपसिताः यादाः सर्वश्वेत
 सृज्जिनः भवंतियस्य सत्याज्योयमदूतस्तु हरतः ३५ अन्यवर्णः शिरोयस्य पुच्छं वायस्य वा
 पुच्छे नृशिरसाचापि नानावर्णः सनिंदितः ३६ हीनदंतो धिक् श्वेव करालः कृष्णता

ग्धेनति हलासुशालीमृगीषडेतेस्वामिघातकाः ३७ व्याघ्राभश्चस्तनीचैवद्विखुरः ककुदी
 तथा एकांडश्चैवजातांडोवाहाः पादाः प्रकीर्तिताः ३८ शितैकचरणः पुच्छहीनस्तमुशाली-
 स्मृतः कीलातावर्तकः कर्णदेशेयस्यः सभृगिकः ३९ पंचभिः सप्तभिर्देतैर्वाहोहीनाधिकौ
 स्मृतौ करालीचाधरैर्देतैश्चाधंतेयस्यचोत्तराः ४० कृष्णतालुर्भवेद्यस्यसमवेत्कृष्णतालु-
 कः कुदालश्चात्तरैर्देतैश्चाधंतेयस्यचाधराः ४१ व्याघ्राभोव्याघ्रवर्णश्चस्तनयुक्तस्तनीस्मृतः
 द्विखुरंगोरवुराकारैः रवुरैर्विघाद्विचक्षणाः ४२ आवर्तः ककुदेयस्यककुदीसउदाहतः मुखे
 नैकेनलंवेनहयस्त्वेकांडसंज्ञितः ४३ अंडाभ्यांलोमशाभ्यांतुजांतांडोनहितः स्मृतः भस्माभंच
 कपुच्छंचकृष्मनीलंपरित्यजेत् ४४ निघः केवलकृष्णश्चसर्वश्चेतश्चज्ञितः अथदुरावर्ती
 स्वच्छेजानुनिकच्छायांमेद्रेगुह्येह्नौहृदि भूदेशेनेत्रपरितः कर्णीनेतदधस्तथा ४५ अध
 रोरेचघोणार्यागंडयोश्चिबुकेतथा मुखेनाभौत्रिकेकुत्तावाचर्तास्वतिनिदिताः ४६ शार्ङ्गः

स्थीनिमहोतिधत्ते २२० हंताकवीजं घृतमाक्षिकाकेविशेषितंगोमयलिप्तरंध्रे बालस्य
 कूष्मांडफलस्य तप्तं पक्वं गृहीतं फलितं महत् २२१ मंदारद्रुमरंध्रे वा कौष्मांडी निर्गता लता
 मृदोमयमृते तस्मिन् सिक्ते फलति सा सदा २२२ शृकरासृग्वसासिक्तं मंकोलतैलभावितं
 गरुडवीजं कारलीफलं सूतेति कौतुकं २२३ खरतुरगविड्विषिततापितयाशलाकया
 मूले तिर्यग्विद्धाकदलीफलतिफलं करिकराकारं २२४ कोलशोणितमेहोभ्यामंको
 लकथितेन वा सिचिताकदलीसूते हाडिमीफलमुत्तमं २२५ नरमांसवसारक्तं हंति
 हंतविचूर्णितैः मिश्रितेनां भसासिक्तारं भावत फलामवेत् २२६ अंकोलकथितं स्विन्नं
 नृमांसं छागदुग्धयुक् पिण्याकसहितं मूले सहकारस्य निक्षिपेत् २२७ ब्राह्मावह्नी
 समाकारः सहकारः सदा फलः जायते निश्चितं धत्ते सर्वेषामद्भुतं यदि २२८ शशकूर्मी
 सृग्मध्ये बहुभावितमात्रजं वीजं रूढं सिक्तं दुग्धैः फलति फलं सर्वकालेषु २२९ क

शा
१५६

मरियुमधुपहीमधुगुडदुग्धविलेपतोविलिष्यतरुः भवति जलदुष्मसिक्तः स्वभावति
 त्कोपिमधुरफलः २३० वीजं नरपत्न्यां कोदूतैलमिन्नं प्रभंसदा उद्गच्छति मृदा पूर्णं
 भः सिक्तं करे क्षणात् २३१ अंकोदूतैलभावितमुपितं गोशक्तिकुमुदकं कंठं करकां बुक
 र्दमभृते कलशे कुसुमं समुद्रवति २३२ गोस्कलां स्थिकरीषैस्तदग्धे गते विशेषिते उ
 प्रचवा लुका एरण्मूलकं गर्तवद्भवेत् २३३ इष्टकचिते समं तातुरुष निखातेऽवसौ तस्तु
 जातः वामत एव हि धत्ते फलकुसुमं सर्वकालममलं २३४ इति चित्रकरणं अथान्नादि
 निष्यति ज्ञानं फलकुसुमपत्रवृद्धिं वनस्पतीनां विलोक्य विज्ञेयं सुलभत्वं द्रव्याणां निष्यति
 तिश्चापि सस्यानां २३५ न्यग्नो धेनुतु यचकास्तिन्दुकदृष्ट्या षष्टिको भवति अश्वस्येन ज्ञेया
 निष्यतिः सर्वसस्यानां २३६ जं वूभिः स्थलमाषाशिरीषवृद्ध्या च मुद्रनिष्यतिः गोधूमाश्च
 मधूकैर्यववृद्धिः सप्तपर्णेन २३७ करिणश्च हस्तिकर्णे निर्देष्ट्या वा वाजिनोश्च कर्णेन जा

रामः
१५६

वज्रपाटलाभिः कदलीभिरजाविकंभवति २३८ आश्वेर्द्वैमंभत्लातकैर्भयंपीलुभिस्तथा
 रमं खदिरशमीभ्यां दुर्भिक्षमर्जुनेनावृष्टि २३९ पिचुमंदनागकुसुमैः सुभिक्षमथमारुतः
 कुसुमेन निचुलेनावृष्टिर्वाधिभयंभवति कुटजेन २४० रातेनानावृक्षायुर्वेदशास्त्रेभ्यः इ
 ति श्रीदामोदरसूनुशार्ङ्गधरविरचितायां पद्धतां उपवनविनोदपरिच्छेदोद्वाशीतीतमः ८२ अ
 यशकुनज्ञानं दृष्ट्वा शास्त्रसमुदायादनुभवसिद्धिचलोकतः कृत्वा प्रारभ्यते मये दंशकुनज्ञा
 नं सतामर्थं १ ये जन्मादिशुभाशुभं विदुः एते कालावधि प्राणिनां यैर्व्याप्तं निखिलं जगत्त्रय
 मिदं येभ्यो विना किंचन ज्ञानं भूतमविष्य भावि विषयं विज्ञायते न स्फुटं विश्वान्मेषकराः ज
 यंति शकुना अभ्यासभास्वत्प्रभाः २ लाभं हानिर्विदधति मुहं दुःखमेकांतरौ द्रमापुर्णं धं
 मरणमथ वा सर्वकामार्थसिद्धिं ये संग्रामे विजयमतुलं भंगदाये च वक्तुं तेषां भावं कइह
 शकुनानां गत्भोस्तिमर्त्यः ३ इति शकुनप्रशंसा अथ शकुनविहतिः त्रिविधमिह भव

शा.
१५७

२९२

तिशकुरं द्वे त्रिकांशं तु जांघ्रिकं चान्यत्र कृत्वा धिवासमाधं यदीक्षते द्वे त्रिकं तत्स्यात् ४ प्र
स्थानस्थानां शकुनं यदि कस्मादि

२३२२
५५५५५५

१२ १५५

५५५५५५

रामः
१५७

